

Số 153 - Tháng 8/2014

Nguyệt San

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

**Dien Dan Giao Dan, Inc.
Non-Profit Organization #2455155**

14916 Dillow Street
Westminster, CA 92683
USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com
Email: toabaoddgd@yahoo.com

Linh Hương

Lm. Cao Phương Kỹ

Cổ Văn Pháp Luật

L.S. Nguyễn Đình Khương

Nhóm Chủ Trương

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông, Nguyễn Văn Huệ, Trần Ngọc Vân, Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan, Kim Loan, Trần Tấn Toan, Hoàng Quý, Lê Văn Trang, Trần Quang Tuyền, Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Văn Bách, Đinh Lưu Nhã, Lê Thiên, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Tất Hanh, Nguyễn Đức Chuyên, Laura Trần, Phạm Đình Đài, Trần Văn Cảo, Nguyễn Văn Quát

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Trần Văn Cảo,

Trần Nguyên Thao, Phụ tá

Chủ Bút:

Mặc Giao

Nguyễn Mạnh Chí, Phụ Tá

Tổng Thư Ký:

Nguyễn Văn Quát

Nguyễn Xuân, Phụ tá

Trị Sự

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Bá Cát, Nguyễn Đức Chuyên, Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ, Nguyễn Văn Quát

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên, Trần Hữu Khắc, Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông, Lê Thiên, Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền, Phạm Minh Tâm, Đỗ Mạnh Trí, Nguyễn Tiến Cảnh, Minh Võ

Trình Bày

Việt-Linh & Thanh-Trúc

Trong Số Này

Thường Xuyên

Thư Tòa Soạn – <i>Diễn Đàn Giáo Dân</i>	2
Thư Độc Giả – <i>Diễn Đàn Giáo Dân</i>	4

Chủ Đề

Giáo Hội CGVN Từ Chấp Nhận Trả Giá ... – <i>Lê Thiên</i>	6
<i>Viết từ Canada: Không Vắng Mặt Với Đất Nước – Mặc Giao</i>	11
Đường Không Dẫn Về La-Mã – <i>Phạm Minh-Tâm</i>	15
<i>Lượm Lặt Đó Đây: Triền Vọng Thiết Lập ... – Trần Phong Vũ</i>	17
Thượng Viện Hoa-Kỳ Thông Qua Nghị Quyết... – <i>Thái Bình</i>	20
Dư Luận Quốc Tế Về Vụ Trung Quốc Dời Giàn Khoan.....	21
Đỗ Thị Minh Hạnh Được Tự Do	22
Hội Nhà Báo Độc Lập VN chính Thức Ra Mắt – <i>Gia Minh</i>	23
Tàu Chiếm Vững Áng Lập “Tiểu Quốc” ... – <i>Trần Nguyên Thao</i>	25
<i>Thơ Gió Chướng: Vuốt Đầu Rùa – Cuồng Phong</i>	28
<i>Câu Chuyện Từ Nước Đức: Sẵn Sàng Chìm ... – Phạm Hồng Lam</i>	29
STTD: Đất Nước Nhìn Từ Phan Rang – <i>Tường Năng Tiến</i>	33
Giải Mã Lãnh Tụ: Một Đông Góp... – <i>Đoàn Thanh Liêm</i>	39
<i>Viết Từ Úc Châu: Nghĩ Về Một Ước Mơ – Phạm Minh-Tâm</i>	42

Tôn Giáo

Giải Đáp Giáo Lý – Lm Fx Ngô Tôn Huấn	62
<i>Gương Sóng Đạo: Đinh Thị Ngọc Tuyết – Lê Thiên & Lê Tinh Thông</i>	65
<i>Tin Mừng Giữa Dòng Đời: Nguồn Gốc Đấng Kitô – Trần Việt Cường</i>	67

Thông Tin, Văn Hoá, Xã Hội, Linh Tinh

<i>Thơ Phan Thanh Cương: Đất Và Biển</i>	19
Tường Thuật Ngày Cầu Nguyện Cho Quê Hương... – <i>Hoàng Thanh Bình</i> .	49
<i>Thơ Nguyễn Trọng Tạo: Nhân Dân</i>	53
Tiếp Tục Vi Phạm Tự Do Tôn Giáo Trong Quý II/2014	55
Tang Lễ Anh Anphong Huỳnh Anh Trí – <i>Huyền Trung</i>	57
<i>Trang Y Học: Bệnh Sung Hạch – BS Vũ Thế Truyền</i>	72
<i>Trang Gia Chánh: Rau Cải Xoăn – Bà Hương Bình</i>	73
Về Một Trích Đoạn Trong “Chính Đê Việt-Nam” – <i>Trần Phong Vũ</i>	74
<i>Lá thư Canada: Loạn To Mắt Rối! – Trà Lữ</i>	80
Natsuki Kitayama: Tiếng Việt Trong Trái Tim Phù Tang – <i>TĐGlassey</i>	85
Trần Trọc Tháng Bảy – <i>Hà Sĩ Phu</i>	87
Việt Nam Sẽ Không Kiện Trung Quốc – <i>Hoàng Mai</i>	94
Những Tin Đáng Ghi Nhận Trong 30 Ngày Qua.....	98
Đàng Sau Những Vụ “Xé Rào” Trong Hàng Ngũ ... – <i>Trần Phong Vũ</i>	104
Bộ Ngoại Giao Ra Lệnh Phục Vụ Tinh Quảng Đông – <i>BT</i>	107
Đê Bọc Điều – <i>db</i>	110
Giải Ảo Là Thứ Quả Chín Muộn – <i>Dương Thu Hương</i>	111
Tin Tức Giáo Hội – <i>Linh Tiến Khải</i>	117

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Đọc giả thường: 50MK
Đọc giả ân nhân: 60MK
trở lên
- Canada: 70MK
- Âu Châu: 80MK
- Á và Úc Châu: 80MK

■
Các Đại Diện
La Puente, CA:
Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:
Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:
Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:
Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống
(929) 788-4637

San Diego, CA:
Phạm Văn Hội
(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:
Chu Quang Định
(408) 972-5445

Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:
Nguyễn Văn Hiệp
(510)363-8964

Stockon, CA:
Nguyễn Anh Quý
(209)952-3914

Colorado:
Trần Công Huấn
(719) 574-9818

Denver, CO:
Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:
Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:
Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:
Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:
Nguyễn Thọ Khải
(773) 478-1128

Louisville, KY:
Nguyễn Văn Đang
(502) 375-0284

Wichita, KS:
Lê Văn Thành
(316) 655-7118

Tuyên Cáo ngày 9-5-2014 của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam về Biên Đông, được công bố một tuần lễ sau khi Trung Cộng kéo dàn khoan HD-981 đến vùng biển đặc quyền của Việt Nam, đã nói lên phản ứng mau lẹ, kịp thời và sự đồng thuận của các vị giám mục thuộc Hội Đồng. Ngoài việc hữu hiệu hóa sinh hoạt nội bộ, Hội Đồng Giám Mục đã nói thay cho toàn thể Giáo Hội Công Giáo Việt Nam sự quan tâm về chủ quyền đất nước, sự phẫn nộ trước việc lãnh hải quốc gia bị xâm lấn và thiện chí muốn đóng góp vào việc bảo vệ tổ quốc và an ủi, giúp đỡ những nạn nhân khi bảo vệ quyền lợi quốc gia.

Trước việc giữ gìn sự toàn vẹn lãnh thổ của tổ quốc, tất cả mọi thành phần dân tộc đều phải có mặt. Người Công Giáo cũng không làm khác. Về phần những người cầm quyền, họ phải biết huy động lòng yêu nước của toàn dân trong những trường hợp này để có sức mạnh đương đầu với ngoại xâm. Ngược lại, nếu họ e sợ sức mạnh của nhân dân sẽ quay lại hỏi tội họ, nên phải tiếp tục dùng thủ đoạn đàn áp và chia để trị, họ sẽ làm mất nước và cũng không tránh khỏi hình phạt mà nhân dân sẽ giáng trên đầu họ.

Khi bày tỏ lập trường, Giáo Hội CGVN không chủ trương bênh hay chống chế độ hiện hữu, nhưng muốn nói lên sự thật về những thiếu sót, sai trái, bất công, tàn bạo, hèn nhát của nhà cầm quyền đối với nhân dân và việc bảo vệ lãnh thổ, lãnh hải. Giáo Hội luôn luôn có sứ mệnh tìm chân lý, tự do và nhân phẩm cho mọi người, không phải chỉ riêng cho người Công Giáo. Những năm trước đây, nhiều người than phiền là Hội Đồng Giám Mục VN quá thụ động và im lặng. Thậm chí có dư luận còn kết án Hội Đồng là đồng lõa với chế độ. Dù bị kết án oan, nhưng cũng phải nhìn nhận rằng trong quá khứ, Hội Đồng Giám Mục đã quá dè dặt và thiếu sự đồng thuận, nên nhiều khi bị hiểu lầm là vô cảm hoặc có hiện tượng trốn đánh xuôi kèn thổi ngược.

Tình trạng đã thay đổi trong mấy năm gần đây, khởi đầu bằng *Bản Nhận Định Về Một Số Tình Hình VN Hiện Nay* được công bố ngày 15-5-2012. Bản nhận định của Hội Đồng Giám Mục là một tiếng nói thẳng thắn về những tệ trạng, yếu kém của đất nước, về việc lệ thuộc ngoại bang và những đề nghị nhằm cải thiện tình hình. Sau đó là một báo cáo của Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình ngày 1-11-2012, về tình trạng nhân quyền và xã hội Việt Nam với rất nhiều điểm đen. Kết luận bằng lời kêu gọi: *“Người Công Giáo không thể thờ ơ với tình hình đất nước, nhưng luôn thể hiện một tình yêu nước nồng nàn”*. Khi phong trào góp ý kiến sửa đổi Hiến Pháp do nhà cầm quyền phát động nổi lên, Hội Đồng Giám Mục không bỏ lỡ cơ hội đưa những đề nghị sửa đổi Hiến Pháp từ căn bản để trả lại quyền lợi và

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tám
(504) 368-0055

Kenner, LA:
Nguyễn Đình Nghiêm
(504) 254-1150

Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934

Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942

Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413

Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472

Lincoln, NE:
Trần Văn Trị
(402) 438-4415

Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688

New York:
Hoàng Văn Tăng
(718) 639-6174

Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711

Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645

Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253

Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046

Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871
Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365

Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538

Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702

Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238

Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408

Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

nhân phẩm của người dân và thay đổi tận căn bản thể chế chính trị. Tuy ai cũng biết vụ sửa Hiến Pháp là một cú lừa lớn, nhưng mọi người đều muốn lợi dụng cơ hội này để nói cho tập đoàn cai trị cộng sản biết là dân muốn thay đổi triệt để, đã quá ngán nhân sự và cơ chế do họ áp đặt từ gần 70 năm qua.

Với việc lên tiếng về Biển Đông lần này, Hội Đồng Giám Mục Mục VN đã khẳng định hướng đi của Hội Đồng. Đó là đấu tranh cho công lý trong hòa bình, không đồng lõa với sự xấu, sự ác, đồng hành với dân tộc, không đồng hành với chế độ.

Chuyện thời sự đáng quan tâm khác trong tháng qua là việc Trung Quốc kéo dàn khoan HD-981 đi chỗ khác sau hơn hai tháng tìm kiếm dầu khí trên biển VN. Cộng sản VN không dám hô chiến thắng nhưng chắc đã thở phào nhẹ nhõm vì đã bớt căng thẳng trong việc phải đương đầu với đàn anh. Chắc chắn họ rất sợ đương đầu với Trung Quốc. Quốc Hội không dám ra một tuyên cáo chính thức nào về việc Trung Quốc xâm phạm biển VN (để bảo toàn danh tiếng “bù nhìn”), Nhà cầm quyền dọa kiện Trung Quốc trước các thẩm quyền quốc tế nhưng nói mà không làm (để bảo toàn danh tiếng “nói dối như VỆM”). Người dung phản đối Trung Quốc mạnh nhất là Hoa Kỳ. Ngoài những lời tuyên bố (công khai cứng rắn) và những cuộc điều đình (đi đêm mềm dẻo) của Hành Pháp, thêm nghị quyết của Thượng Nghị Viện Hoa Kỳ đòi Trung Quốc rút dàn khoan, biết đâu Trung Quốc muốn hạ hỏa tình hình để làm cho Mỹ đỡ mất mặt. Thực tế, tìm xong rồi, có dầu khí hay không là chuyện khác, thì phải rút dàn thăm dò đi, để nằm ụ một chỗ tốn mỗi ngày cả triệu Đô la làm gì. Khi nào chắc ăn sẽ cho bộ phận khác đến khai thác. Điều quan trọng nhất đối với Trung Quốc là họ đã thực hiện việc xác nhận chủ quyền của họ trên Biển Đông. Từ nay họ muốn cấm dùi chỗ nào cũng được, muốn kéo dàn khoan đi tung tăng ở đâu tùy ý. Chẳng ai cản được họ. Muốn họ tỏ thiện chí chút ít thì phải lòng lộn tổ cáo bằng mồm, rồi lại phải năn nỉ điều đình. Trung Quốc đã thắng lớn. Việt Nam đã thua to. Thế giới từ nay phải nể Anh Ba vì Anh Hai và các thứ anh khác đều đã trở nên nhu nhược.■

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tiếng Nói Trung Thực Của Những Công Dân Tín Hữu Công Giáo Việt Nam

Chúng Tôi Chủ Trương:

- Tôn trọng Sự Thật như Chúa Giêsu đã dạy: “Sự Thật sẽ giải thoát anh em.”
- Tuyệt đối trung thành với giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo.
- Không chỉ trích cá nhân khi những hành vi ngôn ngữ của cá nhân không phương hại tới quyền lợi chung của Giáo Hội, Xã hội và Dân Tộc.
- Nói thay cho những đồng bào, đồng đạo không có tiếng nói trên Quê Hương trong nỗ lực tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền và nhân phẩm Việt Nam.
- Góp phần xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái dưới ánh sáng soi dẫn của Tin Mừng Chúa Kitô.
- Diễn Đàn Giáo Dân góp phần trình bày các sự kiện và dành quyền xem xét, phán đoán và phản ảnh cho độc giả.

Do Chủ Trương Trên Đây:

- Chúng tôi dành quyền tối hậu trong việc hiệu đính, rút gọn hay từ chối không đăng tải những bài vở không phù hợp với chủ trương trên đây gửi cho Diễn Đàn Giáo Dân. Mong quý vị thông cảm.
- Tất cả những thiếu sót, có thể có, đều ra ngoài ý muốn của nhóm Chủ Trương.

Houston, TX:

Kim Mai
(281) 970-4903

Palacio, TX:

Phạm Đức Thành
(361) 972-6404

Round Rock, TX:

Nguyễn Thái Long
(504) 254-2660

San Antonio, TX:

Nguyễn Văn Nghiênn
(210) 614-3753

Lê Hào

(713) 661-5537

Washington:

Lâm Phát Giang
(509) 928-3178

Renton, WA:

Phạm Niênn
(425) 277-8641

Vũ Nam Hải

(425) 228-8023

Úc Châu:

Phạm Minh Tâm
0421600100

Bà BS Trần Văn Thịnh
618-9276-3146

Pháp Quốc:

Trần Ngọc Lan
0143403114

Đức Quốc:

Phạm Hồng Lam
(+49) 821 455 06 09

Phan Đức Thông
0821-593-522

Giá Biểu Quảng Cáo

Diễn Đàn Giáo Dân nhận quảng cáo từ khắp các quốc gia và các tiểu bang. Kính mong Quý Cơ Sở Kinh Doanh và các Dịch Vụ tiếp tay nuôi dưỡng và phát triển tờ báo của ngân lớp giáo dân bằng cách gửi đăng quảng cáo trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Đây là giá biểu quảng cáo cho mỗi kỳ:

- Giá Thường:
 - 1 trang bìa màu: \$300 MK
 - 1 trang trong: \$100 MK
 - 1/2 trang trong: \$50 MK
- Giá Ủng Hộ:
 - 1 trang trong: \$120 MK
 - 1/2 trang trong: \$60 MK
- Giá Ân Nhân: không giới hạn trên giá ủng hộ.

HỌP THƯ ĐỌC GIẢI

■ Ông Lê Hào, CA

Kính gửi Ban Biên Tập báo Diễn Đản Giáo Dân,

Thưa quý vị,

Chúng tôi, một nhóm bạn hữu ở Bắc Cali, thường xuyên gắn bó với ĐGD vì lập trường minh bạch trước sau như một của quý báo. Gần đây có tin đồn về thầy giáo Quyên Di, một người trước đây cũng đã từng cộng tác với quý vị trong vai trò truyền thông. Tin đồn này đã đưa ra bằng chứng thầy QD đã và đang hợp tác với Hà Nội qua vai trò giảng dạy tiếng Việt cho học sinh trong CĐ người Việt. Tuy ông này đã không còn làm việc với quý báo nữa nhưng suy nghĩ của quý vị với thầy giáo này như thế nào xin hướng dẫn cho chúng tôi được hiểu một cách chính xác để không phải rơi vào trường hợp bị chia rẽ bởi NQ 36 của CSVN

Trân trọng cảm ơn và cầu chúc ĐGD tiến mạnh trên con đường phục vụ Cộng Đồng ngày một vững mạnh

Thay mặt nhóm bạn hữu

Lê Hào

Thưa ông Lê Hào và quý thân hữu,

Xin chân thành cảm ơn ông và quý vị đã quan tâm và gửi cho chúng tôi điện thư này.

Trước hết Tòa soạn xin minh xác

Ông Quyên Di không thuộc Nhóm Chủ Trương hoặc cộng tác viên của Diên Đản Giáo Dân từ số đầu đến nay.

Chúng tôi cũng thấy xuất hiện trên báo viết và báo mạng một số bài liên quan đến nhà giáo Quyên Di mà theo đó ông đã và đang có những hoạt động cộng tác văn hóa, giảng dạy với nhà cầm quyền Hà Nội. Diễn Đản cũng đang để tâm tìm kiếm thêm những tin và bằng chứng liên hệ. Nếu quý vị có thêm tin tức, bài viết, hình ảnh hay bằng chứng về vụ này xin vui lòng tiếp tục chuyển cho Tòa Soạn.

Quan điểm của Diên Đản Giáo Dân luôn rõ ràng và kiên định: Việc cộng tác hay “giao Lưu văn hóa” với chế độ phi nhân, vô văn hóa của Cộng Sản VN là điều không thể biện minh và không thể chấp nhận được. Nếu như ông Quyên Di lại làm cánh tay nối dài để Việt Cộng thọc bàn tay lông lá vào công cuộc giảng dạy tại các Trung Tâm Giáo Dục Việt Ngữ tại hải ngoại thì đó là điều di hại cho nhiều thế hệ cần phải được lên án và chặn đứng.

Diễn Đản Giáo Dân, nhân đây, gióng lên tiếng chuông báo động với các thầy cô, phụ huynh cùng các vị hữu trách trong ngành Giáo Dục Việt Ngữ tại hải ngoại để quý vị lưu tâm theo dõi, điều tra và nếu cần lên tiếng cho đồng bào hải ngoại được rõ tránh những di hại trước khi quá muộn.

Chân thành cảm ơn sự tin cậy và thương mến của Quý vị.

■ Bà Maria Phạm Lệ Oanh, TX

.... Nguyện xin Chúa Thánh Thần luôn đồng hành bên các bác, các chú để có những tiếng nói trung thực, luôn là những tiếng chuông đánh thức mọi người đừng ngủ quên trên vật chất, ma quên đi lời nói của Chúa.

Tôi xin gởi tiền mua báo một năm. Một món ăn tinh thần tôi thương mến và được đầy ơn phúc từ ngày trở về làm con Chúa.

Thưa bà Phạm lệ Oanh

Cảm tạ bà đã cầu nguyện cho tất cả anh chị em của ĐĐGD, và đã cùng đồng hành với chủ trương của ĐĐGD trong sứ mệnh trung thành bảo vệ Tin Mừng Phúc Âm- bảo vệ Sự Thật, Công Lý, Hòa Bình, Tự Do cho quê hương Việt Nam. Cảm tạ bà gia hạn mua báo ĐĐGD.

■ Bà Ngô Ngọ, CAN

Đến tháng tám mãn hạn báo, tôi xin gửi một mandat một trăm năm mươi Mỹ Kim để gia hạn thêm hai năm báo...

Cầu chúc quý báo mạnh tiến, giữ vững lập trường Quốc Gia yêu nước và bênh vực đồng đạo ở quê nhà bị bách hại...

Thưa bà Ngô Ngọ,

Cảm ơn bà đã viết lá thư dài đề cập đến nhiều vấn đề từ Canada, đến Nữ Ước, sang đến Việt Nam mà vì khuôn khổ hộp thư chúng tôi không đăng tải trọn vẹn mong bà thông cảm.

■ Bà Trần Kim Liên, TX

.... Mong ước có dịp được gặp những người giáo dân quảng đại, và nhiệt tình trong công việc báo

chí. Những người bạn vô cùng tốt lành vẫn đang hiện diện trong tâm hồn tôi là anh Hoàng Quý, và anh chị Khoan- Loan. Gương phục vụ của các anh chị có lẽ tôi sẽ học cả đời cũng không hết.

Xin Chúa chúc lành cho toàn ban biên tập. Và xin chuyển tâm tình quý mến của tôi đến từng anh chị, nhất là anh chị Khoan –Loan.

Thưa bà Trần Kim Liên

Cảm tạ bà đã rất quảng đại dành tâm tình quý mến đến tất cả các anh chị em của nguyệt san ĐĐGD. Chắc chắn chị Trần Thanh Hiền và anh chị Khoan- Kim Loan sẽ trân quý chứa trong lòng những cảm tình của bà.

ĐĐGD cũng rất khích lệ về sự quảng đại của bà đã gởi \$200. gia hạn báo ĐĐGD.

■ Ông Nguyễn Minh Đồng, FL

.... Xin kính chúc mọi thành phần trong tòa soạn luôn an khang, hạnh phúc để phục vụ mọi người, và luôn thăng tiến trong tình yêu Thiên Chúa. Cũng xin cảm ơn sự tận tâm của tòa báo hơn mười năm nay đã gửi báo đều đặn cho chúng tôi.

Thưa ông bà Nguyễn Minh Đồng

Cảm tạ ông bà đã gia hạn mua báo và trung kiên ủng hộ ĐĐGD hơn mười năm qua. Và cảm tạ ông

bà đã gởi những lời khích lệ và cầu chúc đến toàn thể anh chị em của ĐĐGD.

■ Ông Phạm Văn Lũy, OR

... Đang khi định viết thư xin ngưng nhận báo vì lý do có khó khăn về tài chánh thì đọc được bản Thông Cáo Quan Trọng trong số 152 tháng 7/2014 cho biết có vị Ân nhân, nhà sản xuất đặc sản CHÙM KẾT, có nhã ý nhận trả lệ phí cho độc giả nào có khó khăn về tài chánh để họ vẫn tiếp tục có thể đọc và nhận báo biểu gửi qua bưu điện. Xin cảm ơn quý vị Ân nhân CHÙM KẾT và xin Tòa Soạn cho tôi được hưởng đặc ân này...

Thưa ông Phạm Văn Lũy

Đúng như Thông cáo đã phổ biến, Tòa soạn sẽ tiếp tục gửi báo cho ông dưới dạng báo Biểu. Hy vọng những khó khăn đó sẽ qua. Khi điều kiện tài chánh cho phép xin ông lại tiếp tục giúp đỡ cho công việc Truyền Thông loan báo Tin Mừng có thêm phương tiện.

Tòa Soạn cũng nhân đây, thay mặt cho quý Độc Giả, kính gửi lời tri ân đến ông bà chủ nhân “Chùm Kết” về tấm lòng quảng đại của ông bà. Nguyễn xin Thiên Chúa chúc lành và trả công bội hậu cho ông bà.

(xem tiếp trang 14)

Ý CẦU NGUYỆN

1. Cầu xin theo ý Đức Thánh Cha Phanxicô.
2. Cầu nguyện cho các nạn nhân chiến tranh khắp nơi.
3. Cầu cho Giáo Hội và Quê Hương Việt Nam đang rên xiết dưới ách thống trị tham tàn của đảng Cộng Sản
4. Nguyện xin Thánh Linh soi dẫn Công Nghị Giám Mục Thế Giới đi theo Thánh Ý Chúa.

Giáo Hội Công Giáo Việt Nam:

Từ chấp nhận trả giá tới những bước ngoặt lịch sử

■ *Lê Thiên* (18/07/2014)

Sau năm 1975, ngoài hàng ngàn bài báo – báo giấy lẫn báo mạng, không ít tác phẩm Công giáo bàn về hiện tình Công Giáo Việt Nam dưới chế độ Cộng sản, như cuốn *“Giáo Hội Công Giáo ở Việt Nam – Phụ chương 1975-2000”* của Lm Bùi Đức Sinh (Canada); *“Công Giáo trên Quê Hương Việt Nam – Quyển II”* của Lm Nguyễn Thế Thoại (Việt Nam); đặc biệt là quyển *“Chứng từ của một Giám Mục – Những câu chuyện về một thời”* do ĐC Lê Đức Trọng (Hà Nội) là nhân chứng...

Năm 2005, Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân tại Nam California phát hành tập sách *“Ba Mươi Năm Công Giáo Việt Nam Dưới Chế Độ Cộng Sản 1975-2005”* tập hợp 14 bài biên khảo của 15 tác giả Công Giáo Việt Nam: Trần Ngọc Bái, Bửu Sao, Nguyễn Tiến Cảnh, Vũ Sinh Hiên, Nguyễn Chính Kết, Phạm Hồng Lam, Nguyễn Ngọc Lan&Chân Tín (viết chung), Mặc Giao, Phạm Minh Tâm, Đỗ Hữu Nghiêm, Nguyễn Văn Tánh, Lê Thiên, Đỗ Mạnh Tri và Trần Phong Vũ. Phần đóng góp của người viết (Lê Thiên) tập chú vào *“chính sách đàn áp công giáo của đảng cộng sản và vai trò của ủy ban đoàn kết công giáo.”*

Đến đầu thế kỷ 21, do chủ trương “cưỡng chế đất đai” và

đàn áp tôn giáo của CSVN, nhiều cuộc xung đột căng thẳng giữa nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam với người công giáo trong nước leo thang liên tục với những vụ tấn công thô bạo và đẫm máu vào giáo dân Công Giáo ở Tòa Khâm Sứ Hà Nội, Giáo xứ Thái Hà (Hà Nội), Đồng Chiêm, Tam Tòa, Cồn Dầu, Con Công, Mỹ Yên cùng nhiều nơi khác.

Gây phản cảm nhất là vụ Đức Tổng Giám mục Ngô Quang Kiệt bị chụp mũ “miệt thị dân tộc”. Từ đó, ngài bị bôi nhọ, nhục mạ đủ điều rồi bị xua ra khỏi vai trò Chủ Chiên Tổng Giáo Phận Hà Nội. Đó là thời kỳ mà Giáo Hội Công Giáo Việt Nam rơi vào tình trạng khủng hoảng được coi là khá trầm trọng.

May thay tình cảnh bi thương đã không xảy ra cho Giáo Hội Công Giáo Việt Nam, trái lại do cai trị bằng độc tài, độc đảng gian ác, chính nhà cầm quyền CSVN đã phải rơi vào tình trạng xuống cấp, tê liệt về mọi mặt, từ kinh tế, chính trị đến văn hóa, giáo dục...

Trong bối cảnh ấy, Hội Đồng Giám Mục Việt Nam trở nên khởi sắc với những tín hiệu đầy lạc quan khi Ủy Ban Công Lý & Hòa Bình được chính thức thành lập và Đức Giám Mục Nguyễn Thái Hợp của Giáo phận Vinh được đề cử giữ chức vụ Chủ tịch tiên khởi của

Ủy Ban. Trên các diễn đàn truyền thông, người viết ít ra đã hai lần thông tri những tín hiệu lạc quan này. Những tín hiệu ấy dẫn đưa Giáo Hội Công Giáo Việt Nam vào một số những bước ngoặt khởi sắc mà chúng tôi cho là những “bước ngoặt lịch sử”.

Chấp nhận trả giá.

Để hành xử trách vụ của ngài một cách đúng đắn và nghiêm túc, ĐGM Nguyễn Thái Hợp, Chủ Tịch UBCL&HB đã không ngần ngại tuyên bố dứt khoát: *“Phải chấp nhận trả giá khi rao giảng giáo huấn của Giáo Hội”* khi trả lời nhà báo Trần Hiếu trong cuộc phỏng vấn tại San José, California, Hoa Kỳ ngày 27/7/2011, nhân dịp ngài giới thiệu tác phẩm *“Một Cái Nhìn Về Giáo Huấn Xã Hội Công Giáo”* do UBCL&HB trực thuộc HDGMVN vừa xuất bản ngay trong nước.

Theo ĐC Nguyễn Thái Hợp, *“Đất nước Việt Nam đang trải qua giai đoạn khủng hoảng sâu thẳm về kinh tế, chính trị, xã hội...”* Ngài khẳng định: *“Một số nhân sĩ đã mạnh mẽ lên tiếng báo động mọi người trước những đe dọa đến sự tồn vong của Tổ quốc. Có người còn đề nghị triệu tập một ‘Hội nghị Diên Hồng’ để cứu nguy Đất nước. Nhiều người bần khoản trước hiện tượng xã hội xuống cấp về nhiều mặt, khoảng cách giàu nghèo ngày càng nới rộng, tham nhũng hoành hành khắp nơi, nhân phẩm và nhân quyền chưa được tôn trọng...”*

Từ đó, ĐC nêu ra lý do của cuốn sách *Một Cái Nhìn Về Giáo Huấn Xã Hội Công Giáo*: *“Cuốn sách bé nhỏ này không có tham vọng đưa ra câu trả lời thỏa đáng cho những vấn đề to lớn ở trên, mà*

chỉ muốn đóng góp chút gì vào việc xây dựng một xã hội nhân bản, công bằng, tiến bộ và dân chủ hơn.”

ĐGM Nguyễn Thái Hợp trình bày rõ hơn lý do Giáo Hội có trách nhiệm rao giảng những vấn đề xã hội nêu trên khi thực thi sứ mạng truyền bá Tin Mừng của Đức Kitô cho muôn dân, trong đó có người dân Việt Nam. Ngài nói: *“Tin Mừng của Đức Kitô nhằm mục đích cứu rỗi con người, nhưng con người nói đây là con người toàn diện, sống trong những môi trường văn hóa, xã hội, chính trị cụ thể. Chính vì vậy, Tin Mừng luôn chứa đựng chiều kích văn hóa, kinh tế, xã hội, chính trị. Do đó, giáo huấn của Đức Kitô rất nhiều lần đối kháng với tham vọng và quyền lợi của nhiều người, nhất là những người quyền thế.”*

ĐC Hợp cảnh báo: *“Không một cá nhân hay nhà nước nào được tiếm quyền, tự mặc cho mình quyền bính tuyệt đối trên dân chúng. Bên trên quyền bính chính trị vẫn còn một quyền bính khác, một đáng khác, mà mọi người phải tôn trọng. Mỗi tương quan phức tạp này được giản lược trong câu tuyên bố thời danh: ‘Của César hãy trả lại cho César và của Thiên Chúa hãy trả lại cho Thiên Chúa’”.*

Khi được hỏi về câu số 1903 Giáo lý Hội Thánh Công Giáo mà ĐC đã trích dẫn ở trang 147 của cuốn sách, *‘nếu nhà cầm quyền đưa ra những luật lệ bất công hay sử dụng những biện pháp trái đạo đức, lương tâm không buộc phải theo,’* Đức Cha Hợp xác quyết *“quan niệm trên nằm trong truyền thống cổ cựu của Kitô*

giáo” và ngài không ngần ngại yêu cầu *“nguyên tắc này phải được phổ biến ở Việt Nam, cũng như ở tất cả mọi nơi trên thế giới, kể cả tại Hoa Kỳ.”*

Ngài còn nhấn mạnh: *“Tất cả phải vì con người và để phục vụ con người, chứ không thể đảo ngược biến con người làm vật tế thần cho bất cứ truyền thống tôn giáo, đảng phái chính trị hay ý thức hệ nào khác.”* Từ đó, ĐC tuyên bố: *“Tin Mừng còn đòi hỏi các Kitô hữu phải đi xa hơn trong việc tranh đấu cho công bằng xã hội để xây dựng một xã hội nhân ái và yêu thương.”*

Về vấn đề giáo dục, ĐC Chủ tịch UBCL&HB khẳng khái: *“Khởi điểm cho mọi cải tổ phải là giáo dục. Đã đến lúc phải giải thoát chương trình giáo dục hiện nay khỏi “vòng kim cô” của ý thức hệ giáo điều để đưa ra một triết lý giáo dục mới. Chỉ khi chúng ta chủ trương đào tạo những con người đạo đức, sáng tạo, tự do và có chuyên môn thì chúng ta mới hy vọng bảo vệ được độc lập, đưa đất nước đồng hành với nhân loại tiến bộ, văn minh, dân chủ.”* (Về vấn đề giáo dục, chúng tôi sẽ bàn rộng hơn ở cuối bài này).

Chính với tinh thần *“chấp nhận trả giá khi rao giảng giáo huấn của Giáo Hội”* mà ĐGM Chủ tịch UBCL&HB khẳng định trên, Hội Đồng Giám Mục Việt Nam đã có những bước chuyển biến tích cực và quyết liệt hơn trong cách hành xử cũng như trong việc soạn thảo và công một số văn kiện đề đòi, khiến toàn Dân Chúa trong Giáo Hội Công Giáo Việt Nam cảm thấy phấn chấn nhất tề đứng sau Chủ Chăn mình. Những văn kiện sáng

chói nhất xuất hiện sau cuốn *Một Cái Nhìn Về Giáo Huấn Xã Hội Công Giáo* gồm:

+ *Bản phúc trình về tình hình Công Lý, Hòa Bình và Nhân Quyền trong Xã Hội Việt Nam hiện nay (01/11/2012).*

+ *Thư của Hội đồng Giám mục Việt Nam nhận định và góp ý sửa đổi Hiến pháp (01/3/2013).*

+ *Bản lên tiếng về tình hình Biển Đông của Hội đồng Giám mục Việt Nam (09/5/2014).*

Chúng tôi đã có bài phân tích và chia sẻ về hai văn kiện thứ nhất và thứ hai nêu trên. Chỉ xin nhắc lại đây những nét căn bản từ nội dung hai văn bản ấy.

I. Bản phúc trình về tình hình Công Lý, Hòa Bình và Nhân Quyền trong Xã Hội Việt Nam hiện nay (01/11/2012).

Bản phúc trình nêu lên 7 điểm quan trọng sau đây:

1. Án xử bất công

“Việc áp dụng luật pháp chưa nghiêm minh và tùy tiện (...) đã dẫn đến những oan sai và đôi khi đẩy người dân đến bước đường cùng. Bộ luật tố tụng hình sự đã quy định các thủ tục bắt người; vậy mà trong một số trường hợp, vẫn có các công dân bị bắt sai trái với các quy định của bộ luật ấy, cũng như với các tuyên ngôn và công ước quốc tế mà Việt Nam đã tham gia.”

2. Dùng bạo lực để giải quyết các tranh chấp dân sự

“Bạo lực ở đây là việc sử dụng “côn đồ” chứ không chỉ các biện pháp nghiệp vụ của cơ quan công an để vẫn hồi trật tự. Biện pháp

này được dùng ngày càng nhiều, để đàn áp các cá nhân lẫn các đám đông, từ đám tang riêng lẻ đến các vụ khiêu kiện tập thể hay biểu tình. Điều đó đang làm cho bạo lực ngự trị trong đời sống xã hội khi giải quyết tranh chấp.”

3. Tham nhũng thành quốc nạn

“Những diễn biến và xáo trộn trong mấy tháng vừa qua chứng tỏ mô hình kinh tế hiện tại đang làm giàu cho nhóm đặc quyền đặc lợi, đặc biệt là giới ngân hàng, hơn là cho toàn dân. “

4. Chủ quyền đất nước

“Hiện nay nền tự do, độc lập, chủ quyền quốc gia của Việt Nam đang bị đe dọa nặng nề bởi sự gây hấn và xâm lược của láng giềng Trung Quốc. Người dân không được biết sự thật về những ‘thỏa hiệp’ hay ‘thỏa ước’ giữa chính quyền hai nước, nhưng lại phải gánh chịu nhiều hậu quả tai hại do ‘mối giao hảo’ ấy gây nên cả về chính trị lẫn kinh tế.”

“Nhà cầm quyền Trung Quốc một mặt dùng lời lẽ hoa mỹ, với thông điệp rất êm tai, nhưng mặt khác, các hành động của họ về chủ quyền trên Biển Đông ngày càng phản ánh rõ rệt chủ trương Đại Hán. Trong khi đó phản ứng của Nhà cầm quyền Việt Nam quá yếu ớt, tạo cơ cho các lực lượng thù nghịch lấn tới. Khó hiểu hơn nữa là việc chính quyền đã mạnh tay đàn áp các tổ chức và các cá nhân yêu nước phản đối hành động xâm lược trắng trợn của Trung Quốc.”

5. Phẩm giá con người

“Phẩm giá con người bị chà đạp và xúc phạm nặng nề. Nạn buôn người và buôn bán phụ nữ chuyển từ tình trạng lén lút sang công khai,

núp dưới hình thức “hợp tác lao động”, “môi giới kết hôn với người ngoại kiều” qua trung gian các công ty có giấy phép kinh doanh. Đây là loại hình tội phạm đáng lo ngại với các thủ đoạn tinh vi, xảo quyệt, hoạt động xuyên quốc gia, siêu lợi nhuận, ngày càng gia tăng và thêm phức tạp.”

6. Tự do Ngôn luận

“Theo luật lệ Việt Nam hiện hành, truyền thông triệt để trực thuộc Nhà nước. Vì vậy, mặc dù cả nước có hơn 700 cơ quan báo chí và hầu như tỉnh nào cũng có truyền thanh và truyền hình, nhưng tất cả bị kiểm duyệt và kiểm soát gắt gao. Trước mắt, xã hội dân sự chưa được xuất hiện và chưa thực sự góp phần năng động cho truyền thông... Các biện pháp kiểm soát, cấm đoán, phá hoại các trang web, các blog cá nhân, nhất là việc bắt bớ, kết án các Bloggers đã đi tới tình trạng vi phạm nhân quyền nặng nề. Vụ án các Bloggers thuộc câu lạc bộ các nhà báo tự do đã bị xét xử vừa qua là ví dụ cụ thể cho tình trạng vi phạm quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí.”

7. Tự do tôn giáo

“Mặc dù hiến pháp, luật, pháp lệnh, nghị định và thông tư đã quy định về tự do tôn giáo, tự do tín ngưỡng, nhưng việc thực hiện các quy định trên tại nhiều địa phương lại rất tùy tiện. Chính vì vậy, ở một số nơi, việc cử hành các lễ nghi tôn giáo và thiết lập các điểm sinh hoạt tôn giáo ngoài cơ sở thờ tự rất nhiều khê và tùy thuộc nhiều vào cảm tính của giới chức chính quyền địa phương... Việc cố gắng phục hồi các nhà nguyện và tổ chức các buổi cầu nguyện của các giáo hội địa phương gặp rất nhiều

khó khăn. Tình trạng này, tùy lúc, đã và đang diễn ra tại một số giáo phận như Kontum, Hưng Hóa, Ban Mê Thuột, Vinh...”

II. Thư của Hội đồng Giám mục Việt Nam nhận định và góp ý sửa đổi Hiến pháp (01/3/2013).

Đây là thư góp ý của Ban Thường vụ HĐGMVN do linh mục Giuse Dương Hữu Tình, Thư ký Hội đồng Giám mục Việt Nam (HĐGMVN), mang đến trao cho Thường trực Ban biên tập – Ủy ban Dự thảo sửa đổi Hiến pháp năm 1992, tại số 37 Hùng Vương, quận Ba Đình, Thành phố Hà Nội.

Mở đầu Thư Góp Ý, HĐGMVN cho rằng do Nhà nước CSVN “công bố bản dự thảo Hiến pháp để lấy ý kiến dân từ ngày 02/01/2013 đến ngày 31/3/2013, chúng tôi tán thành việc làm này.” Sự tán thành của HĐGMVN được thể hiện qua bức thư nhận định và góp ý cụ thể, đúng đắn và đầy tinh thần xây dựng trong 3 nhận định: (1) Quyền con người với 5 đề nghị; (2) Quyền làm chủ của nhân dân với 4 đề nghị; (3) Thi hành quyền bính chính trị với 3 đề nghị.

Lần đầu tiên HĐGMVN “đặt vấn đề thể chế, hiến pháp và quyền của người dân một cách toàn diện, và dứt khoát”. Bức thư nêu rõ: “Dự thảo [HP] khẳng định quyền tự do ngôn luận (điều 26), quyền sáng tạo văn học, nghệ thuật (điều 43), quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo (điều 25). Tuy nhiên, ngay từ đầu, Dự thảo lại khẳng định đảng cầm quyền là ‘lực lượng lãnh đạo Nhà nước và xã hội, lấy chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh làm nền tảng tư tưởng’ (điều 4).” Thư Góp Ý nêu lên câu hỏi: “Nhu thế, phải hiểu thế nào và làm

sao thực thi quyền tự do ngôn luận và sáng tạo văn học, nghệ thuật, bởi lẽ tư tưởng đã bị đóng khung trong chủ thuyết rồi?”

Bức thư đặt tiếp vấn đề với Bản Dự thảo HP: “*Tương tự như thế, phải hiểu thế nào và làm sao thực thi quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo, bởi lẽ chủ nghĩa Mác-Lênin tự thân là chủ nghĩa vô thần?*”

Thư của HĐGMVN còn quả quyết: “*Trong thực tế, sự trói buộc tư tưởng vào một ý thức hệ duy nhất đã kìm hãm tư duy sáng tạo của người dân Việt Nam*”. Thực tế ấy, theo HĐGMVN, “*là một trong những lý do lớn, dẫn đến tình trạng trì trệ và chậm tiến của Việt Nam về nhiều mặt: giáo dục, khoa học và công nghệ, văn hóa và nghệ thuật.*”

Mặt khác, Thư Góp Ý của HĐGM cũng chỉ ra “*Quyền con người là những quyền gắn liền với phẩm giá làm người, và vì thế, là những nguyên phổ quát, bất khả xâm phạm, bất khả nhượng.*” Do vậy, “*Hiến pháp cần xác định rõ: mọi người đều tự do và bình đẳng về phẩm giá và quyền.*”

Về quyền làm chủ của nhân dân, Thư Góp Ý thẳng thắn nêu lên: “*Chủ thể của quyền bình chính trị phải là chính nhân dân xét như một toàn thể trong đất nước.*” Bức thư viết tiếp: “*Nhân dân trao việc thi hành quyền bình chính cho những người có năng lực và tâm huyết mà họ bầu làm đại diện cho họ, bất kể người đó thuộc đảng phái chính trị hay không thuộc đảng phái nào.*” Từ đó, HĐGMN khẳng định: “*Vì thế, việc tự do ứng cử của mỗi công dân là đòi hỏi tất yếu trong một xã hội dân chủ, văn minh và lành mạnh.*”

HĐGM còn đặt ra vấn đề quyền bình chính trị với ba quyền “*hành pháp, lập pháp, tư pháp*” phân lập và độc lập. Thư Góp Ý thẳng thắn chỉ trích “*Việt Nam nhiều năm qua đã không có được sự độc lập này, dẫn đến tình trạng lạm quyền và lộng quyền, gây ra nhiều bất công, suy thoái về nhiều mặt: kinh tế, xã hội, đạo đức.*”

Thư Góp Ý cũng chỉ ra sự mâu thuẫn giữa điều 74 và điều 4 HP: “*Một đảng, điều 74 khẳng định Quốc Hội là ‘cơ quan quyền lực Nhà Nước cao nhất’, đảng khác, điều 4 lại khẳng định đảng cầm quyền là ‘lực lượng lãnh đạo Nhà nước và xã hội.’*” Từ sự mâu thuẫn ấy, HĐGMVN nêu ra hàng loạt câu hỏi: “*Vậy ai lãnh đạo ai? Phải chăng Quốc Hội chỉ là công cụ của đảng cầm quyền? Nếu như thế, việc người dân đi bầu các đại biểu Quốc Hội có ý nghĩa gì? Một sự lựa chọn tự do hay chỉ là thủ dân chủ hình thức?*”

Cuối cùng, như mọi người đều biết, dù được sự đồng thuận tuyệt đối của người tín hữu Công giáo trong nước qua việc họ hăng hái ồ ạt ký tên vào Thư Góp Ý, tiếng nói của HĐGMVN và của tín đồ Công giáo đã bị nhà cầm quyền CSVN bóp chết tức khắc cùng với tiếng nói trung thực của hàng ngàn nhân sĩ trong nước.

III. Bản lên tiếng về tình hình Biển Đông của Hội đồng Giám mục Việt Nam (09/5/2014).

Bối cảnh ra đời bản lên tiếng.

Mở đầu bản lên tiếng, HĐGMVN nêu lên bối cảnh “*Từ ngày 02/05/2014 vừa qua cho đến nay, Trung Quốc ngang nhiên đưa giàn khoan HD-981 và một lực*

lượng lớn tàu bè các loại trong đó có cả tàu quân sự vào xâm chiếm và hoạt động trong vùng biển đặc quyền và thềm lục địa của Việt Nam. Trong các ngày 3 và 4/05/2014, 5 tàu quân sự Trung Quốc với sự yểm trợ của máy bay đã tấn công các tàu Kiểm ngư và Cảnh sát biển Việt Nam đang làm nhiệm vụ. Đây là hành vi khiêu khích và leo thang nghiêm trọng với ý đồ rõ ràng thực hiện từng bước kế hoạch xâm lược Việt Nam của Trung Quốc, bất chấp các nguyên tắc ứng xử Quốc tế mà Trung Quốc và Việt Nam đã ký kết, đặc biệt là Công ước của Liên Hiệp Quốc về Luật Biển (UNCLOS), Qui tắc ứng xử trên Biển Đông (DOC). Tình hình này có nguy cơ đưa đến chiến tranh rất cao. Quan ngại trước tình hình căng thẳng và nguy hiểm này, Hội đồng Giám mục Việt Nam, với trách nhiệm của mình, xin nêu lên quan điểm và kêu gọi.”

Lời kêu gọi của HĐGMVN nhằm vào 3 đối tượng: Trung cộng, Nhà cầm quyền CSVN, người Công Giáo VN.

Với Trung Cộng, HĐGMVN yêu cầu “*Chính quyền Trung Quốc phải ngừng ngay mọi hành vi xâm lăng.*”

Với chính quyền CSVN, HĐGMVN kêu gọi: “*Tuy phải kiên trì đường lối ngoại giao, đối thoại để giải quyết xung đột, nhưng phải có lập trường kiên định, lấy đạo lý truyền thống dân tộc vì dân, vì nước để thực hiện đường lối chính sách với Trung Quốc.*”

Ngoài ra, HĐGMVN cũng cảnh giác phía CSVN về mối họa xâm lăng của bắc phương từ cái bẫy “láng giềng hữu nghị, tình đồng chí” giữa CSVN và CSTQ:

“*Những thoả ước tôn trọng tình hữu nghị giữa hai quốc gia láng giềng, giữa hai đảng Cộng sản thực tế đã cho thấy không mang lại ích lợi cho dân nước mà còn đưa đất nước vào tình trạng lâm nguy.*”

Cuối cùng, HĐGMVN kêu gọi người Công Giáo Việt hãy thể hiện lòng ái quốc của mỗi người bằng cả những hành động tích cực: “*Với người Công giáo Việt Nam, đây là lúc chúng ta cần biểu lộ trọn vẹn lòng ái quốc của mình theo lời Đức Giáo hoàng Bênêđictô XVI huấn dụ: ‘Là người công giáo tốt cũng là công dân tốt’. Lòng yêu nước thể hiện ở việc chúng ta không thờ ơ với tình hình của đất nước trong hiện tại cũng như tương lai, chuyên cần hy sinh cầu nguyện cho quê hương đất nước và với tất cả lương tâm của mình tích cực tham gia các hoạt động bảo vệ Tổ quốc, sẵn sàng đáp lại lời mời gọi cứu nguy Tổ quốc.*”

HĐGMVN cũng ngỏ lời yêu cầu “*các giáo phận tổ chức một ngày cầu nguyện cho Quê hương, kêu gọi mọi người sám hối, tiết giảm chi tiêu ăn uống, mua sắm, để góp phần nâng đỡ các ngư dân nạn nhân của tàu Trung Quốc.*”

Đồng thời với lời kêu gọi của HĐGMVN, ĐGM Nguyễn Thái Hợp có mặt tại Hoa Kỳ trong tháng 5/2014 đã giới thiệu tác phẩm mới của UBCL&HB trực thuộc HĐGMVN quyền sách mang tính thời sự và sử liệu đặc biệt về Biển Đông. Đó là quyển ***Hòa Bình và Công lý cho Biển Đông***. Buổi ra mắt sách của Đức Cha Nguyễn Thái Hợp, Giám Mục Giáo Phận Vinh được thực hiện tại Philadelphia, tiểu bang Pennsylvania Hoa Kỳ

ngày 11/5/2014.

IV. Đại Học Công Giáo tại Việt Nam.

Thông tin mới nhất (14/7/2014) không thể bỏ qua ở đây: Tin về việc Việt Nam sắp có Đại học Công giáo đầu tiên sau gần 40 năm GHCGVN mất quyền tham gia lãnh vực giáo dục. Bản tin này được dịch từ một bản tin tiếng Anh trên trang tin Vatican Insider. Tác giả bản tin lạc quan cho rằng “*Việc thành lập đại học mới đánh dấu một bước ngoặt lịch sử đối với Giáo Hội Công Giáo Việt Nam tại đất nước cộng sản này và là một bước tiến tới quyền tự do giáo dục trọn vẹn.*”

Trang tin Vatican Insider nêu rõ: “*Đại học Công giáo đầu tiên của Việt Nam không còn là một ảo tưởng nữa. Nó sắp trở thành một thực tại. Theo Đức cha Phaolô Bùi Văn Đọc, Tổng Giám mục Sài Gòn, cơ cấu có thể sẵn sàng trong vòng một năm tới. Nó sẽ đánh dấu một bước ngoặt quan trọng trong lịch sử Giáo Hội Công Giáo Việt Nam, dấu của một sự trở lại quyền tự do giáo dục, mà chính quyền cộng sản đã từ chối trong 60 năm qua.*”

Vatican Insider ghi nhận tiếp: “*Khi mối quan hệ song phương dần dần dễ chịu, các Giám mục Việt Nam đã chỉ ra rằng càng ngày các trường đại học và các trường tư, được điều hành bởi các đại học và tổ chức ở nước ngoài thuộc Á Châu, Úc Châu và Âu Châu, đang mọc lên trong thập niên vừa qua. Trường đầu tiên được thành lập vào năm 2001.*”

Bài báo cũng trích dẫn câu hỏi Đức TGM Bùi Văn Đọc của TGP Sài Gòn, tân Chủ tịch HĐGMVN,

đặt ra trước sự kiện trên: “*Vậy tại sao Giáo Hội Công Giáo Việt Nam lại bị tước đi quyền này? Đặc biệt dựa vào những khiếm khuyết trong hệ thống giáo dục quốc gia, vốn hiển nhiên từ những con số về nền giáo dục Việt Nam*”.

ĐC Bùi Văn Đọc phát biểu tiếp: “*Giáo Hội Công Giáo có thể mang lại triết lý và kinh nghiệm giáo dục của mình để giáo dục người ta trở nên những con người có trách nhiệm, vì lợi ích của toàn thể xã hội.*” Ngài đoán quyết: “*Chúng tôi tin chắc. Nó sẽ đánh dấu một bước tiến triển quan trọng vì ích chung của đất nước, một dấu hy vọng to lớn cho một tương lai tươi sáng hơn đối với Việt Nam*”. Ngài còn nói: “*Giáo dục là chìa khóa và đối với Giáo Hội, sự tự do giáo dục là một phương tiện quan trọng thực hiện sứ mạng loan báo Tin Mừng cho xã hội hôm nay*”.

Vẫn theo Vatican Insider, các Giám mục sẽ thảo luận những bước cụ thể để thiết lập học viện mới này, vào cuộc họp sắp tới, sẽ diễn ra vào ngày 27-30/10/2014, tại Nha Trang.

Được biết, ý tưởng mở một đại học Công giáo hình thành cách đây hơn 3 năm. Trong Thư mục vụ năm 2010, có tựa đề “*Cùng nhau bồi đắp nền văn minh tình thương và sự sống*”, Giáo Hội Việt Nam đã tuyên bố rằng Giáo Hội sẵn sàng đóng góp vào việc phát triển đất nước trong lãnh vực giáo dục, một lãnh vực quan trọng để uốn nắn giới trẻ và lương tâm của họ. Bức thư đã chính thức yêu cầu chính quyền “*mở rộng cánh cửa cho các tôn giáo và những người thành tâm thiện chí tham gia vào*

(xem tiếp trang 22)

Viết Từ CANADA

Mặc Giao

KHÔNG VẮNG MẶT VỚI ĐẤT NƯỚC

Có những người chưa cần tìm hiểu đã vội rêu rao rằng đạo Công Giáo là một đạo ngoại lai, người Công Giáo VN vọng ngoại, Giáo Hội Công Giáo VN hết theo Tây, theo Mỹ, bây giờ lại theo Cộng sản, tổ quốc của người Công Giáo là Vatican, không phải Việt Nam, người Công Giáo thờ ơ với chuyện đất nước, chỉ lo việc đạo của riêng mình. Dĩ nhiên những người có chút nhận thức và công tâm không nghĩ như vậy. Trên thực tế, người Công Giáo cũng là con một Mẹ Việt Nam, không phải kẻ ăn nhờ ở đậu, dù rằng người Công Giáo có một số thói quen và những vụng về có thể gây hiểu lầm. Phần khác, có những tình huống tế nhị, khó có thể nói rõ trắng đen. Lòng yêu nước của họ không thua kém ai. Nhưng yêu nước như thế nào? "Yêu nước là yêu xã hội chủ nghĩa", hoặc yêu nước là phải tích cực chống cộng như một đảng chính trị?

Không cần đi sâu vào những chi tiết lịch sử. Một cách tổng quát, chỉ tính từ giữa thế kỷ 16 khi đạo Công Giáo bắt đầu được truyền vào Việt Nam, đến cuối thế kỷ 19, chính xác là năm 1884, năm ký

Hiệp Ước Patenôtre, trải trên 300 năm, người Công Giáo VN bị bách hại liên tục, người chết vì đạo phải tính hàng trăm ngàn, vợ chồng con cái phải chia ly theo lệnh phân sáp, không kể việc mất quyền công dân và những nhục hình khác. Khi hết bị cấm cách, đạo được mở mang với những giáo sĩ Tây phương và dưới ách cai trị của ngoại bang. Vua quan đã đầu hàng, đã đánh mất chủ quyền. Chẳng lẽ lại đòi người Công Giáo sống sót phải bắt tay ngay vào việc chống quân Pháp xâm lược, không cho họ thở để lấy lại hơi? Nếu họ muốn chống Pháp thì chống với ai? Một mình họ làm gì được? Họ cần vua quan làm trước để họ noi gương. Họ cần các thành phần khác của dân tộc không bị bách hại vì đạo đứng lên hành động để họ theo. Thực tế chỉ có vài trường hợp hiếm hoi của hai vị vua Hàm Nghi và Duy Tân, thêm vài anh hùng hào kiệt, như Nguyễn Thiện Thuật, Hàm Thiêng Yên Thế, Nguyễn Thái Học..., nhưng sớm nở tối tàn, tất cả chỉ "thành nhân", không "thành công". Để rồi giống như toàn dân VN, từ thiên tử đến thứ dân, họ phải sống với Tây, theo lệnh Tây. Tại sao lại nói họ theo Tây? Khi

cuộc đổi đầu Quốc Cộng xảy ra, chắc chắn họ phải theo phe Quốc Gia, không thể theo phe cộng sản của ông Hồ Chí Minh. Theo phe Quốc Gia thì phải thân Mỹ để nhờ Mỹ giúp phương tiện chống cộng. Cái "lô-gic" giản dị như thế, có gì khó hiểu đâu? Tại sao cứ đi tìm rắc rối bằng cách dùng lá bùa dân tộc để chỉ trích người khác và biện minh cho những nhận thức và hành động sai lạc của mình? Sai lạc lớn nhất là tiếp tay cho cộng sản để họ đưa dân tộc đến tình trạng thê thảm như hiện nay.

Khi cộng sản chiếm toàn thể đất nước năm 1975, người Công Giáo cũng chia sẻ số phận khốn khổ với toàn thể dân tộc, nếu không nói bị đàn áp khốc liệt hơn các thành phần khác. Đến năm 1980, cộng sản mới cho phép họp Hội Đồng Giám Mục VN thống nhất Nam Bắc lần đầu tiên tại Hà Nội. Sau đó mới có những bước rụt rè tổ chức lại Giáo Hội trong tâm trạng "gà phải cáo". Nhà cầm quyền áp dụng chính sách "xin - cho" nhỏ giọt và còn dựng lên một tổ chức Công Giáo tay sai có tên Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo VN để phá Giáo Hội, để kiểm soát, canh chừng và làm trung gian thi ân bố đức giữa nhà nước và Giáo Hội. Thâm ý của cộng sản là dùng ủy ban này để xúc tiến việc thành lập một giáo hội nhà nước, tách khỏi Vatican, giống như Giáo Hội Yêu Nước của Trung Quốc. Âm mưu bất thành vì người Công Giáo VN cương quyết chống, vì không một giám mục nào tán thành. Như vậy có phải là chống đất nước và không đồng hành với dân tộc không? Dĩ nhiên trong sinh hoạt của một giáo hội có 8 triệu tín đồ, gần một phần mười dân số, với 25 giáo phận, trên 30 giám mục và

hàng ngàn linh mục, thế nào chẳng có những trường hợp cá nhân, kể cả mục tử, đi đêm, ăn chịu, thỏa hiệp với nhà cầm quyền để tìm dễ dãi cho mình, cho giáo xứ, địa phận của mình, cho dòng tu của mình. Trong khi lập trường chính thức của Hội Đồng Giám Mục là không chống đối, cũng không ủng hộ chế độ, chỉ đòi hỏi công lý cho mình và cho mọi người, đòi được giữ đạo trong an bình và tự do. Làm vậy có gì đáng bị trách cứ?

Bây giờ nói về những đặc ân cộng sản dành cho Giáo Hội Công Giáo mà những giáo hội khác không được. Nào là được phép xây cất nhiều nhà thờ và các cơ sở "hoành tráng", nào là các mục tử được dễ dàng xuất ngoại, nhiều tu sinh được đi du học ngoại quốc, trong khi Giáo Hội Phật Giáo Thống Nhất bị chèn ép, co cụm vào một số nhỏ chùa chiền, nội bộ bị chia rẽ thành hai ba phe do âm mưu của cộng sản, đại đa số Phật tử, chùa chiền, cơ sở đã bị quy tụ trong Giáo Hội Phật Giáo quốc doanh, cũng được phát triển rất "hoành tráng" bề ngoài; các Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo và Cao Đài bị áp đặt những ban trị sự gồm những thành viên theo cộng sản, những thành phần chính truyền, độc lập bị cấm đoán và bắt bớ. Thực tế đúng như vậy, nhưng có lý do. Công Giáo bề ngoài được cho phép nhiều thứ vì CSVN phải mở cửa làm ăn với thế giới Tây phương có văn hóa và truyền thống Kitô giáo, nên cộng sản bắt buộc phải có một số hành động coi được trước mắt những đối tác. Thêm vào đó, Giáo Hội Công Giáo VN có liên hệ về tôn giáo với Vatican, tức có liên hệ quốc tế và có những cuộc thảo luận diễn ra hàng năm giữa Vatican và Hà Nội,

nên mọi tranh chấp đều được đặt trên bàn điều đình, thỏa thuận được bao nhiêu là chuyện khác. Dù vậy, Giáo Hội Công Giáo cũng không được hoàn toàn tự do tại Việt nam. Việc quan trọng nhất là bổ nhiệm các giám mục, những vị đứng đầu các giáo hội địa phương, vẫn còn phải tùy thuộc vào quyết định của nhà cầm quyền, việc huấn luyện và bổ nhiệm các linh mục vẫn còn bị kiểm soát và làm khó dễ, công tác giáo dục và từ thiện vẫn còn bị hạn chế, trên 2,000 cơ sở của Giáo Hội vẫn còn bị tịch thu, thêm nhiều đất đai và tài sản bị xung công, như tòa Khâm Sứ, đất và nhà Dòng Chúa Cứu thế ở Thái Hà, Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm, Dòng Saint Paul Vĩnh Long, Dòng Camêlô Hà Nội..., chưa kể những vụ bắt bớ trái phép, như trường hợp 15 thanh niên thuộc giáo phận Vinh, những vụ đàn áp, đánh đập giáo dân một cách tàn bạo tại Tam Tòa, Cồn Dầu, Con Cuông, Mỹ Yên... Đừng quên rằng cộng sản muốn tiêu diệt mọi tôn giáo, vừa vì chủ thuyết, vừa để làm cho dân không còn tin tưởng gì ngoài tin đảng, vừa phá vỡ những tổ chức qui tụ nhiều tín đồ có thể trở thành những lực lượng chống đối đảng. Giết không được thì tha làm phước, nhưng vẫn canh chừng, kiểm soát chặt chẽ. Có đàn áp thì phải có chống đối. Tuy nhiên những chống đối này chỉ có tính cách cục bộ, không có tính cách toàn diện, ngoài những thư hiệp thông từ những nơi khác gửi đến an ủi các nạn nhân.

Phải đợi đến năm 2002, Hội Đồng Giám Mục VN mới phổ biến một thư ngỏ gửi cho nhà nước nói lên những phê phán, nhận định và đòi hỏi cải thiện một số vấn đề cả đạo lẫn đời.. Rồi ngày 27-9-2008,

giữa lúc cuộc tranh đấu bảo vệ Tòa Khâm Sứ và đất Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà đang ở cao điểm, Hội Đồng Giám Mục cũng gửi một thư cho nhà nước để đặt vấn đề xuyên tạc trên truyền thông (vụ Đức TGM Ngô Quang Kiệt) và quyền sở hữu đất đai. Đó là những màn mở đầu để sửa soạn cho việc Hội Đồng Giám Mục VN lên tiếng một cách đồng loạt hơn về các vấn đề Đất Nước và Giáo Hội.

Ngày 15-5-2012, HĐGM phổ biến Nhận định về một số tình hình VN hiện nay, trong đó có những phân tích thẳng thắn về tình trạng suy thoái kinh tế, bất công về đất đai, nguy hại về môi trường xã hội vì thiếu vắng những giá trị đạo đức và vì tệ nạn tham nhũng; tư pháp thiếu công khai và không độc lập; biên cương, biển đảo bị đe dọa vì phản ứng của nhà nước quá yếu ớt; môi trường sinh thái bị tàn phá vì thiếu quan tâm, vì khai thác bừa bãi bôxít, rừng đầu nguồn, khoanh biển cho thuê; trí thức không thể làm bổn phận của mình vì được đào tạo kém, vì bị kỳ thị lập trường; giáo dục và y tế tụt hậu vì vô chính sách và để cho sự gian dối tràn ngập học đường; thói tham tiền tràn ngập bệnh viện; các tôn giáo bị làm khó vì không có tư cách pháp nhân, không được đối xử bình đẳng so với các công dân khác. Sau khi phân tích hiện trạng, bản Nhận định đưa ra những đề nghị cụ thể nhằm cải thiện tình hình. Có thể nói đây là một cáo trạng mạnh mẽ, đầy đủ nhất của HĐGM/VN kể từ sau 1975.

Sáu tháng sau, ngày 1-11-2012, Ủy Ban Công Lý và Hòa bình của HĐGM/VN do Đức Cha Nguyễn Thái Hợp làm Chủ Tịch, dưới dạng báo cáo trình HĐGM, đã công bố

Bản Phúc Trình về tình hình Công Lý, Hòa Bình và Nhân Quyền trong Xã Hội Việt Nam ngày nay. Bảy vấn đề đã được đề cập trong Phúc Trình:

1/ Ân xử bất công, đặc biệt các vụ xử sinh viên Công Giáo, Tin Lành, các bloggers, các vụ tranh chấp đất đai. Xử tùy tiện, trái luật.

2/ Dùng bạo lực để giải quyết các tranh chấp dân sự, đặc biệt là xử dụng "côn đồ".

3/ Tham nhũng thành quốc nạn, mô hình kinh tế chỉ phục vụ những nhóm đặc quyền, đặc lợi, làm băng hoại kinh tế, gây khó khăn cho dân chúng.

4/ Chủ quyền đất nước bị đe dọa vì nhà nước nhượng bộ và không dám phản ứng trước kẻ xâm lăng.

5/ Phẩm giá con người bị xúc phạm nặng nề với nạn buôn người, buôn bán phụ nữ một cách công khai mà chính quyền không can thiệp.

6/ Tự do ngôn luận bị vi phạm trầm trọng. Cả nước có 700 cơ quan báo chí, tỉnh nào cũng có truyền thanh, truyền hình, tất cả đều của nhà nước và đều bị kiểm duyệt gắt gao. Các bloggers bị đàn áp, tù tội.

7/ Tự do tôn giáo bị vi phạm. Nhiều địa điểm cầu nguyện bị đập phá, tín đồ tham dự bị đánh đập như tại Kontum, Hưng Hóa, Ban Mê Thuột, Vinh...

Bản Phúc Trình kết luận: "Ủy Ban CLHB chỉ nêu lên một số hiện tượng tiêu biểu hoặc vấn đề đáng quan tâm. Làm như thế, chúng ta muốn chứng tỏ rằng người Công Giáo không hề thờ ơ với tình hình

đất nước, nhưng luôn thể hiện một tình yêu nước nồng nàn (người viết tô đậm) và nỗ lực tìm kiếm giải pháp tích cực dựa trên giáo huấn xã hội của Giáo Hội để xây dựng hòa bình".

Một văn bản quan trọng khác là Thư của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam nhận định và góp ý sửa đổi Hiến Pháp ngày 1-3-2013. Thư nhận định đã nêu những vấn đề căn bản về Quyền con người, Quyền làm chủ của nhân dân và thi hành quyền bính chính trị. Sau mỗi phần phân tách đều đưa những đề nghị cụ thể. Đặc biệt ở phần 3, Hội Đồng Giám Mục đề nghị:

1/ Xóa bỏ trong Hiến Pháp đặc quyền của bất cứ đảng phái chính trị nào. Quốc Hội là cơ quan quyền lực nhà nước cao nhất do dân bầu ra, không phải là công cụ của một đảng cầm quyền nào.

2/ Xác định tính độc lập của các quyền lập pháp, hành pháp, tư pháp, cung cấp nền tảng pháp lý cho việc thi hành những quyền này một cách độc lập và hiệu quả.

3/ Luật hóa sự kiểm soát của nhân dân đối với việc thi hành pháp luật bằng những quy định cụ thể.

Thực chất của bản văn này là đòi hỏi thay đổi hoàn toàn chế độ để thiết lập một thể chế tự do, dân chủ, tam quyền phân lập. Không còn gì rõ rệt hơn những lời phát biểu trên đây về thái độ của HĐGM/VN đối với chế độ VN hiện tại.

Đối với việc Trung Quốc thực hiện âm mưu chiếm Biển Đông, Đức GM Nguyễn Thái Hợp, Chủ Tịch Ủy Ban CLHB đã nhiều lần lên tiếng qua các cuộc phỏng vấn để đòi nhà nước VN phải có lập

trường dứt khoát và cương quyết bảo vệ lãnh thổ, lãnh hải. Đức Cha cũng đã cho ra mắt cuốn sách "Hòa Bình và Công Lý ở Biển Đông" và đã xúc tiến tổ chức cuộc tọa đàm về Biển Đông tại Câu Lạc Bộ Nguyễn Văn Bình, nhưng bị nhà nước ngăn cấm. Gần đây nhất, cuộc triển lãm bản đồ về "Chủ Quyền VN trên Biển Đông" được thông báo tổ chức tại văn phòng HĐGM/VN ở Sài Gòn từ ngày 19 đến 22-6-2014 cũng bị nhà nước buộc phải đình hoãn. Xem ra nhà nước sợ những gì nói động tới Trung Quốc, hoặc nhà nước muốn dành độc quyền mọi thứ, kể cả độc quyền bày tỏ lòng yêu nước.

Khi Trung Quốc kéo dàn khoan HD-981 đến vùng biển gần quần đảo Hoàng Sa ngày 2-5-2014, Đức Cha Bùi Văn Đọc, Tổng Giám Mục Sài Gòn, kiêm Chủ Tịch HĐGM/VN, đã nhân danh Hội Đồng, ra một tuyên cáo ngày 9-5-2014 kết án hành động của Trung Quốc và bày tỏ quan điểm tóm tắt như sau:

1/ Đòi hỏi Trung Quốc phải ngừng ngay hành vi xâm lăng và giải quyết mọi tranh chấp trong hòa bình.

2/ Kêu gọi nhà cầm quyền VN phải kiên trì trong đường lối ngoại giao, đối thoại để giải quyết xung đột, nhưng hãy có lập trường kiên định. Những thỏa ước hữu nghị với Trung Quốc đã không mang lại lợi ích gì cho dân nước mà còn đưa đất nước vào tình trạng lâm nguy.

3/ Với người Công Giáo VN, đây là lúc cần biểu lộ trọn vẹn lòng ái quốc theo lời Đức GH Bê-nê-đi-cô XVI: "Là người Công Giáo tốt cũng là người công dân tốt". Cần hy sinh cầu nguyện cho quê hương đất nước, tích cực tham gia bảo vệ

Tổ Quốc, sẵn sàng đáp lại lời gọi cứu nguy Tổ Quốc.

4/ Xin các giáo phận tổ chức một ngày cầu nguyện cho quê hương, kêu gọi mọi người sám hối, tiết giảm chi tiêu ăn uống, mua sắm để góp phần giúp đỡ ngư dân bị nạn vì Trung Quốc và các chiến sĩ cảnh sát, hải giám bị thương.

Bản tuyên cáo được công bố 7 ngày sau khi Trung Quốc kéo dàn khoan tới biển VN, chứng tỏ HĐGM/VN đã nhận định đúng tình hình và có phản ứng đúng lúc. Việc này cũng chứng tỏ HĐGM/VN đã có một đường lối rõ rệt, đã có sự đồng thuận trong nội bộ để

có thể lấy những quyết định chung một cách nhanh chóng. HĐGM là bộ mặt, là tiếng nói chính thức của Giáo Hội Công Giáo VN. Qua những sự việc trên, ai còn có thể nói là Công Giáo VN theo cộng sản hay thờ ơ với đất nước? Trên nguyên tắc, Giáo Hội không thiên chiếng đối một chế độ chính trị nào, Giáo Hội phải sống với mọi chế độ, muốn cộng tác với chế độ đương quyền để cùng phục vụ giáo dân nói riêng và con người nói chung. Nhưng một khi chế độ tỏ ra độc tài, tàn ác, bất công thì Giáo Hội có bổn phận phải lên tiếng tố giác, đòi hỏi, tranh đấu cho công lý và phúc lợi của mọi công dân. Đó

là sứ mạng thiêng liêng của Giáo Hội. Cách tranh đấu của Giáo Hội không giống cách tranh đấu của các đảng phái chính trị. Giáo Hội tranh đấu trên những nguyên tắc. Người công dân Công Giáo tranh đấu cho quyền lợi của họ với tư cách công dân, theo sự hướng dẫn của lương tâm và những giáo huấn của Giáo Hội. Cách thức tranh đấu khác nhau. Nhưng khi tranh đấu cho quyền lợi của Đất Nước thì mọi người đều gặp gỡ ở điểm chung, đó là bảo vệ sự toàn vẹn lãnh thổ của Tổ Quốc do tổ tiên để lại. Trong trường hợp này, không ai có thể vắng mặt. Trừ những phần tử "mãi quốc cầu vinh".■

Hộp Thư Độc Giả

(tiếp theo trang 5)

NHẮN TIN

■ Bà Ngô Thị Xinh, MD

Tòa soạn đã nhận được chi phiếu gia hạn mua báo cho bà và con của bà. Xin cảm ơn bà.

■ Ông Đặng Xuân Quang, LA

Tòa soạn đã nhận được chi phiếu gia hạn mua báo của ông. Xin cảm ơn ông.

■ Bà Hồ Thị Sử, CO

Tòa soạn đã nhận được chi phiếu gia hạn mua báo của bà. Xin cảm ơn bà.

■ Ông Nguyễn Đức Thiệp, IA

Tòa soạn đã nhận được chi phiếu mua báo của ông và đã điều chỉnh và gửi báo đến ông. Cảm tạ lòng quảng đại và kiên nhẫn chờ đợi báo giao tới ông.

■ Ông Lê Viết Hoa, CA

Tòa soạn đã nhận được ngân phiếu \$100 của ông để gia hạn báo

cho ông và tặng 1 năm báo cho bào huynh của ông. Xin cảm tạ lòng quảng đại của ông đã tìm thêm độc giả cho ĐGD và cảm tạ những lời chúc mừng nồng nhiệt của ông đến các anh chị em của ĐGD.

■ Ông Vũ Văn Cung, TX

Tòa soạn đã nhận được chi phiếu gia hạn mua báo của ông. Xin cảm tạ ông đã dành những lời chúc mừng nồng nhiệt dành cho ĐGD.

■ Ông Nguyễn Thông, MI

Tòa soạn đã nhận được chi phiếu gia hạn mua báo của ông. Xin cảm tạ ông.

■ Ông John Võ, WA

Tòa soạn đã nhận được chi phiếu gia hạn mua báo của ông. Xin cảm tạ ông đã dành cho ĐGD những lời cầu chúc nồng nhiệt.

■ Bà Nguyễn Ánh Tuyết, HI

Tòa soạn đã nhận được chi phiếu gia hạn mua báo của bà. Xin cảm tạ bà đã bày tỏ những lời cầu

chúc nồng nhiệt đến ĐGD và tất cả các anh chị em phục vụ tại ĐGD.

■ Ông bà Lê Thiên, NJ

Tòa soạn đã nhận được chi phiếu mua báo tặng bào huynh của ông bà mới từ Việt Nam được ông bà bảo trợ sang Mỹ định cư. ĐGD xin chia sẻ niềm vui mừng cùng ông bà và cảm tạ lòng quảng đại của ông bà.

■ Ông Cao Thế Mỹ, CA

Ngày đáo hạn của ông là Oct 2014.

■ Ông Phạm Văn Hồ, IA

Tòa soạn đã nhận được chi phiếu gia hạn mua báo của ông. Xin cảm tạ ông.

■ Ông Nguyễn đức Thiệp, IA

Tòa soạn đã nhận được thông báo của ông đã nhận 2 số báo cùng tháng 7. Tòa soạn ĐGD xin bày tỏ sự sơ sót và cảm tạ lòng đại lượng của ông.■

Kể từ khi Đức Giáo-hoàng Gio-an XXIII ban-hành tông-hiến Venerabilium Nostrorum thiết-lập hàng giáo-phẩm Việt-Nam vào ngày 24-11-1960 thì cộng-đồng dân Chúa Việt-Nam như được tràn đầy nỗi vui mừng và hy-vọng. Vui mừng vì thấy Giáo-hội Công-giáo của mình đã chính-thức được xác-quyết về mức trưởng-thành theo cơ-chế và hy-vọng vì tin tưởng vào những bước tới sẽ là những bước mạnh-mẽ - vì đã như được thêm sức - sẽ dẫn thân trên đường sứ-vụ loan tin vui cứu-độ. Nói cách khác là nếu Giáo-hội không đến được “với muôn dân” thì it ra cũng đến với đồng-bào mình; với khối tín-hữu đã hơn bốn thế-kỷ được thấy bóng dáng Đấng Cứu-độ trên dải giang-sơn quê cha đất tổ của mình. Nhất là 5 năm sau đó lại được soi rọi thêm bằng nguồn sáng mới từ Công-đồng Vatican II nữa.

Từ những năm tháng xa xưa, người giáo-dân Việt-Nam thường giản-lược hai chữ giáo-hội vào với thành-phần các giáo-sĩ trong nhiệm-vụ lãnh-đạo, tức là hàng Giáo-phẩm hay gọn hơn là Hội-đồng Giám-mục. Thành vậy mà các đảng bậc thường mang nhiều tự-tôn, tự đắc cho rằng ngay khi không cần làm gì thì cũng là làm tất cả. Bởi vậy mới có những nó tội gỡ lạ như chống cha là chống Chúa hoặc khi nói động đến Hội-đồng giám-mục là chống Giáo-hội, để gán cho những cá-nhân hay tập-thể nào dám nương theo tiếng của lương-tâm Công-giáo và công-bằng xã-hội mà nhận-định về thái-độ, về lời ăn tiếng nói công-khai của cá-nhân đảng bậc này, của tập-thể chức sắc kia.

Hiến-chế Mục-vụ về Giáo-hội trong Thế-giới hôm nay của Công-đồng chung Vatican II hướng-dẫn

ĐƯỜNG KHÔNG DẪN VỀ LA-MÃ

■ *Phạm Minh-Tâm*

rằng: “Được thiết-lập trong tinh yêu của Đấng Cứu-chuộc, Giáo-hội có sứ-mệnh làm cho công-bằng và bác-ái lan tràn trong mỗi dân-tộc và giữa các dân-tộc. Khi rao giảng chân-lý Phúc-âm và soi sáng mọi lãnh-vực của sinh-hoạt con người, nhờ giáo-lý và chứng-tích của cuộc sống các Ki-tô hữu, Giáo-hội tôn-trọng và cổ-võ tự-do chính-trị cũng như trách-nhiệm của các công-dân”(câu 76 - Cộng-đoàn chính-trị và Giáo-hội). Thế nhưng hiện nay, những cá-nhân linh-mục, giáo-sĩ hay cộng-đoàn tu-sĩ nào mà đi theo đường hướng của Lời Chúa, theo huấn-giáo của Hội-thánh với mục-đích mưu-cầu hoà-bình và công-lý cho xã-hội; tìm đến những ai thấp cổ bé miệng cần nâng đỡ và ủi-an; cần chia sẻ và đồng-cảm đồng hành thì bị các đảng bậc nhất-tê đố-ky, bị anh em đồng-môn đồng-tịch lên án là gây rối, là muốn bạo-loạn và bị cấm-cản. Còn nếu không cấm được thì lại đặt vào thế xa cách, một kiểu như muốn gieo vạ tuyệt-thông. Tiêu-biểu là trường-hợp của Dòng Chúa Cứu Thế hiện nay.

Từ năm 1960 đến 1975, Giáo-hội thâm-lặng Miền Bắc bị vây khốn, bị giới hạn trong nhiều nỗi gian-truân, phải vất vả lắm mới sống còn đã đi một lẽ. Song giữa khi Miền Bắc có những linh-mục, tu-sĩ và giáo-dân phải đi tù chỉ vì muốn sống đúng đức tin của một Ki-tô hữu thì trong Miền Nam được thông-dong tự tại, không bị đàn-áp, cấm-cách hay giới-

hạn gì mà vẫn không khởi sắc được bao nhiêu chính vì hai chữ Giáo-hội bị giáo-dân hiểu sai nên phó mặc và cũng vì các đảng càng lạm-quyền càng thiếu trách-nhiệm trong vai trò ngôn-sứ và tác-vụ giáo-huấn. Chẳng hạn, bản-phận hàng đầu của Giáo-hội sau Vatican II đúng ra là phải cập-nhật những định-hướng canh-tân căn-bản trong các văn-kiện của Công-đồng nằm trong nhiệm-vụ giáo-huấn mà vẫn không làm được, để như trong Niên giám 2004 của Giáo Hội Việt Nam lúng-túng nhìn nhận “...từ năm 1965 đến 1975, do hoàn cảnh chiến tranh của đất nước, chưa có dịp học hỏi kỹ lưỡng các văn kiện của Công đồng, trừ một vài giáo phận ở miền Nam Việt Nam. Chỉ trong các thành phố và đô thị lớn, giáo dân mới có dịp học hỏi về Công đồng này ít nhiều, còn lại hầu như chẳng mấy khi nghe nói đến...”. Thực ra các đảng cầm quyền Giáo-hội có phải tham-dự gì vào cuộc chiến đấu và ngay cả các tu-sĩ ở Miền Nam trong hạn tuổi động-viên cũng được hoãn-dịch thì sao lại dùng Hoàn cảnh chiến-tranh của đất nước để biện-minh. Chuyện khác nữa là vào vào ngày Lễ Các Thánh, 1-11-1970, Đức Thánh Cha Phao-lô VI ban-hành Tông-hiến Laudis Canticum công-bố về việc phổ-cập sách Các Giờ Kinh Phụng-vụ mà tông-huấn gọi là Bài ca chúc tụng Thiên Chúa với một sứ-vụ được giao là “...Các Hội Đồng Giám Mục trong mỗi quốc gia có nhiệm vụ phải cho xuất bản

sách này bằng tiếng nước mình...” mà cho đến nay vẫn chưa thực-hiện xong.... Trách-nhiệm chẵn dất là thế, nói gì đến những bước đồng-hành.

Cho đến nay nhiều người vẫn còn vương-vấn với nhóm chữ Giáo-hội đồng-hành với dân tộc trong khi đây cũng có thể chỉ là một lần về chữ nghĩa theo thời-cuộc mà nhóm chữ này đã trở thành sáo-ngữ mập-mờ khi nhìn vào thực-tế xã-hội cả hai miền. Bởi vì xưa nay, người cộng-sản vẫn cho chế-độ của họ là dân-tộc; cho nên hai chữ dân-tộc đồng-nghĩa với chủ-nghĩa xã-hội, với đảng cộng-sản thì đồng-hành ra sao?

Vì vậy, khi cả hai miền đất nước bị nhập chung dưới một chế-độ cộng-sản thì xem như các vị lãnh-đạo Giáo-hội đã thông-nhất nên một trong Hội-đồng Giám-mục Việt-Nam mà tính đến nay cũng sắp gần đủ 40 năm. Có điều, dân Do-thái xa-xưa đã tìm được điểm tới sau 40 năm sa-mạc. Còn lộ-trình thi-hành sứ-vụ của Giáo-hội trên đất nước Việt-Nam đầy thảm cảnh oan-trái với đủ cả nghèo khổ, bất-công, đàn-áp, bắt bớ và tù đầy thì chưa biết ngày nào mới chu-toàn khi mà những người trách-nhiệm đã lần lượt cầm lều, đóng trụ trên những đặc-quyền đặc lợi từ quyền-lực bằng cơ-chế xin – cho; mà lim-rim mơ-màng trong những nghi-thức vái lạy với áo thụng, tay dài và những định-kiến lỗi đạo, xa đời, xa cả nguồn tín-lý. Bằng vào thư chung năm 1980 với định-hướng Hội-thánh trong lòng dân-tộc, khối tín-hữu cũng như đồng-bào chưa chính-thức được thấy Giáo-hội đã thực sự đồng-hành hay cùng tiến thoái thế nào, song lại rõ nét với những thái-độ thờ-ơ lãnh-đạm với anh em và đi quy-luy một chính-sách khắc-nghị, bất-công cứ càng

ngày càng tác-tệ trên người dân, cho tín-hữu.

Theo ơn gọi làm môn-đệ của Đức Ki-tô và qua sự hướng-dẫn của Hội-thánh thì sống Đức Tin Ki-tô giáo đúng mực là Ở đâu có người thiếu ăn, thiếu uống, thiếu mặc, thiếu nhà ở, thiếu thuốc men, thiếu việc làm, thiếu giáo-dục, thiếu những phương tiện cần thiết để sống xứng danh con người, ở đâu có người bị đau khổ vì nghịch cảnh, ốm yếu, chịu cảnh lưu đày, tù ngục, thì ở đó bác-ái Ki-tô giáo phải tìm gặp, ân-cần săn-sóc, ủi-an và xoa dịu họ bằng những trợ giúp thích đáng... thì ở đó Giáo-hội phải có mặt, nhưng lại gần như vắng mặt hoàn-toàn.

Bởi vì, nếu hiểu dân-tộc là một Quê-hương nghèo và cả khối anh em đói, khổ nhiều mặt, là ốm đau không có thuốc thì Giáo-hội đã hiện-diện ra sao, đã đồng-hành thế nào? Những dân oan mất đất, mất vườn ruộng, mất nhà cửa vì chủ-trương ăn cướp của chính quyền từng địa-phương được đem lòng vào những chữ quy-hoạch đất đai; những người yêu nước và yêu dân bị tù đầy oan-uổng; những xứ đạo bị đàn-áp; những người trẻ trung-thực không chấp nhận sự độc-tài toàn-trị nên phản-kháng đã bị vào tù... thì các vị đã đồng-hành với họ hay chưa? Thậm chí đã dùng lời công-đạo bảo-vệ họ hay chưa? Cả một khối dân-tộc gần chín mươi triệu người đang quặn thắt ruột gan vì thân-phận nô-lệ gần kề, đang đau xót về những miền đất và biển của cha ông đã mất thì Giáo-hội các vị, xem ra không thấy đau buồn, không lên tiếng, không phản-kháng mà cứ diềm-nhiên toạ-thị thật vô cảm và vô tri... Và còn nhiều những chuyện tai-ương, kiếp-nạn mà nào đâu có thấy Giáo-hội các vị mở rộng vòng tay nối-kết...

Nhưng nếu hiểu dân-tộc chính là đảng cộng-sản thì lại khác. Giáo-hội các vị xem ra cũng rất giàu. Đi ngoại-quốc gom tiền về không phải cho dân nghèo, cho người tật bệnh cô quả, túng bản mà lại là thực-hiện các kiến-trúc không cần thiết cách lãng phí. Các đảng bậc hiện nay cũng sống xa-hoa và xênh-xang áo mào. Cũng nhiều cá-nhân giàu có không thua các tư-bản đồ. Các khu nhà nghỉ dưỡng, trung-tâm hội-nghị và yến tiệc năm sao của Tổng-giáo-phận này; cơ-sở xây cất xa-xi của giáo-phận kia, nhà nghỉ hưu của đảng bậc họ... là một sự đồng-hành rõ nhất với thời-thế, với bạo-quyền. Như vậy, ai dám bảo đây là một Giáo-hội địa-phương đang cùng chung tín-lý về một Đấng Cứu-độ đã bị trần-trụi treo trên thập-tự để làm giá chuộc tội; hoặc gần ngay trước mắt là đồng-tâm nhất-trí với người kế-vị Thánh Phê-rô hiện đang được cả thế-giới nhìn vào như một mẫu-mực về hình ảnh người môn-đệ khiêm-nhu và khó nghèo của Đức Ki-tô.

Vậy thì đồng-hành với dân-tộc phải chăng chính là đường lối hiện nay của gần hết các đảng bậc trong giáo-phẩm đã lách sang một lối khác. Đó là con đường đối thoại. Hai chữ này xem ra còn mông-lung, bao-la hơn hai chữ đồng hành. Rồi cũng bao nhiêu năm trôi qua, cộng-đồng tín-hữu trông chờ thành-quả đem đến từ chủ-trương đối thoại mà thực-tế đó chỉ là cái cố để tránh né, để che đậy cho thái-độ buông xuôi và thoả-hiệp. Với một chính-quyền gian-trá và bất-công như chính quyền cộng-sản thì ngay chính họ cũng còn chưa đối-thoại được với nhau thì làm gì có đối thoại với ai?

Sau khi Toà Khâm-sứ trở thành
(xem tiếp trang 19)

ĐIỂN ĐÀN GIÁO DÂN

Luộm Lặt Đó Đây

■ Trần Phong Vũ

Triển vọng thiết lập một Đại Học CG tại Việt Nam

Trang Vatican Insider đưa tin: “Đại học Công giáo đầu tiên của Việt Nam không còn là một ảo tưởng nữa. Nó sắp trở thành một thực tại. Theo Đức cha Phaolô Bùi Văn Đọc, Tổng Giám mục Sài Gòn, cơ cấu có thể sẵn sàng trong vòng một năm tới. Nó sẽ đánh dấu một bước ngoặt quan trọng trong lịch sử Giáo Hội Công Giáo Việt Nam, dấu chỉ sự phục hồi quyền tự do giáo dục, mà chính quyền cộng sản đã từ chối trong 60 năm qua”.

Vẫn theo tin của Vatican Insider thì trong nhiều thập niên bị đứng ngoài hệ thống giáo dục độc quyền của Nhà Nước, các Giám mục đã khai triển kế hoạch và hành động một khi các ngài thấy một lỗ hổng nơi các trường học. Các ngài xem xét thành lập đối tác với Đại học Công Giáo Paris và đi đến ý tưởng thiết lập một Học viện Thần Học tại Sài Gòn. Đồng thời, các ngài tìm kiếm quy chế cho Học Viện mới từ Bộ Giáo Dục Công Giáo của Tòa Thánh. Theo Vatican Insider, Đức Tổng Giám Mục Phaolô Bùi Văn

Đọc nói điều này sẽ xảy ra “rất sớm”.

Vatican Insider trích dẫn lời Đức Cha Phaolô: “*Chúng tôi tin chắc. Nó sẽ đánh dấu một bước tiến triển quan trọng vì ích chung của đất nước, một dấu hy vọng to lớn cho một tương lai tươi sáng hơn đối với Việt Nam*”. “*Giáo dục là chìa khóa và đối với Giáo Hội, sự tự do giáo dục là một phương tiện quan trọng thực hiện sứ mạng loan báo Tin Mừng cho xã hội hôm nay*”. Các Giám mục sẽ thảo luận những bước cụ thể để thiết lập học viện mới này trong dịp Hội nghị thường niên của HĐGMVN sẽ diễn ra vào ngày 27-30/10/2014, tại Nha Trang.

Ý tưởng mở một đại học Công giáo hình thành cách đây hơn 3 năm. Trong Thư mục vụ năm 2010, có tựa đề “*Cùng nhau bồi đắp nền văn minh tình thương và sự sống*”, Giáo

Hội Việt Nam đã tuyên bố rằng Giáo Hội sẵn sàng đóng góp vào việc phát triển đất nước trong lãnh vực giáo dục, một lãnh vực quan trọng để uốn nắn giới trẻ và lương tâm của họ. Bức thư đã chính thức yêu cầu chính quyền “*mở rộng cánh cửa cho các tôn giáo và những người thành*

tâm thiện chí tham gia vào việc giáo dục học đường”

Khi một Thủ tướng xin lỗi nhân viên

Nhật Bản thật có nhiều câu chuyện khiến người ta phải ngạc nhiên vì lối ứng xử văn minh, lịch sự khác thường. Trong một cuộc họp hội đồng hôm 18-6-2-14, cô Ayaka Shiomura, 35 tuổi còn độc thân đã tham gia để chất vấn về các biện pháp hỗ trợ bà mẹ và trẻ em cũng như tăng khả năng sinh sản cho các gia đình tại Nhật Bản. Sự việc xảy ra khi ông Suzuki hỏi vặn

Ông Suzuki cúi đầu xin lỗi cô Shiomura trước cử tọa ở tòa thị chính Tokyo.

một cách ‘bông đùa’: “Cô có thể được không đấy?”.

Nhiều người có mặt trong buổi họp đã cười phá lên về câu nói đó, nhưng cô Shiomura làm lơ và tiếp tục đặt câu hỏi. Tuy nhiên, sau cuộc họp, người ta thấy cô lén lút lau nước mắt phía bên trong khán đài. Nhận ra hệ quả không tốt câu nói đùa của mình, ông Suzuki, 51 tuổi, đã trực tiếp xin lỗi cô Shiomura và tự nguyện xin ra khỏi Đảng Dân chủ Tự do (LDP) là đảng đang cầm quyền.

Tiếp theo sau hành động của ông Suzuki, Thủ tướng Nhật Shinzo Abe cũng đã có những lời lẽ xin lỗi vì những lời đùa cợt thiếu tế nhị của một thành viên trong đảng Tự Do của ông. Qua sự kiện này, ta cũng có thể nhận ra rằng: một đất nước văn minh không chỉ thể hiện qua sự phát triển, hiện đại của nền kinh tế hay xã hội.

Nhìn vào thái độ khiêm cung của người lãnh đạo xứ Phù Tang, một đất nước tuy dân chủ nhưng vẫn còn khép mình dưới sự giám sát của một vị hoàng đế rồi liên tưởng tới cung cách coi dân như cỏ rác của những khuôn mặt cầm đầu cái gọi là Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, một chế độ luôn vỗ ngực tự xưng là “triệu lần

dân chủ” hơn các nước khác trên thế giới... chúng ta nghĩ sao?

Theo tri thức trẻ

Vị Lãnh Đạo Tinh Thần Tây Tạng và Cố TT Diệm

Lang thang trên mạng, chúng tôi đọc được câu chuyện cảm động sau đây của chị Hoa Lan: Hôm 20.09.2013 khi người Việt tại Đức được vinh dự đón Đức Dalai Lama tại chùa Viên Giác, Ngài đã kể lại những tháng ngày lưu vong khôn khó trong năm 1959 khi Ngài cùng đám đông dân chúng phải bỏ quê hương lên đường tị nạn CSTQ. Khoảng thời gian ấy trên thế giới ít người biết và để ý đến tình hình xảy ra ở Tây Tạng, và cũng chẳng ai biết gì về 1 thanh niên với nụ cười thật nhân hậu đang diu dắt dân tộc mình lánh nạn trước mũi súng bạo tàn của Mao Trạch Đông. Lúc bấy giờ Ấn Độ luôn có đụng độ với TQ về vấn đề biên giới, vì vậy họ không muốn làm tình hình căng thẳng thêm, nên cũng chẳng tha thiết giúp đỡ đoàn người tị nạn đến từ Tây Tạng. Tin tức về tình hình bi đát từ Tây

Tạng chẳng được loan truyền, lại bị TQ cô lập thông tin toàn diện, nên thế giới chẳng ai biết đến mà quan tâm. Đoàn người tị nạn vì vậy thiếu thốn cơ cực đủ điều, tình hình lúc bấy giờ thật nghiệt ngã. Đức Đạt Lai Lạt Ma cho biết:

May thay ở vùng Đông Nam Á có 1 vị Tổng Thống có lòng nhân đạo, từng biết thế nào là tị nạn CS, vì chính ông cũng đã mở rộng vòng tay đón tiếp và giúp đỡ hàng triệu đồng bào ông chạy nạn CS từ Bắc vào Nam. Đó là cố TT Ngô Đình Diệm. Chính ông đã âm thầm gửi hàng tấn gạo để cứu khổ những người Phật Giáo Tây Tạng. Một miếng khi đói bằng một gói khi no, Đức Dalai Lama bồi hồi

khi kể lại sự giúp đỡ của cụ Diệm đối với dân tộc của ông vào những ngày tháng khó khăn nhất.▣

Lưu Ý:

Xin quý độc giả coi ngày đáo hạn lệ phí trên góc phải label của bao thư gửi báo. Nếu đã đáo hạn, xin gửi check đề Diễn Đàn Giáo Dân kèm theo tên họ và số ký danh ID của độc giả, in trên góc trái của label để khỏi lầm lẫn; hoặc cắt miếng label kèm vào thư. Đa tạ.

Thơ thơ Thanh Cường

Đất và Biển

Đất và biển song sinh ngày mở nước
biển thức đêm giấc ngủ đất không thành
tin mưa đảo đất trong này đã ướt
đất vì thương biển trở nên xanh
khi thân thể có dự phần của biển
biển xa mà gần gũi mặn da mình
khi hạt muối cũng mang lời biển gọi
mặt trời qua vì đất, biển kết tinh

bờ vờn dậy gồng mình cho biển dựa
cha Lạc Long vừa ôm mẹ Âu Cơ
tiếng mẹ khóc trường sơn đau khe suối
những dòng đời thương mẹ chảy ra khơi
ngực đất nước trải mình ra với biển
Hoàng-Trường Sa như những trái tim nhỏ
người lính xưa quên mình theo sóng đỏ
sóng hôn bờ làm trắng mảnh khăn xô
khi đất nước trái tim còn một hướng
biển đất cùng chung một mẹ cha
giấc mơ giấc không có đường biên giới
thì biển đông còn đỏ sóng quê nhà.

(Sài Gòn 14.06.2014)

Đường không dẫn về...

(tiếp theo trang 16)

Vườn Hoa Hàng Trống thì đến Tu-viện Dòng Chúa Cứu Thế Thái-hà mất thêm cơ-sở thờ-phượng. Song sang đến cây Thánh-giá Đồng Chiêm người ta mới nhìn ra nhược-điểm của Giáo-hội qua các đảng làm thầy, mới tìm được cái “mạch” đã bắt nơi nhịp đập của từng trái tim vô-cảm ơn thiêng; mà đúng hơn nữa là như tựa đề một bài viết của linh-mục Nguyễn Ngọc Tinh trong tập sách “Thấp Một Ngọn Nền cho Thái-hà” là các vị đã bị nắm. Tiêu-biểu như người trả lời câu hỏi Tại sao Hội-đồng Giám-mục không lên tiếng. Cũng lại là nhập-đề sáo rỗng trước ... Trong bối cảnh trên và trong tinh thần hiệp thông (sic) của Năm Thánh 2010...rồi tiếp sau thì “sạo sự” là Hội-đồng Giám-mục không lên tiếng về từng vụ việc nhưng Hội-đồng Giám-mục lên tiếng ở một tầm mức khác”...làm

người ta nhớ đến việc Đức Ki-tô không bỏ sót một con chiên nào.

Nếu mỗi giáo-xứ là một địa-phương thì cái gì mới là tầm mức? Trách chi đức cha Hoàng Đức Oanh cứ một mình loay-hoay với vùng đất trắng ở giáo-phận Kontum. Các giáo-xứ và giáo-điểm như Loan-lý, Tam Toà, Cầu Rằm, Cồn Dầu, Con Cuông, Mỹ-yên cứ lần lượt là những “địa-phương” bị khoanh vùng ngay từ trong lòng Giáo-hội.

Tóm lại, trên đường lữ-hành đức tin đầy gian-nan thử-thách của Giáo-hội Việt-Nam hiện nay, cũng đã có nhiều giáo dân mạnh dạn bước ra khỏi được não-trạng vâng lời tối mật để thẳng-thắn nhận ra trách-nhiệm của mình là thành-phần của Giáo-hội theo nghĩa trong sáng với phần vụ được Chúa gọi riêng. Họ đã không khoanh tay, ngậm miệng đứng trơ như gỗ đá nhìn những bất-công ngoài xã-hội, trước những thống-khổ của anh em, trước

nguy cơ diệt vong của đất nước. Họ đã làm đúng bổn-phận mình với Thiên Chúa và với tổ-quốc (Deus et Patria). Nhưng ngược lại, cơ-chế lãnh-đạo vẫn trì-trệ, đầy mâu-thuẫn như một cỗ xe nặng-nề, ì-ạch vì máy móc đã bị rỉ-ròi từng bộ-phận nên chỉ tạo ra những tiếng ồn bất định mà không là một hợp-âm nhịp-nhàng khi lăn bánh chung. Chính vì thế mà cộng-đồng dân Chúa cũng phân-hoá theo từng đảng bậc nên thay vì cùng tạo chung một hợp-lực đồng thuận, hiệp-thông thì lại thành những phản-biện đa-dạng có tính cách cục bộ, như những phe nhóm chòi nhau. Vì vậy đã không tránh được tình-trạng như đang xảy ra để giành quyền khuynh-loát nội-bộ và cũng chẳng trách ai được về những tiếng bác tiếng chì, về cách ví-von mỉa-mai bằng hết tam ca lại đến lục ca hay dàn đồng ca áo tím.

Buồn thay và cũng bất-hạnh thay cho tín-hữu Việt-Nam.■

Thượng viện Hoa Kỳ thông qua nghị quyết đòi Trung Quốc rút giàn khoan

Với số phiếu thuận tuyệt đối Thượng nghị viện Hoa Kỳ hôm 10-7 đã thông qua Nghị quyết S. Res 412 lên án những hành vi của Trung Quốc gây hấn trên biển Đông, yêu cầu Trung Quốc rút giàn khoan Hải Dương 981 và phục hồi nguyên trạng của vùng biển này như trước ngày 1-5-2014.

Nghị quyết S. Res 412 “Về sử dụng hợp pháp vùng biển châu Á-Thái Bình Dương” đưa ra 4 yêu cầu của Thượng viện Hoa Kỳ và xác lập 5 chính sách của Hoa Kỳ tại khu vực này:

Theo nghị quyết, Thượng viện Hoa Kỳ:

1- Lên án tất cả những hành động chèn ép, sử dụng vũ lực để ngăn cản quyền tự do hoạt động trong không phận quốc tế nhằm thay đổi hiện trạng hoặc gây mất ổn định vùng châu Á-Thái Bình Dương.

2- Thúc giục Trung Quốc kiểm chế, không thực thi Vùng nhận dạng phòng không Đông Á (East Asia ADIZ) đã công bố, kiểm chế không có những hành vi gây hấn tương tự ở những nơi khác trong vùng châu Á-Thái Bình Dương.

3- Khen ngợi Nhật Bản và Hàn Quốc đã kiểm chế, và

4- Kêu gọi Trung Quốc rút giàn khoan HD 981 và những lực lượng hàng hải đi kèm ra khỏi vị trí hiện thời, kiểm chế không thực hiện những thủ đoạn hàng hải trái ngược với Công ước về Quy định quốc tế nhằm ngăn ngừa xung đột trên

biển, trả biển Đông trở về trạng thái như đã từng tồn tại trước ngày 1-5-2014.

Về xác lập chính sách, Thượng viện Hoa Kỳ:

1- Ủng hộ các đồng minh và đối tác trong khu vực châu Á-Thái Bình Dương.

2- Phản đối những yêu sách chủ quyền đụng chạm đến quyền, tự do, và việc sử dụng hợp pháp vùng biển.

3- Xử lý tranh chấp mà không đe dọa hoặc sử dụng vũ lực.

4- Ủng hộ sự phát triển các định chế khu vực để xây dựng sự hợp tác và tăng cường vai trò của luật pháp quốc tế, và

5- Bảo đảm tính liên tục của các hoạt động của Hoa Kỳ ở châu Á-Thái Bình Dương.

Nghị quyết tái khẳng định sự ủng hộ mạnh mẽ của Chính phủ Hoa Kỳ đối với quyền tự do lưu thông hàng hải và việc sử dụng phù hợp với luật pháp quốc tế vùng biển và vùng trời khu vực châu Á-Thái Bình Dương, đối với việc giải quyết một cách hòa bình theo con đường ngoại giao những tuyên bố và tranh chấp về lãnh thổ và hàng hải trong khu vực.

Nghị quyết được các thượng nghị sĩ của cả hai đảng Dân chủ và Cộng hòa đồng thuận với số phiếu thuận tuyệt đối.

Nghị quyết được đề xuất và bảo trợ vào giữa tháng 5-2014, một tuần sau khi Trung Quốc đưa trái phép giàn khoan HD 981 vào vùng đặc

quyền kinh tế của Việt Nam trên biển Đông - bởi một nhóm các nghị sĩ tên tuổi của Ủy ban Đối ngoại Thượng viện, gồm các Thượng nghị sĩ (TNS) Robert Menendez (Dân chủ, New Jersey), Marco Rubio (Cộng hòa, Florida), Ben Cradin (Dân chủ, Massachusetts), Jim Rich (Cộng hòa, Idaho), John McCain (Cộng hòa, Arizona), Patrick Leahy (Dân chủ, Vermont), Diane Feinstein (Dân chủ, California), John Cronyn (Cộng hòa, Texas)

So với dự thảo nghị quyết đề xuất hồi tháng 5-2014, bản nghị quyết S. Res 412 được Thượng viện Hoa Kỳ chính thức thông qua chỉ có một sửa đổi nhỏ nhằm minh định rằng Nghị quyết này không được coi là một lời tuyên chiến hoặc phê chuẩn việc sử dụng vũ lực.

“Hành động mới đây của Trung Quốc đưa một giàn khoan dầu khí, được hộ tống bởi nhiều tàu thuyền, kể cả tàu quân sự, vào vùng tranh chấp ở biển Đông ngoài khơi Việt Nam - cùng những chiến thuật gây hấn mà các tàu thuyền Trung Quốc sử dụng sau đó, kể cả việc đâm chìm các tàu thuyền Việt Nam - là chuyện gây rắc rối sâu sắc. Những hành động này đe dọa việc lưu chuyển tự do của thương mại toàn cầu trong một khu vực thiết yếu. Tuyên bố đơn phương của Trung Quốc về một vùng nhận dạng phòng không hồi tháng 11 năm ngoái và việc gây rối vẫn đang diễn ra với các tàu thuyền Nhật Bản chung quanh một vùng lãnh thổ do Nhật Bản quản lý trên biển Hoa Đông cũng đặt ra những câu hỏi nghiêm trọng về cách tiếp cận của Trung Quốc trong vấn đề an ninh khu vực”, Nghị quyết khẳng định.■

■ *Thuật Bình TBKTSG Online*)

Tin về việc Trung Quốc di chuyển giàn khoan Hải Dương 981 ra khỏi vùng biển tranh chấp với Việt Nam đã đăng tải rộng rãi trên truyền thông quốc tế và thu hút nhiều ý kiến bình luận từ giới quan sát.

Tạp chí The Diplomat ngày 17/7 đăng bài của cây bút Shannon Tiezzi trong đó cho rằng nguyên nhân chính của quyết định này là do Bắc Kinh nhận thấy “không có nhiều lợi ích trong việc giữ giàn khoan ở vị trí hiện tại”.

“Từ một góc nhìn chiến lược, giàn khoan đã đạt được mục đích của mình,” theo tác giả.

“Trung Quốc đã chứng minh rằng nước này có khả năng đưa giàn khoan vào hoạt động gần quần đảo Hoàng Sa dưới sự yểm trợ của lực lượng hải quân để bảo vệ giàn khoan trước các tàu Việt Nam.”

“Bắc Kinh cũng đã chứng minh rằng mình có khả năng kháng cự lại sự chỉ trích từ bên ngoài, đồng thời phớt lờ và phản công khi Việt Nam, Hoa Kỳ và các nước trong khu vực cáo buộc Trung Quốc gây hấn”.

‘Đặt tiền lệ mới’

Bài viết cho rằng việc Bắc Kinh tuyên bố đã tìm thấy dầu khí trong khu vực sẽ tạo điều kiện cho họ đưa giàn khoan trở lại vào bất cứ lúc nào.

Tuy nhiên, việc dịch chuyển giàn khoan, theo tác giả, cũng là cơ hội để Bắc Kinh cải thiện quan hệ với Hà Nội và “bắt đầu thảo luận về việc hợp tác trên những lĩnh vực khác”.

Dư luận quốc tế về vụ Trung Quốc dời giàn khoan

Một bài khác của tác giả Clint Richards, cũng trên The Diplomat, thì cho rằng “*mặc dù Trung Quốc đã tạm rút lui vào lúc này, nhiều khả năng nước này đang có một cuộc chơi dài hạn*”.

Trung Quốc đã “*chứng minh rằng nước này có thể hoàn thành mục tiêu của mình, bất chấp sự phản đối từ khu vực và những cuộc đụng độ xảy ra gần như mỗi ngày*”, bài viết có đoạn.

Tác giả cho rằng chính quyền Bắc Kinh sẽ coi như là họ đã thành công trong việc “*đặt một tiền lệ mới, trong đó nước này có thể áp đặt cách diễn giải của mình về những ranh giới trong khu vực mà không gặp phải bất lợi đáng kể nào*”.

Cũng theo ông Richards, “lãnh đạo Trung Quốc giờ đây cảm thấy họ có thể lặp lại những vấn đề này vào bất cứ thời gian và địa điểm nào họ muốn trong tương lai, và cân cân an ninh khu vực sẽ không bị mất thăng bằng quá nghiêm trọng hoặc chuyển hẳn sang hướng bất lợi cho họ”.

‘Mối tình sóng gió’

Quốc hội Việt Nam đã không ra nghị quyết riêng về Biển Đông trong kỳ họp kết thúc hồi cuối tháng 6

The Economist trong khi đó so sánh mối quan hệ giữa Việt Nam và Trung Quốc như một “*mối tình sóng gió*”.

Tạp chí này dẫn lời của tiến sỹ Jonathan London, một nhà nghiên cứu về Việt Nam, cho rằng quyết định di chuyển giàn khoan của Trung Quốc có thể là do muốn “*làm giảm đi phần nào sự khó xử của Hà Nội*” trong cách ứng xử với Bắc Kinh.

“Hai quốc gia cộng sản này có một lịch sử phức tạp, hình thành từ thù hận, nghi ngờ và cả những sự hợp tác miễn cưỡng,” bài viết có đoạn.

“Cả hai không thể nào không tranh cãi và rồi lại làm lành”.

“Trung Quốc là một đồng minh ý thức hệ, một đối tác thương mại

(xem tiếp trang 51)

Đỗ Thị Minh Hạnh

được tự do

Tin từ một số bạn hữu trong nước cho hay, Đỗ thị Minh Hạnh đã được tự do vô điều kiện và đang trên đường từ trại giam về nhà. Hạnh bị chuyển trại giam ra Bắc vào tháng 10 năm ngoái. Đây được cho là hình phạt áp dụng cho những tù nhân bướng bỉnh, không chịu khuất phục. Việc này đã gây khó khăn cho gia đình Hạnh trong vấn đề thăm nuôi cũng như với chính tù nhân khi sức khỏe của Hạnh có phần suy giảm.

Gần đây, nguồn tin từ gia đình nói, sức khỏe Hạnh giảm sút nghiêm trọng và cô có dấu hiệu ung thư. Việc khám chữa bệnh trong tù rất khó khăn và không cho kết quả chính xác.

Hạnh được ra khỏi tù vào tối qua, tuy nhiên do quãng đường quá xa, có thể chiều tối nay Hạnh mới có mặt tại quê nhà. Cùng với Đoàn Huy Chương, Nguyễn Hoàng Quốc Hùng, Hạnh bị kết bản án rất nặng nề vì những hoạt động theo mô hình công đoàn độc lập để bảo vệ quyền lợi của công nhân.

Phiên tòa diễn ra vào ngày 27 tháng 10 năm 2010 tuyên án Đỗ Thị Minh Hạnh 7 năm tù giam về tội ‘phá rối an ninh trật tự nhằm chống lại chính quyền nhân dân’ theo điều 89 Bộ Luật hình sự Việt Nam. Trong vụ án này Nguyễn Hoàng Quốc Hùng bị tuyên án 9 năm

tù, Đoàn Huy Chương 7 năm tù. Tòa phúc thẩm vào ngày 18 tháng 3 năm 2011, y án với cả ba người.

Vận động từ hải ngoại

Tin Hạnh có thể được phóng thích thực ra đã xuất hiện từ lâu, tuy nhiên cho tới nay tin đồn mới trở thành sự thực. Mẹ Hạnh, bà Trần Thị Ngọc Minh đã nhiều tháng nay lên đênh ở nước ngoài để vận động tự do cho con gái. Bà đã đi từ Đông Âu qua Tây Âu, từ châu Mỹ qua châu Úc gặp gỡ từ các nhà hoạt động gốc Việt tới các chính khách nước ngoài để kêu gọi cho con mình và cho các tù nhân lương tâm khác của Việt Nam.

Bà Trần Thị Ngọc Minh cũng đã điều trần trước quốc hội Mỹ về tình hình nhân quyền của Việt Nam. Bản điều trần gây được tiếng vang lớn và làm xúc động hàng triệu người.

Trong đôi tháng lại đây, nhằm lấy lòng Mỹ và các nước phương Tây, Việt Nam đã thả nhiều nhà hoạt động tên tuổi, trong đó có Cù Huy Hà Vũ, Nguyễn Tiến Trung, Vi Đức Hồi và 2 người trong nhóm thanh niên công giáo bị kết án cách đây vài năm. (Đàn Chim Việt)

Giáo Hội Công Giáo

(tiếp theo trang 10)

việc giáo dục học đường.”

Không biết “**Đã đến lúc phải giải thoát chương trình giáo dục hiện nay khỏi “vòng kim cô” của ý thức hệ giáo điều để đưa ra một triết lý giáo dục mới**” như ĐC Nguyễn Thái Hợp mong đợi chưa để “*chỉ khi chúng ta chủ trương đào tạo những con người đạo đức, sáng tạo, tự do và có chuyên môn*

thì chúng ta mới hy vọng bảo vệ được độc lập, đưa đất nước đồng hành với nhân loại tiến bộ, văn minh, dân chủ”? (Xin xem lại phần đầu bài viết này).

Nếu quả thực một Đại học Công giáo được sớm hiện diện trên quê hương Việt Nam, biết đâu nền giáo dục Việt Nam sẽ còn nhiều hứa hẹn hưng phấn khác khi nó có được các cơ sở tôn giáo đảm nhận ở mọi cấp như tại Miền Nam Việt Nam trước 30/4/1975. Tuy nhiên,

bên cạnh niềm lạc quan, không ít người Công Giáo Việt Nam vốn kinh nghiệm về Cộng sản, vẫn còn ít nhiều hoài nghi trước thông tin “Đại Học Công Giáo tại Việt Nam.”

Chúng ta chờ đợi trong hy vọng và trong niềm tin vào Chúa Thánh Thần. (Đ)

Lê Thiên *tổng hợp và ghi nhận*
(18/7/2014)

Hội Nhà báo Độc lập Việt Nam là một tổ chức mới được hình thành và chính thức ra mắt hoạt động vào ngày 4 tháng 7 năm 2014.

Hội Nhà báo Độc lập Việt Nam chính thức ra mắt

■ Gia Minh, Ban Việt ngữ RFA

Một tiếng nói độc lập

Tiến sĩ Phạm Chí Dũng, một trong những thành viên sáng lập, có cuộc nói chuyện với Đài Á Châu Tự Do về những thông tin liên quan hội này trong ngày chính thức ra đời. Trước hết ông cho biết:

TS Phạm Chí Dũng: Ngày hôm nay là một ngày vui và theo một số anh em thì đó là ngày lịch sử của Việt Nam vì lần đầu tiên Hội Nhà báo Độc lập Việt Nam ra đời.

Có thể nói đây là một tiếng nói độc lập với công luận, độc lập với các hội đoàn dân sự. Có một sự thú vị, một sự ngạc nhiên thú vị, như anh Bùi Minh Quốc nói, là ngày thành lập Hội Nhà báo Độc lập Việt Nam lại rơi đúng vào ngày 4 tháng 7- ngày của Bản Tuyên Ngôn Độc lập của Hoa Kỳ năm 1776, và điều đó quá xứng đáng cho tính chất độc lập của Hội Nhà báo Độc Lập Việt Nam, đặc biệt trong bối cảnh chủ quyền quốc gia bị xâm phạm nghiêm trọng như thế này.

Gia Minh: Vừa qua đã có Hội Nhà Văn Độc Lập ra đời, nay có Hội Nhà Báo Độc Lập ra đời thì sẽ có những hoạt động khác với Hội Nhà Văn Độc Lập cũng như các tổ chức xã hội dân sự ra đời trong thời gian vừa qua như thế nào?

Chúng tôi là một hội nghề nghiệp, và phục vụ cho các nhà báo, cũng như các cộng tác viên báo chí độc lập, và kể cả những nhà báo quốc doanh.

Hội Nhà báo Độc lập Việt Nam chính thức ra mắt hoạt động vào ngày 4 tháng 7 năm 2014. Courtesy HNBDLVN

-TS Phạm Chí Dũng

TS Phạm Chí Dũng: Chắc cũng có một số khác biệt nhất định. Trước hết chúng tôi là một hội nghề nghiệp, và phục vụ cho các nhà báo, cũng như các cộng tác viên báo chí độc lập, và kể cả những nhà báo quốc doanh muốn tham gia vào trong hội của chúng tôi.

Thứ hai chúng tôi hướng đến những hoạt động thực chất thay cho tính chất hình thức của những hội đoàn dân sự mà vẫn bị dư luận phàn nàn trong thời gian gần đây. Thực chất có nghĩa là chúng tôi sẽ hướng đến những hoạt động cụ thể như tạo ra diễn đàn tự do ngôn luận cho các hội viên. Diễn đàn này sẽ được thể hiện bằng các cuộc tọa đàm, hội thảo, hội nghị liên quan

đến một số chủ đề và vấn đề nóng bỏng của đất nước như luật lập hội, luật biểu tình, luật trưng cầu dân ý, và một số vấn đề khác liên quan đến vấn đề thời sự rất nóng bỏng trong tình hình hiện nay là vấn đề truyền thông và vấn đề thoát Trung.

Hoạt động thứ hai là chúng tôi phải có ngay một trang báo để phục vụ cho nhu cầu của độc giả; và chúng tôi kỳ vọng trong 10 năm, nó phải trở thành một tờ báo có đăng cấp quốc tế trong khu vực Đông Nam Á và ít nhất có thể sánh ngang với tờ Bangkok Post và có thể tiến lên so sánh với tờ Strait Times của Singapore.

Đồng thời chúng tôi cũng tổ chức đào tạo cho các phóng viên trẻ vốn xuất thân từ giới blogger

hiện nay. Đó là một hoạt động hết sức quan trọng vì đó là lớp kế thừa, kế cận cho lớp nhà báo lớn tuổi hiện nay.

Tiến sĩ Phạm Chí Dũng, một trong những thành viên sáng lập trả lời phỏng vấn VRNs, tháng 7 năm 2014. Screen Capture.

Gia Minh: Để có thể trở thành tờ báo có thể so sánh với những tờ như Bangkok Post và Strait Times mà ông vừa mới nói, thì ai là người viết đóng góp cho tờ báo (của Hội Nhà báo Độc Lập)?

TS Phạm Chí Dũng: Hiện nay chúng tôi bắt đầu từ con số không tròn trĩnh, nhưng như anh biết để có thể tạo ra một tờ báo chuyên nghiệp và có đẳng cấp quốc tế thì phải có những cây viết và những nhà làm báo chuyên nghiệp. Mà muốn có những cây viết và những nhà làm báo chuyên nghiệp thì phải đào tạo. Có hai nguồn có thể tiếp sức cho Hội Nhà Báo Độc Lập Việt Nam và trang báo độc lập này, chúng tôi hy vọng nhất là nguồn các tay viết có kinh nghiệm từ giới báo chí quốc doanh. Đó là những người viết mà theo chúng tôi là những người có trình độ, có năng lực, có nhu cầu để thể hiện nhưng chưa có nhu cầu để thể hiện. Và

chúng tôi hy vọng trong thời gian tới họ có điều kiện để tham gia và để thể hiện trên trang báo độc lập này.

Thứ hai là nguồn đào tạo từ lớp trẻ. Đây là nguồn mà báo chí Việt Nam từ lẽ phải lẫn lẽ trái đều đang thiếu hụt trầm trọng và thậm chí đang bị khủng hoảng. Chúng tôi sẽ cố gắng đào tạo.

Thứ ba, chúng tôi cố gắng gửi những người trẻ được đào tạo đi nước ngoài để học hỏi dựa vào một số tổ chức phi chính phủ quốc tế về báo chí như Tổ chức Phóng viên Không Biên giới, hay Tổ chức Bảo vệ Ký giả Quốc tế, hay Văn bút Quốc tế, hoặc Freedom House...

Chúng tôi hy vọng với tất cả những biện pháp, giải pháp như vậy, chúng tôi có thể làm cho tờ báo có tiếng nói không chỉ là tự do và độc lập mà còn nâng cao về mặt chuyên môn của nó và dần dần có thể vượt ra ngoài biên giới Việt Nam.

Không phân biệt thành phần hội viên

Gia Minh: Đó là những cây bút, như ông nói, ở trong nước. Hiện trên khắp thế giới có những người Việt Nam sinh sống, lâu nay có những người đã viết và có đưa bài lên mạng, vậy lực lượng đó có được sử dụng cho tờ báo của Hội Nhà Báo Độc Lập không?

Theo điều lệ của hội không phân biệt người trong nước và người ngoài nước. Tất cả có thể trở thành hội viên, và chúng tôi dự kiến có thể xây dựng một vài chi hội của Hội Nhà báo Độc Lập VN ở nước ngoài. -TS Phạm Chí Dũng

TS Phạm Chí Dũng: Đó là những cây viết đáng giá nhưng chúng tôi không dám hy vọng họ tham gia vào hội một cách toàn phần. Có lẽ họ còn chờ chúng tôi hoạt động và chúng tôi hiệu quả như thế nào. Tuy nhiên theo điều lệ của hội không phân biệt người trong nước và người ngoài nước. Tất cả có thể trở thành hội viên, và chúng tôi dự kiến có thể xây dựng một vài chi hội của Hội Nhà báo Độc Lập Việt Nam ở nước ngoài nếu có điều kiện. Cho tới nay đã có vài ba anh chị là nhà báo ở nước ngoài tham gia Hội Nhà báo Độc Lập. Chúng tôi hy vọng từ những người đó sẽ lan tỏa ra và sẽ thu hút một lực lượng cây viết hải ngoại đóng góp cho trang báo và cho Hội Nhà báo Độc lập Việt Nam.

Gia Minh: Qua kinh nghiệm lâu nay, bao giờ có những trang web và đặc biệt bây giờ tờ báo tên Việt Nam Thời báo của Hội Nhà báo Độc lập (Việt Nam) ra đời, đều bị sự đánh phá từ phía chính quyền; vậy hội có những biện pháp gì để có thể đưa tờ báo đến độc giả thường xuyên, không bị gián đoạn do những hoạt động đánh phá như thế?

TS Phạm Chí Dũng: Trong Ban lãnh đạo Hội đã giao cho nhà báo độc lập, linh mục An Tôn Lê Ngọc Thanh, Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn phụ trách về trang báo và cùng với anh Ngô Nhật Đăng, cũng là một nhà báo độc lập trị sự trang báo này.

Chúng tôi cũng đã tính tới những phương án kỹ thuật chặt chẽ và có mối quan hệ, liên hệ chặt chẽ với hệ thống Facebook. Và vấn đề kỹ thuật, nếu cần thiết

(xem tiếp trang 64)

TÀU CHIÊM VŨNG ÁNG, LẬP "TIỂU QUỐC KINH TẾ"

■ Trần Nguyên Thao

Hanoi ra lệnh cắt ngăn mọi thủ tục để “Khu kinh tế đặc thù Vũng Áng” trực thuộc Văn Phòng Chính Phủ, trở thành vùng đất vĩnh viễn để người Tàu làm chủ trên một diện tích to gần bằng hai khu Macao, xấp xỉ 4000 mẫu Tây đất, sát hải cảng nước sâu Sơn Dương, nằm giữa Hà Tĩnh và Đồng Hới. Sự kiện này làm dấy lên quan ngại sâu xa : một “tiểu quốc” mới khác đang âm thầm định hình ngay giữa miền Trung Việt Nam, tạo thành một thế trận tam giác kinh tế chiến lược của Bắc Kinh, cắt ngang nước Việt Nam, mà góc nhọn là Vũng Áng, hai cạnh kia được nối nhau bằng hai giàn khoan NH-9 và HD-981 dù đã rút đi, nhưng Bắc Kinh đặt ra được một tiền lệ, nên cũng có lúc, họ có thể kéo HD-981 trở lại thêm lục địa Việt Nam. Bắc kinh cần “xì hơi” phong trào chống đối trong nội địa, nên họ phải nuôi dưỡng bản tính xâm lăng Việt Nam và ngăn trở chiến lược chuyển trục của Mỹ sang Á Châu. Trong phạm vi hiểu biết giới hạn, bài này chỉ trình bày các diễn biến thời sự liên quan đến kinh tế, tài chính.

Vũng Áng là nơi đại công ty Formosa, vốn gốc của Đài Loan, từ gần 2 năm nay đã xây dựng nhà máy gang thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh, và cảng nước sâu Sơn Dương, nơi chính báo đảng cũng mô tả là “nội bất xuất ngoại bất nhập”, kể cả báo chí đảng. Nơi được nói là có đến 15 ngàn công nhân, đa số là người Tàu, cùng với gia đình cư ngụ lâu dài trên đất Việt, nâng tổng số lên 60 ngàn người.

Bước đầu của dự án được thực hiện rất quy mô, và do tờ Tuổi Trẻ, ngày 29 tháng 6 tiết lộ là : “Phó thủ tướng Hoàng Trung Hải đã cho phép Formosa Hà Tĩnh hoàn tất các

thủ tục theo quy định để thực hiện đầu tư xây dựng nhà ở cho công nhân và hộ gia đình công nhân thuê hoặc mua. Nhiều đề xuất khác của Formosa Hà Tĩnh cũng được giải quyết. Cụ thể, Phó thủ tướng Hoàng Trung Hải chỉ đạo Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội kịp thời áp

dụng cơ chế, tiêu chuẩn đặc thù, linh hoạt để giải quyết nhanh gọn, đáp ứng nhu cầu bổ sung lao động người nước ngoài và trong nước của dự án Formosa Hà Tĩnh. Tỉnh Hà Tĩnh được yêu cầu đơn giản hóa thủ tục như miễn hợp pháp hóa lãnh sự bằng dịch chứng

thực (hoặc công chứng) trong thủ tục cấp phép lao động nhằm “đáp ứng yêu cầu về lao động xây lắp” của các nhà thầu dự án Formosa Hà Tĩnh.

Chưa hết, theo báo Pháp Luật ngày 1/7/2014 thì tại hợp đồng thuê đất ngày 6/2/2009 còn quy định:

“Đảm bảo không thu hồi đất vì mục đích công đồng và phát triển kinh tế hay các mục đích khác; đối với thu hồi đất vì lý do quốc phòng, an ninh, hai bên tiến hành thảo luận đi đến thống nhất bồi thường dứt điểm trước khi thực hiện”. Như vậy, dự án này còn nằm ngoài sự chi phối của Điều 38 Luật Đất đai 2003 (quy định về việc nhà nước thu hồi đất). Ủy ban nhân dân tỉnh Hà Tĩnh lại mới đồng ý cho Formosa Hà Tĩnh xây dựng cơ sở tôn giáo riêng, trong khu đất này.

Một biệt khu bao la, canh phòng trong ngoài cẩn mật, được hưởng những ưu đãi đặc thù mà không một dự án nào ở Việt Nam dám mơ tới, được nằm ngoài phạm vi điều chỉnh của Luật Đất đai, được xây dựng miếu thờ riêng[i]... Rõ ràng, Formosa Hà Tĩnh không chỉ là một đặc khu bất khả xâm phạm mà còn đang trên đường trở thành một “tiểu quốc” kinh tế chiến lược của Đại Hán trên đất Việt Nam.

Theo báo Taipei Times ngày 28/9/2013 thì tập đoàn Đài Loan

Formosa Plastics Group (FPG) chỉ còn nắm 59% cổ phần của Formosa Hatinh Steel thông qua 4 công ty con là Formosa Plastics Corp, Nan Ya Plastics Corp, Formosa Chemicals & Fibre Corp và Formosa Petrochemical Corp, vì mỗi công ty

con này đã giảm sở hữu cổ phần từ 21,25% xuống 14,75%.

Việc chuyển nhượng cổ phần sang tay người của Bắc Kinh đã, đang và sẽ diễn ra mờ ám vì theo báo mạng chuyên ngành Steel First thì Ban Điều Hành của Formosa Hà Tĩnh đã đưa ra mệnh lệnh : “Mọi cán bộ công nhân viên của Formosa Hà Tĩnh đều bị cấm “tiết lộ” tin tức hay đưa ra bất kỳ bình luận nào với công chúng về việc chuyển nhượng cổ phần”. Cuối cùng Bắc Kinh sẽ tung tiền ra để làm chủ hoàn toàn khu vực này.

Báo mạng phía dân cáo giác, các dự án do Trung cộng trúng thầu lâu nay đều gây bất lợi cho Việt Nam, và họ mặc sức đem công nhân và gia đình vào sống thành từng làng riêng. Đây chính là đạo quân thứ 5 khoác áo thương nhân tràn sang VN, trước mắt họ kiếm lời kiếm mục đích làm suy yếu, phá hoại tận gốc nền kinh tế, đầu độc dân VN từ tinh thần đến vật chất, triệt để phá hủy môi trường làm cho giống nòi VN tàn lụi. Một điều nguy hại ít được nhắc đến là trong hàng nửa thế kỷ qua họ đã tạo dựng được một đội ngũ tay sai trung thành và một tầng lớp không nhỏ thân Trung cộng trong các tổ chức, các cơ quan đảng, nhà nước. Đây là bọn hai mang, dân có thể nhận ra, nhưng khó trừ khử, nhất là những kẻ có quyền, có chức.

Các chuyên gia về kinh tế và an ninh nói rằng, Vũng Áng là “vị trí ‘nhạy cảm’ như một ‘tử huyệt’ án ngữ một khu vực phòng thủ lợi hại

vào bậc nhất trải dài từ Nghệ Tĩnh tới Quảng Bình, Thừa Thiên - Huế, xưa kia gọi là vùng Thuận Hóa. Bắc kinh muốn kiểm soát vùng chiến lược này, còn Hanoi thì đầy rẫy tui tham, vì vậy Dân Tộc Việt nhất định phải gặp rắc rối về vùng đất định mệnh Vũng Áng.”

Nhìn lên tấm bản đồ của nước Việt Nam, chúng ta sẽ thấy những vùng Hanoi đã bán cho người Tàu chiếm rất nhiều, các nơi lớn như thác Bản Dốc, khu Boxit Tây Nguyên, khu kinh tế Vũng Áng, khu phố Tàu Bình Dương, Hải Phòng, Đà Nẵng, Bắc Ninh, Hà Tĩnh, Quảng Ninh . . . Và hàng chục tỉnh thành khác ở Việt Nam đều có khu phố Tàu riêng. Tại các nơi này người Tàu dùng bảng hiệu và ngôn ngữ của riêng họ. Ngoài ra còn hàng chục khu rừng vĩ đại Hanoi đã bán đứt hay cho thuê dài hạn 50 năm, cùng với 90% các công trình lớn của Việt Nam do Trung cộng trúng thầu . . . Chúng ta ai cũng thấy Tàu biến nước Việt Nam thành “vùng kinh tế da beo”, các đốm da beo mang bản sắc Tàu sẽ lan dần khắp nước Việt Nam chẳng bao lâu nữa. Đối với Dân Tộc Việt Nam, Hanoi là chế độ tàn ngược tệ nhất trong lịch sử cận đại; đã cam tâm bán dân nước Việt Nam cho Tàu, để đổi lấy quyền lực

và tham nhũng.

Thực tế trên giải thích tại sao trước thái độ ngông nghênh của Bắc Kinh, Hanoi chỉ thay nhau “đánh võ miệng” không dám có động thái gì cho thích hợp tình thế.

Tại hội nghị về an ninh châu Á lần thứ 13, hôm 31 tháng 5, diễn ra ở Singapore, Bộ trưởng Quốc phòng Việt cộng, Đại tướng Phùng Quang Thanh đã nói, chuyện giàn khoan HD-981 của Bắc Kinh trong vùng biển VN là việc “anh em trong nhà”. Trước đó Hanoi đã từ chối hợp tác với Phi Luật Tân kiện Trung Cộng. Trong nước có nhiều tổ chức nói lên những điểm lợi khi Việt Nam kiện Trung Cộng như Phi Luật Tân đang làm, nhưng vẫn bị Hanoi làm ngơ.

Tại hội nghị Đối thoại Chiến lược và Kinh tế Mỹ-Trung lần thứ 6 giữa Hoa Kỳ và Trung cộng diễn ra tại Bắc Kinh, hôm 09 tháng 07, cả hai bên đều có những tuyên bố hòa dịu, nhưng phía Mỹ tìm cách nêu bật quan điểm bất đồng tình của mình trước hành động của Bắc Kinh trên nhiều vấn đề trong đó có Biển Đông. Ngoại trưởng Mỹ, ông John Kerry đã nói thẳng với Ủy viên Quốc vụ Trung cộng phụ trách ngoại giao Dương Khiết Trì, bất kỳ quốc gia nào cũng đều không có quyền “hành động đơn phương để đẩy mạnh các đòi hỏi chủ quyền hay lợi ích của riêng mình”. Phía Mỹ đã tái khẳng định sự cần thiết của “một trật tự dựa trên luật lệ trong khu vực Châu Á-Thái Bình Dương”, và yêu cầu Trung cộng “đóng góp và tham gia vào trật tự đó, thay vì chống lại các chuẩn mực khu vực và toàn cầu”.

Hành động nhিপ nhàng với phía Hành Pháp, Thượng viện Mỹ hôm 10 tháng 7, thông qua nghị quyết S.RES.412 lên án Bắc Kinh sử dụng

các động thái khiêu khích và gây hấn để thay đổi hiện trạng, gây mất ổn định trong khu vực Châu Á-Thái Bình Dương.

Nghị quyết tái khẳng định “*sự ủng hộ của chính phủ Hoa Kỳ cho tự do hàng hải và việc khai thác sử dụng biển và không phận ở khu vực châu Á-Thái Bình Dương, cũng như việc sử dụng các giải pháp ngoại giao để xử lý tranh chấp lãnh thổ và hải phận.*”

Sự kiện này được đánh giá là thuận lợi ngoại giao cho Việt Nam, nhưng Hanoi chỉ lên tiếng suông “hoan nghênh nghị quyết của Quốc Hội Mỹ”, qua hình thức phát ngôn thông thường của Bộ Ngoại Giao. Năm ngày sau (15-7) Bắc Kinh chính thức yêu cầu Hoa Kỳ “đứng ngoài các tranh chấp chủ quyền tại Biển Đông, để cho các nước trong khu vực tự giải quyết.” Nhưng cùng ngày (15/7) Bắc Kinh thông báo, kéo giàn khoan HD-981 ra khỏi vùng biển đang tranh chấp với Việt Nam, với lý do là mùa mưa bão bắt đầu.

Từ thời nhà Tần (221-216 Trước Công Nguyên) đến nay nước Tàu đã xâm lược Việt Nam tới 23 lần. Vụ việc hạ đặt trái pháp luật giàn khoan HD-981 và NH-9 tại thềm lục địa và vùng đặc quyền kinh tế VN chính là cuộc “xâm lược” mới nhất của Bắc Kinh. Quốc Hội Hoa Kỳ chính thức phản đối Bắc Kinh, còn Quốc Hội Việt-cộng im lặng!

Giữa tháng 7, Trung tâm nghiên cứu Mỹ (Pew Research Center Global Attitudes Project), đã tung ra kết quả cuộc thăm dò dư luận suốt 3 tháng, tại 44 nước trên thế giới, trong

đó có Việt Nam và 11 nước Châu Á. Dân chúng tại 11 nước châu Á đã nêu bật ý kiến về hai điểm : Trung Cộng là mối đe dọa lớn nhất, và Hoa Kỳ là một đồng minh đáng tin cậy nhất. Tại Việt Nam, có đến 74% người được hỏi coi Trung cộng là kẻ thù nguy hiểm, tại Nhật Bản tỷ lệ là 68%, kể đến Philippines là 58%.

Trong mắt người Việt Nam, Cộng đảng vẫn là một tổ chức “hèn với gặc, ác với dân”, lệ thuộc Bắc kinh về mọi mặt; chính vì vậy, Hanoi ra sức bắt bớ giam cầm, đàn áp dã man những ai dám nói động, biểu tình hay viết bài tố cáo Bắc Kinh xâm lăng Việt Nam. Những người đang bị ngồi tù vì chống đối Bắc kinh, dù cho nhiều nước cùng với

đa số người dân lên tiếng đòi cho họ được tự do, nhưng Ba Đình chưa dám làm gì trái ý Trung Nam Hải!

Về kinh tế, ý kiến của nhiều giới cùng nhận ra rằng “Càng ngày Hanoi càng thấy rõ hơn sức ép phải cải cách kinh tế để cân bằng thương mại với Bắc Kinh, và cải cách thể chế chính trị để tự tồn. Mọi việc theo hướng này cần làm nhanh hơn nữa”.

Chắc chắn Hanoi biết rất rõ rằng, thái độ hung hãn của Trung Cộng hiện nay trên Biển Đông

(xem tiếp trang 66)

THƠ GIÓ CHUÔNG

CUÔNG PHONG

VUỐT ĐẦU RÙA

(Theo tin từ VN, 600,000 học sinh đến Hà Nội để thi tuyển vào đại học, trong khi có 162,000 người tốt nghiệp cử nhân không kiếm ra việc làm)

Mệt thay lũ trẻ đầu xanh
Tiến thân thì phải đua tranh với đời
Cổng vào đại học cao vời
Muốn vô, một phải hạ mười mới vô
Dù cho chữ nghĩa một bồ
Kém may là cũng phải chờ... kiếp sau
Thế nên mới phải đua nhau
Cửa đèn, cửa phủ khẩn cầu râm ran
Tốn tiền lễ vật, đèn nhang
Thánh ngời thánh hưởng, thánh ban được gì?
Khấn rồi lại rủ nhau đi
Đến Văn Miếu kiếm "linh qui" để sờ
Đầu rùa ngỗng cổ ngu ngơ
Đội bia tiến sĩ trơ trơ tháng ngày
Nào ta vuốt đúng chỗ này
Không Nghè cũng Cử, vận may sẽ tìm.
Hỡi ơi học vấn thiên kim
Mà nay ngụp lặn đắm chìm dị đoan!
"Bác" Hồ dậy dỗ cháu ngoan
Không thần, không thánh, chỉ đoàn, đảng thôi
Sao giờ các cháu quên rồi
Cho lời "Bác" dậy đi chơi chỗ nào?
Đúng là "Bác" dậy tào lao
Bọn đàn em "Bác" đưa nào cũng ngu
Thày thì bằng giả lu bù

Học hàm tiến sĩ như cua ngoài đồng
Trò thì kiến thức hẹp, nông
Ra trường muốn khá phải hồng hơn chuyên
Muốn có "job" phải chung tiền
Rồi lo tìm cách lấy liền tiền chung
Việc làm thì dốt vô cùng
Làm sao nước mạnh dân hùng được đây?
Chỉ cần bằng cấp cầm tay
Để vừa le lối vừa xoay vòng vòng
Sáu trăm ngàn trẻ, thiệt đông
Chen vai thích cánh những mong đổi đời
Trong khi số Cử ngời chơi
Kiếm không ra việc khơi khơi trăm ngàn.
Tương lai của nước Việt Nam
Cứ nhìn bọn trẻ, hai hàng lệ rơi !■

Sờ đầu rùa lấy hên trước khi đi thi

Câu Chuyện Từ Nước Đức

■ Phạm Hồng-Lam

SẴN SÀNG CHÌM VÀO GIẤC NGỦ NGÀN NĂM

Viết bài này cho ĐĐGD, tôi hơi áy náy. Sao không viết về “Giáo Hội Việt Nam và vấn đề đất nước” như chủ đề của số báo? Sao không tìm hiểu về người mình, mà lại bỏ công cho một nhân vật xa lạ với văn hoá Việt? Nhưng đây chỉ là một tình cờ. Số là tôi đọc được toàn bài “*Nỗi đau và nỗi nhục của người Pháp trong thế chiến hai và của người Việt Nam hiện nay*” của giáo sư Nguyễn Văn Lục gửi cho ĐĐGD, trong đó tác giả nhắc tới Antoine de Saint-Exupéry với nội dung như sau: “**Nhà văn phi công Saint Exupéry đã quyết định ở lại Pháp cộng tác với chính phủ Pháp ở Vichy và sau đó tử nạn máy bay tại sa mạc trong một chuyến bay đêm đi Bắc Phi**”.

Sự thật thì Saint-Exupéry đã không cộng tác với chính phủ Vichy và cũng không tử nạn ở sa mạc trong một chuyến bay đêm.

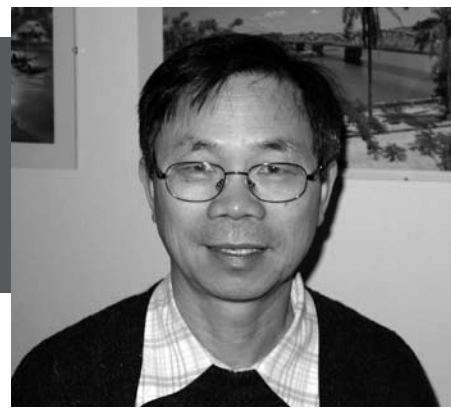
Năm 2008, nhân vụ ra mắt cuốn sách “*Saint-Exupéry. L’ultime secret*” (Saint-Exupéry. Bí ẩn cuối cùng) của hai tác giả Pháp Jacques Pradell và Luc Vanrell (người đã tìm thấy và trục vớt đầu máy bay của Saint-Exupéry lên) tìm hiểu các biến cố liên quan tới chuyện

mất tích của nhà văn, truyền thông Âu Châu có đề cập khá nhiều về nhân vật này. Tôi có theo dõi, ghi chú và lưu giữ lại một ít tài liệu. Nhân đây, muốn trình thuật lại một vài sự kiện chính, để những ai muốn biết mà chưa biết có thể hiểu thêm.

Việc tin rằng, Saint-Exupéry mất tích nơi sa-mạc, trong một chuyến bay đêm là một huyền thoại vốn lưu hành từ gần 60 năm nay. Nó tạo cho nhân vật lừng danh này càng thêm vẻ kì bí và lôi cuốn.

Nhiều thế hệ người Pháp và các dân tộc chịu ảnh hưởng văn hoá Pháp đã nuôi trong tâm tưởng mình cái chết biệt tích huyền thoại đó. Saint-Exupéry là nhà văn nổi tiếng hoàn vũ, có nhiều tư tưởng hay và đẹp, nhưng thời sinh viên ông lại là người không được nhận vào trường sĩ quan hàng hải, vì hai lần thi rớt môn Văn! Và ông cũng không lấy được vợ quý tộc, vì bà mẹ vợ tương lai không muốn gả con cho một anh thợ sửa máy bay học hành chẳng ra gì!

Thú thật, tôi chỉ mới đọc một cuốn duy nhất của ông, đó là “*Der kleine Prinz*” (Cậu Hoàng Con). Ngoài ra, thỉnh thoảng vẫn gặp vài

tư tưởng hay của ông, chẳng hạn như:

“*Muốn đóng thuyền ra biển, đừng hô hào bà con lên rừng đốt cây xẻ ván, song hãy nói cho họ hay về sự quyến rũ của biển cả*”;

“*Mâu thuẫn chỉ có nơi lời nói mà thôi, ngoài ra nó chẳng có ở đâu cả*”;

“*Đây mới là điều quan trọng nhất: Ông/bà trở nên là người như thế nào trong giờ phút lâm tử*”

hoặc “*Sự sống tạo ra ổn định, chứ ổn định chẳng tạo ra sự sống*” (câu này nhà cầm quyền cộng sản ở Việt Nam cần đọc và suy gẫm).

Thời học sinh, thỉnh thoảng thấy nhiều anh chị lớp lớn cầm trong tay nào những “*Vol de nuit*” (Chuyến Bay Đêm), “*Courier du sud*” (Lá Thư Miền Nam), “*Terre des hommes*” (Đất Của Người), “*Pilote de guerre*” (Phi-công Thời Chiến), “*Citadelle*” (Luỹ Trong Sa-mạc)... Có lẽ tác giả này có trong chương trình học của những năm cuối bậc trung học chương trình Pháp, nên các anh chị bậc tú tài cần phải đọc chúng.

Saint-Exupéry không chỉ lưu danh về Văn, đặc biệt với “*Le petit prince*”, mà cả về mặt xã hội với “*Terre des hommes*”. Tên tập

truyện này được người đời dùng để đặt cho những dự án và tổ chức xã hội, từ thiện mang tầm vóc quốc tế.

Antoine de Saint-Exupéry là tên gọi tắt. Tên ông cũng thường được người đời gọi vắn tắt là Saint-Exupéry hay “Saint-Ex”. Saint Exupéry thật ra là tên vùng đất lãnh địa của dòng tộc ông. Cha ông là Comte de Saint Exupéry (Bá-tước đất/ở Saint Exupéry), đến đời ông là Vicomte de Saint Exupéry = Tử-tước đất Saint Exupéry. Gọi cho đúng thì tên ông như vậy: Antoine Marie Jean Baptiste Roger Vicomte de Saint Exupéry. Trong thời gian ở Hoa-kì, chính Antoine đã thêm vào chữ Saint Exupéry một dấu nổi thành ra Saint-Exupéry và dùng từ này như tên họ của mình.

Khi còn sinh thời, ông đã là một nhà văn nổi tiếng hoàn vũ. Nhưng nghề chính của ông vẫn là lái máy bay, viết văn chỉ là phụ. Cuối năm 1935, trong một chuyến bay tạo lập vô địch về tuyến đường Paris-Sài-gòn, ông bị rớt máy bay trong sa-mạc Ai-cập, cách thủ đô Kairo 200 cây số; sau năm ngày lội bộ đói khát, ông gặp được một đoàn lạc-đà và đã được cứu. Một năm trước đó, ông cũng đã bay một lần sang Sài-gòn. Song lái máy bay hay viết, đối với ông, cũng chỉ là một cách để chiến đấu lại căn bệnh trầm kha vô cảm của con người lúc đó đang hoành hành tại Âu châu do chủ nghĩa Quốc-xã Đức gây ra. Cuốn sách mỏng “Le petit prince” (Cậu Hoàng Con), được dịch ra trên 140 (có tài liệu viết 160) thứ tiếng với hơn 80 triệu cuốn bán ra, là tác phẩm có lượng ấn bản đứng hàng thứ ba trên thế giới. (Trước đây 6 năm đứng hàng thứ hai, sau cuốn “Kinh Thánh”, nay xuống hàng

thứ ba, có lẽ phải nhường chỗ cho tập Nhật Ký của cháu Anne Frank). Trong đó, tư tưởng sau đây là sợi chỉ đỏ: “**Chỉ bằng con tim người ta mới thấy được nhiều. Cái quan trọng nên tăng không thể thấy được bằng đôi mắt**”. Đây không chỉ là sợi chỉ đỏ của tác phẩm, mà của cả cuộc sống và suy tư của ông. Hiện nay, nhà xuất bản Gallimard vẫn in trên 300 ngàn “Cậu Hoàng Con” mỗi năm. Và lợi nhuận bản quyền các sách của Saint-Ex mang lại cho những người thừa tự 1 triệu âu kim mỗi năm.

Vòng đeo tay của St.-Ex

Antoine Saint-Exupéry sinh ngày 29.06.1900 ở Lyon và mất ngày 31.07.1944. Huyền thoại về cái chết biệt tích của ông giờ đây đã được giải mã. Ông chẳng phải như thánh Gióng Việt nam, làm xong bổn phận liền biệt tích, đi tìm nơi vui thú điền viên, như chủ tịch Nguyễn Minh Triết của Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam nói. Chiếc máy bay hai thân (Lightning P 38) do ông lái thật ra bị bắn rơi gần (đảo) Ile de Riou ngoài khơi thành phố Marseille, miền nam nước Pháp. Năm 1998, một thợ chài ở Marseille trong lúc giữ lưới đã vô cùng may mắn tình cờ lượm được cái vòng bạc đeo tay có khắc tên của ông và vợ ông tại một địa điểm phía đông Riou. Vòng do bà vợ tên là Consuela làm. Năm 2000, Luc Vanrell, thợ lặn đồng

thời là nhà thám hiểm dưới nước ở Marseille, đã định vị được những mảng đầu máy của chiếc máy bay ở hơn 80 mét sâu dưới đáy biển Địa Trung và đã trục vớt lên ba năm sau đó. Con số “2734” khắc nơi đầu máy được nhận diện đúng là phi cơ của Saint-Exupéry. Hiện đầu máy và chiếc vòng bạc được trưng bày tại Viện Bảo Tàng Hàng Không Và Không Gian ở Bourget gần Paris.

Ông không đi theo cánh kháng chiến của De Gaulle, mà cũng không phục vụ cho chính quyền đầu hàng Pétain. Mà từ 1940 ông phục vụ cho lực lượng đồng minh, đóng ở Algérie. Sau đó ông sang Hoa-kì một thời gian, rồi về lại New York và quay về Bắc Phi tiếp tục cộng tác với Đồng Minh.

Ngày 31 tháng 7 năm 1944, ông được lệnh lái chiếc P38 thám thính, chụp hình địa thế và các căn cứ ở tỉnh Toulon, nằm phía đông Marseille, để chuẩn bị cho kế hoạch đổ bộ của Đồng Minh vào miền nam nước Pháp, sẽ diễn ra 15 ngày sau đó. 8 giờ 45 cất cánh từ đảo Corse (ở biển Địa Trung, thuộc Pháp, đã được Hoa-kì chiếm đóng), sau một đêm gần như không ngủ, la cà với đồng ngũ trong câu lạc bộ và quán rượu. Dự trù trở về lúc 12.35 tới 13 giờ. Trời trong, thời tiết tốt. Hai hôm trước đó, ông vừa bay một chuyến thám thính và chụp hình ở vùng Grenoble trong dãy núi Alpe rất thành công. Không hiệu sao, thay vì bay trực tiếp tới Toulon, ông lại làm một vòng lên lại vùng Grenoble rồi mới vòng về mục tiêu. P 38 thường bay và chụp hình ở độ cao 10 ngàn thước. Đây là chuyến bay cuối cùng (cấp trên chỉ cho ông lái 5 chuyến, vậy mà chuyến này đã tới chuyến thứ 10),

trước khi ông phải chấm dứt cuộc đời phi hành. 44 tuổi, đã quá già cho các phi vụ quân sự. Lại nữa, người ông quá phì mập, buồng lái của loại Lightning quá nhỏ. Thật ra sức khoẻ vô cùng tồi tệ và nhất là những triệu chứng trầm cảm nặng, mà ông đâu không cho cấp chỉ huy phi đoàn biết, không cho phép ông tiếp tục nghiệp bay nữa. Con người ông chỉ còn là một cỗ máy phé thải, chỗ nào cũng rệu rã đau đớn, ngồi vào khoang lái là như ngã vào quan tài.

Ông thổ lộ điều này qua những lá thư viết cho vợ là Consuelo - một cô gái goá gốc Salvador, đám cưới năm 1931, họ không có con: “Anh đã phải trải qua bao nhiêu tai nạn phi cơ. Ngay cả bây giờ mang dù mà cũng chẳng làm sao nhảy được. Cứ ba ngày thì lá gan đình công đến hai ngày. Cứ cách một ngày lại cảm thấy say sảng buồn nôn. Tại anh cứ như ve kêu suốt ngày đêm [...] Con người anh giờ chẳng vác nổi một bao thư nặng hai kí, chẳng dậy nổi khỏi giường, chẳng cúi xuống được để nhặt chiếc khăn lau, mà không cảm thấy đau đớn...”.

Và những lời lẽ như báo trước định mệnh : “Anh cảm thấy vô cùng mệt mỏi. Dù vậy, anh vẫn bay. Anh là người có dư lí do để được ở nhà, có thừa lí do để được già từ bình nghiệp, vốn là công tác mà anh đã hoàn thành, đó là thứ công tác chẳng chút nhẹ nhàng gì. Anh bay. Anh đã nhận được phép

cần thiết. Anh bay vào cuộc chiến. Anh không thể nào chịu được khi phải ở xa những kẻ đang đối khổ. Anh chỉ có mỗi một cách trấn an lương tâm, đó là đau đớn, càng nhiều càng tốt. Chịu đòn đau đến bao nhiêu có thể... [...] Anh không ra đi để chết. Anh ra đi để chịu đau đớn và qua đó được gán gởi những người của anh. Anh không muốn ra đi để chết, nhưng anh rất sẵn sàng chấp nhận đau đớn để chìm vào giấc ngủ ngàn năm”. Điềm này, không ai hiểu tâm tình của Đức Giê-su trong Tân Ước hơn Saint-Exupéry.

Saint-Exupéry và Consuelo. Hình chụp khoảng năm 1935

Một người say chiến tranh? đam mê phi hành? hay một bệnh nhân tâm thần đang có cơ nguy tự vẫn?

Và chuyến bay đó cũng là lần đi định mệnh. Saint-Ex biệt tích từ đó, cho mãi đến 1998, nghĩa là cho đến 54

năm sau, nhờ tìm được vòng bạc đeo tay, người ta mới bắt đầu lần lại những dấu vết của ông.

10 giờ 30 kiểm thính phi hành mất liên lạc. 14 giờ 30 phòng tham mưu hành quân của Mỹ ở Corse ghi ông vào sổ mất tích “presumed lost”, bởi vì sau 13 giờ 00 máy bay sẽ cạn nhiên liệu.

Sách của Pradel và Vanrell viết rằng, anh phi công người Đức Horst Rippert là người đã bắn rơi chiếc P 38. Cho tới lúc đó, Rippert chưa bao giờ nói tới chiến công đặc biệt ngày 31.07.44 của mình. Qua những cuộc phỏng vấn năm 2008, Rippert, lúc đó đã 85 tuổi, cho hay, chính mình hôm đó được lệnh đi

truy kích một máy bay thám thính của địch trên vùng trời Toulon. Ông kể: Tôi thấy chiếc P 38 bay rất tài tử, nó cứ lao đầu vút xuống rồi lại vòng ngoi lên trở lại, ở độ cao chỉ có 2000 mét. Thường thì P 38 bay trên cả chục ngàn mét. Tôi nói với mình: Thằng cha này có khôn hồn thì rút đi, nếu không, tao sẽ cho mày ăn đạn. Rồi tôi hạ cao độ, tiến tới gần, nhắm bắn vào cánh P 38; vì ở khoảng cách 200 mét nên không nhìn rõ ra ai trong buồng lái. Chiếc P 38 lao thẳng xuống nước, vỡ tung, chẳng thấy viên phi công bung dù ra. Nhưng cụ già Rippert cũng tỏ ra rất hối tiếc hành động của mình: Giả như tôi lúc đó nhận ra được đó là Saint-Exupéry thì tôi đã không bắn, vì thời đó tôi rất thích đọc các sách viết về phi hành của ông.

Nhưng câu chuyện của Rippert chưa kết thúc ở đây.

Quả là chiếc P 38 đã đưa Câu Hoàng Con đi vào lòng đại dương. Nhưng có phải thật sự do Rippert bắn hạ không?

Trên một tấm thẻ ghi các chiến công hạ máy bay địch của Rippert, được thực hiện về sau và dựa theo lời khai của đương sự, có ghi nhận 9 chiến công tất cả cho tới ngày 7 tháng 8 năm 44, nhưng không thấy ghi vụ bắn hạ ngày 31.07.44.

Những đồng nghiệp thân thiết với Rippert, khi nghe tin về những tường thuật truyền thông của ông, có người cười lăn ra và bảo, chà, thằng Horst sao giàu tưởng tượng đến thế! Chúng tôi trước đây nhiều lần thảo luận với nhau về vụ Saint-Exupéry, mà nó có nói gì đâu!

Sách của Pradel/Vanrell cũng ghi: Trong cuốn nhật kí chiến

trường của Hermann Korth có ghi là chiều tối 31.07.44 đã nhận được điện thoại của một đồng nghiệp tên Kant cho hay đã hạ được một máy bay thám thính của địch: “*Tribun gọi. Kant hạ một thám thính. Cháy rơi xuống biển*”. Korth lúc đó là đại úy của quân đội Quốc-xã, đang đóng quân ở căn cứ không quân Malcesine gần hồ Garda ở Tây Bắc nước Ý. Tribun là mật danh của căn cứ Istre ở nam Pháp. Kant cũng là một đại úy phi công, đóng ở Istre. Năm 1948, Korth lúc này trở thành một cha sở ở Aachen, đã viết thư báo cho nhà xuất bản Gaston Gllimard, người in sách của Saint-Ex, hay về sự kiện này.

Phải hiểu thế nào về giòng nhật kí chiến trường của Korth? Phải chăng câu chuyện bắn hạ của Rippert là tưởng tượng? Hay anh ta muốn loại hẳn khỏi trí óc mình một hành vi đáng tiếc hàng nung đốt tâm can? Hay anh ta có nhìn thấy chiếc P 38 lao xuống biển, nhưng không do anh bắn hạ? Thật ra, P 38 là loại phi cơ đáng phé thải rồi, nó gây ra tai nạn đều đều. Chính Antoine cho hay, ngồi trong nó là như bước vào quan tài. Bất cứ lúc nào, bình dưỡng khí có thể nghẽn khiến phi công chết ngạt hoặc lò sưởi có thể mất điện khiến người lái trở thành khối đá lạnh. Cách đó một tháng, vừa cất cánh cho một sứ vụ cũng ở Grenoble, anh đã phải quay về và may sống sót, vì máy phi cơ bất ngờ bốc cháy.

Thôi thì cứ để một chút huyền thoại tiếp tục bao phủ lấy nhân vật tài hoa nhưng vẫn số này.

Augsburg, 12.07.2014: Kết thúc giải túc cầu thế giới tại Brasil. Đội Đức thắng đội Argentina 1-0, giữ chức vô địch.

(Phụ thêm)

Saint-Exupéry không chỉ để lại những áng văn đầy tư tưởng hay, nhưng cũng có những lời nguyện thật thâm sâu, chẳng hạn như những lời cầu dưới đây. Những lời nguyện đã hình thành nên trong những chuyến bay cô đơn trong bầu trời đêm vắng vặc ánh sao hay tối đen như mực. Lúc đó chỉ còn một mình tác giả thâm thì đối diện với Thượng Đế.

Xin cho con biết đi bằng những bước nhỏ!

Lạy Chúa, con không xin những phép lạ và những viễn tưởng cao xa, nhưng xin sinh lực cho cuộc sống thường ngày.

Xin hãy dạy con nghệ thuật biết đi bằng những bước nhỏ!

Xin giúp con đầu óc nhanh nhẹn và sáng tạo, để kịp thời ghi nhận những hiểu biết và kinh nghiệm của con giữa bao nhiêu nhốn nháo và muôn mặt của cuộc sống thường ngày, những hiểu biết và kinh nghiệm đặc biệt liên hệ và ảnh hưởng trên con.

Xin giúp con tháo vát, biết chia thời gian cho đúng.

Xin giúp con nhạy cảm, để nhận ra điều gì là ưu tiên, điều gì kém ưu tiên.

Xin cho con biết nhận thức rằng, mơ mộng chẳng ích gì trong việc giải quyết những chuyện quá khứ và tương lai.

Hãy giúp con biết làm tốt điều ưu tiên trước mắt và biết nhận ra thời khắc hiện tại là giây phút quan trọng nhất.

Xin đừng để con ngây thơ cả tin, là mọi chuyện trong đời đều

xuôi chảy êm đẹp.

Hãy giúp con tinh táo để hiểu rằng, những khó khăn, thiếu sót, thất bại đều là những gia vị đương nhiên của cuộc sống, nhờ đó mà chúng con lớn lên và trở nên già dặn.

Xin ban lương thực hàng ngày cho thân xác và trí óc con, cho con thấy được một chỉ dấu tình yêu của Chúa, nghe được một tiếng vọng thân hữu, và thỉnh thoảng cho con có được kinh nghiệm, là mình có ích cho người khác.

Con biết rằng, có nhiều chuyện trên đời chẳng cần phải làm gì cả mà vẫn được giải quyết. Xin giúp con biết chờ đợi.

Con muốn luôn để cho Chúa và người khác nói. Vì điều quan trọng nhất thường không do chính mình nói ra, nhưng là do người khác nói cho mình hay.

Chúa dư biết là chúng con cần tình bạn đến dường nào. Xin giúp con đủ trưởng thành để chu toàn được cái nghiệp vụ đẹp nhất, khó nhất, mạo hiểm nhất và dạn dạc nhất của cuộc đời đó.

Xin cho con có được trí tưởng tượng tối thiểu, để con trong nháy mắt biết trao – bằng lời nói hay không bằng lời - chút nhân ái độ lượng vào đúng người đúng chỗ.

Hãy biến con trở thành người như con tàu lặn sâu dưới nước, để tới được với những kẻ ở đáy tầng xã hội.

Hãy giúp con tránh được nỗi lo, là mình sẽ thiếu sót trong cuộc sống. Xin đừng ban cho con những gì con ước, mà hãy ban những gì con cần.

Lạy Chúa, xin dạy con bước đi bằng những bước nhỏ.■

Sổ Tay Thường Dân Tưởng Năng Tiến

Đất Nước Nhìn Từ Phan Rang

Tôi sinh trưởng ở cao nguyên, nơi hoàn toàn chả có biển rộng hay sông dài gì ráo. Đến tuổi mười lăm, mười sáu, khi những xe gắn máy của Nhật tràn ngập miền Nam, tôi mới có dịp nhìn thấy bãi biển Ninh Chữ – lần đầu – ở Phan Rang.

Từ Đà Lạt xuống Phan Rang, tên gọi nguyên thủy của tỉnh Ninh Thuận bây giờ, phải đổ đèo Dran và Krong Pha. Cả hai đều rất dài, rất “ngoạn mục,” và cũng rất hợp

chia nhau vài ổ bánh mì và mấy ly nước mía, cả đám chạy vù ngay ra biển. Lặn hụp, tắm tấp qua loa rồi lại quây quả quay về – cho kịp bữa cơm chiều!

Chúng tôi “đi du lịch” vội vã (như đi ăn cướp) không phải vì thiếu thời gian mà vì

Bãi biển Ninh Chữ. Nguồn ảnh: dulichhn.com

với cái tính khí (“đé mèn phiêu lưu ký”) của những đứa trẻ vừa mới lớn.

Lũ choai choai chúng tôi chỉ phóng Honda chùng vài ba tiếng là đến trung tâm thành phố. Sau khi

như rang) ở phố thị này.

Thời gian, tuổi đời, cùng nhiều thành phố xa lạ (với những bãi biển tuyệt vời) ở xứ người khiến cho Phan Rang chìm sâu trong tôi như viên sỏi nhỏ chìm lìm dưới lòng

một dòng sông hồi hải. Mấy chục năm sau tôi mới hốt hoảng chợt nhớ đến cố hương, sau khi nghe tin dự án về dự án điện hạt nhân ở Ninh Thuận. Và cũng từ đây tôi mới biết chuyện về ông Tiềm Điền qua bài viết (“Từ Chủ Trang Trại Điện Hình Phải Trở Về Tay Trắng”) của ký giả Mai Quốc Ân, trên báo Sài Gòn Tiếp Thị:

Ông Tiềm thân thờ bên đồng hoang tàn. Ảnh và chú thích: Mai Quốc Ân

tiền túi chỉ vừa đủ đồ sảng, cùng với bánh mì với nước mía thôi – ở motel hay khách sạn là chuyện rất xa vời, quá tầm tay với. Bởi vậy nên tôi không nhớ gì nhiều về Phan Rang – ngoài gió cát, núi đá, ánh nắng chói chang (và không khí nóng

Doanh nhân ấy có biệt danh là Tiềm “điên” với tên thật là Nguyễn Văn Tiềm, người dám đi vay hàng trăm triệu đồng vào năm 1998 chặn dòng một con suối ở sông Ông, Ninh Thuận tự mình làm thủy điện. Từ sức người, ông biến một vùng cằn cỗi mà chính dân địa phương còn thừa nhận là “chó ăn đá, gà ăn sỏi” thành xưởng sản xuất nước đá, khu du lịch sinh thái theo mô hình trang trại nổi tiếng khắp nơi.

Tuy nhiên, trang trại ấy, phần lớn đã bị quy hoạch, bởi những quyết định lạnh lùng, lấy đất cho một doanh nghiệp khác làm thủy điện. Doanh nhân Nguyễn Văn

Tiêm đi lên từ chân đất giờ trở về với chân đất. Gặp chúng tôi vào những ngày giữa tháng 6, ông Tiêm cho biết sẽ tiếp tục khiếu nại vì hy vọng sẽ đòi được công bằng theo suy nghĩ của mình. Như bao vụ giải toả khác, chuyện của ông Tiêm cũng để lại cho chúng tôi nhiều suy nghĩ, ngậm ngùi khi mồ hôi nước mắt và tâm huyết của cả đời người bỗng chốc tan tành...

Mặc cho gia đình ông Tiêm khiếu nại, trưng ra những giấy tờ, bằng chứng nhưng chính quyền vẫn nhất quyết cưỡng chế. “Hôm đó họ dẫn theo công an, dân phòng đông lắm, chẳng khác gì vụ cưỡng chế ở Tiên Lãng. Chỉ khác một điểm tôi đã cố nén để không liều mạng...”

Ông Nguyễn Văn Tiêm, nói nào ngay, cũng không điên lắm – ít nhất thì cũng chưa điên đến độ “liều mạng” như một công dân Việt Nam khác (cũng ở Phan Rang) là ông Phan Ngọc Tuấn. Ông Tuấn không

Ảnh: Đỗ Vũ, DLB

“nén,” cũng chả “nín nhịn” gì sót cả. Ông ngang nhiên viết trước nhà một hàng chữ lớn: GIA ĐÌNH BỊ PHÂN BIỆT ĐỐI XỬ VÌ LÝ DO

CHÍNH KIẾN.

Theo biên tập viên Đỗ Vũ thì “hành trình” để ông Tuấn bước vào vòng lao lý bắt nguồn từ hai nỗi oan sai của gia đình:

1. Vụ việc vợ ông bị đuổi khỏi công ty vệ sinh môi trường một cách bất hợp pháp. Vợ chồng ông đã đi kêu oan nhiều lần nhưng đều vô vọng.

2. Vụ án cháu ruột của ông Tuấn bị tai nạn xe cán chết. Nhưng phía gây tai nạn đã thông đồng hối lộ với cơ quan điều tra tỉnh Ninh Thuận nên họ chỉ bồi thường cho gia đình ông hơn 30 triệu đồng. Có kêu oan từ địa phương đến trung ương cũng vô ích.

Và trên con đường tìm công lý cho gia đình mình ông Tuấn gặp nhiều mảnh đời còn oan khiên, cay đắng hơn gia đình ông hàng trăm lần. Ông đã nhận ra bộ mặt thật của chế độ cầm quyền hiện nay ở Việt Nam.

Ông Tuấn đã tìm mọi cách vạch trần tội ác. Ông đã làm thơ, vẽ, làm truyền đơn rải từ Bắc chí Nam... Ông Tuấn công khai tên tuổi và địa chỉ, số điện thoại của ông trên các truyền đơn đã rải...

Nguồn ảnh: vbasp.org.vn

Ở Việt Nam mà ghi rõ tên tuổi, địa chỉ và điện thoại trên những tờ rơi rải mang đi rải khắp mọi noithì cuộc đời kẻ như ...rồi. Từ Paris, vào ngày 6 tháng 6 năm 2012, phóng viên Thanh Phương (RFI) đã có bài tường thuật ngắn về vụ án Phan Ngọc Tuấn. Xin ghi lại vài chi tiết chính:

Tòa án Nhân dân tỉnh Ninh Thuận vừa tuyên phạt 5 năm tù giam ông Phan Ngọc Tuấn, ngụ tại Phan Rang, với tội danh « truyền truyền chống Nhà nước CHXHCN Việt Nam », một tội danh vẫn thường được sử dụng để bỏ tù các nhà bất đồng chính kiến ở Việt Nam...

Ông Phan Ngọc Tuấn cũng bị buộc tội là đã nhiều lần phát tán nhiều tờ rơi có nội dung « nói xấu lãnh đạo Đảng, lãnh đạo chính quyền địa phương » tại Phan Rang. Cũng theo bản cáo trạng, ông Tuấn còn đã « lôi kéo » con trai là Phan Nguyễn Ngọc Tú tung lên mạng những clip video có nội dung « chống phá Nhà nước ».

Trong phiên xử, ông Phan Ngọc Tuấn đã không nhận tội và chính vì thái độ bị cho là « ngoan cố » này mà toà đã tuyên phạt bị

cáo 5 năm tù giam, cộng thêm 3 năm quản chế sau khi ra tù, trong khi Viện Kiểm sát chỉ đề nghị mức án từ 36 đến 42 tháng tù giam...

Ông Phan Văn Tuấn, và ông Tiềm Điền (dù điền tước đồ) vẫn không khiến cho dư luận quan tâm và bàng hoàng bằng ông Nguyễn Bắc Việt – Thường Vụ Tỉnh Ủy và Đại Biểu Quốc Hội ở địa phương này.

Wikipedia chỉ ghi ngắn gọn ông là một ... chính khách! Trần Trung Đạo cho biết thêm: “Nguyễn Bắc Việt còn khá trẻ, sinh năm 1961, trình độ học vấn thạc sĩ nhưng khi phát biểu lại giống như sinh năm 1930, trình độ học vấn mù chữ.”

Chớ ông Đại Biểu Quốc Hội tỉnh Ninh Thuận “phát biểu” ra sao mà khiến cho ông nhà văn giận dữ (dữ) vậy cả? Sau việc Trung Cộng Quốc ngang nhiên đặt giàn khoan trong vùng biển Việt Nam, ông Nguyễn Bắc Việt đã đăng đàn và “tham gia một số ý kiến” như sau:

Về vấn đề biển Đông, từ sáng tới giờ và những ngày qua trong phát biểu tôi đồng tình với các ý kiến phát biểu ở một vé, đó là vé thể hiện lòng yêu nước. Nhưng còn một vé theo tôi là chúng ta chưa thực sự quan tâm, đó là yêu chế độ và lo cho con tàu Cộng sản và công dân quốc tế.

Thời điểm này chúng ta nên nhớ Di chúc của Bác, Bác để lại cho chúng ta lời di chúc trong đó khi nói về phong trào Cộng sản Bác đã nói là một người suốt đời phục vụ cách mạng, tôi càng tự hào với sự lớn mạnh của phong trào cộng sản và công nhân quốc tế bao nhiêu thì tôi càng đau lòng bấy nhiêu vì sự bất hòa hiện nay giữa các đảng

anh em. Tôi mong rằng Đảng ta sẽ ra sức hoạt động góp phần đắc lực vào việc khôi phục lại khối đoàn kết giữa các đảng anh em trên nền tảng chủ nghĩa Mác – Lênin và chủ nghĩa quốc tế vô sản có lý có tình... phải biết đau lòng với tình hình hiện nay của phong trào cộng sản, công nhân quốc tế. Hai nước xã hội chủ nghĩa linh xình với nhau như thế này, ai có lợi...

Thiệt là hết thuốc!

Phan Rang không phải là địa phương duy nhất mà những nông dân cần mẫn bị dồn vào cảnh tan gia bại sản, những công dân bất khuất phải chịu cảnh tù đầy, và những kẻ mê muội tối tăm thì trở thành ... chính khách. Hiện nay, gần như mọi nơi trên đất Việt đều có những nạn nhân như ông Nguyễn Văn Tiềm, ông Phan Ngọc Tuấn, và loại đại biểu quốc hội như Nguyễn Bắc Việt.

Bởi thế, chúng ta không nên bận tâm lắm đến dã tâm và lòng tham của bởi ông bạn láng giềng phương Bắc. Cho dù nay mai Việt Nam có thể biến thành “một khu tự trị” (như Nội Mông, Tân Cương, Ninh Hạ hay Tây Tạng) chẳng nữa thì Trung Cộng cũng chỉ có thể ra tay trấn lột hay trấn áp người dân một cách tàn tệ đến như trường hợp của hai ông ông Nguyễn Văn Tiềm hay Phan Ngọc Tuấn là cùng. Bắc Kinh cũng không thể nào tìm ra được những đại biểu nhân dân tâm tởi và ngu đần hơn ông Nguyễn Bắc Việt.

Cho đến ngày 18 tháng 4 năm 2014 dư luận mới xôn xao vì chuyện mười sáu người dân ở khu tự trị Tân Cương (kể cả bốn phụ nữ và hai trẻ em) vượt biên và bị bắn chết ở biên giới Việt Nam. Thiên

hạ dường như đã quên rằng từ cuối thế kỷ XX đã có hàng triệu người Việt bỏ mạng tại biên giới Việt – Miên, hay vùi thây trong lòng biển Thái, trên đường đào thoát.

Cái trông Trung Cộng chắc gì đã chặt hơn cái trông của Việt Cộng mà lo. Hơn nữa, với đạo quân chiếm đóng khác chủng tộc và ngôn ngữ, việc nhận diện kẻ thù – chắc chắn – sẽ dễ dàng hơn. Bọn nhận giặc làm cha cũng đều sẽ phải lộ mặt, và không còn có cơ hội để giả danh cách mạng như hiện tại.

Giặc ngoại xâm dễ đánh hơn bọn nội xâm, hoặc thanh toán luôn cả hai cho nó tiện việc sổ sách. Thì cũng nói đại như vậy cho nó vui thôi chớ Trung Cộng có “tiềm năng” tự huỷ rất cao. Và khi nó tiêu tủng thì Việt Cộng còn biết bám vào đâu để mà tồn tại nữa?

Tô Hoài & Ba Người Khác

Nhà văn Tô Hoài (1920 -2014)

Nhà văn Tô Hoài sinh 27 tháng 9 năm 1920 và vừa từ trần vào ngày 6 tháng 7 năm 2014 vừa qua. Chúng tôi xin ghi lại bài viết dưới đây về tác phẩm cuối cùng, và cũng là cuốn sách gây nhiều tranh cãi nhất, của ông với hy vọng rọi thêm được chút ánh sáng về cuộc đời của tác giả này.

“Một ngày phiên chợ, u tôi mua về đôi gà nhỏ. Hai con gà: một trống, một mái, dáng còn bé tí teo, như vừa mới lia đàn. Suốt ngày chúng cứ rúc vào một góc sân và kêu chim chirp bằng một giọng ai oán, thảm thương!”

Đó là một đoạn văn ngắn, trong tập truyện O Chuột, của Tô Hoài mà tôi đã được cô giáo đọc cho nghe - khi còn thơ ấu. Tôi tin rằng mình vừa ghi lại đúng nguyên văn, nếu không hoàn toàn đúng thì chắc cũng gần đúng (y) như thế. Sao tôi cứ thương mãi đôi gà nhỏ côi cút đó, và có cảm tình hoài với tác giả của đoạn văn vừa dẫn.

Tô Hoài (có lẽ) sẽ sướng ngất ngư, khi biết có một độc giả đã nhớ nằm lòng - suốt đời - những điều mình viết. Và chắc sẽ tức điên luôn, nếu biết thêm rằng: tôi chưa bao giờ đọc thêm một dòng chữ nào khác nữa của ông.

Tôi sinh trưởng ở miền Nam, nơi mà trẻ con không đeo khăn quàng đỏ, không thi đua lập chiến công, cũng không có kế hoạch (lớn - nhỏ) nào phải hoàn thành hay vượt chỉ tiêu. Chúng tôi chỉ có việc học với chơi, và chơi mới là chuyện chính. Tôi quá mãi chơi nên không có thì giờ để đọc Tô Hoài, hoặc bất cứ ai.

Sau khi cuộc chiến Bắc/Nam chấm dứt, thịnh thoàng, tôi cũng có ghé vào những hiệu sách quốc doanh nhưng không bao giờ ngó ngang gì đến Tô Hoài. Dù bắt đầu từ đây, cũng như bao nhiêu người dân miền Nam khác, cuộc đời của tôi (bồng dung) hoá rảnh - rất rảnh, và rất... đói!

Tác phẩm duy nhất mà tôi thực sự tâm đắc, vào thời điểm đó, là

Hồ Chí Minh Toàn Tập - dù tác giả viết nhiều đoạn hơi (bi) dở. Thí dụ như: *“Không có lực lượng gì ngăn trở được mặt trời mọc. Không có lực lượng gì ngăn trở được loài người tiến lên. Cũng không có lực lượng gì ngăn trở được chủ nghĩa xã hội phát triển.”*

(Giờ a, mặt trời chứ bộ mặt trăng sao mà đòi lấy lực lượng ra ngăn trở. Tương tự, có cái lực lượng mẹ rượt nào mà ngăn trở được loài người tiến lên, cha nội? Viết như thế mà cũng bày đặt cầm bút).

Ngoài những lỗi lầm nho nhỏ không đáng kể như trên - về nội dung - phải nói đây là một công trình đồ sộ, rất đáng đồng tiền bát gạo. Sách rất dày, giấy in rất tốt, giá rất rẻ, và (rất) được những bà hay những cô bán hàng rong ưa chuộng. Họ cần giấy để gói, hoặc để chùi; còn tôi, tôi cần một phần ăn - nhiều hơn số tiền túi mình có thể mua. Do đó, dù có đôi thảm thiết tôi cũng chả bao giờ (dại dột) xà ngay xuống mẹt xôi hay mẹt bánh. Tôi luôn luôn chịu khó đi lòng vòng mua sách, rồi mới mang đôi lấy thức ăn - cho đỡ khổ cái dạ dày!

Trong hoàn cảnh ấy, nói tình ngay, lỗ mà có thấy những tác phẩm của Tô Hoài chắc tôi cũng ngó lơ. Mất tôi lúc nào cũng chỉ dáo giác, liếc nhìn ra biển, tìm một đường chui.

Nhờ Trời thương, tôi chui lọt!

Sau khi “đã đi hết biển”, khác với nhiều người, tôi quyết định đi luôn - cho nó chắc ăn. Lưu lạc mãi, có hôm tôi tình cờ gặp lại Tô Hoài, trong một tác phẩm phê bình văn học - có tựa là *Cây Bút, Đời Người* - của Vương Trí Nhàn, do công ty Phương Nam xuất bản năm 2002.

Đến lúc này thì tôi đủ tuổi đời, đủ rảnh (và cũng đủ no) để có thể tìm đọc thêm chút đỉnh về một tác giả mà mình đã yêu thích - từ khi còn bé. Và nay thì Tô Hoài đã bước vào tuổi bát tuần.

“Ngay từ năm 1940, khi bắt tay làm quen với giới sáng tác đương thời, thì đồng thời tác giả Dế mèn cũng bước vào hoạt động cách mạng. Lúc đầu ở thời kỳ Mặt trận bình dân, ông hoạt động trong cơ sở Hội ái hữu thợ dệt Hà Đông. Sau đó lại được tổ chức Đảng ở Hà Nội bắt liên lạc để hình thành nên lực lượng Văn hoá cứu quốc.”

“Tiếp đó, từ sau 1945, những hoạt động xã hội của nhà văn ngày một đa dạng. Triển khai theo chiều rộng, có lúc ông trở thành cán bộ địa phương, có thời gian đi cải cách ruộng đất, đi học trường Đảng, nhiều năm làm đối ngoại nhân dân, đồng thời vẫn giữ chân trưởng ban đại biểu dân phố (1956-1972) ở cơ quan văn nghệ trên Trung ương hay ở Hà Nội, hầu như từ năm 1946 tới nay, khoá nào ông cũng được bầu làm bí thư chi bộ, đảng bộ.”

“Mặt khác, ngay trong giới cầm bút, ông cũng luôn luôn có hoạt động xã hội của mình, khi là Phó Tổng thư ký Hội Nhà Văn, khi chủ tịch Hội Văn nghệ Hà Nội, từ đó để ra cơ man nào là đầu việc, là hạp hành, mà người ta gọi chung là công tác.” (sđd, 264).

Tiểu sử Tô Hoài (như thế) có vẻ lung tung lang tang, ngổn ngang cả đóng chức vụ, nhưng không để lại một ấn tượng đậm nét nào về đời người và cây bút của ông. Tô Hoài như luôn bị nhấn chìm vào những đoàn đội hay đoàn thể (vớ vẩn) gì đó, “với cơ man nào là đầu việc”.

Thực là một cuộc đời chán ngán và nhạt nhẽo, tôi đoán thế.

Tôi làm đây. Được thế thì đã phúc.

Cuộc đời của Tô Hoài chán ngán hẳn có thừa nhưng nhạt nhẽo thì chưa chắc, và đáng chất với tui nhục (xem ra) không thiếu - nếu vẫn theo như ghi nhận của nhà phê bình văn học Vương Trí Nhàn:

“... bao nhiêu từng trải, như còn in dấu vào cách sống, cách chuyện trò của Tô Hoài hôm nay, bên cạnh cái nhũn nhặn lãng tránh, con người ấy thật cũng đã nhiều phen phải dằn mặt, phải chịu trận, nói chung là phải đối chọi với đời và nếu như có lúc phải đầu hàng thì đó cũng là bước đường cùng, rồi, nín nhịn chẳng qua để tồn tại, và sau hết, để được viết”.

“Ấy là cái điều không chỉ Tô Hoài biết mà nhiều người cũng biết...”

Đại khái có thể hình dung như cái cảnh đứa bé bị quỳ, thì cũng quỳ đấy, song mắt vẫn liếc về phía mọi người đùa bỡn. Xá gì chuyện này, quỳ cho xong nợ, tí nữa lại tha hồ tung tẩy.” (sđd 266).

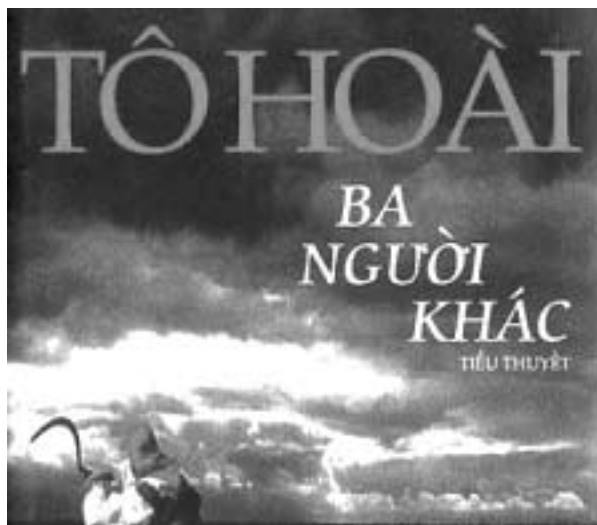
Dù chỉ là một thường dân - chứ chẳng phải nhà văn, hay nhà báo gì ráo rọi - tôi cũng muốn ứa nước mắt xót xa cho “cây bút” và “đời người” của Tô Hoài, khi biết rằng (đôi lúc) ông vẫn phải quỳ như thế. Tôi còn e rằng Vương Trí Nhàn cũng chỉ khéo miệng mà nói thế (để đỡ tui cho nhau) chứ chuyện “đùa bỡn” và “tha hồ tung tẩy” làm sao tìm được trong “cây bút” và “đời người” của Tô Hoài!

Tất cả những đoạn văn thượng dẫn, tôi viết trong những trang số

tay trước - cách đây đã vài năm. Hôm nay, đọc lại tôi thấy ngượng. Tôi trật! Tôi thành thật xin lỗi vì đã quyết đoán một cách hấp tấp về văn nghiệp, cũng như tư cách, của Tô Hoài. Ông ấy quả là có “tròn” nhưng không “tròn mãi,” như tôi đã tưởng. Tưởng như thế là tưởng... năng thôi!

Đúng như nhà phê bình văn học Vương Trí Nhàn đã ví von, có thể hình dung Tô Hoài “...như cái cảnh đứa bé bị quỳ, thì cũng quỳ đấy, song mắt vẫn liếc về phía mọi người đùa bỡn. Xá gì chuyện này, quỳ cho xong nợ, tí nữa lại tha hồ tung tẩy.”

Tô Hoài đã “tung tẩy” như thế trong cuốn Ba Người Khác. Talawas đã có lời giới thiệu về tác phẩm này, như sau:

Ảnh:VNN

“Cuốn tiểu thuyết 250 trang của nhà văn Tô Hoài (NXB Đà Nẵng vừa ấn hành) đang làm xôn xao dư luận trong và ngoài giới văn học. Cuộc tọa đàm về tiểu thuyết này do Hội Nhà văn Hà Nội tổ chức tại trụ sở Viện Văn học sáng ngày 22 tháng 12 năm 2006 đã hầu như một cuộc vinh danh lão

tướng văn chương 87 tuổi...”

Trong cuộc tọa đàm này, Hoàng Minh Tường nói: “Cuốn sách thể hiện sự dũng cảm và tư cách công dân của nhà văn Tô Hoài.” Trong một xã hội mà chuyện thể hiện “tư cách công dân” (rất) có thể khiến người ta... mất mạng - hay rẻ ra là mất việc, hoặc ngồi tù - thì lời phát biểu vừa rồi đích thị là một cách vinh danh, chứ chẳng còn phải là “hầu như” hay “đường như” gì nữa ráo.

Nguyễn Ngọc thì khen: “Cách viết hay, độc đáo về CCRĐ. Không viết về nông dân mà viết về ba anh đội. Hoá ra cái thảm kịch của đất nước, xã hội, là do ba cái anh lãng nhăng. Những cuốn khác viết về nông dân là nạn nhân, nhưng đây là lại là thủ phạm. Ba kẻ chẳng có kiến thức gì cả, tự nhiên làm đảo lộn hết cả xã hội...”

Không hiểu sao ý kiến của Nguyễn Ngọc về ba anh đội, ba nhân vật chính trong tác phẩm của Tô Hoài, lại khiến tôi nhớ đến những nhân vật chính khác - những người đã có thời mà quyền lực nhất họ nhì trời - trên sân khấu chính trường ở Việt Nam: Lê Duẩn, Lê Đức Thọ, Đỗ Mười...

Thì cũng đều là cái thứ “lãng nhăng” và cũng chính là “thủ phạm” đã làm “đảo lộn hết cả xã hội” bằng nhiều chuyện kinh thiên động địa khác: Hợp Tác Hoá Nông Nghiệp, Cải Tạo Công Thương Nghiệp, Học Tập Cải Tạo, Kinh Tế Mới... Toàn là những “con diên tập thể,” theo như cách nhìn của Phạm Xuân Nguyên.

Cũng với cách nhìn này thì (cái

được mệnh danh là) cuộc chiến Chống Đế Quốc Mỹ Xâm Lược hay Giải Phóng Miền Nam chỉ là một con diên vĩ đại, trong đó bao gồm rất nhiều những con diên nhỏ - chạ hạn như cái con thâm sát, cả chục ngàn người, hồi Tết Mậu Thân.

(Tôi xin lỗi đã nổi nóng, và đi hơi xa vấn đề chút đỉnh. Nghĩ đến tình trạng đất nước - hơn nửa thế kỷ qua - chắc Bụt cũng phải nổi khùng chứ đừng nói chỉ đến cái thứ thường dân rất dễ sân si và dấm dớ, cỡ như tôi. Dù vậy, tôi vẫn xin được mọi người lượng thứ vì sự thiếu tự chế của mình và xin trở lại ngay vấn đề - trước khi trời sáng!)

Riêng Nguyễn Xuân Khánh - trong bài tham luận Đọc 'Ba Người Khác' Của Tô Hoài - đã có ý kiến rất độc đáo, xin được tóm gọn:

"Cuốn sách đã chạm tới một vấn đề rất nhạy cảm là Cải cách ruộng đất (CCRĐ)... Cuốn Ba người khác đã nói đến vấn đề to lớn ấy bằng một giọng điệu rất bình tĩnh, dung dị, không hề lên gân, hầu như rất thân nhiên mà lại ám ảnh chúng ta vô cùng. Anh em nhà văn thường bảo ông Tô Hoài khôn, hay tránh né. Cuốn sách này bác Tô Hoài chẳng hề né tránh..."

Trong mỗi con người đều có cả cái ác lẫn cái thiện, cả những bản năng hung bạo và tính văn hoá. Phải giải quyết vấn đề nông thôn bằng văn hoá và nhân nghĩa chứ không thể bằng bạo lực. Năm mươi năm đã trôi qua nhưng vẫn còn quá ít tác phẩm hay nói về vấn đề to lớn đó. Vấn đề vẫn còn đó, nó nằm trong vô thức của cộng đồng. Nhiều người chứng kiến nhưng

không ai nói cho rõ được vấn đề. Trong khi đó tôi nghĩ văn học là giải toả, văn học là chữa bệnh.

Tôi chợt liên tưởng tới cách chữa bệnh về tinh thần cho con người. Người thầy thuốc, bằng những biện pháp tâm lý, tìm cho ra cái nguyên cơ sinh ra bệnh tật. Tức là làm cho nguyên nhân bệnh từ vô thức chồi lên ý thức. Ở một khía cạnh nào đó, tác phẩm văn học cũng có giá trị như vậy. Cộng đồng người cũng như một con người. Cộng đồng cũng có những ẩn ức. Đưa những ẩn ức nằm trong vô thức của tập thể trở thành minh bạch trong ý thức sẽ giúp cho cộng đồng phòng ngừa được những điều không lành mạnh trong tương lai."

Lại Nguyên Ân cũng có nhận định (gần) tương tự:

"Tôi nghĩ, đối với xã hội ta, sự xuất hiện những cuốn sách như cuốn này là một cách giải toả cho một trong những chấn thương của xã hội ta. Sự kiện CCRĐ để lại một chấn thương trầm trọng ai cũng biết, nhưng những người giữ quyền ăn quyền nói ở xã hội ta lại muốn xoá đi bằng cách cấm mọi người nhắc đến. Và đó là một giải pháp sai lầm hiển nhiên, vì các chấn thương tinh thần không thể được chữa khỏi bằng bắt buộc người ta im lặng; ngược lại, chỉ bằng việc thường xuyên nhắc nhở, ôn lại, phân tích nguồn cơn, tính đếm thiệt hại, v.v... mới là phương cách tốt, chẳng những làm nguôi chấn thương mà còn đề phòng khả năng lặp lại những tai hoạ tương tự cho cộng đồng."

Tôi có giấy phép hành nghề tâm lý trị liệu, và kiếm cơm nhờ đó. Có lẽ vì méo mó nghề nghiệp, tôi

"chịu" quá nhận định của nhà phê bình Lại Nguyên Ân, và vô cùng thích thú với cái nhìn - rất Jungian và Freudian - của nhà văn Nguyễn Xuân Khánh, về nội dung cuốn Ba Người Khác của Tô Hoài.

Dù vậy, tôi vẫn không tin rằng một (hay nhiều) tác phẩm văn học - cho dù là kiệt tác, như cuốn Ba Người Khác chẳng nữa - có thể "giải toả" những "chấn thương xã hội" do cuộc C.C.R.Đ. gây ra.

"Do pháp trị thiếu sót mà Cải cách Ruộng đất đã hỏng to đến thế." Nguyễn Hữu Đang đã viết (như thế) trên báo Nhân Văn số 4, phát hành ngày 5 tháng 11 năm 1956. Dù chậm, chúng ta cần phải nhìn vấn đề cho minh bạch và "chính qui" như vậy - theo như yêu cầu của Nguyễn Hữu Đang, từ hơn nửa thế kỷ trước.

Hoạ cộng sản sẽ qua, và sắp qua. Ngoài C.C.R. Đ., còn nhiều "vụ động trời" khác nữa - như Nhân Văn, Xét Lại, Đồi Tiền, Cải Tạo Công Thương Nghiệp, Mười Ngày Học Tập, Thu Vàng Bán Bãi Vượt Biên... - chưa xử và bắt buộc phải xử, trong tương lai gần.

Vấn đề không phải là để truy thù hay báo oán. Truyền thống văn hoá bao dung dân tộc Việt không cho phép bất cứ ai thực hiện điều đó. Tuy nhiên, quá khứ cần phải được thanh thoả - và không thể thanh thoả bằng một (hay vài) cuốn truyện - để chúng ta đều cảm thấy được nhẹ lòng, và an tâm hơn khi hướng đến tương lai. ■

GIẢI MÃ LÃNH TỤ: MỘT ĐÓNG GÓP QUAN TRỌNG CỦA TRẦN ĐỨC THẢO

■ Ghi nhận của *Đoàn Thanh Liêm*

Tài liệu tham khảo chính yếu : **Trần Đức Thảo – Những Lời Trăng Trối**

Tác giả : Tri Vũ – Phan Ngọc Khuê

Do Tổ Hợp Xuất Bản Miền Đông Hoa Kỳ ấn hành năm 2014

Sách dày 428 trang – giấy trắng, khổ chữ 12 – bìa giấy màu vàng.

Ở nước ta, thì có rất nhiều vị giáo sư dạy môn Triết học từ cấp trung học lên đến cấp đại học, trong đó đặc biệt là ở miền Nam, thì có một số vị được nhiều môn sinh quý trọng vì sự uyên bác với sở học vững vàng. Nhưng chỉ duy nhất có một mình ông Trần Đức Thảo (1917 – 1993) thì mới là người được gọi là triết gia – mà lại gây được sự chú ý và nể trọng trong giới học thuật riêng tại nước Pháp.

Từ thời còn trẻ lúc theo học tại trung học Albert Sarraut ở Hà nội, ông Thảo đã là một học sinh xuất sắc, rồi được học bổng qua học tại Pháp. Tại đây, ông lại thi đậu vào trường Cao đẳng Sư phạm (École Normale Supérieure ENS) là một trong những cơ sở giáo dục có danh tiếng hàng đầu của nước Pháp. Và chỉ ít năm sau đó, ông Thảo đã có bằng Thạc sĩ vào lúc chưa đầy 30 tuổi. Cũng như nhiều trí thức khác ở Âu châu trong thập niên 1940 – 50, ông Thảo say mê với chủ thuyết Mác xít và coi đó là một thứ kim chỉ nam cho công cuộc cách mạng xã hội ở thế kỷ XX.

Vào năm 1949 – 50, ông Thảo đã có cuộc tranh luận trên báo chí với Jean Paul Sartre là một triết gia rất nổi tiếng thời ấy. Nhưng vào năm 1951, ông Thảo đã tìm cách đi

qua ngả Liên Xô, Trung Quốc để về chiến khu Việt Bắc tham gia kháng chiến chống Pháp. Và thâm thương thay, kể từ đó là bắt đầu một cuộc đời bi đát đen tối vì ông bị đày đọa, nghi kị theo dõi kèm kẹp liên tục cho đến lúc chết ở Paris năm 1993.

Năm 1991, vào tuổi 74 ông Thảo mới lại có dịp trở lại Paris và suốt trong 6 tháng cuối đời, ông mới kịp thổ lộ tâm sự thâm kín với vài người vốn có lòng quý trọng đối với triết gia. Và nhà báo Tri Vũ ở bên Pháp đã rất công phu nghe lại các cuốn băng ghi âm về các cuộc nói chuyện đó - để viết thành cuốn sách “Trần Đức Thảo – Những Lời Trăng Trối” mà vừa được ra mắt công chúng vào tháng 5/2014.

Khác với trường hợp của Luật sư Nguyễn Mạnh Tường là người đã viết cuốn Hồi ký bằng tiếng Pháp nhan đề là “Un Excommunié” (Kể bị khai trừ, đã có bản dịch ra Việt ngữ) – ông Thảo thì không để lại một cuốn sách nào kể lại cuộc đời đầy dẫy những truân chuyên sóng gió của mình trong suốt 40 năm sống dưới chế độ cộng sản. Nên ta có thể coi cuốn sách này như là một sự gửi gắm cho hậu thế biết về cuộc đời nhiều cay đắng éo le của ông vậy.

Vì lý do cuốn sách này vừa

được nhà báo Phan Thanh Tâm ở Minnesota viết bài giới thiệu với rất nhiều chi tiết và phổ biến vào giữa tháng 6 mới đây, nên tôi thấy không cần phải trình bày dài dòng gì thêm nữa. Mà tôi chỉ xin tập trung về một khía cạnh rất quan trọng được ghi trong Chương 12 nhan đề “Giải mã Lãnh tụ” trải dài đến 70 trang (từ trang 258 đến 328).

Tôi coi đây là một đóng góp rất quan trọng của ông Trần Đức Thảo trong việc góp phần “Giải trừ Huyền thoại Hồ Chí Minh” - mà mới do Nhóm của quý vị Trần Quốc Bảo và Nguyễn Hữu Lễ phát động trong vòng 7 - 8 năm nay. Xin được trình bày vấn đề dưới các mục sau đây :

I – Gặp mặt lãnh tụ.

1 – Ba lần gặp gỡ trực tiếp với vị Lãnh tụ hàng đầu Hồ Chí Minh.

Ông Thảo thuật lại có đến tất cả 3 lần ông trực tiếp gặp gỡ và nói chuyện với “Ông Cụ”. Còn rất nhiều lần khác, thì ông Thảo chỉ được bố trí cho có mặt “để làm cảnh” mà thôi – do đó mà không có gì đáng nói về chuyện này.

Lần thứ nhất, ông Thảo gặp gỡ và nói chuyện với ông Hồ là vào tháng 6 năm 1946 tại Pháp. Lúc đó, ông Thảo là đại diện cho khối người

Đông Dương sinh sống tại Pháp.

Lần thứ hai là vào cuối năm 1952, ông được bố trí để gặp lãnh tụ trong ít phút thật ngắn ngủi tại một nơi trong An Toàn Khu (ATK) ở vùng Việt Bắc.

Lần thứ ba là vào năm 1964, ông được chỉ định trình bày quan điểm về chiến tranh và hòa bình trước giới lãnh đạo cao cấp tại văn phòng Phủ Chủ tịch. Ngay sau buổi thuyết trình đó, ông Hồ có nói vài câu có phần lơ là miễn cưỡng, mà không hề bày tỏ sự nhiệt tình thân mật gì đối với ông Thảo cả. Ông thuật lại là vào mấy phút cuối bài thuyết trình của ông, thì ông cụ tỏ vẻ mặt cau có vì không đồng ý với quan điểm của thuyết trình viên đã “không theo đúng với sách lược chủ chiến” của giới lãnh đạo đảng cộng sản thời ấy.

Qua 3 lần trực tiếp gặp mặt và nói chuyện với “Cụ Hồ” và qua sự quan sát về sinh hoạt của lãnh tụ hàng đầu này trong nhiều năm, cũng như nhờ thấu thập thêm được nhiều thông tin từ những nhân vật gần gũi thân tín với “ông cụ” - mà ông Thảo đã có những nhận xét thật là chính xác, sâu sắc về ông Hồ Chí Minh - mà tôi sẽ xin ghi lại chi tiết hơn trong mục II tiếp liền sau mục I này.

2 – Những lần gặp gỡ với các lãnh tụ Trường Chinh và Lê Duẩn.

Ông Thảo cũng còn thuật lại những lần gặp gỡ trao đổi với các nhà lãnh đạo cộng sản cao cấp khác nữa, đặc biệt là các ông Trường Chinh và Lê Duẩn.

Vào cuối năm 1955, ông đã có dịp trao đổi chuyện trò khá lâu với ông Trường Chinh, ông Thảo cũng thẳng thắn bày tỏ quan điểm của

minh về khía cạnh nhân bản, nhân ái của cuộc cách mạng lý tưởng – điều này khác biệt hẳn với chủ trương xúi giục hận thù giữa các tầng lớp nhân dân như trong Cải cách Ruộng đất hiện đang diễn ra thời ấy. Ông Trường Chinh trả lời huych toet thế này : “...Nhân loại có tiên bộ là nhờ có chiến tranh... Vì cách mạng luôn luôn phải là ở trong vị thế của thời chiến tranh, cách mạng phải luôn luôn cần thấy rõ thù trong, giặc ngoài để mà chiến đấu!”...

Với ông Lê Duẩn, lại càng tệ hại hơn nữa. Ông Thảo kể lại : “Sau này cánh Lê Đức Thọ, Lê Duẩn thì rất gồm tôi, vì biết tôi muốn ngăn cản mở lại chiến tranh. Còn một lần gặp riêng ông Lê Duẩn, thì rồi ông ấy cũng không ưa tôi, vì lúc ấy, trong cương vị Tổng bí thư, ông ta muốn tôi chấp bút viết Hồi ký cho ông ấy. Nhưng sau khi ngồi cả tiếng đồng hồ để nghe ông ta giảng giải tư tưởng của ông, tôi đành trả lời thẳng là tôi nghe ông nói mà không hiểu gì cả! Vì thế mà sau này ông ấy cũng cay ghét tôi...”

II – Giải mã Lãnh tụ.

Thật ra những điều ông Thảo bộc bệch tâm sự như được ghi lại trong rất nhiều trang, đặc biệt là trong Chương 12 của cuốn sách này, thì cho đến nay cũng đã có nhiều người nói đến rồi. Nhưng cái lối phân tích cận kề sâu sắc của vị triết gia đã “trải nghiệm, quan sát và nghiền ngẫm trong suốt 40 năm sống trong lòng chế độ cộng sản”, thì phải coi là rất có giá trị và có sức thuyết phục rất cao đối với phần đông người Việt chúng ta. Có thể tóm tắt lại trong mấy điểm như sau đây.

1 – Ông Hồ là một người có “cuồng vọng làm lãnh tụ”.

Theo dõi hành tung “xuất quỷ nhập thần” của “ông cụ” trong mấy chục năm tại khắp nơi ở hải ngoại với hàng trăm tên và bí danh khác nhau, ta dễ có thể nhận ra được cái tham vọng của một con người đa mưu túc trí, lúc nào cũng sẵn sàng làm bất kể việc gì miễn sao đạt được mục đích của riêng mình. Rõ ràng là ông nằm lòng cái lối mưu lược bá đạo của Machiavel, chứ không hề có chủ trương vương đạo theo truyền thống luân lý nhân bản của cha ông ta. Ngay cái tên ông chọn cho mình như “Ái Quốc”, “Vương”, “Chí Minh” cũng đủ nói lên cái tham vọng vượt mức của một con người làm chính trị rồi.

Xin trích một số đoạn ngắn như sau : “Ông cụ” là một con người cực kỳ vị kỷ, mang mặc cảm tự tôn tuyệt đối... “Ông cụ” còn có tính đa nghi như Tào Tháo ấy... Anh phải biết là cho tới nay, những ai đã từng coi thường “Người”, từng tỏ ra ngang hàng với “Người”, thì sau đều đã vĩnh viễn bị loại ra khỏi tầm nhìn của “Người”. Không ít người đã mất mạng, mất cả xác vì dám có ứng xử tay ngang như thế đấy... Người ta ưa kể cho nhau nghe rằng : Tạ Thu Thâu đã chết mất xác vì câu nói : “Ngoài Bắc có Cụ, trong Nam có... tôi” ...!

2 – Cái “Bóng Ma Mao Trạch Đông”.

Vào cuối thập niên 1920, khi bị Comintern gán cho tội theo chủ trương “quốc gia chủ nghĩa hẹp hòi” và bị gạt ra rìa, thì “ông cụ” tìm cách “ôm chân Mao Trạch Đông” bằng cách tuyên thệ làm đảng viên đảng cộng sản Trung quốc và gia nhập hàng ngũ Bát Lộ Quân thuộc

Giải Phóng Quân Trung Quốc. Nhờ thế, mà sau ít lâu, “ông cụ” đã trở thành một lãnh tụ vượt lên trên tất cả các cán bộ nòng cốt được đào tạo chính quy bài bản ở Liên Xô như Trần Phú, Lê Hồng Phong, Hà Huy Tập, Nguyễn Văn Cừ v.v...

Mà cũng vì thế cho nên “ông cụ” mới du nhập vào nước ta bao nhiêu tai họa phát sinh từ chủ trương sắt máu bạo ngược của cộng sản Trung quốc điển hình như các chiến dịch Chinh Huấn, Cải Cách Ruộng Đất v.v...

Và sau này, với chuyện hôi hóp lên lút ở Thành Đô vào năm 1990, các ông Nguyễn Văn Linh, Đỗ Mười... đã uơn hèn quy phục giới lãnh đạo ở Bắc Kinh để mà “bán đất, nhượng biển cho Trung quốc” hầu cứu vớt đảng cộng sản đang lâm nguy của tập đoàn họ. Làm như vậy, chính là họ tiếp nối cái chuyện bán nước của Hồ Chí Minh từ xưa vậy.

3 – Từ Hồ Chí Minh đến Trường Chinh, Lê Duẩn ..., tất cả đều rất mực hiếu sát, hiếu chiến.

Trong suốt cuốn sách, ông Thảo nhắc lại đến cả mấy chục lần về việc ông tìm cách thuyết phục giới lãnh đạo cộng sản là :”Không nên chọn chiến tranh, mà phải dồn mọi năng lực vào việc xây dựng hòa bình”. Nhưng rõ ràng là tất cả các ông lãnh tụ này đều một mực

hiếu chiến, nên đã phát động cuộc chiến tranh xâm chiếm miền Nam bằng mọi giá, bất kể đến tổn thất kinh hoàng về nhân mạng, hay phải trả cái giá quá đắt là lệ thuộc nặng nề vào Trung Quốc và Liên Xô. Và ngày nay, dù cuộc chiến đã chấm dứt từ lâu mà xã hội chúng ta vẫn chưa làm sao có thể phục hồi lại được cái truyền thống nhân bản và nhân ái của cha ông mình.

Cũng vì chủ trương nhân bản hòa ái như vậy, mà ông Thảo bị họ liệt vào “loại có vấn đề” để mà bị theo dõi, kiểm chế và trù dập rất gắt gao – đến nỗi mà ông đã phải giả vờ như người khùng, người hề, người mất trí để tránh khỏi bị ám hại.

Và cuối cùng, thì ông Thảo đã phải đành thếp kết luận rằng : Tất cả những sự tệ hại tàn ác xảy ra cho đất nước và dân tộc chúng ta, thì đều do cái học thuyết “đấu tranh giai cấp” mà ra. Và người thủ phạm gốc của tệ nạn này, đó chính là ông tổ sư Karl Marx đấy!

Từ ngày qua Pháp, ông Thảo đã cố gắng viết cho xong một cuốn sách thật nghiêm túc với lý luận chặt chẽ dựa trên những trải nghiệm bi đát của bản thân trong hơn 40 năm sinh sống ở Việt nam – cuốn sách cho xứng đáng với công trình của một triết gia. Nhưng tiếc thay, ông đã phải ra đi ở tuổi 76

mà chưa kịp hoàn thành tác phẩm quan trọng này.

Vì thế mà tác giả Tri Vũ Phan Ngọc Khuê mới lấy nhan đề cho cuốn sách ghi lại những thổ lộ tâm sự uất nén đã bao nhiêu năm của ông Thảo là :

“Trần Đức Thảo – Những Lời Trăng Trối”

Cuốn sách chứa đựng nhiều thông tin thật quý báu để minh họa cho lập trường nhân bản, nhân ái và tính cương trực can đảm của vị triết gia có tên tuổi trong hàng ngũ trí thức ở nước ta cũng như tại nhiều nơi trên thế giới.

Người viết rất hân hạnh được giới thiệu với quý bạn đọc cuốn sách thật sự có giá trị này.

Hơn nữa, sự Giải mã Lãnh tụ (Deciphering) được trình bày với nhiều chi tiết xác thực trong cuốn sách sẽ giúp ích rất nhiều cho công cuộc “Giải trừ Huyền thoại Hồ chí Minh” (Demystifying) đã được phát động từ 7 – 8 năm nay.

Và cuối cùng người viết cũng xin được gửi lời cảm ơn đến tác giả Tri Vũ Phan Ngọc Khuê cũng như đến Tổ Hợp Xuất Bản Miền Đông vì sự cống hiến thật đáng ca ngợi này.☐

San Clemente California ngày 24 tháng Sáu năm 2014

KÍNH MỜI ĐỘC GIẢ VÀ THÂN HỮU ĐÓN COI CHƯƠNG TRÌNH TRUYỀN HÌNH DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN TRÊN ĐÀI SBTN VÀO LÚC 1:30PM (giờ miền Tây HK) MỖI THỨ BẢY ĐẦU THÁNG. CHƯƠNG TRÌNH NÀY CŨNG ĐƯỢC LƯU TRỮ TRÊN TRANG NHÀ WWW.DIENDANGIAODAN.US

Nghĩ về một ước mơ

■ *Phạm Minh-Tâm*

*cảnh đất nước Việt-Nam đang gặp nhiều khó khăn, nguy cơ mất nước đang gần kề vì ngoại bang Trung Quốc đang ngang ngược xâm phạm vùng lãnh hải của Việt-Nam. Vì thế những người trẻ như chúng ta cần phải dần thân tích cực hơn để cùng chung với cộng đồng, hội đoàn và các tổ chức hải ngoại và trong nước cùng nhau bảo vệ toàn vẹn lãnh thổ... đúng như chủ-đề họ đã đặt ra cho Đại-hội là **ONE DREAM***

Úc Châu hay châu Úc là tên mà người Việt-Nam rất quen, dùng để nói về một lục-địa ở tận nam bán cầu. Vì ở vào vị-trí như vậy mà người Úc tự nhận quê-hương mình là Miệt Dưới (Down Under) không chút mặc-cảm như người mình khi bị gọi là miệt vườn, chẳng hạn. Đứng đầu nhà nước Úc là một ông thủ-tướng (Prime Minister) với Chính-phủ Liên-bang và Quốc-hội Liên-bang. Đứng đầu mỗi tiểu-bang là một ông thủ-hiến (Premier) cũng với Chính-phủ và Quốc-hội Tiểu-bang.

Nếu nước Úc có một cơ-cấu chính-quyền liên-bang và tiểu-bang thì cộng-đồng người Việt sinh sống ở nước Úc cũng có Ban Chấp-hành Cộng-đồng Liên-bang và các Ban Chấp-hành Cộng-đồng Tiểu-bang liên-đối với nhau trong gần hết các sinh-hoạt của cộng-đồng.

Giới trẻ Việt-Nam ở Úc cũng chung mô-hình tổ-chức như cộng-đồng mình, với Tổng-hội Sinh-viên Việt-Nam Liên-bang Úc-châu và các Tổng-hội Sinh-viên Việt-Nam ở mỗi tiểu-bang.

Vào những ngày từ 10 đến 13-7-2014 vừa qua, một sinh-hoạt trẻ đáng kể đã do Tổng-hội Sinh-viên Việt-Nam Liên-bang Úc-châu và

Mạng Lưới Tuổi Trẻ Việt-Nam Lên Đường cùng thực-hiện một “Đại Hội Thanh Niên Úc Châu” tại Đại-học Victoria, thành-phố Melbourne. Đáng kể, vì đây mới là lần đầu có được một dịp hội-ngộ như thế để các người trẻ Việt-Nam trên toàn nước Úc ngồi lại cùng nhau chia sẻ những tâm-tư, hoài-bảo cùng ước-vọng của từng người để rồi từ đây hợp-nhất nên một tâm-tình yêu mến quê-hương đau khổ, yêu mến đồng-bào bất-hạnh. Và trong sự liên-kết chân-tình của những ngày gặp gỡ này, họ đã nói lên nhiều cảm-nghĩ về tương-lai trong xã-hội đang sống, những sinh-hoạt giữa cộng-đồng họ đang lớn lên, phần trách-nhiệm dân-sự nơi đất nước đang tạm-dung và đặc-biệt là tâm-huyết dành để nhắn gửi về tổ-quốc Việt-Nam, như sinh-viên Lê Xuân Đôn, trưởng ban tổ-chức đã phát-biểu trong lễ khai-mạc: ...*Đại hội của chúng ta được tổ chức trong hoàn*

– **Vietnamese Youths in Unity...** mà có thể hiểu là tuổi trẻ Việt-Nam với một ước mơ trong tình liên-kết trách-nhiệm để tiếp nối hành-động.

Mỗi tham-dự-viên đã ghi danh được nhận một áo thun trắng in chủ-đề của Đại-hội, một bảng tên, giấy bút và một tập sách nhỏ “program booklet”. Áo thun trắng và bảng tên sẽ là đồng-phục để ra vào khu sinh-hoạt chính-thức của Đại-hội gồm các phòng nghe thuyết-trình, thảo-luận chung và khu ăn trưa.

Trong phần mở đầu lời chào mừng in trong tập sách nhỏ, Ban-tổ-chức đã cho biết “*Cách nay gần một năm, từ lúc một nhóm nhỏ các bạn trẻ Úc gốc Việt trên toàn Úc Châu đến với nhau qua diễn đàn internet để thảo luận khả năng có thể tổ chức một đại hội để tạo sinh khí và thôi thúc thế hệ tiếp nối, thành phần trẻ sinh động trở*

SÁCH NÊN ĐỌC

**Ban tu thư của Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân
trân trọng thông báo cùng quý độc giả:**

Chúng tôi đã in từ Đài Loan ba tác phẩm quý sau đây:

1.- **TÂM SỰ NƯỚC NON II** (Ngô Đình Diệm, Hồ Chí Minh và cuộc Chiến Quốc Cộng), tác phẩm mới nhất của nhà biên khảo Minh Võ

Sách dày 440 trang, bìa cứng in offset 4 màu, ấn phí 25 Mỹ kim

2.- **MỘT THỜI ĐỂ NHỚ** (Những Sự Thật về Cố TT Ngô Đình Diệm và Nền Đệ Nhất Cộng Hòa Việt Nam) tác phẩm đặc ý nhất của nhà văn Nguyễn Văn Lục, tác giả Hai Mươi Năm Miền Nam 1954-1975 do tù sách Tiếng Quê Hương ấn hành năm 2010.

Sách dày 500 trang, bìa cứng in offset 4 màu, ấn phí 25 Mỹ Kim

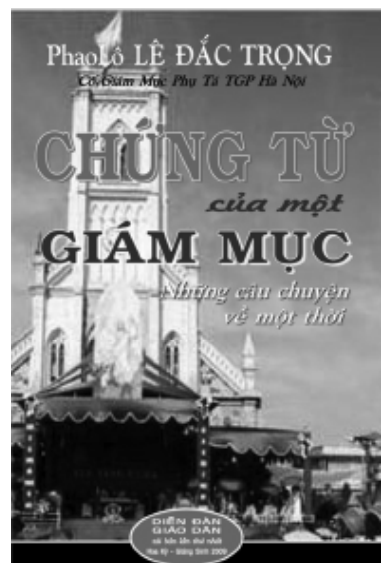
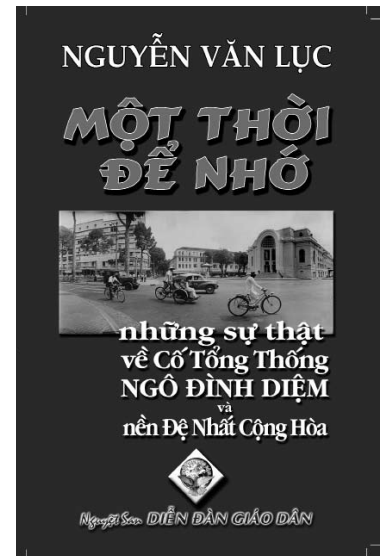
3.- **CHỨNG TỪ CỦA MỘT GIÁM MỤC**: Hồi ký có một không hai của cố Giám Mục Phaolô Lê Đắc Trọng. Tài liệu hiếm quý về các sử liệu lịch sử cận đại.

Độc giả muốn mua các sách , xin liên lạc với Tòa soạn Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân ở địa chỉ, số 14916 Dillow Westminster, CA 92683.

Mua một cuốn xin viết chi phiếu 30 MK (bao gồm cước phí ưu tiên) trả cho Diễn Đàn Giáo Dân, cho biết tên, địa chỉ người nhận và gửi về địa chỉ tòa soạn trên đây.

* Mua hai cuốn xin viết chi phiếu 55 MK (bao gồm cước phí ưu tiên) trả cho Diễn Đàn Giáo Dân, cho biết tên, địa chỉ người nhận và gửi về địa chỉ tòa soạn trên đây. Như vậy nếu mua một lần hai cuốn quý vị sẽ tiết kiệm được 5 MK.

Trên đây là giá biểu dành cho những độc giả cư ngụ trên lãnh thổ Hoa Kỳ. Độc giả Canada xin trả thêm 10 MK và độc giả các Châu lục khác thêm 20 MK cho order một hoặc hai cuốn. Chúng tôi sẽ gửi qua dạng ưu tiên (PRIORITY) và quý vị sẽ nhận được trong vòng 3 ngày cho những vị ở Mỹ, 5 ngày ở Canada và 10 ngày tại các Châu khác.

15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683

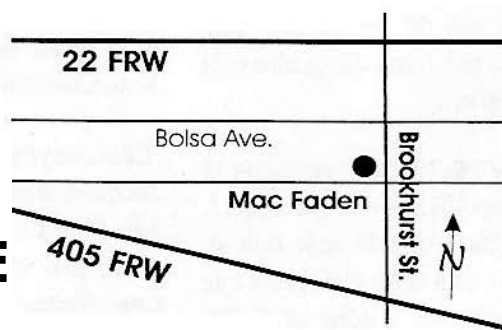
Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

**THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN**

**THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE**

BAN GIÁM ĐỐC SAIGON CITY MARKETPLACE KÍNH MỜI

Hồng Mai

RESTAURANT

Lừng Danh Nhất Hoa Kỳ

**Bún Vịt
Sáo Măng**

**Bún Riêu
Cua Tươi**

**Bún Mắm
Thịt Heo Quay**

Tel: (714) 839-3368

9741 Bolsa Ave., Suite 114

Westminster, CA 92683

(Catinat Plaza)

1-888-HONGMAI (466-4624)

thành những người lãnh đạo cộng đồng trong tương lai. Đây là một hành trình đầy thử thách, nhưng qua một năm dài với sự hỗ trợ của cộng đồng Người Việt và các bạn, chúng tôi hân hoan chào đón các bạn đến với “Đại Hội Thanh Niên Úc Châu”.

Hai Trưởng-ban tổ-chức của Đại-hội: Lê Xuân Đôn, chủ-tịch Tổng-hội Sinh-viên Liên-bang và Daniel Võ Minh Trí (cầm micro) thuộc Mạng Lưới Tuổi Trẻ Việt-Nam Lên Đường

Với những nỗ lực kiên-định như thế trong suốt một năm trời, với tấm lòng ưu-ái của các chủ-tịch cộng-đồng cả liên-bang lẫn tiểu-bang, với tinh-thần trân-trọng thế-hệ trẻ kế-thừa tương-lai của đất nước nơi các bậc cha anh trong cộng-đồng và đặc-biệt là tinh-thần tương-ái của các chính-khách Úc dành cho cộng-đồng cũng như giới trẻ Úc gốc Việt... mà Đại Hội Thanh Niên Úc Châu đã nhận được sự tiếp sức cả tinh-thần lẫn vật-chất.

Trong buổi lễ khai-mạc, sự hiện-diện của các quan-khách Úc - Việt chính là niềm khích-lệ cho các bạn trẻ. Người ta ghi nhận được:

- Ông Luke Simpkins thuộc đảng Tự-do, dân-biểu Liên-bang đơn-vị Cowan, Tây Úc; là chủ-tịch Tiểu-ban Nhân-quyền trong Ủy-ban hỗn hợp về ngoại-giao, quốc-phòng

và thương-mại của Quốc-hội Úc.

- Ông Chris Hayes thuộc đảng Lao-động, dân-biểu Liên-bang đơn vị Fowler, New-South-Wales; là chủ-tịch Ủy-ban Tư-vấn với đại-diện cộng-đồng Việt-Nam các tiểu-bang.

Hai ông Luke Simpkins và Chris Hayes rất quan-tâm và bằng những việc làm cụ-thể, lên tiếng với nhà cầm-quyền Việt-Nam về những vi-phạm nhân-quyền qua các trường-hợp bắt bớ và giam giữ hoặc đàn-áp những người đấu-tranh trong nước.

- Ông Luke Donnellan thuộc đảng Lao-động, dân biểu tiểu-bang đơn-vị Narre Warren, Victoria.

- Giáo-sư Robert Pascoe, Đại-học Victoria là nơi Đại-hội đang diễn ra.

- Ông Quách Nam, phó thị-trưởng thành-phố Maribyrnong

- Ông Trương Văn Lợi, nghị-viên thành-phố Greater Dandenong.

- Luật-sư Võ Trí Dũng, chủ-tịch Cộng-đồng Người Việt Tự-do Liên-bang.

- Ông Nguyễn Văn Bon, chủ-tịch Cộng-đồng Người Việt Tự-do Victoria.

- Ông bà Trần Văn Quân, Hội-trưởng Hội Cao-niên Ty-nạn Đông-dương

- Bác-sĩ và bà Phạm Sỹ Liệu

- Bác-sĩ Nguyễn Đỗ Thanh Phong, Ủy-viên Trung-ương đảng Việt Tân

- Bác-sĩ Thái Thị Thu Nguyệt thuộc Lực Lượng Dân Tộc Cứu Nguy Tổ Quốc

- Tiên-sĩ Kiều Tiên Dũng, giám-đốc đài VNTV.

- Ông Nguyễn Quang Duy, khối 8406

- Ông Lê Đình Anh, chủ-tịch Hội-đồng Tư-vấn & Giám-sát thuộc CĐNVTD/Vic

Ngoài ra, các dân-biểu Liên-bang và Tiểu-bang khác như quý ông John Barilaro, dân biểu Liên-bang vùng Monaro - Ian Britza dân-biểu Tiểu-bang vùng Morley và quý bà Eleni Evangel dân-biểu Tiểu-bang tại Perth và bà Margaret Quirk dân-biểu Tiểu-bang vùng Girrawheen... cũng gửi thư chúc mừng và khích-lệ.

Để có nguồn tài-chính vững-vàng cho các chi-phí của Đại-hội, bên cạnh những nhà mạnh-thường-quân nhiệt-tinh tài-trợ, còn có năm buổi gây quỹ thành-công tại năm thành-phố thủ-phủ của các tiểu bang là Brisbane - Sydney - Melbourne - Adelaide - Perth.

Trong diễn-văn khai-mạc, sinh-viên Lê Xuân Đôn là một trong hai trưởng-ban tổ-chức, đã nhắc lại một sinh-hoạt xa trước cũng đã diễn ra

Luật-sư Võ Trí Dũng, Chủ-tịch CĐNVTD Liên-bang Úc-châu tại buổi lễ khai-mạc

Chủ-đề khoáng-đại - Việt-Nam: chấp nhận hay thay đổi - và các thuyết-trình-viên tính từ trái qua: *Bác-sĩ Nguyễn Đỗ Thanh Phong, Dân-biểu Luke Simpkins, Chris Hayes và luật-sư Trịnh Hội.*

tại Đại-học Victoria vào năm 1999 và thành-quả sau đó là làm khởi-sắc phong-trào trẻ, như sau :

Cách đây đúng 15 năm, Đại Hội Thanh Niên Sinh Viên Việt-Nam Thế Giới lần đầu tiên do Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam Úc Châu tổ chức tại Melbourne với chủ đề “Tuổi trẻ Việt-Nam Lên Đường”. Kết quả là đã có nhiều tổ chức trẻ được ra đời với những mục tiêu đóng góp vào những sinh hoạt cho cộng đồng. Những tổ chức này đã hoạt động không ngừng nghỉ suốt 15 năm qua, như Mạng Lưới Tuổi Trẻ Việt-Nam Lên Đường, nhóm thiện nguyện Hands for Hope tại Melbourne, nhóm trẻ Sóng Việt tại Sydney, nhóm Vòng Đông tại Brisbane...

Hơn thế nữa, từ Đại Hội này đã giúp cộng đồng của chúng ta có thêm nhiều thành viên trẻ sinh hoạt rất tích cực và đóng góp hữu hiệu cho sự vững mạnh của Cộng Đồng Người Việt Tự Do Liên Bang Úc Châu. Đó là luật sư Võ Trí Dũng, hiện là chủ tịch Cộng Đồng Người Việt Tự Do Liên Bang Úc Châu; Tiến sĩ Hà Cao Thắng, hiện là Chủ

tịch Cộng Đồng Người Việt Tự Do tiểu bang NSW với một Ban Chấp Hành rất trẻ trung.

Trong 15 năm qua, Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam Liên Bang Úc Châu đã cùng với Mạng Lưới Tuổi Trẻ Việt-Nam Lên Đường phối hợp cùng các Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam trên toàn thế giới tổ chức thành công thêm 5 đại hội khác tại Paris, San Diego, Sydney, Kuala Lumpur tại Phi. Một trong những thanh công rõ rệt nhất từ 5 đại hội này là đã tạo được nhịp cầu thông cảm giữa các bạn thanh niên sinh viên trong và ngoài nước để từ đó cùng nhau hành động và đóng góp hữu hiệu hơn cho cộng đồng, xã hội và các bạn đang sống và cho Việt Nam thân thương của chúng ta.

Kính thưa quý vị và các bạn

Hôm nay chúng ta cùng nhau tế tựu về đây tại Victoria University để tổ chức một Đại hội thanh niên sinh viên Úc Châu với chủ đề Một Ước Mơ: Tuổi trẻ Việt Nam - Tiếp Nối và Hành Động. Mục tiêu của đại hội này là gây dựng một phong trào vững chắc cho các bạn sinh viên, học sinh và chuyên gia trong giới trẻ Úc gốc Việt trở thành những thành phần lãnh đạo trong xã hội và cộng đồng trong tương lai. Chúng tôi hy vọng được thấy tuổi trẻ phát triển tiềm năng, tham gia vào những sinh hoạt xã-hội dân sự và biểu hiện bầu nhiệt huyết để đóng góp cho xã hội mỗi ngày mỗi tốt đẹp hơn...

Sự thật chính là thế. Dù muốn hay không thì cũng không ai chối

cãi được là kể từ sau khi có Đại-hội Sinh-viên Việt-Nam Thế-giới lần đầu tiên tổ-chức tại Melbourne đặt thẳng vấn-đề về hướng đi của giới trẻ Việt-Nam trước ngưỡng cửa của Thế Kỷ 21. Rồi tiếp đến với sự thành-hình của Mạng Lưới Tuổi Trẻ Việt-Nam Lên Đường thì giới trẻ Việt-Nam tại Úc-châu tham-gia các sinh-hoạt hướng về và đấu-tranh cùng cộng-đồng tích-cực hơn, ý-thức hơn và có đoàn-ngũ hơn.

Thuyết-trình đề-tài: **Hành-trình tìm về văn-hoá và cội nguồn**

Chắc hẳn ai cũng thấy, trước năm 2000, những cuộc biểu-tình vào ngày 30 tháng Tư và vào những dịp biểu-tình khác để đấu-tranh hay phản-kháng cộng-sản gần như không có mặt giới trẻ là bao nhiêu hoặc nếu có thì cũng chỉ là dăm ba cá-nhân đi theo người nhà thôi. Cho dù các Tổng-hội Sinh-viên vẫn có đây, nhưng họ sinh-hoạt rời-rạc và riêng lẻ, biệt-lập với cộng-đồng.

Vì thế, tương cũng cần nhớ lại là lần đầu tiên vào ngày 30 tháng Tư năm 2000, trước cuộc biểu-tình hàng năm của cộng-đồng một ngày, Mạng Lưới Tuổi Trẻ Lên Đường cùng với Tổng-hội Sinh-viên Việt-Nam Liên-bang Úc-châu đã tổ-chức tại Canberra một đêm sinh-hoạt

đặc-biệt ghi dấu 25 năm ly-hương biệt xứ, gọi là Đêm Tâm Tinh Tuổi Trẻ. Những người trẻ từ khắp các tiểu-bang tụ về thủ-đô Canberra của nước Úc trước, gặp gỡ nhau để thảo-luận về các đề-tài họ chọn và sinh-hoạt chung. Sáng hôm sau thì nhập chung với đồng bào biểu-tình cho ngày 30 tháng Tư. Và kể từ đó cho đến nay, Đêm Tâm Tinh Tuổi Trẻ đã thành một sinh-hoạt của tuổi trẻ Việt-Nam gắn liền với ngày 30 tháng Tư tại Úc với sự quan-tâm và nâng đỡ tài-chính của Cộng-đồng Người Việt Tự-do tại mỗi tiểu-bang.

Thật là cảm-động và ấm lòng Mẹ Việt-Nam biết bao khi nhìn thấy từng chuyến xe buýt cứ lần lượt đến địa-điểm tập-trung đổ xuống những người trẻ vừa vượt qua hàng ngàn cây số đường trường về đây như lời hát của nhạc-sĩ Phan Văn Hưng đã viết riêng cho Đại-hội Sinh-viên Việt-Nam Thế-giới kỳ

người xông-pha, chúng ta là những lớp phù-sa, chúng ta là ngọn đuốc bùng to, chúng ta là tự do... hành-trang ta đem trong ta, một khối óc, một tấm lòng một giấc mơ (Bài ca tuổi trẻ).

Giấc mơ họ đã ôm-áp trong suốt sáu kỳ Đại-hội Thế-giới bây giờ đã được củng-cố thêm trong Đại-hội Thanh-niên Úc-châu lần thứ nhất này. Từ nội-dung các đề-tài thảo-luận khoáng-đại và chia sẻ theo nhóm mà ban-tổ-chức đề ra, các tham-dự-viên đã hào-hứng góp ý, bàn-luận... chứng tỏ các người trẻ đã thực sự trưởng-thành hơn trong ý-thức về chính mình giữa cộng-đồng; tha-thiết và gần gũi hơn với anh em đồng-bào và gần bó hơn với miền đất quê cha đất tổ mà có thể rất nhiều người chưa một lần nhìn thấy.

Cho đến nay, cộng đồng người Việt hải-ngoại đã bỏ nhà xa xứ ngót 40 năm. Phần lớn những thành-viên đứng tổ-chức và tham-dự sinh-hoạt trẻ này chắc-chắn đã sinh ra tại Úc, đã hấp-thụ hoàn-toàn nền giáo-dục nhân-bản, độc-lập, tự-do trong sự trẻ-trung của một môi-trường biết tôn-trọng mọi thứ quyền căn-bản.

Song không vì thế mà họ an tâm quay lưng lại với đất nước bằng sự vô-cảm hay cố-chấp mà ngược lại, biết đặt vấn-đề cho chính mình với những ý-niệm như Việt Nam – chấp nhận hay thay đổi - Hành trình tìm về văn hoá và cội nguồn - Tại sao phải lên tiếng – Xây dựng một xã hội dân sự ...vân... vân...Nhu vậy là họ đã biết giá-trị của sự hợp-quần, biết mình sẽ là lớp sóng xô bờ đưa bản-sắc dân-tộc lên cao theo ngọn triều dâng đỏ xô

lui thảm-hoạ diệt-vong đến từ ngoại bang xâm lấn. Đứng như luật-sư Võ Trí Dũng phát-biểu “Đại Hội này rất quan trọng. Giới trẻ ngày nay là tương lai của cộng đồng vào ngày mai”. Cũng vậy, dân-biểu Luke Simpkins đã khen ngợi việc tổ-chức kỳ Đại-hội này của giới trẻ Việt-Nam mang một giá-trị song-hành là vừa bảo-tồn văn-hoá Việt-Nam vừa phát-triển khả-năng vào xã-hội Úc.

Tóm lại, một sự trùng-hợp mà Đại-hội đã diễn ra ngay giữa khi hàng triệu đồng-bào tại quê nhà và các cộng-đồng người Việt tỵ-nạn ở khắp nơi trên thế-giới đang đối-diện với nguy cơ mất nước, đang đắng cay trước một số đồng vô cảm và vô trách-nhiệm, để như một tia nắng ban mai làm ấm lòng các bậc cha anh. Họ là cánh tay nối dài của thế-hệ đi trước sắp phải lần-lượt xuôi tay theo tuổi đời. Do vậy, phải chăng không ai nên chặt đứt những cánh tay nối dài đó bằng thiên-kiến cá-nhân hoặc phe nhóm khi mà chính đó là tín-hiệu của vui mừng và hy-vọng cho một tương-lai của Việt-Nam nếu còn mong có ngày phục-hoạt.☐

Thảo-luận nhóm

đầu tiên... Từ khắp những phương trời và muôn lối đi trong đời; gặp nhau trong tâm-hồn Việt-Nam sáng ngời. Mồ hôi trên cánh đồng, mẹ ru trên núi sông, tình quê hương ta ôm áp trong lòng...Lời họ hát vang lên cũng là để thay cho lời mạnh dạn xác-quyết ...Chúng ta là bước

Tiến sĩ Hà Cao Thắng (có dấu *), chủ-tịch Cộng-đồng Người Việt Tự-do tiểu-bang NSW cùng các tham-dự-viên trong buổi bế mạc Đại-hội

TƯỜNG THUẬT NGÀY CẦU NGUYỆN CHO QUÊ HƯƠNG VIỆT NAM TẠI ĐAN VIỆN ST. OTTILIEN, ĐỨC QUỐC

(12.07.2014)

Cả tuần nay trời đổ mưa, mưa như tắm gội mặt đất, làm cho cây cối, xanh ngắt màu lá non mới. Cũng như thường lệ, hàng năm, Đan viện St. Ottilien tổ

chức một ngày cầu nguyện cho Quê Hương Việt Nam. Năm nay, vào ngày 12/7/2014 đáp lại thư mời của Lm Augustinô Phạm Sơn Hà OSB, người người cùng hẹn hò, rủ nhau về Đan viện St. Ottilien để tham dự Ngày cầu nguyện cho Quê Hương Việt Nam. Trong dịp này, cùng về tham dự Thánh lễ, có bác hội trưởng là Bác sĩ Nguyễn Quý Cường và quý bác trong HỘI NGƯỜI VIỆT TỰ NẠN CAO NIÊN München và vùng phụ cận. Anh Lê Quang Thành chủ tịch CỘNG ĐỒNG NGƯỜI VIỆT TỰ DO MÜNCHEN, BAYERN và các thành viên.

Gần đến giờ cử hành Thánh lễ, mưa vẫn còn rơi, nhưng bên trong nhà thờ của Đan viện St. Ottilien, mỗi lúc người đến càng đông. Chẳng mấy chốc, các dãy ghế đã kín chỗ ngồi. Vào lúc 15 giờ, Thánh giá dẫn đầu đoàn đồng tế, rước từ phía cuối nhà thờ tiến lên Cung Thánh, giữa tiếng hát vang dội “Lobe den Herrn” (Ngợi ca danh Chúa) của ca đoàn “Chorgemeinschaft St. Martin, Germering” cùng với tất cả mọi người tham dự Thánh lễ ngày hôm đó.

Mở đầu Thánh lễ, Linh mục Augustinô Phạm Sơn Hà OSB nồng nhiệt chào mừng tất cả mọi người, và giới thiệu các linh mục cùng đồng tế Thánh lễ, đến từ nhiều nơi trên thế giới: Lm. Michael

Rapp, Nordamerika (USA), Lm. Emanuele Nadalini, Italien (Diöcese Bologna), Lm. Edgar Rene Martinez OSB, Zentralamerika Esquipulas, Guatemala, Lm. Basilio Da Silva OSB, Brasilien, Lm. Jeronimo Pereira Silva OSB, Brasilien, Lm.

Manoel Da Paixai Gomes Do Prado, Brasilien, Lm. Pater Johannes Adom, Togo (Nordafrika), Lm. Romain Botta Togo (Nordafrika), Lm. Juan Antonio, Spanien, St. Ottilien.

Cha Claudius Bals OSB chủ tế Thánh lễ, làm dấu Thánh giá, mọi người cùng hướng lòng lên, sốt sắng, cầu nguyện cho Quê Hương Việt Nam.

Ý cầu nguyện trong Thánh lễ hôm đó: “Hoà bình cho toàn thế giới” đặc biệt, “Quê hương Việt Nam đang bị bạo quyền phương bắc đe dọa, đang bị cai trị bởi chế độ độc tài cộng sản, hèn với giặc, ác với dân. Quyền tự do của con người bị cấm cản, nhân phẩm bị chà đạp.”

Qua bài giảng trong Thánh lễ, Linh mục Claudius Bals OSB đã nhấn mạnh: “Quý ông bà, anh chị và các bạn trẻ

Việt nam thân yêu, nhiệm vụ của tất cả quý vị ở đây là tăng cường sự đoàn kết với nhau; đồng thời, quý vị phải có trách nhiệm với quê hương của quý vị, cố võ công bằng và công lý thật nhiều và nhiều hơn nữa để công lý, công bằng được thực hiện trên Quê hương của Quý vị.”

Với tiếng hát lúc mạnh mẽ vang dội, lúc trầm bổng, du dương của hai ca đoàn “Chorgemeinschaft St. Martin, Germering và Chöre des pfarrverbands Steinhöring” đã cuốn hút mọi người, làm tăng thêm lòng sốt sắng, hừng lên với Chúa.

Thánh lễ kết thúc, một nữ giáo dân đã mang hoa và tấm hình cờ vàng ba sọc đỏ, tặng cho Linh mục Claudius Bals OSB, nhà thờ vang dội tiếng vỗ tay. Lm Augustinus Phạm Sơn Hà cảm ơn tất cả mọi

OSB của Đan viện St.Ottilien đã đến thăm, chào mừng và chung vui với mọi người.

Linh mục Michael Rapp, Nordamerika (USA) và Linh mục Emanuele Nadalini, Italien (Diöcese Bologna) đàn hát bài Freedom. Nhóm người Việt Nam hợp ca những bài rất hùng hồn nói về quê hương, bảo vệ giang sơn, và những người Đức cũng không kém, đóng góp những bài vui nhộn.

Cơm chiều dùng xong, mọi người tụ họp quay quần xung quanh bàn kiệu Đức Mẹ, với những ngọn nến trong tay được thắp sáng, vào lúc 19 giờ 30 để cùng hợp lòng cầu nguyện, dâng Quê Hương Việt Nam cho Đức Mẹ; Linh mục Augustinô Phạm Sơn Hà OSB và Linh mục Tobias Merkt OSB cùng làm dấu Thánh giá, hướng dẫn nguyện kinh. Đoàn kiệu vang lên tiếng hát “Ave Maria, con dâng lời chào Mẹ” chậm rãi khoan thai bước đi trong ánh nến lung linh, đọc kinh, cầu nguyện:

Lạy Mẹ Maria, Quê hương Việt Nam đang bị bạo quyền phương bắc đe dọa, xin Mẹ cầu bầu và gìn giữ Quê Hương Việt nam chúng con được toàn vẹn lãnh thổ.

Lạy Mẹ Maria, Quê hương Việt Nam còn có nhiều người phải sống trong cảnh bần cùng, bị đàn áp, bóc lột, cướp đất đai, tài sản. Nhiều người già yếu không nơi nương tựa, có những trẻ em phải lê lét đầu đường, xó chợ tìm kiếm, xin ăn, những thiếu nữ nghèo đói phải bán thân làm nô lệ tình dục.

Xin Mẹ cứu giúp, chỉ dẫn để công lý được thực thi trên Quê Hương Việt Nam, tình người được thăng hoa, cuộc sống chan hòa, tươi vui, no ấm! Lạy Mẹ Maria, xin cho toàn thể người con dân Việt, biết đoàn kết yêu thương nhau! Đoàn rước đã đi vào Nhà Nguyện St. Ottilien, mỗi người cầm một ngọn nến đang cháy, đặt trên tấm bản đồ Việt Nam, như làm tỏa sáng cho cả vùng trời Quê Hương.

Linh mục Augustinô Phạm Sơn Hà OSB và Linh mục Tobias Merkt OSB Cầu xin Thiên Chúa Và Mẹ Maria chúc lành cho mọi người. Cuộc sống, cho dù ở đâu, cũng có những vất vả, gian truân, lo lắng, bất an, nhưng chúng con vẫn tin tưởng, phó thác vào sự quan phòng của Thiên Chúa, noi theo

người tham dự Thánh lễ, cảm ơn ông bà Đàm Văn Tiểu đã tặng một tượng Đức Mẹ La vang cho buổi kiệu nến ngày hôm đó, và ngài kính mời mọi người đến sân nhà Tĩnh tâm của Đan viện St. Ottilien để hàn huyên, nường thịn.

Buổi ăn chiều tại sân nhà Tĩnh tâm của Đan viện thật vui vẻ, đầm ấm. Cha viện phó Timotheus Bosch

gương Mẹ Maria. Bài “Xin vâng” được mọi người hát lên một cách triu mến đầy tin tưởng.

Trời đã về chiều, buổi kiệu nến dâng Quê Hương Việt Nam cho Mẹ Maria cũng được kết thúc, mọi người, lòng tràn ngập niềm vui, chào nhau ra về, rộn rã tiếng cười.■

■ *Hàng Thanh Bình*

Dư luận quốc tế...

(tiếp theo trang 21)

quan trọng, và là một cường quốc quân sự đang trỗi dậy”.

“Ngay cả bên trong Đảng Cộng sản Việt Nam cũng có một bộ phận đông đảo thân Trung Quốc” và “đề cao mối quan hệ với Bắc Kinh hơn việc thắt chặt quan hệ với Hoa Kỳ”.

Tuy nhiên, bài viết cũng cho rằng Đảng Cộng sản Việt Nam đang đứng trước áp lực ngày càng lớn trong việc bảo vệ chủ quyền và xem xét lại sự lệ thuộc Trung Quốc về kinh tế.

“Họ nghĩ rằng nếu thất bại trong việc đáp ứng những yêu cầu này, tính chính danh của Đảng sẽ bị làm cho sút mẻ”, theo tác giả.

“Dù sao đi nữa, đó cũng là một đảng được hình thành từ công cuộc chống ngoại xâm”.

Dân mạng Trung Quốc giận dữ

Quyết định di chuyển giàn khoan của Bắc Kinh đã khiến cư dân mạng Trung Quốc phản ứng giận dữ và cho rằng điều này là do áp lực từ Hoa Kỳ, tờ Washington Post trong bài ngày 16/7 cho biết.

Một người được Washington Post dẫn lời nói quyết định này là “đáng xấu hổ”, trong khi một người khác nói Bộ Ngoại giao Trung Quốc yếu ớt như loài ‘sứa biển’.

“Hay là chuyển văn phòng của Obama sang Trung Quốc?”, một người khác đặt câu hỏi.

“Có khi như vậy sẽ tạo điều kiện thuận lợi hơn cho việc chấp nhận đề nghị của ông ta”.

Trong khi đó, Bộ Ngoại giao Trung Quốc khẳng định rằng quyết định di chuyển giàn khoan hoàn toàn là “mang tính thương mại” chứ không phải do áp lực từ bên ngoài.

Tân Hoa Xã hôm 16/7 dẫn thông cáo từ Tập đoàn Dầu khí Quốc gia Trung Quốc (CNPC) cho biết nguyên nhân di chuyển giàn khoan Hải Dương 981 là do mùa bão sắp bắt đầu.

Quyết định này được Bắc Kinh đưa ra chỉ chưa đầy một tuần sau khi Ngoại trưởng Mỹ John Kerry đến Bắc Kinh dự Đối thoại Chiến lược và Kinh tế (S&ED), nơi mà căng thẳng trên Biển Đông được cho là đã nằm cao trong nghị trình.

Tuy nhiên, trong bài viết trên The Diplomat, tác giả Shannon Tiezzi cho rằng “sau hàng tháng trời bị chỉ trích, bao gồm cả những bài phát biểu nóng bỏng ở Đối thoại Shangri-La, Bắc Kinh vẫn không có chút dao động nào trong sự tính toán của mình, vì vậy khó có khả năng S&ED đã trở thành nơi quay đầu của họ”.■

Nguồn BBC (Danchimviet.info)

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.
- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
 - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
 - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

Bác Sĩ Nha Khoa **NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday

714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

TOBIA CASKET

www.tobiacaskets.com

CÁC DỊCH VỤ NHÀ QUẢN - QUAN TÀI - MỘ BIA

13951 Newland St.
Westminster, CA 92683

1-877-44-TOBIA
714-894-3723

THIỆM NGUYỄN
License No. OG94331

Là người Công Giáo nên có tinh thần phục vụ của người Công Giáo

- Trên 12 năm phục vụ về tang chế
- Lo từ A đến Z các dịch vụ nhà quản (có thể thăm viếng tại một số nhà thờ hoặc cơ sở Công Giáo)
- Có showroom lớn, bán trực tiếp các mặt hàng đẹp về hậu sự với giá sỉ (wholesale):
quan tài, mộ bia, kim tĩnh, tiểu dụng cốt, quần áo tang, hoa tang, v.v.
- Văn phòng luôn có nhiều phần mộ đã được mua trước cần sang lại với giá hạ từ 30% đến 60%.
Cemetery Broker #CBB1163

**Cali
Home
Finance**

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HÙNG
(714) 636-9880

Nhân Dân

Có thể thay quan, không thay được Nhân Dân
Thay tên nước, không thể thay Tổ Quốc
Nhưng sự thật khó tin mà có thật
Không thể thay quan dù quan đã thành sâu!

Quan thành dòi đục khoét cả đất đai
Vòi bạch tuộc đã ăn dần biển đảo
Đêm nằm mơ thấy biển Đông học máu
Những oan hồn xô dạt tận Thủ Đô

Những oan hồn chỉ còn bộ xương khô
Đi lủ lượm, đi tràn ra đại lộ
Những oan hồn vỡ đầu gãy cổ
Ôm lá cờ rách nát vẫn còn đi

Đi qua hàng rào, đi qua những đoàn xe
Đi qua nắng đi qua mưa đi qua đêm đi qua bão
Những oan hồn không sức gì cản nổi
Đi đòi lại niềm tin, đi đòi lại cuộc đời

Đòi lại những ông quan thanh liêm đã chết tự lâu rồi

Đòi lại ánh mặt trời cho tái sinh vạn vật...

Tôi tỉnh dậy thấy mặt tràn nước mắt
Nước mắt của Nhân Dân mặn chát rót vào tôi.

Ôi những ông quan không Dân trên chót vót đỉnh trời

Có nhận ra tôi đang kêu gào dưới đáy
Cả một tỷ tôi sao ông không nhìn thấy?
Vì tôi vẫn là người mà ông đã là sâu!... ▣

■ Nguyễn Trọng Tạo

PARACEL Seafood

Nhà Hàng Tiệc Cưới HOÀNG SA

- **Mở cửa phục vụ khách hàng từ 11am đến 10pm, 7 ngày mỗi tuần**
- **Có LUNCH SPECIAL từ 11am đến 3pm**

- ❖ Nơi lý tưởng để tổ chức cưới hỏi với trên 500 chỗ ngồi.
- ❖ Nhà hàng Paracel đã được báo chí và giới sành điệu bầu là nhà hàng đẹp và sang trọng nhất quận Cam
- ❖ Có giá đặc biệt cho các hội đoàn, học sinh, sinh viên, Đại Nhạc Hội, Cải Lương và các Quân Binh chủng.
- ❖ Bếp chánh từng nổi tiếng tại Hồng Kông đảm trách
- ❖ Parking trên 500 xe, an toàn và rộng rãi.

ĐẢM TRÁCH TIỆC CƯỚI TẠI CÁC KHÁCH SẠN TRONG QUẬN CAM

15583-15589 Brookhurst St., Westminster, CA, 92683

Tel (714) 775-3077 Cell: 714-697-8614

TIẾP TỤC VI PHẠM TỰ DO TÔN GIÁO TRONG QUÝ II/2014

VRNs (04.07.2014)

Hà Nội – Có ít nhất 6 trường hợp các cơ quan thuộc hệ thống hành pháp, nhất là công an, đã vi phạm nghiêm trọng quyền tự do tôn giáo trong quý II/2014 vừa qua.

Báo cáo số 02/2014: Quý II năm 2014 của Hội Bảo Vệ Quyền Tự Do Tôn Giáo

Trong quý II của năm 2014 (từ ngày 1/4 đến ngày 30/6) nhà cầm quyền tiếp tục có những hành động vi phạm quyền tự do tôn giáo nghiêm trọng. Cụ thể, trong ba tháng qua có 6 trường hợp như sau:

THÁNG 4

Có một trường hợp vi phạm quyền tự do tôn giáo

1. Trường hợp:

Nữ Chánh Trị Sự Nguyễn Bạch Phụng thuộc Tộc Đạo Châu Thành – Châu Đạo Vĩnh Long, tạm trú tại nhà Chánh Trị Sự Nguyễn Kim Lân số 191/8A Đường Lò Rèn,

Khóm I, Phường 4, TP Vĩnh Long, Tỉnh Vĩnh Long. Vừa qua ngày 26-03-2014 được Quốc Hội Hoa Kỳ mời Điều Trần về Tự Do Tôn Giáo tại Việt Nam. Chánh Trị Sự Bạch Phụng bị công an tỉnh VL cắt internet, cắt điện, bao vây nhà không cho Điều Trần, sau đó kể từ tháng 4 đến nay CTS Bạch Phụng vừa ra khỏi nhà thì có công an ở sau lưng và hiện nay hằng ngày công an tỉnh VL vẫn bám sát canh giữ liên tục.

THÁNG 5

2. Trường hợp:

Vào ngày 11-05-2014 tại tư gia Chánh Trị Sự Nguyễn Kim Lân số 191/8A Đường Lò Rèn, Khóm I, Phường 4, TP Vĩnh Long, Tỉnh Vĩnh Long. Đồng đạo gồm có 15 người thuộc Tộc Đạo Châu Thành – Châu Đạo Vĩnh Long họp mặt thường kỳ 2 tháng một lần để trao đổi học hỏi giáo lý, chia sẻ việc tu hành. Đồng đạo đang họp thì ông Hồ Văn Truyền – Trưởng khóm I – Phường 4 và ông Nguyễn Tuấn Tiến – Thư Ký văn phòng Ủy Ban Nhân Dân phường 4 – Vĩnh Long kéo đến sách nhiễu, hạch hỏi lý do tại sao có sự hiện diện đông người, nếu họp hội thì phải xin phép chính quyền địa phương. Hành động này cứ liên tục xảy ra như vậy mỗi khi đồng đạo đến tại tư gia của CTS Kim Lân cúng kính hoặc hội họp. Họ luôn luôn không chể, gây hoang mang tinh thần đồng đạo.

3. Trường hợp: Các trại giam từ chối Linh Mục gặp gỡ và ban bí tích Hoà Giải cho các tù nhân lương tâm công giáo.

Trong những ngày từ 12 đến 15/05/2014, Linh Mục JB Nguyễn Đình Thục cùng các gia đình tù nhân lương tâm (TNLT) vượt cả hàng trăm cây số, từ Nghệ An ra đến Thái Nguyên, Hà Nội, Hà Nam và Thanh Hoá để thăm gặp các TNLT và để Linh mục ban bí tích Hoà Giải cho các thanh niên công giáo (TNCG) đang bị giam giữ theo ý nguyện của các TNCG và theo lời mời của các gia đình họ. Nhưng tất cả các trại giam đều từ chối.

Theo Luật pháp VN thì các tù nhân được hưởng các quyền tự do tôn giáo. Chính vì thế nên các gia đình TNLT muốn người thân của mình đang bị giam tù được đón nhận các bí tích tôn giáo và được hưởng những quyền căn bản mà Chính phủ đã ban hành. Đây là sự đòi hỏi chính đáng và đúng, nhưng tất cả các trại giam đều từ chối đơn thư yêu cầu của các thân nhân TNLT với nhiều hình thức khác nhau.

Trong suốt quá trình đòi quyền Tự Do Tôn Giáo cho các TNCG đang bị giam cầm, Linh mục JB Nguyễn Đình Thục đã cùng các gia đình tù nhân chắt vắn, ngồi chờ,... hy vọng yêu cầu chính đáng được chấp thuận, nhưng sự thật thì ngược lại. Chính các TNCG đang bị giam cầm đã phải tuyệt thực để yêu cầu cán bộ trại giam thực hiện đúng pháp luật, tôn trọng các

quyền căn bản mà tù nhân được hưởng theo quy định của pháp luật, yêu cầu được nhận sách kinh thánh, tràng hạt, và các ấn phẩm về tôn giáo.

THÁNG 6

4. Trường hợp:

Vào lúc 8g sáng, ngày 05-06-2014 tại tư gia CTS Nguyễn Kim Lân số 191/8A, Đường Lò Rèn, Khóm I, TP Vĩnh Long, Tỉnh VL. Đồng đạo gồm 17 người đang họp mặt để nghe hiền huynh Chánh Trị Sự Hứa Phi chia sẻ tin tức đạo sự và phân tích rõ về Chức Sắc phạm phong, và Chức Sắc Thiên Phong cho đồng đạo nghe thì chính quyền, công an kéo đến sách nhiễu.

Về phía chính quyền, công an có tổng số người vào trong nhà và ở ngoài sân có trên 20 người. Chính quyền, công an tỉnh Vĩnh Long dùng Nghị Định 92 áp lực buộc Chánh Trị Sự Nguyễn Kim Lân, và nữ CTS Nguyễn Bạch Phụng phải đăng ký xin phép chính quyền khi hội họp, hoặc cúng kính đông người, họ áp đảo, khống chế tinh thần đồng đạo bằng cách huy động tất cả các ban ngành, chụp hình, quay phim liên tục. Đồng đạo phản đối nhất quyết không đăng ký, xin phép vì họ thực hiện quyền tự do tín ngưỡng thiêng liêng của họ không ai có quyền xâm phạm hay ngăn cản.

5. Trường hợp: Vi phạm quyền tự do tôn giáo nghiêm trọng tại Giáo hội Mennonite thuộc Phường Thới Hòa – Thị xã Bến Cát – tỉnh Bình Dương.

Đây là một vụ vi phạm nhân quyền nghiêm trọng xảy ra trong nhiều ngày từ 09.06.2014 đến 17/06/2014. Công an và côn đồ tấn

công, đập phá và bắt người thuộc Giáo hội Tin Lành Mennonite Mỹ Phước 1, thị xã Bến Cát, tỉnh Bình Dương. 1. Thông Tin Tổng Quát: Giáo hội Mennonite Việt Nam có trụ sở tại đường D10, Mỹ Phước 1, Bến Cát, Bình Dương. Giáo hội tổ chức dưỡng linh từ ngày 10 đến 12/06/2014 cho 117 người thuộc Giáo hội Mennonite gồm có 50 sinh viên thần học tại chỗ và phát bằng cho tốt nghiệp Tiến sĩ, Thạc sĩ và Cử nhân thần học cho 67 ứng viên là các chức sắc tôn giáo thuộc Giáo hội. Vì thành viên là những người ở xa thuộc các tỉnh thành khu vực phía Nam nên Giáo hội phải tập trung tập trung những thành viên ở xa vào ngày 09/06/2014. Thế nhưng tối ngày 09/06/2014, khi mới tập trung được 29 vị chức sắc và 47 sinh viên thì chính quyền cùng công an sở tại huy động khoảng từ 300 đến 500 thành phần ô hợp tới đàn áp, đánh đập dã man và bắt về đồn thẩm vấn suốt đêm đến sáng hôm sau mới trả tự do. Sự việc xảy ra tại đường D10, Mỹ Phước 1, phường Thới Hòa, thị xã Bến Cát, tỉnh Bình Dương. Tổng số người bị bắt và bị sách nhiễu là 117 người, hầu hết là người dân tộc thiểu số sắc tộc H'Mông, sắc tộc H'Re, quốc tịch Việt Nam. Trong số này có 23 sinh viên thần học là người dân tộc thiểu số sắc tộc H'Mông và H'Re bị công an đánh đập rất dã man và tàn nhẫn (có hình ảnh gửi kèm). Pháp Lệnh về Tôn giáo và Tín Ngưỡng 2004 của Việt Nam đòi hỏi tất cả các tổ chức tôn giáo phải đăng ký sinh hoạt. Nhóm người bị ảnh hưởng đã được chính quyền sở tại hướng dẫn và đã thực hiện thủ tục đăng ký 8 năm nay. Tuy nhiên vì chính quyền sở tại không muốn cho đăng

ký sinh hoạt nên nại lý do chưa đủ điều kiện. Họ chỉ nói chung chung là chưa đủ điều kiện chứ không nói rõ là điều kiện gì. Khi được yêu cầu cho biết chưa đủ điều kiện nào và đề nghị hướng dẫn cụ thể thì họ né tránh không không trả lời và cũng không hướng dẫn. Do đó nhóm bị ảnh hưởng không thể đăng ký theo quy định được.

6. Trường hợp: Chính quyền đàn áp tín đồ Phật giáo Hòa Hảo dã man.

Khoảng 16 giờ ngày 10/6/2014 công an ấp, thị trấn cùng 5 đoàn thể đến nhà đe dọa anh Trần Thanh Giang chỉ vì họ đặt giả thuyết anh sẽ đến chùa kính mừng Đại lễ 18/5 (AL) Ngày Đức Thầy khai đạo. Sáng 11/6/2014 công an cùng côn đồ, du đảng được thuê mướn lại hăm dọa nếu anh bước ra khỏi nhà thì chúng sẽ giết và “chặt thành nhiều khúc”. Vợ và con của anh cũng thường xuyên bị sách nhiễu và đe dọa.

Cũng một trường hợp tín đồ của Phật Giáo Hòa Hảo là cô Nguyễn Ngọc Lụa cũng bị sách nhiễu.

Tối ngày 12/6, cô Nguyễn Ngọc Lụa bị công an giao thông và cơ quan an ninh tỉnh An Giang phục kích khi đang đi cùng một số bạn bè. Chính quyền địa phương phối hợp với cơ quan an ninh đang sách nhiễu và ép buộc cô Nguyễn Ngọc Lụa phải về nhà trong tình trạng an ninh đang bị đe dọa nghiêm trọng. Cô Lụa là một tín đồ Phật giáo Hòa Hảo, là con gái của Tù nhân lương tâm Nguyễn Văn Lúa. Lý do của sự đàn áp này vì cô Nguyễn Ngọc Lụa cùng gia đình mình thực hiện buổi phân phát cơm chay cho những người đồng đạo bất chấp sự

(xem tiếp trang 59)

TANG LỄ ANH ANPHONG HUỲNH ANH TRÍ, *người bị nhiễm HIV khi bị tù cộng sản*

VRNs (09.07.2014)

Sài Gòn – “Đây là lần đầu tiên trong suốt ba mươi mấy năm qua gia đình chúng tôi có mặt đông đủ như thế này”. Ông Huỳnh Kim Sơn nói trong nước mắt khi nhìn vào quan tài nơi ông Anphongsô Huỳnh Anh Trí, con trai ông yên nghỉ trong giấc ngàn thu.

Bố anh Huỳnh Anh Trí bày tỏ “nhờ đám tang của Trí nên tôi và anh chị em của Trí mới trở về VN gặp gỡ nhau... Không thôi, mỗi người mỗi nơi lo cho cuộc sống

linh cữu ông Anphongsô Huỳnh Anh Trí ra nhà thờ. 5 giờ 45, linh cữu ông Anphongsô Huỳnh Anh Trí đã yên vị trong lòng nhà thờ.

Sau đó 6 giờ sáng nay ngày 08.07.2014, gần 400 người bao gồm thân nhân, bạn hữu, những người Công giáo và không Công giáo đã tham dự thánh lễ an táng ông Anphongsô Huỳnh Anh Trí tại nhà thờ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, 38 Kỳ Đồng, Quận 3, Sài Gòn.

Thánh lễ do cha Giám tỉnh Vinhson Phạm Trung Thành, DCCT chủ tế, cha Bê trên Giuse Hồ Đắc Tâm Phó Giám Tỉnh, Bê trên tu viện, kiêm chánh xứ Gx. Đức Mẹ HCG giảng thuyết, cùng đồng tế với Quý cha có cha Anton Lê Ngọc Thanh, cha Giuse Đình Hữu Thoại, cha Đaminh Nguyễn Văn Phương đồng tế.

Chúng tôi ghi nhận có sự hiện diện của Thượng Tọa Thích Thiện Minh, Đồng đạo Phật giáo Hòa Hòa, một số bạn tù của ông Trí, dân oan, tù nhân lương tâm và những người yêu chuộng tự do dân chủ không phải là người Công giáo cũng vào trong nhà thờ

tham dự thánh lễ.

Trước khi bắt đầu thánh lễ, thầy Gioan B. Trần Thụ Phương, DCCT đọc tiểu sử ông Anphongsô Huỳnh Anh Trí: Ông Huỳnh Anh Trí sinh năm 1971 tại Sài Gòn. Đầu thập niên 90, ông Trí theo gia đình di cư sang Thái Lan. Năm 1999, ông tham gia vào tổ chức Việt Nam Tự Do tại Bangkok (Thái Lan), một tổ chức có đường lối đấu tranh chống lại sự độc tài của đảng cộng sản Việt Nam.

Tháng 12/1999, ông Huỳnh Anh Trí bị bắt cùng với người anh ruột là ông Huỳnh Anh Tú (sinh năm 1968) tại Sài Gòn. Ông Trí và người anh cùng bị kết án 14 năm tù giam với tội danh “khủng bố” điều 79 của bộ luật Hình sự.

Năm 2001, ông Huỳnh Anh Trí bị chuyển đến thi hành tại nhà tù Xuân Lộc (tỉnh Đồng Nai). Trong thời gian bị giam giữ tại đây, ông Trí đã đấu tranh với trại giam để phản đối tình trạng giam giữ vô nhân đạo của Ban giám thị đối với tù nhân, đặc biệt là các tù nhân chính trị.

Mở đầu thánh lễ, cha Giám tỉnh Vinhson Phạm Trung Thành ngỏ lời với cộng đoàn: “Đức tin đã giúp anh Huỳnh Anh Trí trở nên người Kitô hữu. Anh khởi đi từ những đau khổ và mất mát cả cuộc đời, nhưng cái chết của anh là một sự quy tụ chúng ta lại với nhau. Sự quy tụ của anh không làm cho chúng ta nhìn về một quá khứ đau buồn để than trách, nhưng sự quy tụ ấy lại mời gọi chúng ta thấp lên niềm hy vọng của tương lai. Niềm hy vọng của những người đi qua những khổ đau và sẽ đạt đến hạnh phúc đời đời vì tin vào Chúa. Niềm hy vọng của những con người biết đối xử

Cha Đa Minh Nguyễn Văn Phương cử hành nghi thức động quan tại nguyện đường xóm 2

riêng.” Do đầu thập niên 90 gia đình di cư sang Thái Lan sau đó mỗi người tản mác mỗi người một nơi.

Vào lúc 5 giờ 15 ngày 08.07.2014, cha Đaminh Nguyễn Văn Phương DCCT đã cử hành nghi thức di quan, sau đó mọi người rước

Cha Vinh Sơn Phạm Trung Thành, Giám tỉnh DCCT VN chủ tế thánh lễ an táng cho anh Anphong Huỳnh Anh Trí

với nhau bằng tình yêu thương. Niềm hy vọng của những con người biết hiến cuộc đời mình cho người khác, cho đất nước, cho dân tộc. Và niềm hy vọng của những con người quyết tâm xây dựng một xã hội con người một ngày tốt đẹp hơn trong tình yêu mến”.

Lời Chúa được công bố nói về việc “Đức Giêsu tuyên bố Người là Vua của Sự thật trước mặt Philatô. Ai thuộc về Sự thật thì sẽ nghe tiếng Ngài”. Cha Giuse Hồ Đắc Tâm chia sẻ:

“Sự thật của Chúa Giêsu đó là Người là Con Thiên Chúa. Người đã hết lòng sống cho Sự thật đó khi hoàn toàn tuân phục theo Thánh ý của Cha, hiếu thảo với Cha, trung thành thực hiện kế hoạch cứu độ của Cha. Sự thật về con người, phẩm giá của con người cần được tôn trọng – đó là nhân phẩm, quyền con người cần được bảo vệ – đó là nhân quyền. Con người là con Thiên Chúa nên con người khát khao tìm kiếm Thiên Chúa là Nguồn của Sự thật”.

Đức Giêsu hoàn toàn tự do khi nói lên tiếng nói của Sự Thật, nhất là khi dám chết cho Sự thật. Sự tự

do của Người vượt lên trên quyền lực của thế gian, vượt trên tòa án đạo cũng như đời, vượt lên nỗi sợ hãi cái chết Thập Giá kinh hoàng.

Anh Anphongsô Huỳnh Anh Trí đã dám bước theo Thầy Giuse trên con đường tìm Sự thật. “Anh đã bước ra thế giới tự do với một thân thể đã bị đầu độc vì HIV/AIDS. Nhưng cái chết của anh đã phơi bày sự thật về tính độc ác và

phi nhân của chế độ lao tù và chính trị đang thống trị trên đất nước chúng ta... Thiên Chúa đã giải thoát anh một cách hoàn toàn khỏi mọi giam cầm, khỏi mọi loại trừ, mọi đau đớn thể xác để anh được tự do bay vào đại dương yêu thương của Ngài”.

Cha Giuse Hồ Đắc Tâm mời gọi:

“Chúng ta cầu nguyện cho những người làm hại anh bởi họ đang sống trong cảnh nô lệ. Nô lệ ngoại bang dù có ý thức yêu nước nhưng không dám bày tỏ. Nô lệ cơ chế không dám thể hiện chính kiến của mình, không dám suy nghĩ chỉ biết sống như bầy cừu. Nô lệ vật chất thấp hèn không dám vươn lên làm một con

người tự trọng, không dám sống đúng phẩm giá con người. Nô lệ bản năng thấp hèn, bạo lực là bản năng của loài thú, bị bạo lực chi phối làm hại đồng loại với sự vui thú độc ác thì không khác gì bầy thú cả. Xin cho mỗi người chúng ta dám sống tự do của con cái Thiên Chúa, biết sống chân thật, biết làm chứng cho Sự thật để chúng ta hình ảnh của Thiên Chúa khi Ngài dựng nên chúng ta.”

Trước khi kết thúc thánh lễ, cha Giuse Hồ Đắc Tâm đã cử hành nghi thức tiễn biệt ông Anphongsô Huỳnh Anh Trí, trước khi linh cữu của ông được đưa tới nhà hỏa táng Bình Hưng Hòa, quận Bình Tân.

Ông Martinô Huỳnh Anh Tú, anh trai ông Trí đại diện gia đình thay lời cảm ơn đến Quý cha, Quý cộng đoàn, các cá nhân, các tổ

Từ trái sang: Thân phụ anh Trí (ngồi), anh Tú, người tù thế kỷ Nguyễn Hữu Cầu, Thượng tọa Thích Thiên Minh, vợ chồng anh Nguyễn Bắc Truyền tham dự thánh lễ tại Đền Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp Sài Gòn

chức trong và ngoài nước đã yêu mến đến kính viếng linh cữu ông Trí trong những ngày vừa qua.

Ông Tú cho biết thêm, trước khi ông Trí mất, ông Tú rất lo lắng cho hậu sự của ông Trí sẽ được mai

táng như thế nào, ở đâu... bởi vì hai ông không nhà không cửa. Và lại, từ khi hai ông mãn hạn tù từ cuối năm 2013 cho đến nay, hai ông đã nhiều lần xin nhập hộ khẩu với người chị ruột nhưng công an luôn gây khó khăn cho hai ông. “Nhờ tình thương của Chúa và nhờ Chúa an bài thông qua sự nâng đỡ của Quý cha Dòng Chúa Cứu Thế mà đám tang của Trí diễn ra tốt đẹp ngoài sức tưởng tượng của tôi. Tôi luôn tin Chúa luôn làm điều kỳ diệu trên cuộc đời anh em tôi. Tôi tạ ơn Chúa nhiều lắm.” Ông Tú bộc bạch.

Có hai xe khách 45 chỗ phục vụ những người tham dự thánh lễ ra nhà hỏa táng Bình Hưng Hòa tiền biệt ông Anphongsô Huỳnh Anh Trí. Tại nhà hỏa táng, cha Giuse Maria Lê Quốc Thăng, Tổng thư ký UB Công lý và Hòa bình của Hội đồng Giám mục Việt Nam, cử hành nghi thức cuối cùng cho ông.

Trong những ngày vừa qua, rất nhiều người đến kính viếng linh cửu ông Anphongsô Huỳnh Anh Trí, đặc biệt là các em sinh viên. Ông Tú kể lại: “Mấy ngày qua, có nhiều em sinh viên đến phân ưu cùng gia đình. Các em sinh viên cho biết, các em đã biết sự thật về ông Trí bị nhiễm HIV trong trại giam như

thế nào thông qua các thông tin trên các trang mạng xã hội, nên các em đến đây để bày tỏ lòng biết ơn đối với Trí.”

Một phụ huynh lớn tuổi

bộc bạch: “Tôi theo dõi tin của anh Trí qua video của Dòng Chúa Cứu Thế. Mới xem xong mà đã nghe tin anh Trí qua đời khiến tôi buồn vô cùng. Gia đình tôi đã thu xếp thời gian để đến đây thắp cho anh Trí một nén nhang thể hiện lòng ngưỡng mộ. Tôi không làm được như anh Trí nhưng tôi luôn ủng hộ những gì anh ấy và bạn bè anh đã và đang làm”.

Rất nhiều đoàn thể và cá nhân đã đến tiễn biệt ông Anphongsô Huỳnh Anh Trí và phân ưu cùng gia đình như Hội Cựu Tù Nhân Lương Tâm, Hội Nhà báo Độc Lập VN, Truyền thông Chúa Cứu Thế, Văn phòng Công Lý và Hòa Bình

Anh Martinô Huỳnh Anh Tú, người anh ruột và cũng là bạn tù của anh Huỳnh Anh Trí đi giữa, cầm di ảnh

DCCT, No U Sài Gòn, Bà con dân tộc H’mong, Phật giáo Hòa Hòa, bà con Dân Oan, Khối 8406, Con Đường VN...

KhilinhcửucủaôngAnphongsô Huỳnh Anh Trí được quản tại tại nhà nguyện xóm 2 thuộc giáo xứ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp thì có rất nhiều an ninh mặc thường phục có mặt xung quanh tại nhà nguyện. Nhưng mọi chuyện diễn ra tốt đẹp, người đi thăm viếng linh cửu ra về bình an, không có một lãng hoa nào bị cướp giật...☐

■ *Huyền Trang, VRNs*

Tiếp Tục Vi Phạm...

(tiếp theo trang 56)

ngăn cản của cơ quan công an.

Đây là bản báo cáo về những vi phạm quyền tự do tôn giáo của nhà cầm quyền tới các tôn giáo tại Việt Nam trong ba tháng vừa qua. Bản báo cáo có thể chưa đầy đủ và chi tiết, chúng tôi rất mong nhận được sự chia sẻ thông tin của quý

vị trong báo cáo Quý 3 sắp tới. Để khắc phục thiếu sót này, chúng tôi đề nghị quý vị khi thấy có hoạt động nào vi phạm tự do tôn giáo ở đâu trong nước Việt Nam xin vui lòng gọi ngay báo cáo về cho chúng tôi, với những bằng chứng là văn bản, hình ảnh, ghi âm ghi hình, và thời gian địa điểm cụ thể.

Xin vui lòng gửi đến chúng

tôi qua điện thư: quyentongiao@gmail.com. ☐

Văn Phòng Hội bảo vệ quyền tự do tôn giáo

HOSPITAL CIRCLE Medical Plaza

202-210 Hospital Circle
Westminster, CA 92683

ABC WESTMINSTER DAY HEALTH CENTER

Community Based Adult Services (CBAS)
Adult Day Health Care (ADHC) / Adult Day Care (ADC)

TRUNG TÂM CHĂM SÓC SỨC KHỎE VÀ AN SINH

202 Hospital Circle
Westminster, CA 92683

Office: 714-894-5880
Fax: 714-894-5879

Oculofacial

Plastic and Reconstructive Surgery, Inc.

ELIZABETH NGUYEN, D.O.

Board Certified Ophthalmologist
Specializing in diseases of the eyelids, lacrimal system and orbit

210 Hospital Circle, Suite C
Westminster, CA 92683
www.oculofacialprs.com

Office: 714-890-6000
Fax: 714-890-6004
OculoFacialPRS@gmail.com

IN FOCUS

TRUNG TÂM NHÃN KHOA & KÍNH THUỐC OPTOMETRY

15972 Euclid St., Suite G. Fountain Valley, CA 92708

(góc EUCLID & EDINGER, trong khu Emerald Bay Restaurant và BBQ Buffet Shopping Center)

Tel: (714) 531-7626

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HOÀI**

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HÀ**

Tốt Nghiệp Bác Sĩ Nhãn Khoa tại Southern California College of Optometry

Nhận:

Medi-Cal, Cal-Optima, Bảo Hiểm và Credit Card

Có giá đặc biệt cho quý vị H.O. và trả tiền mặt.

Nhãn Khoa Tổng Quát

- Khám mắt tận tâm. Đo độ chính xác.
- Truy tầm các chứng bệnh về mắt như:
- Mắt lòa, mắt cườm, áp suất cao, mắt yếu, kém...
- Văn phòng trang bị máy móc tối tân.
- Có license cho toa thuốc chữa bệnh.

SPECIAL: \$79
Exam, Frame & Lenses
Frames from
30% - 50% OFF

OPEN:
Mon-Fri: 10AM - 6PM
Sat: 10AM - 5 PM
Sun: 10AM - 3 PM

Kính

- Rất nhiều gọng kính thời trang nổi tiếng của Pháp, Ý, Mỹ & Nhật.
- Đủ loại tròng kính mỏng, nhẹ, không lằn và đổi màu.

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ NGUYỄN ANH LINH, O.D.

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lằn)

TEL: (714) 531-9900
FAX: (714) 531-0236

GIỜ LÀM VIỆC:
Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM
Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

16125 Harbor Blvd.
Fountain Valley, Ca 92708
(Trong khu chợ Smart & Final và Dairy Queen, chỗ đậu xe thoải mái)

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

Giải Đáp Giáo Lý

■ Lm. FX Ngô Tôn Huấn

TẠI SAO PHẢI THỰC SỰ KHÓ NGHEO VÀ CÔNG BẰNG ĐỂ RAO GIẢNG CHÚA KITÔ CÁCH HỮU HIỆU CHO NGƯỜI KHÁC ?

Đức Thánh Cha Phanxicô quả thực là người đã sống và rao giảng cách thuyết phục tinh thần khó nghèo của Phúc Âm nói chung và của Thánh Phanxicô khó khăn thành Assisi cách riêng.

Đây là một gương sáng chói cho mọi người trong Giáo Hội noi theo để Giáo Hội của Chúa Kitô không chỉ rao giảng mà thực sự phải sống tinh thần khó nghèo của Chúa “Đáng vốn giàu sang phú quý, nhưng đã tự ý trở nên nghèo khó vì anh em để lấy cái nghèo của mình mà cho anh em trở nên giàu có.” (2 Cor 8:9).

Nhưng nghèo khó ở đây không có nghĩa là phải đói rách, vô gia cư về mặt thể lý, mà cốt yếu là phải thực sự khinh chê của cải, tiền bạc và sa hoa vật chất cùng danh vọng phù phiếm ở đời này. Phải khinh chê để không chạy theo và làm nô lệ cho của cải, và tiền bạc, khiến sao những việc trọng yếu hơn là rao giảng Tin Mừng của Chúa Kitô và sống điều mình rao giảng để trở nên nhân chứng đích thực cho Chúa và nhiên hậu thuyết phục được người khác tin và sống điều mình rao giảng cho họ.

Phải nói lại điều này một lần nữa, vì thực trạng sống của hàng giáo sĩ ở trong và ngoài nước quả có mâu thuẫn với tinh thần khó nghèo của Phúc Âm, của Chúa Kitô, Đáng thực sự khó nghèo đến nỗi “không có chỗ dựa đầu, trong khi chim trời có tổ và con chồn có hang.” (Mt 8:20)

Ai dám nói là Chúa đã đóng kịch khó nghèo, hay dạy ta điều không thể thực hiện được?

Nếu không, thì quả thật Chúa đã đích thực sống

khó nghèo ngay từ khi sinh ra trong chuồng bò, lớn lên sống lang thang như người vô gia cư, và chết trần trụi trên thập giá để “hiến dâng mạng sống mình làm giá chuộc cho muôn người” (Mt 20:28) được cứu độ để sống hạnh phúc, giàu sang phú quý với Chúa trên Nước Trời mai sau.

Như vậy, rao giảng Chúa cho người khác thì không thể bỏ quyền nét đặc thù này trong đời sống của Chúa Kitô. Nghĩa là không phải chỉ nói suông, giảng mơ hồ về lý thuyết mà quan trọng là phải thực sự sống cái tinh thần khó nghèo của Chúa từ trong tâm hồn ra đến đời sống bên ngoài, thì lời giảng dạy của mình mới có sức thuyết phục người nghe. Nói khác đi, là linh mục, nếu không sống tinh thần khó nghèo của Chúa Kitô để ham mê tiền của, chỉ muốn đi đến các xứ giàu có để kiếm tiền, làm thân với người giàu để trục lợi cá nhân, chê lẽ có bổng lễ (mass stipend) thấp, hay không có bổng lễ, để chỉ nhận làm lễ có bổng lễ cao...thì làm sao nói được là sống “cái nghèo” của Chúa Kitô? Và như thế, lời giảng dạy của mình về đức khó nghèo sẽ thuyết phục được ai nghe nữa ?

Liên quan đến việc này, phải nói thêm về thực trạng duy nhất chỉ có ở bên nhà.

Đó là các linh mục không được trả lương, khiến ít ai muốn đến phục vụ cho những xứ nghèo và ở xa xôi nơi miền quê. Ai cũng muốn đến những xứ giàu có ở thành thị để có được nhiều bổng lộc. Đây là một tệ trạng, bất công gây ra bởi giáo quyền từ bao đời nay đã không quan tâm giải quyết cách thỏa đáng vấn đề này để các linh mục được an tâm phục vụ, không bị chi phối với nhu cầu vật chất thiết thực như có của nuôi thân, có phương tiện chữa bệnh khi đau yếu, có chỗ an dưỡng khi về hưu. Câu ngạn ngữ “có thực mới vực được đạo” rất chính xác áp dụng vào trường hợp này.

Nếu cứ để tình trạng hiện này kéo dài, thì chính giáo quyền đã và đang là nguyên nhân khiến cho một số linh mục phải bon chen tìm về những xứ giàu, chê xứ nghèo không có nguồn lợi vật chất. Đây là thực trạng phải nhìn nhận để giải quyết, chứ không phải là điều tưởng tượng nhằm phê phán.

Tại sao không thể làm được như các giáo hội Âu

Mỹ là trả lương tối thiểu đồng đều cho các linh mục đi coi xứ hay làm việc trong giáo phận, còn tài sản của giáo xứ thì thuộc quyền quản trị của giáo xứ? Nếu giáo xứ không đủ khả năng trả lương theo qui định của giáo quyền địa phương, thì địa phận liên hệ phải trả lương cho linh mục phục vụ ở các xứ nghèo, thiếu thốn kia. Có làm được việc này, thì mới giải quyết được bất công trong việc bổ nhiệm linh mục đi phục vụ ở các xứ đạo trong toàn địa phận. Nói khác đi, nếu cứ duy trì tình trạng hiện nay, thì tệ trạng sẽ vẫn tiếp diễn là nếu giáo xứ giàu, thì cha xứ giàu, xứ nghèo thì cha xứ không có những phương tiện sống tối thiểu, khiến cứ phải chạy đi đó đây để kiếm tiền, và sao lãng bổn phận thiêng liêng là rao giảng Tin Mừng và làm nhân chứng cho Chúa Kitô, “Đáng đến không phải để được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ và hiến mạng sống làm giá chuộc cho muôn người.” (Mt 20: 28)

Phải chăng vì thế mà cho đến nay, vẫn còn nhiều linh mục và tu sĩ nam nữ thi nhau ra nước ngoài kiếm tiền cho những nhu cầu dường như bất tận ở bên nhà?

Mặc dù ở Mỹ người ta đã cấm xin tiền từ lâu rồi, nhưng ở những nơi có đông người Công giáo Việt Nam như Houston, Dallas, New Orleans và California..., mỗi Chúa Nhật, người ta vẫn thấy có các cha, các nữ tu đến gặp giáo dân ngoài cửa nhà thờ hay đi đến các tư gia để xin tiền!

Nhưng thử hỏi: tiền xin được đem về có ai biết được là bao nhiêu và dùng vào việc gì hay không? Lại nữa, nếu người này đi và xin được nhiều tiền, thì sẽ lôi kéo người khác đi theo, và tình trạng này sẽ không bao giờ chấm dứt được chỉ vì hấp lực của đồng dollar, gây trở ngại lớn lao cho người tông đồ lớn nhỏ sống và thực thi tinh thần khó nghèo của Chúa Kitô. Đây là thực tế không thể chối cãi hay biện minh cách nào khác cho hợp lý được.

Chưa hết, còn tệ trạng này nữa: thông thường trong Giáo Hội, linh mục hay tu sĩ chỉ nên ghi nhớ kỷ niệm thụ phong hay khấn Dòng của mình được 25 năm (ngân khánh) hay 50 năm (Kim khánh) mà thôi. Chứ không bao giờ năm nào cũng kỷ niệm, hay cứ 10 năm, 15 năm, 35 năm, 40 năm lại mừng kỷ niệm để mời nhiều khách đến ăn ở nhà hàng hầu kiếm lợi cho mình và làm phiền cho nhiều người khác. Phải nói là làm phiền vì lâu lâu lại được mời đi dự kỷ niệm thụ phong, 25 năm 35 năm, 40 năm

và sẽ 45 năm... của ai không biết gương, khi cứ mời mãi mọi người quen biết đến dự kỷ niệm thụ phong của mình. Muốn mừng nhiều lần như vậy, thì sao không âm thầm mừng riêng trong gia đình mình thôi, mà lại phải ồn ào mời khách đến nhà hàng để họ phải mừng tiền cho mình làm giàu như vậy, thì làm sao sống được “cái nghèo” của Chúa Kitô?

Dù sống ở Mỹ, Canada hay Úc châu thì đời sống của giáo dân không phải ai ai cũng có dư tiền của để chi phí xã giao hay làm việc bác ái. Có nhiều gia đình đã than là mỗi tuần nhận được 3, 4 thiệp cưới nên không thể đi dự hết được. Dầu vậy vẫn phải gửi tiền mừng. Nếu mỗi tuần nhận được 2 thiệp cưới lại thêm thiệp mừng 35 năm, 40, 45 năm năm của linh mục nào nữa thì ngân sách gia đình có lợi tức thấp làm sao cung ứng cho đủ??? mà nếu cứ phải đi mừng thì người ta có vui để làm việc này hay không? Vậy, hãy đặt mình vào trường hợp đa số người có lợi tức thấp, hay những ông bà già sống bằng tiền già hay trợ cấp SSI thì mời họ đi dự tiệc của mình nhiều lần như vậy có phải là việc xã giao bác ái phải làm, hay chỉ là lợi dụng lòng tốt của người ta để kiếm lợi cho mình???

Thử hỏi với số khách mời trên dưới 1000 người và ăn ở nhà hàng sang trọng thì lợi tức thu về sẽ là bao nhiêu, và người tổ chức dùng số tiền khổng lồ này vào việc gì cho xứng đáng và phù hợp với tinh thần khó nghèo của Phúc Âm mà mình được mong đợi phải sống để làm gương và thuyết phục người khác tin điều mình rao giảng về đức khó nghèo cho họ.

Chúa nói “ai có tai nghe thì nghe.”
(Mt 13:43; Mc 7:16; Lc 8:8)

Chưa hết, ở bên Mỹ còn có tệ trạng này nữa, là các linh mục, ở một vài nơi có đông giáo dân VN, thường đua nhau đi “đồng tế” cuối tuần trong các lễ cưới, lễ tang để nhận phong bì của gia chủ.

Đi đồng tế vì thân quen với gia đình có đám cưới hay tang lễ thì không nói làm gì. Nhưng đi “đồng tế” chỉ vì được mời cho có đồng linh mục để gia chủ được hãnh diện với công đoàn giáo xứ, thì đây là điều không nên làm. Không nên làm để tránh nhận phong bì của gia chủ, khiến cho mình khó sống tinh thần nghèo khó, vì linh mục ở Mỹ đều có lương của giáo xứ. Do đó, nếu mỗi cuối tuần kiếm thêm vài ba trăm nữa là điều không cần thiết cho nhu cầu của bản thân. Hơn nữa, còn làm cho các gia đình nghèo, không

quen biết nhiều linh mục, buồn tủi vì lễ cưới hay lễ tang của gia đình họ không có nhiều cha đồng tế,

Liên quan đến việc này, tôi thấy cần phải nói lại một lần nữa là ơn Chúa ban xuống cho ai còn sống hay đã qua đời tuyệt đối không dính dáng gì đến việc có đông hay không có linh mục nào đồng tế.

Nếu sống mà không đi tìm Chúa, không yêu mến Chúa trên hết mọi sự, mà chỉ đi tìm những vui thú, lợi lãi tội lỗi ở đời này, thì khi chết đâu có cả trăm linh mục, giám mục, hồng y dâng lễ và đồng tế thì cũng vô ích mà thôi.

Ngược lại, nếu đã thực tâm yêu mến Chúa và sống theo đường lối của Người, thì khi chết, đâu không có ai làm lễ an táng, hay không có linh mục nào đồng tế thì cũng không hề thiệt thòi gì về mặt thiêng liêng, vì đời sống của mình trên trần thế đã đủ để được Chúa đoái thương và ân thưởng phúc trường sinh. Đây là điều các linh mục phải dạy bảo cho giáo dân biết để không ai bị lừa dối chạy theo những vẻ hào nhoáng bề ngoài như đốt nhiều đèn nến trong nhà thờ, kéo chuông âm ỹ và có nhiều linh mục đồng tế.

Chúa là tình thương và giàu lòng tha thứ. Tuy nhiên, con người cũng phải tỏ thiện chí muốn đáp lại tình thương của Chúa bằng quyết tâm từ bỏ ma quỷ và mọi quyền rũ của thế gian và ham muốn tội lỗi của xác thịt. Nếu cứ lấy có Chúa nhân từ để buông mình sống theo thế gian, gian tham lừa dối, thay chồng đổi vợ, - nhất là làm sự dữ vô cùng khôn nạn và ghê sợ là hiếp dâm con gái mới 4, 5 tuổi rồi bán chúng cho bọn buôn người vô nhân đạo; theo tin cho biết của một linh mục đang xả thân lo cho các trẻ em nạn nhân, thì Chúa không thể cứu những người đó được, dù họ có bỏ ra bao nhiêu tiền xin lễ, mời đông linh mục đồng tế khi chết thì cũng vô ích mà thôi. Chắc chắn như vậy.

Tóm lại, là người tín hữu Chúa Kitô sống trong thế giới tục hóa ngày nay, mọi người, từ hàng giáo phẩm, giáo sĩ, tu sĩ và giáo dân, đều được mong đợi sống nhân chứng cho Chúa về tinh thần khó nghèo, về đức công bằng, thực thi bác ái, giàu lòng nhân đạo và trong sạch để đẩy lui bóng đen của tội lỗi, của gian ác và sự dữ vô luân, vô đạo đang lộng hành ở khắp nơi trong và ngoài nước hiện nay.■

Hội Nhà báo Độc lập...

(tiếp theo trang 24)

thì anh có thể hỏi thêm linh mục An Tôn Lê Ngọc Thanh vì đây là người nắm chắc vấn đề kỹ thuật và làm sao bảo đảm trang báo không bị xâm nhập, không bị hack trong quá trình hoạt động và vẫn chớ thể phục vụ được cho độc giả.

Gia Minh: Là một trong những thành viên của ban biên tập và thành viên của ban sáng lập

Hội Nhà báo Độc lập, trong ngày ra mắt ông muốn nhắn gửi gì đến người đọc và người xem tại Việt Nam và trên thế giới?

TS Phạm Chí Dũng: Tôi chỉ xin nói ngắn gọn là chúng tôi sẽ cố gắng làm thế nào để Hội Nhà báo Độc lập Việt Nam hoạt động một cách có thực chất và đại diện cho tiếng nói độc lập của báo giới Việt Nam, không chỉ trong nước mà còn quốc tế. Và làm thế nào để những hội viên của Hội Nhà báo

Độc Lập Việt Nam trong tương lai không xa có thể và hoàn toàn có quyền tự hào rằng họ là những nhà báo độc lập đầu tiên của Việt Nam và có tiếng nói quốc tế, được quốc tế nể trọng.

Gia Minh: Cảm ơn Tiến sĩ Phạm Chí Dũng, một trong những thành viên khởi xướng Hội Nhà báo Độc Lập Việt Nam, trong ngày ra mắt có những chia sẻ với khán thính giả của Đài chúng tôi.■

Cười Tí Cho Vui

THÀY BÓI

Hai vợ chồng dẫn nhau đi coi bói. Thày bói mù đeo kiếng đen

nắm bàn tay bà vợ, tìm chỉ tay để đoán vận mệnh. Ông khen bà vợ đẹp, phúc hậu, da trắng, duyên dáng. Bà vợ thích quá, thưởng tiền cho ông thày bói rất hậu.

Trên đường về, bà nói với chồng

- Em chắc ông này giả bộ mù

quá. Nếu không làm sao ông ấy có thể nói về em trúng phóc như vậy được?

Ông chồng thủng thẳng trả lời
- Đúng là thằng ấy mù một chăm phần chăm, chứ sáng hời nào!■

SÔNG ĐẠO GIỮA ĐỜI:

Maria Đinh Thị Ngọc Tuyết

**Bài Chia Sẻ Trong Đêm Thắp Nến Cầu Nguyện cho Quê Hương Việt Nam, cho Công Lý và Hòa Bình
tại Thánh Đường Saint John Vianney, Louisville, KY**

Đôi lời giới thiệu:

Đinh Thị Ngọc Tuyết sinh năm 1972. Rời VN tháng 10 năm 1988 và đến tạm trú tại trại tị nạn Bataan, Phi luật Tân. Ở đây, Ngọc Tuyết đã gia nhập đoàn Tiểu Nhi Thánh Thể (TNNT), ngành Nghĩa Sĩ. Học giáo lý và được rửa tội đêm Giáng Sinh năm 1988. Cha Vũ Minh Trí SVD ban Bí Tích Thanh Tây và Thêm Sức.

Ngọc Tuyết định cư tại thành phố Louisville, KY tháng 8 năm 1989. Cô thành lập đoàn TNNT Chúa Cứu Thế tại giáo xứ St. John Vianney vào CN mừng kính Mình và Máu Thánh Chúa Kitô tháng 6 năm 1991 và giữ chức Đoàn Trưởng đến tháng 8/1996 vì đi làm xa một thời gian.

Ngọc Tuyết hiện là thiện nguyện viên lo sổ sách và kế toán cho giáo xứ SJV từ năm 2005 do Cha Anthony Ngô Đình Chính quản nhiệm (Anthonyngo60@yahoo.com; 502-938-0735). Mọi thông tin cung cấp nơi đây có thể được kiểm chứng qua Cha Anthony Chính.

Gia đình cô Đinh Thị Ngọc Tuyết có cha mẹ và 6 anh chị em. Cha mẹ cô Tuyết vẫn là người không Công Giáo. Tất cả 6 anh chị em đều tự tìm hiểu và lãnh nhận Bí tích Thanh Tây từ năm 1988-1990.

Có thể liên lạc với cô Đinh Thị Ngọc Tuyết qua email tuyetdinh@yahoo.com hay điện thoại 502-419-5122. Dưới đây là bài chia sẻ của cô Tuyết.

Thứ Bảy,
Ngày 7 Tháng 6 Năm 2014

Kính thưa Quý Cha, Quý Thầy,
Quý Sơ, Quý đồng hương và cộng
đoàn Dân Chúa,

Là một người trẻ của thế hệ một rưỡi hay còn gọi là thế hệ tiếp nối, con tạ ơn Chúa đã cho con cơ hội hôm nay, được chia sẻ với quý ông bà và anh chị em những tâm tình của một người con Việt Nam trước họa mất nước. Trong những cuộc biểu tình tại Việt Nam gần đây do đồng bào trong nước đồng loạt xuống đường phản đối Trung Cộng xâm chiếm biên đảo của Việt Nam, con để ý đến một biểu ngữ

với hàng chữ “Vì một quốc gia cường thịnh, phải thay đổi”.

Sự thay đổi của một quốc gia bắt đầu từ sự thay đổi về nhận thức và hành động của từng công dân. Nói đến sự thay đổi, con xin chia sẻ sự thay đổi lớn lao mà Thiên Chúa đã làm cho con. Khi Sài Gòn thất thủ năm 1975, con chỉ là 1 cô bé lên ba. Lớn lên và trưởng thành trong chế độ Cộng Sản, con đã bị nhồi sọ và tẩy não để tin rằng Tôn Giáo là thuốc phiện. Trường Kỳ Đồng, nơi con theo học kể bên nhà thờ của Dòng Chúa Cứu Thế, con có rất nhiều bạn bè là người Công Giáo. Vì thế, con luôn thường xuyên tranh luận và chế nhạo

những người bạn Công Giáo về màu nhiệm Đức Tin, về Đức Mẹ Đồng Trinh, và sự Phục Sinh của Thiên Chúa.

Nếu giờ này còn ở Việt Nam, chắc có lẽ con sẽ là một đoàn viên hay đảng viên ưu tú của Đảng CSVN. Tạ ơn Chúa, điều đó đã không xảy ra vì lòng thương xót của Chúa dành cho con. Những ngày ở trại tị nạn Bataan, là những ngày đầy hồng ân của cuộc đời con, vì Chúa đã gọi con như Ngài đã gọi thánh Phaolô về với Chúa. Chúa mời gọi con trở về làm con cái Chúa qua phong trào Thiếu Nhi Thánh Thể. Từ ngày được mang

tên thánh Maria và chịu phép bí tích Thanh Tẩy, cuộc đời con đã đổi mới. Con bắt đầu tìm hiểu tại sao Đảng CS luôn luôn đàn áp tất cả các tôn giáo nói chung, và đạo Công Giáo nói riêng. Và con đã nhận ra rằng Đảng CS là con cái của sự dữ vì chúng không bao giờ chấp nhận con cái của sự Sáng, của Chân Thiện Mỹ.

Từ sự thay đổi về nhận thức đã giúp con có những thay đổi về hành động. Ngoài tình yêu ta dành cho Thiên Chúa và gia đình, còn có một tình yêu cũng cao cả không kém là tình yêu tha nhân và đất nước. Sau bao năm quanh quẩn làm việc thiện nguyện trong nhà thờ, từ năm 2012 con bắt đầu tham gia vào những công việc của xã hội với một ước mơ nhỏ bé là xin được góp một bài tay xoa dịu, ủi an và nâng đỡ bằng tài chánh hay tinh thần đến những đồng bào Việt Nam là nạn nhân buôn người, nô lệ tình dục, các nhà hoạt động dân chủ đang lãnh nạn tại Thái Lan, hoặc đang bị giam cầm đánh đập trong lao tù Cộng Sản và đặc biệt là thường xuyên về Thủ Đô DC để vận động quốc tế yểm trợ cho quê hương Việt Nam sớm có Tự Do, Dân Chủ, thoát khỏi sự lệ thuộc và xâm lăng của Trung Cộng.

Khi người dân Việt Nam được hưởng những Quyền Làm Người, thì đạo Công Giáo và các tôn giáo bạn sẽ có cơ hội thăng hoa, hạt giống Đức Tin sẽ được tự do vun trồng và trở sinh nhiều hoa lợi cho cánh đồng truyền giáo.

Trong bài giảng lễ ngày 16 tháng 9, 2013 tại nhà nguyện Santa Marta, Đức Giáo hoàng Phanxicô bác bỏ ý kiến cho rằng “*một người Công giáo tốt không can thiệp vào các vấn đề chính trị*”. Ngài nói Người Công Giáo không nên thờ ơ với chính trị, nhưng cần đưa ra các đề nghị, cũng như cầu nguyện cho các nhà lãnh đạo biết phục vụ lợi ích chung trong khiêm nhường và lòng mến.

Chỉ còn đúng 5 tuần nữa thôi, ngày 16 tháng 7 tới đây, tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn, sẽ có một hội nghị Diên Hồng và biểu tình tại Toà Nhà Quốc Hội để phản đối sự xâm lược của Trung Cộng với biển đảo của Việt Nam và vận động Quốc Tế yểm trợ cho một quê hương Việt Nam Tự Do, Dân Chủ và toàn vẹn lãnh thổ.

Con mời gọi những tấm lòng còn thiết tha với tiền đồ của Tổ Quốc hãy cùng với tuổi trẻ chúng con lên đường đến Washington DC ngày 16 tháng 7. “Vi một quốc gia

cường thịnh, phải thay đổi”. Và sự thay đổi bắt đầu từ chúng ta và bắt đầu từ hôm nay.

Với tâm tình của một người Công Giáo Việt Nam, con kính xin Quý Ông Bà và Anh Chị Em luôn mở lòng quảng đại nâng đỡ tinh thần và tài lực để khuyến khích, yểm trợ và đồng hành cùng với chúng con, những bạn trẻ có tấm lòng tha thiết với quê hương, để chúng con hăng say và nhiệt thành phục vụ Thiên Chúa, Tha Nhân, và Đất Nước.

Để kết thúc, con xin chia sẻ một đoạn thơ ngắn trong bài thơ “Con Có Một Tổ Quốc Việt Nam” của cố Hồng Y Phanxicô Nguyễn Văn Thuận

*...Con có một tổ quốc Việt Nam,
Quê hương yêu quý ngàn đời...
Là người Công Giáo Việt Nam,
Con phải yêu Tổ Quốc gấp bội.
Chúa dạy con, Hội Thánh bảo con.
Cha mong giòng máu ái quốc,
Sôi trào trong huyết quản con.*

Xin Đức Mẹ La Vang và Thiên Chúa là Thiên Chúa của Tình Yêu và cũng là một nhà Cách Mạng vĩ đại nhất trong lịch sử nhân loại ban bình an cho Quê Hương Việt Nam cùng tất cả quý ông bà, cô bác và anh chị em. ■

Tàu Chiếm Vĩng Áng...

(tiếp theo trang 27)

nhằm mục tiêu như nói ngay đầu bài. Ngoài ra, giống như Hanoi, Bắc kinh đang dung túng hệ thống ngân hàng yếu kém, dịch vụ tài chánh đầy mờ ám, nạn tham nhũng bất trị, đến nỗi phía đương quyền phải dùng chính tham nhũng như thứ vũ khí để thanh toán những ai

“không cùng phe cánh”. Nhưng riêng về an toàn chính trị trong nội bộ, chế độ Bắc kinh bị người Trung Hoa chống đối rất mãnh liệt : phong trào ly khai trực diện tại Tân Cương, Tây Tạng và làn sóng ly khai ngầm đang âm thầm lan rộng ngay tại Quảng Đông.

Tuy vậy, Hanoi vẫn phải riu riu nhìn vào “sắc mặt” của “quan thầy” mà tồn tại, bởi vì họ lệ thuộc

cả kinh tế và chính trị quá sâu đậm nơi phương Bắc. Bao lâu Bắc kinh còn cầm cự được thì Hanoi còn thoi thóp “nín thở sống nhờ”. Nội tình Hanoi cũng có một bộ phận đông đảo thân Tàu”, nhóm này đang gây khó khăn cho những ai muốn “xích lại hơn với Hoa Kỳ và phương Tây.■

TNT July 20

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

■ *Trần Việt Cường*

LTS.- Mục “Tin Mừng Giữa Dòng Đời” được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiền Hô thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tin Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuân tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo ĐGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

NGUỒN GỐC ĐẰNG KITÔ

Gioan 7:25-30

Bấy giờ có mấy người ở Giê-ru-sa-lem nói: “Ông ấy không phải là người họ đang tìm giết đó sao? Kia, ông ấy lên tiếng công khai mà họ chẳng nói gì cả. Phải chăng các nhà hữu trách đã nhìn nhận ông là Đấng Kitô? Nhưng ông ấy, chúng ta biết ông xuất thân từ đâu; còn Đấng Kitô, khi Người đến, chẳng ai biết Người xuất thân từ đâu”. Lúc giảng dạy trong Đền Thờ, Chúa Giêsu lớn tiếng nói rằng: “Các ông biết tôi xuất thân từ đâu ư? Tôi không tự mình mà đến. Đấng đã sai tôi là Đấng chân thật mà các ông không biết Người. Phần tôi, tôi biết Người, vì tôi xuất thân từ Người, và chính Người đã sai tôi đến”.

Bấy giờ họ tìm cách bắt Người, nhưng chẳng có ai ra tay hại người, vì giờ của Người chưa đến.

Tin Mừng do thánh sử Gioan ghi lại đi sâu nhất vào thần tính của Chúa Giêsu và đồng thời bày tỏ những tâm sự rất nhân loại của Ngài. Chúa tâm sự với ta nhiều nhất qua Tin Mừng Gioan, nhất là qua những tường thuật về Tiệc Ly. Đoạn Tin Mừng ngắn gọn hôm nay mạc khải về nguồn gốc của con người Giêsu, đồng thời mạc khải về tình thương yêu Ngài dành cho ta. Tình thương yêu này tàng ẩn trong câu hỏi thắc mắc của dân chúng: “Ông ấy không phải là người họ đang tìm giết đó sao?” Dân chúng ngạc nhiên vì Chúa đã không hành động theo sự khôn ngoan thông thường của con người: khi biết mình sắp lâm nguy

thì phải tìm cách tránh thoát. Còn Chúa Giêsu khi lên Giêrusalem kỳ này thì Ngài đã biết trước những gì đang chờ đón Ngài: cuộc thương khó kinh hoàng và cái chết nhục nhã trên thập giá! Chúa công khai giảng dạy mặc dầu Ngài biết các thủ lãnh tôn giáo đang âm mưu tìm giết Ngài. Và lý do các thủ lãnh tìm giết Chúa bắt nguồn từ việc tranh luận về sự việc Chúa đã động lòng trắc ẩn và chữa lành một bệnh nhân trong ngày Sa-bat (Ga7:23).

Tin Mừng vẫn là câu chuyện nói về tình thương yêu nhân hậu vô biên Thiên Chúa dành cho con người và về sự đón nhận của con người trước tình thương bao la đó.

Điều luôn làm ta ngạc nhiên là sự thiếu khả năng đón nhận tình yêu của con người. Đấng ngạc nhiên vì ta nghĩ ai cũng mong chờ và mơ ước tình yêu nhưng khi đối diện với tình yêu của Thiên Chúa thì con người lại chối từ. Cũng như dân Do Thái đã bao nhiêu ngàn năm mong chờ Đấng Cứu Thế nhưng khi Ngài đến thì chuyện gì đã xảy ra? Ngài có được nồng nhiệt đón mừng như ta có thể tưởng tượng không? Cũng thánh sử Gioan đã nói ngay trong đoạn mở đầu cho Tin Mừng của ngài: *Ánh sáng đã chiếu soi trong u tối nhưng u tối đã không tiếp nhận ánh sáng. Ngài đã đến nhà mình nhưng thân thuộc ngài đã không đón nhận Ngài.*

PHỞ 14

VIETNAMESE RESTAURANT

1436 Park Road NW, Washington, DC 20010
202-986-2326

CHÚC MỪNG

Chúc Mừng Nhà Hàng Phở 14
(Nhà Hàng VN Duy Nhất trong vùng)
Vừa được xếp Hạng Nhất trong số
các nhà hàng mới vùng Hoa Thịnh Đốn
qua cuộc bình bầu của Thực Khách do
báo EXPRESS vùng HTĐ tổ chức.

VÙNG THỦ ĐỘ
HOA THỊNH ĐỐN
WASHINGTON DC

Chủ nhân (H. 1974)

GIỜ MỞ CỬA:

SUN-WED: 11:00AM - 9:30PM
THUR-SAT: 11:00AM - 10:00PM

- PHỞ
- CƠM PHẦN
- ĐỒ XÀO
- BÚN, BÁNH MÌ
- GIẢI KHÁT
- SINH TỐ
- KHAI VỊ
- TRÁNG MIỆNG

LET US HELP YOU REALIZE YOUR FINANCIAL GOALS.

PERSONAL BANKING

- Checking Account
- Savings Account
- CDs
- Auto Loans
- Online Banking

COMMERCIAL LENDING

- Asset Based Accounts Receivable and Inventory Financing
- Business Consortium Fund (BCF) Program
- Certified Minority Business Enterprise
- Entertainment Financing
- Equipment Financing
- Equipment Leasing
- Green Project Financing
- Leveraged Buy Out Financing
- Small Business Loans and SBA loans
- Technology Banking
- Working Capital Financing

COMMERCIAL REAL ESTATE LENDING

- Construction Financing
- Credit Enhancement of Low-income Housing
- Revenue Bonds Financing
- Low-income Housing Tax Credit Financing
- Mortgage Financing (Commercial and Residential)

INTERNATIONAL BANKING

- Correspondent Banking Services
- EWB (China) & EWB Hong Kong Branch
 - Local Currency Banking Services
- Export Financing
 - Bills Discount
 - Foreign Account Receivable Insurance Policy Financing
 - U.S. EXIMBANK Programs
- Foreign Exchange Management
 - Remittance, Checks and Drafts
 - Foreign Currency Accounts & CD
 - Banknotes
 - Risk & Hedging Solutions
 - Advisory Services
 - China / US Bridge Banking Assistance
- Import Financing
 - Revolving Line of Credit
 - Letter of Credit and Collection Services
- Individual and Corporate Accounts

Hãy Chọn Một Ngân Hàng Tốt Nhất *Thuận Tiện*
Nhiều Quyền Lợi Có Nhân Viên Việt Nam Phục Vụ
Ân Cần, Hướng Dẫn Mọi Chi Tiết Từng Tận Rõ Ràng.

9032 Bolsa Ave.
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh : CINDY HO
714-895-2575

 EAST WEST BANK
Your Financial Bridge®

www.eastwestbank.com

A DONG SUPERMARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

Á Đông Supermarket với 5 cái nhất:

- 👉 **Giá hạ nhất,**
- 👉 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👉 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👉 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👉 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683
714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

Lời của Tin Mừng cũng là lời tiên tri, không phải chỉ tường thuật những gì đã xảy ra tại Giêrusalem hơn hai ngàn năm trước nhưng còn tiên báo những gì đang xảy ra hôm nay, trong suốt dòng lịch sử nhân loại và trong tâm hồn của từng người chúng ta. Chúa Giêsu cũng vẫn là tảng đá góc tường, vẫn đồng thời là niềm hy vọng và là cố vấp phạm cho nhiều người, như chính Ngài đã có lần tuyên bố là Ngài đến đem lại sự chia cách. Ngài đến mang cho ta sứ điệp ơn cứu độ và lời mời gọi của tình yêu. Nhưng lời mời gọi nào cũng đòi hỏi một sự đáp lời, một sự lựa chọn. Sự lựa chọn này thật rất sâu xa và mang tính cá vị, không ai có thể làm thay thế cho ai, cho dù là người thân thiết nhất trên cuộc đời. Người Do Thái ngày xưa cũng đã phân chia khi đối diện với con người Giêsu, Đấng là Emmanuel, Tình Yêu nhập thể, Thiên Chúa thành người ở giữa chúng ta. Các thủ lãnh tôn giáo tìm cách giết Chúa. Trong dân chúng, có nhiều người theo Chúa vì cảm phục nhân cách của Ngài, vì những phép lạ Ngài đã làm để cứu nhân độ thế, vì những lời giảng dạy chất chứa bình an, niềm vui và hy vọng, và cũng vì giáo lý siêu tuyệt của Ngài. Nhưng cũng có nhiều người không tin nhận Ngài vì thân thể khiêm nhường, nghèo khó của Ngài: *con của bác thợ mộc Giuse và bà Maria*. Người Do Thái ngày xưa đã không đón nhận được Thiên Chúa, Đấng là tình yêu vì họ đã hình dung một Thiên Chúa theo tâm hồn hẹp hòi, vị kỷ và thiếu vắng tình thương yêu của họ. Họ hình dung một Thiên Chúa uy nghi, hiển thắng trong khi Thiên Chúa đến thật nhỏ bé, khiêm nhường. Họ hình dung một Thiên

Chúa giàu sang, nhưng Chúa lại đến trong tối tăm nghèo khó. Họ hình dung một Thiên Chúa thống trị quyền uy trong khi Thiên Chúa là tình yêu đã đến *không phải để được người phục vụ nhưng để phục vụ và dâng hiến mạng sống mình để cứu chuộc muôn người*. Cho tới ngày hôm nay, chúng ta vẫn có nguy cơ hình dung và mong chờ một Thiên Chúa theo tâm hồn còn trông vắng tình yêu và thiếu khiêm tốn của mình. Và như thế ta đã vô tình dựng nên một hàng rào nội tâm, khiến ta không thể mở rộng trái tim để có thể đón nhận Thiên Chúa vào trong cuộc đời mình.

Nhưng Chúa Giêsu lên tiếng hỏi người Do Thái: *“Các ông biết tôi xuất thân từ đâu ư?”*. Với câu hỏi này Chúa đã bắt đầu mạc khải về thần tính của Ngài. Ngài đã mạc khải về một Thiên Chúa vượt trên khả năng nhận biết của con người: *“Các ông không biết Người”*. Không những Thiên Chúa vượt khả năng nhận biết của con người nhưng còn của cả các thiên thần và tất cả mọi loài thụ tạo. Một mình Thiên Chúa mới biết về chính Ngài. Chúa Giêsu đã xác định thần tính là Thiên Chúa của Ngài khi Chúa nói: *“Phần tôi, tôi biết Người vì tôi xuất thân từ Người.”* Trong một đoạn khác của Tin Mừng Chúa Giêsu cũng xác định là *không ai có thể đến được với Chúa Cha mà không qua Ngài*. Chúa Giêsu đến để mạc khải cho con người về Thiên Chúa và mời gọi con người đón nhận Tin Mừng ơn cứu độ. Nhưng Tin Mừng Chúa mang đến là một Tin Mừng đầy mầu nhiệm và diện mạo của Thiên Chúa mà Chúa Giêsu sẽ mạc khải cũng sẽ làm con người phải ngạc nhiên sửng sờ. Mạc khải trọn vẹn nhất về Thiên Chúa chính

là con người Chúa Giêsu. Vì Ngài là Ngôi Lời, là Lời duy nhất của Chúa Cha và diễn tả trung thực Chúa Cha, như lời Chúa Giêsu nói với Phi-lip-phê trong Tiệc Ly: *Ai thấy Thầy là thấy Chúa Cha*. Chúa Giêsu đã đến để mạc khải cho con người một Thiên Chúa là tình yêu thương, một tình yêu thật vô biên và mầu nhiệm. Ta hãy cùng nhau suy niệm về mầu nhiệm này. Mầu nhiệm được hiện thân qua chính con người của Chúa Giêsu, Đấng đã được Chúa Cha trao tặng cho nhân loại vì đã quá thương yêu con người: *“Tôi xuất thân từ Người, và chính Người đã sai tôi đến.”*

Sự kiện Chúa xuất thân nghèo khó, là một người thợ mộc nghèo nàn là một sự thất vọng cho người Do Thái, nhất là cho những thủ lãnh tôn giáo thời đó, vì họ không muốn chấp nhận một Đấng Cứu Thế yếu đuối như vậy. Nhưng trước mặt tình yêu thì sự kiện Thiên Chúa đến một cách tầm thường, khó nghèo và yếu đuối lại là một niềm hy vọng cho nhân loại vì Thiên Chúa đã thật sự trở thành một con người hoàn toàn và chia sẻ trọn vẹn những giới hạn nghiệt ngã của phận người, ngay cả của những ai nghèo hèn, đau khổ nhất trong nhân loại. Thiên Chúa không nhẩy vào cuộc đời, hiện ra như một bà tiên trong thần thoại để có thể hô hoán phép mầu khi gặp khó khăn hay biến mất những khi kẻ thù vây bọc. Nhiều khi chúng ta trong cuộc đời cũng thầm ước gặp được một Thiên Chúa như cây đèn thần trong chuyện cổ tích, để giúp ta giải quyết mọi vấn đề, khó khăn trong cuộc sống. Nhưng Thiên Chúa của chúng ta là Thiên

(xem tiếp trang 93)

Bệnh sùng hạch *Infectious Mononucleosis* (gọi tắt là mono) do vi khuẩn Epstein-Barr gây ra. Bệnh được truyền từ người nọ qua người kia qua những giọt nước miếng. Khi người mang bệnh ho, hắt hơi hay hôn môi người khác, vi khuẩn sẽ theo những giọt nước miếng đi vào cơ thể người lành mạnh. Bệnh xảy ra cho mọi lứa tuổi nhưng nhiều nhất trong lứa tuổi từ 15 đến 25 tuổi. Có lẽ vì trong lứa tuổi này, anh chị em trẻ thường giao du thân mật với nhau hơn. Một điều đặc biệt là bệnh mono rất ít lây cho nên thân nhân người bệnh rất ít bị lây bệnh này nếu theo các phương pháp phòng ngừa căn bản..

Khi bị bệnh, người bệnh sẽ có các triệu chứng sau đây:

- Đau cổ họng.
- Hai cục thịt dư sùng đỏ và đôi khi có mủ.
- Hạch ở cổ, nách và háng sẽ bị sùng to.
- Thân nhiệt sẽ lên cao và kéo dài trong khoảng 14 ngày.
- Lá lách bị sùng to.
- Các thử nghiệm máu có thể định bệnh một cách xác thực

**Tích cực
tham dự
chiến dịch
mỗi Độc Giả
giới thiệu
thêm Độc
Giả mới.**

Bệnh sùng hạch Infectious mononucleosis.

■ *Bác sĩ Vũ Thế Truyền*

Khi bị bệnh mono, người bệnh dễ bị thiếu nước vì không thể uống nước đầy đủ được. Ngoài ra hai cục thịt dư, các hạch ở cổ hay các hạch lâm ba ở sau cổ họng bị sùng lớn quá có thể gây khó thở. Một vài trường hợp rất đặc biệt, lá lách có thể bị vỡ nếu bị chấn thương ở bụng. Một cách tổng quát, các triệu chứng của bệnh mono sẽ biến mất trong vòng 4 tuần lễ.

Chữa trị tại nhà

- *Cho bệnh nhân uống thuốc giảm đau và giảm nóng vì bệnh mono chưa có thuốc chữa.* Ta nên dùng Acetamonophen hay Ibuprofen . Hai loại thuốc này ta có thể mua ở tiệm thuốc mà không cần toa.

- *Làm giảm đau cổ họng.* Nên dùng các loại nước súc miệng hay dùng nước ấm pha với thuốc chống acid (chữa bệnh đau bao tử) để súc niệng ngày bốn lần.

- *Cho bệnh nhân ăn những đồ ăn nhẹ.* Nên cho bệnh nhân ăn những đồ ăn như cháo, cơm nhão, milk shakes hay các loại nước lạnh (cold drink) khác. Đặc biệt nên tránh các loại nước uống có những chất chua.

- *Để tủy các bệnh nhân.*

Không nên ngăn cản bệnh nhân làm những công việc hằng ngày. Khi thân nhiệt trở lại bình thường, bệnh nhân có thể trở lại trường hay đi làm lại.

- *Coi chừng lá lách bị bể.* Tất cả bệnh nhân bị bệnh mono đều bị cấm tham gia các môn thể thao ít nhất là bốn tuần lễ sau khi thân nhiệt đã bình thường trở lại. Nên tránh cử tạ và đừng để bị tảo bón. Người bệnh cần phải được bác sĩ khám tổng quát lại trước khi bắt đầu các môn thể thao trở lại.

- *Coi chừng đừng để gây truyền nhiễm cho người khác.* Bệnh mono rất dễ gây truyền nhiễm trong thời gian khi người bệnh đang bị nóng lạnh. Sau đó vi khuẩn bệnh sẽ ở trong nước miếng trong vòng sáu tháng với một lượng nhỏ. Người bệnh không cần phải bị cô lập nhưng nên ăn uống với những ly, chén riêng biệt. Nên tránh hôn nhau ít nhất là vài ngày sau khi bệnh nhân hết bị nóng lạnh.

Điều quan trọng cần ghi nhớ. Nếu bệnh nhân bị khó thở, bị mất nước, bị đau bụng, hay bị xuất huyết ngoài da, ta nên liên lạc với bác sĩ gia đình hay đưa bệnh nhân đi cấp cứu ngay.☐

Gia Chánh

Bà Hương Bình.

Cách đo lường:

1C = 8 oz = 1 bát(chén cơm) = 1 tách trà.

1 tsp = 1 muỗng cà phê.

1Tsp = 3 tsp = 3 muỗng cà phê.

RAU CẢI XOĂN (KALE)

Cách đây ít lâu tôi có bà bạn tới thăm, vì lâu ngày chúng tôi không gặp nhau, tôi thấy bà trẻ đẹp ra, trông hồng hào khỏe mạnh. Như Quý Vị biết bạn già gặp nhau thường quây quanh vấn đề sức khỏe. Bà cho tôi biết con trai bà là Bác sĩ MD chỉ cho bà dùng cải xoăn thường xuyên vì rất tốt cho cơ thể, rau cải xoăn chứa nhiều chất dinh dưỡng. Sau khi tiễn bà bạn tôi về, tôi chạy ngay lên gác mở Internet tìm hiểu về rau cải xoăn và sau đó tôi dùng cải xoăn 3 lần hằng tuần.

Rau cải xoăn có 3 loại: Xanh đậm – Loại pha màu tím – Loại pha màu trắng. Cải Xoăn khi xào ăn mùi vị giống Cải Làn. Người ta gọi Cải Xoăn là Hoàng Hậu của các rau và còn có thể thay thế cho thịt bò mà không gây phong thấp.

1. Mỗi tuần 3 lần cải xoăn cắt nhỏ xào hành tỏi rất ngon. Có thể xào với thịt bò, thị heo, tôm, cá dùng với cơm.

2. ½ C lá Cải xoăn cho vào máy xay sinh tố với chuối chín, hay đu đủ, xoài, mít, dâu, dưa hoặc táo và thêm vào 2 Tbsp mật ong uống hằng ngày rất hữu ích.

3. Cải xoăn còn có thể nấu canh, cho vào bánh ngọt và cookies.

4. Cải Xoăn vì lá quăn và pha màu tím, màu trắng rất đẹp ta có thể trình bày (garnish) để chung quanh đĩa cho chả giò hay thịt nướng lên trên khi có khách.

Sau đây là những công dụng hữu ích của Cải xoăn cho cơ thể:

1. Cải xoăn làm giảm cao máu – Chứa nhiều chất xơ – Zero chất béo. Vì cao chất xơ nên Cải xoăn rất nhuận trường. Cải xoăn còn chứa nhiều chất bổ khác

để dinh dưỡng cơ thể.

2. Cải xoăn chứa nhiều chất sắt hơn thịt bò. Chất sắt là trung tâm cho sức khỏe, cung cấp cho hồng huyết cầu, tạo chất men đưa dưỡng khí làm thay đổi và quân bình các bộ phận trong cơ thể cho những tế bào để thích ứng với sự làm việc của gan.

3. Cải xoăn chứa nhiều Vitamin K. Vitamin K có công dụng chống lại và ngăn ngừa ung thư. Vitamin K còn giúp cho xương khỏe và không bị máu đông đặc. Vitamin K trong Cải xoăn còn có thể giúp khỏi lú lẫn ra khỏi nhà mà không quên đường về (Alzheimer's disease).

4. Cải xoăn chứa đầy chất chống oxy hóa như carotenoids và flavonoids khác giúp chống lại ung thư.

5. Cải xoăn chứa nhiều RDA của Omega-3 fatty acids giúp chống lại đau khớp xương và bệnh tuyến.

6. Cải xoăn trợ giúp tim. Ăn Cải xoăn giúp cho hạ mỡ trong máu (xem tiếp trang 79)

Trên mạng Lê Trái của nhà văn Đào Hiếu, đề ngày 11-5-2014, ngày nổ ra cuộc biểu tình lớn trên khắp nước chống lại hành vi xâm lăng trắng trợn của Bắc Kinh qua việc chúng đưa dàn khoan dầu không lồ HD 981 vào sâu trong vùng đặc quyền kinh tế Việt Nam ở Biển Đông trước đó chín ngày, người ta đọc được tiêu đề “Cách đây hơn 50 năm: tâm vóc của một nhà lãnh đạo” kèm theo trích đoạn và tấm ảnh sau đây:

VỀ MỘT TRÍCH ĐOẠN TRONG

“CHÍNH ĐỀ VIỆT NAM”

trên mạng Lê Trái của nhà văn Đào Hiếu

■ Trần Phong Vũ

phẩm Chính Đề Việt Nam đối chiếu với những gì đang diễn ra trên quê hương Việt Nam vào thời điểm này.

hức đi tìm đọc một cuốn tiểu thuyết của một nhà văn có tài, mà không tìm được. Người ta kháo nhau: hấp dẫn lắm, quây lắm..., tác giả chữ chế độ đấy. Đó là cuốn Nổi Loạn của Đào Hiếu... Sở dĩ người ta không tìm được vì nó đã bị nhà nước thu hồi...”

Nội tổ của Đào Hiếu là cụ Đào Doãn Định từng là Tổng đốc Bình Định, người đã dũ áo từ quan, theo vua Hàm Nghi khởi binh chống lại thực dân Pháp. Ngoại tổ ông là Nguyễn Trọng Trì quán làng Vân Sơn, xã Nhơn Hậu, huyện An Nhơn, tỉnh Bình Định, vốn là một nhà thơ yêu nước có chân trong phong trào cần vương kháng Pháp ở Bình Định cuối thế kỷ 18. Danh tính hai cụ đã được đặt tên phố ở Qui Nhơn.

Theo Minh Võ, từ năm 1978, năm Đào Hiếu cho ra đời cuốn Giữa Con Lốc đến năm 1993, năm cuốn Nổi Loạn bị tịch thu, ông đã có 14 tác phẩm. Đọc trên mạng Lê Trái, người ta biết cho tới những năm gần đây, họ Đào vẫn tiếp tục viết. Riêng cuốn Lạc Đường do NXB Giấy Vụn của Nhóm Mở Miệng ấn hành “chui” năm 2008.¹

Post lại trích đoạn trên đây trong tác phẩm Chính Đề Việt

¹ Nhà Xuất Bản Giấy Vụn thuộc Nhóm Mở Miệng do Bùi Chát và Lý Đợi chủ trương trong nước từ những năm đầu thiên niên thứ ba. Mời độc giả đọc lại bài Bùi Chát và hiện tượng ‘Thơ Rác’, ‘Thơ Nghĩa Địa’ của TPV trên Viet Tide số phát hành ngày 25-4-2014.

Bản thân Đào Hiếu là người từng đi nhiều nơi và đã xuất bản khá nhiều tác phẩm thuộc nhiều thể loại, trong số có những tác phẩm được các cơ quan văn hóa tư tưởng nhà nước xếp vào hàng “quốc cấm”. Mở đầu chương 6 (trang 123) viết về Đào Hiếu trong tác phẩm Phản Tinh, Phán Kháng, Thực hay Hư? do Thông Vũ ấn hành ở nam California, Hoa Kỳ tháng 10 năm 1999, nhà biên khảo Minh Võ viết: “Đầu thập niên này đọc giả trong nước háo

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Chỉ là vấn đề thời gian

“Các nhà lãnh đạo miền Bắc, khi tự đặt mình vào sự chi phối của Trung Cộng, đã đặt chúng ta trước một viễn ảnh vô lộ kinh khủng. Hành động của họ, nếu có hậu quả, chẳng những sẽ tiêu diệt mọi cơ hội phát triển của chúng ta, mà lại còn đe dọa đến sự tồn tại của Dân Tộc. Sở dĩ, từ ngày nay, sự thống trị của Trung Cộng đối với Việt Nam chưa thành hình, là vì hoàn cảnh chính trị thế giới chưa cho phép, và sự tồn tại của miền Nam dưới ảnh hưởng của Tây phương là một trở lực vừa chính trị vừa quân sự cho sự thống trị đó. Giả sử mà Nam Việt bị Bắc Việt thôn tính, thì sự Trung Cộng thôn tính Việt Nam chỉ là một vấn đề thời gian.”

CHÍNH ĐỀ VIỆT NAM

Tác giả: Ngô Đình Nhu (1910-1963)

Hình ông Ngô Đình Nhu trên báo LIFE.

Ngay sau đó, nhiều mạng lưới internet –gồm mạng Dân Làm Báo- đã post lại nguyên văn trích đoạn trên với những ý kiến đóng góp của độc giả khắp nơi. Chỉ có bấy nhiêu, nhưng người ta đọc được thật nhiều những gì ẩn giấu bên trong và đằng sau khi tìm hiểu về nhân thân, khí phách, lập trường dân tộc của nhà văn Đào Hiếu, về xuất xứ trích đoạn trên trong tác

Nam của ông Cố vấn Ngô Đình Nhu, bào đệ cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm, người có công sáng lập nền Đệ Nhất Cộng Hòa Việt Nam, trên mạng Lê Tráí vào thời điểm này, dù không nói ra, nhưng ai cũng có thể hiểu được hàm ý của nhà văn Đào Hiếu. Hiển nhiên, ông muốn nhân mạnh tới viễn kiến của tác giả Chính Đề Việt Nam – ông Ngô Đình Nhu-, người có cái nhìn quán triệt về vị thế Việt Nam trong tương quan quốc tế, nhất là cái nhìn tiên tri để thấy trước ý đồ thôn tính đất nước ta của Bắc Kinh cách đây hơn nửa thế kỷ. Đây là một ý đồ “thâm căn cố đế” khiến tiền nhân từng ghi tâm khắc cốt, coi các đế chế của người Trung Hoa qua các triều đại là *kẻ-thủ-truyền-kiếp* của dân tộc ta.

Vậy Chính Đề Việt Nam là gì?

Chúng tôi đang có trên tay tập CĐVN ấn hành lần thứ hai ở hải ngoại năm 2009 (lần thứ nhất năm 1988). Cả hai đều in lại nguyên văn từ ấn bản đầu của Nhà Xuất Bản Đồng Nai, Sài Gòn năm 1964. Đọc và giới thiệu tác phẩm lớn này không phải là mục tiêu của người viết. Ở đây, chúng tôi chỉ nêu lên một vài nét khái quát về tác phẩm để độc giả thấy xuất xứ trích đoạn trên, từ đây nhận ra viễn kiến của tác giả Chính Đề Việt Nam (CĐVN) khi theo dõi những vấn đề thời sự trên đất nước ta hôm nay. Ngay đầu tác phẩm là bản đồ Việt Nam ngày nay với những niên biểu ghi dấu cuộc Nam Tiến của dân tộc Việt Nam từ năm

939 cho tới năm 1789. Nội dung CĐVN gồm bốn phần chính và phần kết luận: *Phần I: Nhận Định Về Thế Giới. Phần II: Vị Trí Việt Nam. Phần III: Điều Kiện Nội Bộ. Phần IV: Một Lập Trường Thích Hợp. Phần Kết Luận: Trụ Mà Không Trụ.*

Để có một ý niệm khái quát về sự ra đời của tác phẩm, sau đây là trích đoạn phần đầu Lời Trần Tình của nhóm chủ trương in lại tác phẩm này ở Hoa Kỳ năm 2009:

“Tập tài liệu bạn đang có trong tay là kết tụ những nghiên cứu và phân tích dựa trên kinh nghiệm lịch sử của cố vấn Ngô Đình Nhu cùng một số phụ tá thân cận nhằm giúp những cán bộ quốc gia nắm vững con đường xây dựng và phát triển dân tộc.

Công cuộc hình thành một lược đồ thích hợp cho tương lai dân tộc vừa nhen nhúm thì biến cố ngày 01 tháng 11 năm 1963 đã làm sụp đổ mà hậu quả là những tàn phá sâu rộng cả về mặt nhận thức lẫn nhân tâm, khiến đất nước tiếp tục chìm đắm trong chiến tranh, nghèo đói và bị các thế lực ngoại lai khống chế.

Một phần những đề tài này đã được thảo luận trong hàng ngũ cán bộ lãnh đạo dưới thời Đệ Nhất Cộng Hòa, nhưng chưa được đào sâu và áp dụng, nhất là công cuộc xây dựng tầng lớp lãnh đạo có đủ khả năng gánh vác trọng trách

trong giai đoạn mới cần nhiều thời gian chuẩn bị, nên lược đồ xây dựng cho tương lai dân tộc bị gián đoạn từ đó. Trung thành với khát vọng chung và cùng ôm ấp lý tưởng xây dựng một tương lai lâu dài cho đất nước, một số chiến hữu trung kiên đã cho in tập tài liệu này năm 1964, nhưng vì tình hình chính trị bất ổn và chính quyền quân sự lúc ấy đang chịu những áp lực từ nhiều phía, vì thế tập tài liệu hiếm quý này bị coi là di sản của “chế độ cũ” nên bị chôn vùi vào quên lãng. Tiếp đến là biến cố 30-4-1975.....”

Đoạn post trên mạng Lê Tráí được nhà văn Đào Hiếu trích ở đoạn giữa (chúng tôi tô đậm) trong phần III: Điều Kiện Nội Bộ dưới tiêu đề Vai Trò Của Miền Nam, trang 211-212, nội dung nguyên văn như sau:

“Các đoạn phân tích trên đây còn giúp cho chúng ta nhận thức vai trò trọng yếu của Nam Việt trong giai đoạn hiện tại của lịch sử dân tộc.

Vì lệ thuộc đối với một chủ nghĩa, mà cả Nga Sô lẫn Trung Cộng đều sử dụng như là một phương tiện chiến đấu khả dĩ làm cho dân tộc họ, các nhà lãnh đạo Cộng Sản Việt Nam đã tạo thời cơ cho thực dân Pháp thực hiện được những thủ đoạn chính trị của họ, mà hậu quả đã đưa đến sự chia đôi lãnh thổ ngày nay.

Sự lệ thuộc nói trên và sự chia đôi lãnh thổ đã tạo hoàn cảnh cho sự chi phối và sự toan thống trị của nước Tàu đối với Việt Nam tái hiện dững mãi, sau gần một thế kỷ vắng mặt. Ký ức của những thời kỳ thống trị tàn khốc của Tàu đối với chúng ta còn ghi trong mỗi

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Săn Sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

**TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHẸ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TÂN**

**NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM**

DONG NAI PHARMACY Dược Sĩ **TRẦN ĐỨC HIẾU** Dược Sĩ **TRẦN LƯU THỊ ÁI**

CÔNG TY CUNG CẤP DƯỢC PHẨM VÀ DỤNG CỤ Y KHOA

9081 Bolsa Ave., Suite 108, Westminster, California
(gần tiệm Hòa Bình Food To Go, trong khu Guaranty Bank of California)

Tel: (714) 379-5072 Fax: (714) 379-5074

BÁN VÀ CHO THUÊ CÁC DỤNG CỤ Y KHOA:

- XE LĂN - NẠNG CHỐNG - NẠNG TẬP ĐI (Walker)
- GIƯỜNG BỆNH VIỆN VÀ CÁC ĐỒ DÙNG PHỤ THUỘC (Hospital Bed & Accessories)
- DỤNG CỤ AN TOÀN TRONG PHÒNG TẮM (Bathroom Safety Products)
- CÁC LOẠI MÁY ĐO ĐƯỜNG TRONG MÁU (Blood Glucose Monitor)
- MÁY ĐO HUYẾT ÁP (Blood Pressure Monitor)

CUNG CẤP ĐẦY ĐỦ:

- CÁC LOẠI DƯỢC PHẨM BÁN THEO TOA (Prescription Drugs) HAY BÁN TỰ DO (OTC Drugs)
- CÁC LOẠI SẢN PHẨM NUÔI DƯỠNG BỆNH NHÂN QUA ỐNG CHUYỂN VÀO RUỘT
- HAY CHUYỂN VÀO MÁU (Enteral & Parenteral Nutrition Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN TIỂU TIỆN BẤT THƯỜNG (Incontinence Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN GIẢI PHẪU LỖ THÔNG QUA THÀNH BỤNG (Ostomy Products, TÚI DẪN LỖ THÔNG ĐẠI TRÀNG (Colostomy Products).

SẢN PHẨM TỐT - AN CẦN - TẬN TÂM - NHANH CHÓNG

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10AM - 6PM Thứ Bảy: 10AM - 3PM

NHẬN:

MEDICAL - MEDICAL - CÁC
LOẠI BẢO HIỂM - AETNA -
ALTARX - BLUE CROSS -
BLUE SHIELD - CARE MARK
- CIGNA - COMPLETE - DI-
VERSIFIED - EXPRESS
SCRIPTS - FOUNDATION -
GEHA - HEALTHNET - MET
LIFE - PACIFICARE - PAID -
PCS - PCN - PERFORM - PER-
CARE - RESTAT - RX NET -
SCRIPCARD - TRAVELER -
VALUE RX

Dầu gội đầu

CHÙM KẾT - HÀ THỦ Ô

Giữ cho tóc ít rụng, hết gàu, hết ngứa.

CÁI RĂNG CÁI TÓC LÀ GỐC CON NGƯỜI

Muốn có mái tóc

đẹp óng ả, mượt mà

hãy dùng dược thảo thiên nhiên

1 - 855 - 848 - 8224

www.CHUMKET.COM

HERBAL Chumket®

2 in 1 Shampoo & Conditioner

Chumket (Gleditsia)
Ha Thu O (Foti Root)
Green Tea - Ginseng
Horsetail - Aloe Vera
Niacin - Biotin - Keratin

**Promotes healthy hair growth
Helps eliminate dry scalp dandruff
Nourishes follicles to prevent hair loss
Detangles and thickens hair**

**MADE IN THE
USA**

Emerald Bay Seafood Restaurant

Wedding Banquet & Parties Center

Tân trang hoàn
toàn đổi mới
với phòng tiệc
- Riêng Biệt
- Sang Trọng
- Âm Cúng
đề khoản đãi
từ 100 đến 500
quan khách.

❖ Hãnh diện tổ chức hằng ngàn Tiệc Cưới, Sinh Nhật, Chúc Thọ, Ra Trường và Họp Mặt Thân Hữu Hội Đoàn gần 20 năm qua. Đặt tiệc cưới tại nhà hàng Emerald Bay, quý vị sẽ yên tâm không phải lo về trang hoàng thiết kế, Emerald Bay sẽ cố vấn miễn phí cho tiệc cưới của quý vị.

❖ Thoải mái thư giãn với gia đình thân hữu cơm tối ngon miệng, bổ dưỡng, như Cơm Cá Salmon, Cơm Tay Cầm thập cẩm, Phở Áp Chảo, Lẩu Cá Canh Chua Hải Sản ...

Ăn Tối, Ca Nhạc Khiêu Vũ mỗi thứ Sáu và Chủ Nhật mỗi tuần, Vào cửa tự do, giá cả phải chăng, tiếp viên lịch sự nhã nhặn

5015 W. Edinger Ave., Santa Ana, CA, 92704

Tel (714) 775-5161

trang lịch sử của dân tộc và trong mỗi tế bào của thân thể chúng ta.

Các nhà lãnh đạo miền Bắc, khi tự đặt mình vào sự chi phối của Trung Cộng, đã đặt chúng ta trước một viên ảnh nô lệ kinh khủng. Hành động của họ, nếu có hiệu quả, chẳng những sẽ tiêu diệt mọi cơ hội phát triển của chúng ta, mà lại còn đe dọa đến sự tồn tại của dân tộc.

Sở dĩ, tới ngày nay, sự thống trị của Trung Cộng đối với Việt Nam chưa thành hình, là vì hoàn cảnh chính trị thế giới chưa cho phép, và sự tồn tại của miền Nam dưới ảnh hưởng của Tây phương là một trở lực vừa chính trị vừa quân sự cho sự thống trị đó. Giả sử mà Nam Việt bị Bắc Việt thôn tính, thì sự Trung Cộng thôn tính Việt Nam chỉ là một vấn đề thời gian.

Trong hoàn cảnh hiện tại, sự tồn tại của miền Nam vừa là một bảo đảm cho dân tộc thoát khỏi ách thống trị của Trung Cộng, vừa là

một bảo đảm một lối thoát cho các nhà lãnh đạo Cộng Sản Bắc Việt, khi họ ý thức nguy cơ họ đang tạo cho dân tộc. Nhưng ngày nào họ vẫn tiếp tục thực hiện ý định xâm chiếm miền Nam thì họ vẫn còn chịu sự chi phối của chính sách chiến tranh xâm lăng của Trung Cộng, thay vì chính sách sống chung hòa bình của Nga Sô.

Vì vậy cho nên, sự mất còn của miền Nam, ngày nay, lại trở thành một sự kiện quyết định sự mất còn trong tương lai của dân tộc. Do đó, tất cả nỗ lực của chúng ta trong giai đoạn này phải dồn vào sự bảo vệ tự do và độc lập, và sự phát triển cho miền Nam để duy trì lối thoát cho miền Bắc và cứu dân tộc khỏi ách trống rỗng một lần nữa.”

Qua nhận định trên đây, với tư cách cố vấn cho vị Tổng Thống của nền Đệ Nhất Cộng Hòa, hơn thế ở vị trí một chiến lược gia, ông Ngô Đình Nhu đã chứng tỏ là người có tầm nhìn xa. Vì biết rõ bản chất nô

lệ Trung Cộng của các nhà lãnh đạo miền Bắc, ông kiên định lập trường bất di dịch là phải bảo vệ tự do, độc lập và sự phát triển của miền Nam cách vững chắc trong tương quan quốc tế với tinh thần bình đẳng giữa các quốc gia trong thế giới tự do. Ông xác tín: ngày nào miền Nam còn đứng vững thì ngày ấy, dù Bắc Kinh có muốn đến đâu cũng không thể thôn tính được đất nước ta. Trái lại, vẫn theo viễn kiến của ông, thì **“Giả sử mà Nam Việt bị Bắc Việt thôn tính, thì sự Trung Cộng thôn tính Việt Nam chỉ là một vấn đề thời gian.”**

Ý ở ngoài lời.

Trước họa xâm lăng trước mắt, chỉ với trích đoạn ngắn ngủi trên đây kèm tiêu đề **“Cách đây hơn 50 năm: tầm vóc của một nhà lãnh đạo”**, nhà văn Đào Hiếu đã nói thật nhiều với đồng bào ông hôm nay.☐

Nam California,
trung tuần tháng 5-2014

Rau Cải Xoăn

(tiếp theo trang 73)
(lower cholesterol).

7. Cải xoăn chứa rất cao về Vitamine A. Vitamine A tốt cho thị giác, cho da và đồng thời giúp cho phổi cùng khỏi sâu răng.

8. Cải xoăn chứa rất nhiều Vitamin C; nó giúp cơ thể chống lại vi khuẩn và quân bình nước trong cơ thể.

9. Cải xoăn chứa nhiều Calcium hơn sữa, giúp chống lại loãng xương, nó còn giúp gân và các khớp xương.

10. Cải xoăn còn chống độc thực vì chứa nhiều chất xơ và chất lưu huỳnh, vì cả hai giúp cơ thể và gan. ■

Cười Ti Cho Vui

MÃN NGUYỆN

Một vị linh mục bị giam lâu năm ở trại Cồng Trời. Dù chịu bao cực hình, linh mục vẫn cương quyết giữ vững lập trường không quy phục cộng sản. Khi ngài kiệt sức, hấp hối, trưởng trại đến hỏi linh mục

- Trước khi anh chết vì cứng đầu, đảng và nhà nước muốn ban cho anh một ân huệ cuối cùng. Vậy anh muốn gì cứ nói.

Vị linh mục thều thào

- Tôi muốn được gặp Bác Hồ và Bác Tôn trước khi về với Chúa.

Trưởng trại trình ước nguyện

của linh mục lên Bộ Chính Trị. Sau khi thảo luận sôi nổi, Bộ Chính Trị cho rằng tên linh mục phản động này đã bị đạo đức của Bác Hồ và Bác Tôn chinh phục, vậy hai bác nên đến thăm tên này để tạo cơ hội tuyên truyền và thuyết phục những tên cứng đầu khác. Thế là hai bác lên đường đến trại tù.

Khi thấy Bác Hồ và Bác Tôn đứng hai bên giường, vị linh mục cất giọng rõ ràng cầu nguyện

- Con muôn vạn tạ ơn Chúa vì Chúa đã đoái nghe lời khẩn cầu của con. Con chỉ ước ao được chết giống Chúa, là lúc sinh thì có hai thằng trộm cướp đứng hai bên. Bây giờ con được mãn nguyện rồi, xin Chúa cất con về.☐

LOẠN TO MẶT RỒI!

■ Trà Lữ

Tháng Bảy này nhiều lễ hội. Mồng Một là ngày Quốc Khánh Canada, mồng Bốn là quốc khánh Hoa Kỳ, Mười Bốn là quốc khánh '14 Juillet' của Pháp. Ngày lễ Canada được hiến pháp chính thức đặt tên là 'Canada Day' năm 1982, còn trước đó gọi là Dominion Day. Canada mới tròn 147 tuổi. Ngày xưa quốc gia này xem bị Hoa Kỳ nuốt trứng. Các cụ mở sử Canada ra mà coi. Tôi nói sử của Canada nha, chứ sử Hoa Kỳ chép về âm mưu nuốt trứng này rất nhẹ nhàng và rất ít. Sử Hoa Kỳ hình như cố tình chối việc này. Người Canada rất hãnh diện về biến cố oai hùng thắng quân đội Hoa Kỳ năm 1812. Sau biến cố này người Hoa Kỳ đã xét lại về tinh nghĩa lân bang và đã bỏ hẳn ý đồ xâm lăng mà chọn giải pháp kết nghĩa anh em. Đây là hai quốc gia rộng lớn, chiếm hẳn một nửa Châu Mỹ, biên giới giữa hai nước dài mấy ngàn cây số. Đứng là sông liền sông, núi liền núi. Từ đó tới nay hai nước xử với nhau rất thân ái và bình đẳng.

Người Canada mừng lễ quốc khánh cũng giống như các nước, cũng lễ chào quốc kỳ, cũng diễn văn, cũng diễn hành, cũng triển lãm, cũng đốt pháo bông. Riêng có đồng bánh mừng lễ thì tôi mới nghe. Tôi ở Canada đã mấy chục

năm mà nay đọc báo mới biết. Đồng bánh được trình bày trên nhật báo Toronto Star ngày 28 tháng Sáu, trước lễ 2 ngày, tác giả là bà Elaine Fritz. Bánh làm bằng chocolate, maple syrup và các thứ bột. Trên mặt là lớp kem sữa trắng, ở giữa là hình lá phong làm bằng trái dâu đỏ.

Trong dịp quốc khánh vừa qua, cơ quan thống kê cho biết 89% dân chúng đều cảm thấy hãnh diện về đất nước này và nghĩ rằng Canada là nước thiên đàng hạ giới. Cả làng An Lạc của tôi đều đồng ý như vậy. Về sự giàu có thì khỏi nói, qua là giàu có, tài nguyên thiên nhiên như hầm mỏ dầu khí và quý kim có ở khắp nơi. Về nòi giống dân tộc thì sao? À, đây là chuyện vui. Đã mấy ngàn năm Người Da Đỏ là chủ nhân của giải đất mênh mông này. Mãi thế kỷ 15 người da trắng mới đến đây. Người Da Đỏ bản chất tốt lành không chủ trương giữ đất làm của riêng, họ coi đất đai là của chung cho mọi người, ai cũng là anh em với nhau vì đều là con của Thượng Đế. Ai đến đây cũng đều được đón tiếp nồng hậu. Trong khi đó, người Da Trắng đến miền đất mênh mông này một cái là khoanh vùng, là tuyên bố mình là chủ nhân, và rồi dần dần ăn hiếp người Da Đỏ, đẩy người Da Đỏ

vào những khu biệt lập gọi là 'Đặc khu'.

Hồi đó, ngoài người Da Đỏ, Canada toàn da trắng. Người Tàu đến đây do khối thực dân Anh đem tới để làm đường xe lửa liên bang vào thế kỷ 19. Năm 1860, tổng số người Tàu là 7 ngàn người. Sau đó mới tới khối dân da màu. Các nhà nhân chủng học tiên đoán rằng chừng 50 năm nữa thì da của người Canada sẽ là da màu, không còn là da trắng nữa. Lý do ư? Dễ hiểu quá. Lớp người Trung Phi và Trung Đông tới đây ào ào, đông nhất là dân mấy xứ Hồi Giáo. Các bà Hồi Giáo này chỉ ăn rồi để sòn sòn, mỗi năm một đũa, trong khi các bà da trắng thì kiêng để hoặc 1 hay 2 đũa là cùng.

Trước 1975, dân Việt Nam ở Canada chỉ vào khoảng 300 người. Đây là những du học sinh. Sau 1975, Canada mở rộng cửa đón rất nhiều thuyền nhân VN. Tính theo tỷ lệ dân số, per capita, thì Canada là nước nhận người tỵ nạn VN nhiều nhất thế giới. Hiện nay số người Việt Nam ở Canada đã quá 200 ngàn. Thế giới chiến tranh liên tục, Canada có đến cứu trợ nhiều nơi, nhưng không nhận đem người tỵ nạn nơi đó về Canada, chỉ trừ tỵ nạn VN. Xin ghi ơn nước Canada hết lòng.

Dân làng An Lạc chúng tôi đều là thuyền nhân, trừ gia đình anh John. Anh John mỗi khi nhắc đến chuyện này thì vẫn cười hà hà rồi nói: Canada nhận nhiều thuyền nhân tỵ nạn VN là vì đất Canada này là đất của người Da Đỏ, mà gốc người Da Đỏ là gốc VN. Người Da Đỏ chính là những người con của mẹ Âu Cơ ngày xưa. Các con đã theo mẹ lên núi, tức là tiến về hướng bắc, khi tới bắc cực thì quẹo sang phía tây, khi tới eo biển Bering thấy nước đã cạn, liền quẹo xuống, xuống thì gặp ngay lãnh thổ Canada bây giờ. Anh nói đến đây rồi chỉ vào tôi: Theo cụ Trà Lũ thì hình dáng người Da Đỏ chứng minh cái gốc VN rõ ràng. Này nha, mắt họ không xéch và bé như mắt người Tàu, người Cao Ly hay Nhật Bản. Này nha, đàn ông đóng khố và đội mũ lông chim và cũng múa hát y như hình khắc trên trống đồng VN. Họ đúng là con cái của Mẹ Âu Cơ dẫn sang đây. Bởi vậy người VN đến Canada là đến đất anh em dòng họ nhà mình. Canada nhận nhiều người VN là thế, rất hợp lý, và phải thế.

Anh John này thuộc bài của tôi quá. Cả làng nghe anh nói xong thì vỗ tay râm ran.

Ông ODP tiếp lời anh John: Vì Canada đất rộng người thưa, tài nguyên thiên nhiên nhiều vô vàn, lại theo chính thể tự do dân chủ đúng nghĩa nhất, Canada được coi là lãnh tụ của nhóm Thất Hùng G7 trên thế giới, nên dân khắp bốn phương ai cũng ao ước được sống ở Canada. Theo các tài liệu về di dân thì trên thế giới hiện nay có 45 triệu người hằng ao ước được đến sống ở Canada, 3 nhóm mơ ước nhiều nhất là người Tàu, người Phi Luật Tân và người Ấn Độ.

Năm xưa, để chiêu dụ những người giàu đem tiền bạc đến đây, Canada có một chính sách rất cởi mở và dễ dàng: Ai đem vào Canada một triệu đô và tạo ra công ăn việc làm thì được nhận vào Canada ngay. Bây giờ các ông Tàu triệu phú rất nhiều, ông Tàu nào cũng gửi con sang du học ở đây và mua nhà cửa ở đây. Các ông đều nộp đơn xin làm cư dân. Thấy các ông Tàu nộp đơn đông quá, Canada bưng tỉnh và giật mình. Canada sợ nạn da vàng Tàu, bèn đóng cửa không cho các ông Tàu vào nữa. Tức thì các ông triệu phú Tàu phản ứng ngay. Theo báo *South China Morning Post* tháng 6 vừa qua thì hơn 1.500 ông triệu phú Trung Quốc đã làm đơn kiện Canada vì đã hủy bỏ chương trình nhập cư này. Bộ Di Trú Canada cho biết hiện có 66.000 đơn của người Tàu còn tồn đọng ở Hong Kong. Mới ở Hong Kong thôi đó nha, chưa nói tới lục địa.

Các cụ có biết hiện nay dân số Tàu ở Canada bao nhiêu không? Thưa, một triệu. Họ chia thành 3 nhóm: Hoa Lục, Hong Kong và Đài Loan. Ba nhóm này không chơi với nhau. Nhóm gốc Hoa Lục đông nhất vì đại đa số là các quan chức CS giàu có, họ biết ngày tàn của chế độ CS đã gần nên đang bỏ của chạy lấy người, y như các ông CSVN hiện nay.

Viết đến đây tôi bỗng giật mình. Đang nói về lễ quốc khánh Canada mà rồi miên man sang ông Tàu. Chuyện ông Tàu Cộng thì còn dài lắm. Xin tạm ngưng để trình các cụ về giải bóng đá World Cup vừa qua. Nó vẫn còn nóng hổi. Các cuộc tranh tài đã xong, đội Đức đã lên ngôi, ông Từ Hòe ở đây suốt một tháng nay đã trở về miền Tây.

Nhưng dư âm vẫn còn ồn ào và sống động trong lòng mọi người. Con số bàn thắng 7-1 mà đội Đức đá bại Brazil vẫn còn đậm nét. Cái anh Đức ghê thật, các cụ còn nhớ năm 2002 Đức đè bẹp Saudi Arabia bao nhiêu không? Thưa, tỷ số 8-0. Trận vừa rồi với Brazil xém chút nữa Đức thắng 7-0. Rồi cái hình ảnh anh cầu thủ Luis Suarez của đội Uruguay cắn vai cầu thủ Giorgio Chenlini của Ý vẫn còn sống động. Ông H.O. nói chen vào: May mà anh ta cắn vào vai, chứ anh ta mà cắn vào chỗ khác thì nạn nhân chỉ có chết! Cả làng tôi cười bò ra. Hai cô Huệ trong làng thì cứ ao ước giá mà mỗi năm có một giải túc cầu như thế này thì vui sướng quá. Không phải hai cô này mê đá banh đâu mà hai cô mê ông Từ Hòe. Hai cô thường khen: Người gì mà làm cái chi cũng hay hết. Nấu ăn cũng ngon, mà nói chuyện còn ngon hơn nữa. Tôi nhớ mãi câu chuyện ông Từ Hòe hỏi hai cô về lời cầu nguyện của hai Đức Giáo hoàng. Hiện nay ta có Giáo Hoàng Biển Đức gốc Đức đã về hưu và Giáo Hoàng Phanxicô gốc Argentina đương nhiệm. Chắc khi xem trận banh chung kết giữa Đức và Argentina thì hai vị này đều cầu xin Chúa cho đội nước mình thắng. Chúa ở vào vị thế khó xử quá. Ông hỏi hai cô Chúa sẽ xử ra sao đây? Hai cô đều lắc đầu không biết. Hai cô hỏi ngược lại ông thì ông bảo sẽ trả lời sau trận cầu. Sau khi Đức thắng, ông trả lời: Chúa đã nói với Đức Giáo Hoàng Phanxicô như sau: Cha cho đội Đức của Biển Đức thắng vì ngài già sắp chết rồi, Cha cho ngài được sướng lần chót trước khi nhắm mắt. Còn con thì đường giáo hoàng còn dài, mấy năm nữa đội Argentina của con mà

đá thì Cha sẽ cho đoạt giải...

Các cụ đã thấy cái ông Từ Hòe này lâu chưa? Lâu quá chứ. Ông trả lời như thế thì ai mà cãi lại được. Ông là linh hồn của các buổi xem đá banh. Ông đúng là một Huyền Vũ của Saigon năm xưa. Ông say mê đá banh hơn bất cứ gì khác. Các cụ còn nhớ chuyện ông làm mất con chó nhà anh John năm xưa không? Hồi đó ông chưa đi miền tây, ông còn ở làng với chúng tôi. Năm đó cũng có giải túc cầu thế giới. Chuyện như thế này : Cả làng lúc đó đang quây quần trước cái TV, ai cũng hồi hộp theo dõi trận cầu rất gay cấn đang diễn ra trên sân cỏ. Thời đó ngôi sao của Pele đang lên. Các cụ nhớ Pele chứ? Pele là một cầu thủ vô địch của thế giới. Anh gốc Brazil và luôn đá trong đội Santos của nước mình. Trong 19 năm tung hoành trên sân cỏ, ông đã ghi được 1087 bàn thắng. Bữa đó là trận đấu giữa Brazil và Argentina. Trận đó Pele đã dẫn banh một cách tuyệt vời, vượt qua bao nhiêu đòn cản, và sau khi lừa được một đối thủ nặng ký của đối phương, Pele đã sút một cú sấm sét, làm bàn đầu tiên. Lúc Pele đá cú sấm sét này lọt lưới thì ông Từ Hòe đang ngồi coi đã nhảy chồm lên, hét một tiếng lớn, tiếng hét của ông mạnh đến độ con chó của anh John mà ông đang ôm trong lòng đã giật mình sợ hãi đến độ nó phóng ra cửa và chạy mất. Ba ngày sau anh John mới tìm lại được con chó.

Trong các trận cầu vừa qua, ông Từ Hòe đã bình luận về các đường banh, đã so sánh với các cầu thủ danh tiếng, đến nỗi cả làng chúng tôi đã thuộc lòng tên các cầu thủ lừng danh như Pele, Zidane, Ronaldo, Messi... Hai cô huế thì

mê nhất cầu thủ Lionel Messi của Argentina. Anh này còn trẻ, đầy sức sống, đẹp trai, và dẫn banh, lừa banh và sút banh đẹp mắt vô cùng.

Ai cũng học hỏi được nhiều điều qua việc bình luận và dẫn giải của ông Từ Hòe. Chị Ba Biên Hòa thì phục lẫn cái kiến thức văn hóa của ông. Chẳng hạn ngày 19 tháng Sáu có trận đấu giữa đội Anh và Uruguay, và ngày 24 có trận đấu giữa đội Anh và Costa Rica, Chị Ba Biên Hòa chỉ vào quốc kỳ của Anh trên cầu trường và hỏi : Tại sao cờ nước Anh chỉ là một nền trắng và một chữ thập đỏ, trong khi trên diều đàn quốc tế, quốc kỳ của Anh nền xanh và gồm 3 thập tự cơ mà. Ông Từ Hòe đáp một cách tỉnh bơ : Chị vừa nhắc tới 3 cây thập tự trên quốc kỳ Anh. 3 thập tự này chỉ 3 phần tạo ra Vương quốc Anh, đó là England, Scotland và Wales. Trong trận này thì đội banh là của riêng miền England nên quốc kỳ chỉ có một chữ thập đỏ là thế, chứ đây không phải là đội banh của vương quốc Anh gồm cả 3 miền. Ông Từ Hòe thông thái quá.

Trước khi về miền Tây với chú em, ông Từ Hòe xin cụ Chánh chủ nhà giữ nguyên cái máy TV ở phòng khách, vì từ nay, trong các cuộc họp làng, sẽ có mục chia sẻ tin tức bằng hình ảnh. Ông hứa sẽ quay hình gia đình chú em rồi đem sang cho mọi người coi vào dịp tết con Dê sắp tới. Ngoài ra ông bảo cả làng, nhất là các nhà quân tử liền ông là hãy chuẩn bị xem các trận cầu các đội nữ đá vào tháng Tám sắp tới. Cái ông này thuộc lịch thể thao như thế đấy các cụ a. Ông không nhắc thì chúng tôi quên khuấy. Tháng Tám này, từ ngày 5 tới ngày 24, sẽ có các cuộc thi đá

banh phái nữ, tên là FIFA/Canada 2014, gồm 8 quốc gia tham dự. Các trận cầu sẽ diễn ra tại Toronto, thành phố thân yêu của dân làng chúng tôi.

Toronto nổi tiếng chưa các cụ? Mà chưa hết đâu. Sang năm Toronto còn ngon lành hơn nhiều. Thành phố Toronto 2015 sẽ là nơi diễn ra Đại Hội Thể Thao Mỹ Châu, tên quốc tế là '2015 Pan Am Games'. Toronto đã bỏ ra 56 triệu đồng để xây cầu trường trung ương cho lễ khai mạc. Các cụ phương xa nếu chưa biết Canada thì xin kính mời các cụ đến tham quan một lần cho biết, vừa thăm đất nước gấm hoa này, vừa dự các cuộc tranh tài của 33 phái đoàn thể thao quốc tế. Các cụ không sợ lạnh đâu vì thời gian này vào mùa hè, 10-26 tháng Bảy, thời tiết rất mát mẻ. Lễ khai mạc sẽ có đoàn xiếc danh tiếng quốc tế Cirque du Soleil trình diễn.

Viết đến đây thì ông bưu điện gõ cửa. Trong gói thư tôi nhận được này có một món quà rất quý. Chắc các cụ không đoán được đâu, vậy tôi xin nói ngay : Đó là cuốn sách 'Trần Văn Thạch, cây bút chống bạo quyền áp bức'. Các cụ còn nhớ con đường Trần Văn Thạch bên hông Chợ Tân Định ở Saigon chứ? Con đường mang tên cây bút này đây. Thực ra ông không chỉ là một nhà văn mà còn là một nhà cách mạng lớn. Trần Văn Thạch (1905-1945) cùng thời với Nguyễn An Ninh, Tạ Thu Thâu, Phan Văn Hùm, Dương Bạch Mai, Hồ Hữu Tường. Đây là một nhóm trí thức Đệ Tứ ở Saigon, họ là những anh hùng chống chính sách thực dân của Pháp, bị Pháp bỏ tù nhưng không bị Pháp giết mà bị Việt Minh giết ! Đau đớn và oái oăm thay! Tác giả cuốn sách 450 trang này là Tiến Sĩ Trần Mỹ Châu,

con gái của nhà cách mạng Trần Văn Thạch. Bà đã bỏ ra rất nhiều thời gian sang Pháp tìm kiếm trong các thư viện những tài liệu về người cha của bà. Ông Thạch là dân du học ở Paris ngày xưa. Ông dùng cây bút đầu tranh chống Pháp rất mãnh liệt. Thu góp các tài liệu này xong, bà về VN hỏi mẹ thêm chi tiết và đi phỏng vấn những người có liên hệ tới cha của bà, bà đúc kết lại rồi bà mới viết. Bà may mắn có một người cộng tác rất hữu hiệu và đặc lực đó là nhà văn Phan Thị Trọng Tuyền. Sách mới viết xong đầu năm nay, và buổi ra mắt đầu tiên vừa được tổ chức tại Paris tháng Sáu vừa qua. Trong lễ ra mắt sách này có 2 nhà văn hóa uy tín đến góp tiếng nói, đó là Nhà Văn Vũ Thư Hiên và Luật Sư Trần Thanh Hiệp.

Tác giả Trần Mỹ Châu sẽ ra mắt sách này ở Toronto tháng Chín sắp tới. Tôi sẽ trình các cụ thêm chi tiết về tác giả cũng như tác phẩm vào những kỳ tới.

Tôi vừa được tin Tàu Cộng đã cho lệnh kéo dàn khoan HD 981 rời Biển Đông về Hải Nam. Thế nghĩa là gì ? Ông ODP trong làng tôi luận rằng Tàu Cộng nhiều mưu chước và gian manh lắm, nó gốc con chó sói mà. Nhưng đây cũng có thể là một bước lùi do áp lực của Thượng Nghị Viện Mỹ. Các cụ còn nhớ Thượng Viện Mỹ đã ra nghị quyết ngày 10.7.2014 lên án Tàu về dàn khoan 981 ở biển Đông chứ. Nói gì thì nói, Tàu vẫn sợ Mỹ. Hải quân Tàu là con tép làm sao sánh được với con cá voi Hoa Kỳ. Hoa Kỳ đứng một mình đã mạnh lắm, nay lại có thêm vây cánh Nhật Bản, Nam Hàn và Phi Luật Tân, trong tương lai rất có thể VC cũng sẽ cúi đầu thần phục, thì

TC kẹt to. Bởi vậy TC xin lùi một bước là thế.

Tàu Cộng rút dàn khoan về Hải Nam, nhưng VC vẫn còn rét. Rét vì không dám nuốt lời thề bí mật của hội nghị Thành Đô. Các cụ còn nhớ cái hội nghị bí mật này chứ. Ngày 3.9.1990, TC cho gọi tam đầu chế bầy tôi Nguyễn Văn Linh, Đỗ Mười và Phạm Văn Đông sang châu. Để giữ bí mật nên vua Tàu không họp công khai ở thủ đô Bắc Kinh, mà họp riêng ở Thành Đô thuộc tỉnh Tứ Xuyên. Không biết vua Tàu bắt chur hầu VC hứa những gì nhưng sau đó VC mới đề ra '16 chữ vàng và 4 chữ tốt'. Nguyễn Cơ Thạch hỏi đó là bộ trưởng ngoại giao mà cũng không được đi họp. Thạch biết nội dung nên thốt ra rằng thời đại Bắc thuộc mới đã bắt đầu. Do vậy, đại văn nô Tố Hữu mới viết ra hai câu thơ nổi tiếng :

*Bên này biên giới là nhà
Bên kia biên giới cũng là quê hương.*

Cùng một giọng như vậy, ngài Chế Lan Viên cũng đã viết :

*Bác Mao không ở đâu xa
Bác Hồ ta đó chính là Bác Mao !*

Căn cứ vào những lời VC thề dâng nước bí mật cho Tàu ở Thành Đô nên phó thủ tướng TC Dương Khiết Trì kỳ vừa qua đến Hà Nội đã ra lệnh VN không được quấy rối dàn khoan, và gọi VN là 'đưa con đi hoang hãy mau quay về'. Tiếp theo lệnh đó, Bí thư tỉnh Quảng Đông đã gửi cho Bộ ngoại giao VC một danh sách các việc phải làm. Phải làm nha chứ không để hội ý. Việc mấy tàu VC quấy rối đó là những màn đóng kịch mà VC đã xin phép từ trước.

Chuyện TC vẽ lại bản đồ thì rõ ràng nó bộc lộ máu Đại Hán xâm lăng. Các cụ nhìn kỹ vào hai bản đồ cũ và mới mà coi. Bản đồ xưa thì biên giới đất Tàu chỉ tới Hải Nam, nó có hình con gà. Bây giờ bản đồ mới gồm cả Biển Đông, đất Tàu có hình chữ Y, đuôi chữ Y chính là Biển Đông của VN.

Tàu Cộng nhiều mưu chước lắm, chúng ta phải đề phòng kéo sa bẫy. Một trong những cái bẫy mà Thế Giới Tự Do đang vùng vẫy thoát ra đó là cái 'Viện Khổng Tử' / Confucius Institute. Bây giờ ai cũng ghét chủ nghĩa CS của Mao Trạch Đông nên TC đã cho cái chủ nghĩa này một bộ mặt mới, một cái tên rất đổi văn hóa, tên là Viện Khổng Tử, tương tự như British Council của Anh, Alliance Francaise của Pháp. Viện Khổng Tử đầu tiên được thành lập năm 2004, và chỉ trong 10 năm, con số này đã tăng lên 400 ở 120 quốc gia. Nơi đây chỉ dạy nói và viết chữ Tàu và học về văn hóa Tàu theo lời dạy của Đức Khổng Tử. Ngon lành quá. Nhưng rồi ít lâu sau các nước bỗng giật mình. Cái gì thế này ? Tại sao Viện lại cấm nói tới các biến cố lịch sử như việc Đức Đạt Lai Lạt Ma và dân Tây Tạng trốn khỏi nước ra đi, việc tàn sát sinh viên ở Thiên An Môn, việc thủ tiêu hội viên Pháp Luân Công... Thì ra TC đã ra lệnh Viện Khổng Tử phải giảng dạy theo ý của họ.

Tháng vừa qua, Hiệp Hội Giáo Sư Đại Học Hoa Kỳ, tên tắt là AAUP, đã thúc dục các đại học Mỹ cắt đứt liên hệ với các Viện Khổng Tử. Nói gót đàn anh, Hiệp Hội các Giáo Sư Đại Học Canada cũng cảnh báo như vậy. Hiệp hội các GS Hoa Kỳ có 4700 hội viên, Hiệp Hội các GS Canada có khoảng 1600 hội

viên Tổng cộng hai hiệp hội này là 6000 giáo sư. Đây chính là trung tâm trí tuệ của Mỹ và Canada, là bộ óc của loài người. Rõ ràng Tàu Cộng đã chính trị hóa các cơ sở văn hóa có tên rất lương thiện này. Rõ ràng kim trong bọc lâu ngày đã lòi ra, kim đồ ngòm, dính đầy chất độc. Cụ Gorbachev xưa là đại lãnh tụ CS, không ai hiểu rõ biết rõ CS bằng cụ, thế mà sau khi tỉnh ngộ, cụ đã nói một câu để đời: Không thể sửa chữa được CS, phải vất nó đi mà thôi. Các nước đã vất, trừ các 'đỉnh cao' Tàu Cộng, Bắc Hàn và VC. Nhiều bạn bè tôi đều cho rằng ba cái đảng này đã biết hết và biết rất rõ, nhưng chúng đang ở thế cỡi cọp, bây giờ mà leo xuống thì chạ đi đâu ?

Bà cụ B.95 lên tiếng xin các nhà quân tử chúng tôi đổi đề tài, chứ bà nghe chuyện CS thì nhức đầu lắm. Liền có ngay. Anh John xin kể ba chuyện thời sự còn nóng. Tin đầu tiên là tin hàng không Air Canada được xếp hạng tốt nhất thế giới. Canada đã giữ cái giải nhất vô địch này 5 năm liền. Ông ODP nói thêm : Các cụ phương xa nên đi thử Air Canada mà coi, cái gì cũng nhất hết. Nói đến đây rồi ông xuống giọng: trừ có cái này thì không nhất, đó là sắc đẹp của các nữ tiếp viên trên máy bay. Quá nửa các nữ tiếp viên đều già khằng, thua xa các nữ tiếp viên trẻ măng của các hãng Nhật, Đại Hàn và Singapore. Lý do là vì Canada tôn trọng nhân quyền tối đa. Cô được tuyển làm nữ tiếp viên thì cô sẽ làm mãi cho tới già, không ai có thể đuổi cô được.

Tin thứ hai rất Canada. Đó là việc một số công dân Canada đang ký kiến nghị xin tổng thống xứ Argentina tha cho con gấu

trắng bắc cực của Canada được về nước. Báo Toronto Star ngày 17 tháng Bảy nói rất rõ: Con gấu trắng tên là Arturo, do Argentina mua đem về Argentina nuôi trong sở thú Mendoza. Hiện nay nó đã 29 tuổi, trông rất già nua, mệt mỏi, cái chuồng giữ nó thì chật hẹp, khí hậu ở Argentina thì nóng nực, nó đi đứng xiêu vẹo, thường chỉ nằm ... Cư dân ở Winnipeg miền tây Canada nghe phóng viên tả con gấu và xem đoạn clip về cảnh sống của con gấu thì thương hại con gấu vô cùng, ai cũng muốn rước nó về lại Canada miền đất lạnh tình nồng này. Hiện chưa biết bà tổng thống Cristina xứ Argentina trả lời ra sao. Đây là một tin rất nhỏ, tin một con gấu, nhưng nói lên một điều rất đặc biệt, rất Canada là dân Canada yêu súc vật như vậy đó. Cũng y như chuyện hai ông cảnh sát Canada đã chặn xe để cho một đàn vịt đi qua đường mà tôi đã kể trong bài trước đây.

Tin thời sự thứ ba còn nóng hổi là hãng hàng không Mã Lai lại gặp một tai nạn lớn nữa ngày 18 tháng Bảy vừa qua: chuyến bay MH 17 đã bị bắn rơi ở Ukraine, 298 hành khách tử nạn. Phe Putin bắn. Tội nghiệp hãng này hết sức vậy đó. Mới nửa năm mà đã gặp hai tai nạn. Các cụ còn nhớ tai nạn đầu tiên hồi tháng Ba vừa qua chứ, chuyến bay MH 370 với 283 hành khách đã mất tích trên Biển Đông. Không biết từ nay khách du lịch còn dám bay hãng này nữa không.

Cụ B.95 nghe xong mấy tin trên đây nhưng rồi vẫn lắc đầu tỏ vẻ chưa hài lòng. Cụ bảo mấy tin này khô quá vì không có tiếng cười, cụ muốn tin thời sự đầy tiếng cười cơ. Anh John này thật mau trí và tài giỏi. Anh đáp : Có ngay

cụ ơi. Cháu vừa đọc được tin này trên điện thư của một người bạn. Chuyện không gây ra tiếng cười ồn ào nhưng nó hay thâm thúy. Đại ý như thế này :

Chuyện xảy ra tại một phi trường bên Mỹ. Bữa đó chuyến bay bị trễ hai giờ. Đa số hành khách tỏ ra bực bội vì công việc ở nhà ở sở bị xáo trộn. Tại quầy vé số 6, một tiếp viên hàng không đang cố giải quyết các khiếu nại của khách hàng thì bỗng nhiên có một ông tỏ ra tức giận, hùng hổ tiến lên phía trên, vượt qua mấy người khác và ném tấm vé lên mặt quầy. Ông lớn tiếng đòi đi chuyến sớm nhất và đòi ngồi ghế hạng nhất. Cô tiếp viên trả lời rất lịch sự rằng cô xin lỗi về những phiền nhiễu đã gây ra cho ông. Vì cô đang phải giải quyết những yêu cầu của các vị khách đã xếp hàng trước ông nên cô hứa sẽ tiếp ông khi đến lượt. Ông khách này không bằng lòng. Ông nói như hét : Cô có biết tôi là ai không? Cô tiếp viên này vẫn tươi tỉnh, cô cầm lấy cái micro của hệ thống khuếch âm và nói lớn, giọng rành rẽ : Alô alô, chúng tôi đang ở quầy vé số 6, tại đây có một vị khách không biết mình là ai. Quý vị nào biết căn cước hay thân thế của ông thì xin đến giúp ông ngay, ông đang ở quầy số 6 với chúng tôi. Nghe xong, những hành khách đang xếp hàng tuy rất sốt ruột cũng phải phá ra cười. Hóa ra cái ông khách hung hăng này được cô tiếp viên biến thành người bệnh tâm thần, mắc chứng Alzheimer... Ông khách này nghe xong thì giận quá, ông thét ra một câu chửi thề 'Đ.M. mày !' Cô tiếp viên vẫn điềm tĩnh trả lời: Thưa ông cái chuyện đó ông cũng phải xếp hàng. Đến lúc tới

(xem tiếp trang 97)

NATSUKI KITAYAMA:

Tiếng Việt trong trái tim Phù Tang

■ Trang đài Glassey-Trần Nguyễn thực hiện

LGT: Tác giả gặp Cô Na lần đầu tại Khóa Tu Nghiệp Sư Phạm Việt Ngữ (TNSP) thứ 25 do Ban Đại Diện Các Trung Tâm Miền Nam California tổ chức vào tháng 8, 2013. Với sự quý mến và cảm phục đối với những công việc dấn thân Cô Na đã làm trong nhiều năm qua, tác giả đã xin phỏng vấn Cô và sau nhiều tháng chờ đợi vì Cô Na hiện đang hoàn tất chương trình tiến sĩ, tác giả đã thực hiện được một phần của cuộc phỏng vấn chiều sâu theo phương pháp lịch sử truyền khẩu với Cô Na. Kính mời quý độc giả cùng gặp gỡ một trái tim Phù Tang đã tận tụy giảng dạy tiếng Việt cho trẻ em gốc Việt ở Nhật trong suốt nhiều năm qua. Xin thăm trang mạng <https://www.facebook.com/lopvietkodomomo> để biết thêm về sinh hoạt của Cô (và “Like” nếu quý vị thích).

TGT: Kính chào Cô Natsuki Kitayama. Trang đài xin phép gọi Cô là “Cô Na” trong bài phỏng vấn này, như các Thầy Cô tại Khoá TNSP 25 vẫn gọi Cô. Trước hết, xin chân thành cảm ơn Cô đã dành thời gian cho cuộc phỏng vấn này.

NK: Dạ, kính chào cô Trang đài và quý độc giả.

TGT: Tên Cô Na viết tắt “NK” làm Trang đài nhớ đến một thương hiệu trú danh của Vương quốc Thụy Điển, thường gọi là NK (đọc là ‘en-cô’) (Nordiska Kompaniet, Công ty Bắc Âu). Tuy là một sự trùng hợp tình cờ, nhưng Trang đài nghĩ, Cô Na cũng là một nhân vật trú danh đối với những người bảo tồn và phát triển tiếng Việt trên thế giới. Để bắt đầu, Cô Na nói một chút về kinh nghiệm sinh trưởng của mình nhé. Cô sinh năm 1975 tại Ishikawa, Nhật Bản. Cô còn nhớ những kỷ niệm thời thơ ấu nào?

NK: Dạ, hồi còn nhỏ, có thể nói tôi là con gái hay mắc cỡ trước mặt những người lạ, làm cái gì cũng không được tự tin lắm. Nhưng trong nhà hay giữa bạn bè rất thân thì lại rất tự tin. Có lẽ mẹ tôi sợ rằng tôi có thể trở thành một người không được tự tin nên cho tôi đi học thêm nhiều môn như đàn piano, đàn tranh Nhật, tiếng Anh, thư pháp và bàn tính.v.v.... Trong đó, piano và tiếng Anh là tôi học lâu nhất. Bây giờ tôi thấy mấy môn đó cũng đã trở thành căn bản của tôi khi làm những gì mới như tiếng Việt hay đàn bầu chẳng hạn.

TGT: Lý do nào đã khiến Cô chọn học Khoá tiếng Việt tại Trường đại học Ngoại ngữ Osaka?

NK: Lúc 18 tuổi, tôi đi thi vào trường đại học ngoại ngữ Osaka (nay là trường đại học tổng hợp Osaka). Trước khi đi thi, tôi phải chọn 1 trong 25 chuyên ngành,

tức là 25 khoa ngôn ngữ. Trong 25 ngôn ngữ đó dĩ nhiên cũng có ngoại ngữ có thể mạnh trên thế giới như tiếng Anh, tiếng Hoa, tiếng Pháp.v.v... nhưng tôi lại thích học ngoại ngữ nào ít người biết, ngôn ngữ mà chúng tôi gọi là minor language, không biết bên Mỹ cũng gọi như thế không? Hồi đó tôi đọc sách hướng dẫn của trường để xem trường có dạy minor language nào, thì tìm được tiếng Việt. Phần giới thiệu khoa tiếng Việt đã có 2 trang, trong đó thầy giáo giới thiệu sơ sơ về tiếng Việt và văn hóa Việt Nam. Tôi vẫn nhớ một câu là văn hóa Việt Nam mặc dù chịu ảnh hưởng văn hóa Trung Hoa và văn hóa Pháp nhưng vẫn là văn hóa độc lập, độc đáo và sâu sắc. Bây giờ nghĩ lại hồi đó tôi cũng thiếu suy nghĩ và chỉ là một cô gái say mê ngoại ngữ và văn hóa nước ngoài, và cũng rất là can đảm vì chỉ đọc 2 trang đó mà quyết tâm học tiếng Việt.

TGT: Là một người Nhật học tiếng Việt, đối với Cô, khó nhất ở chỗ nào?

NK: Ban đầu tôi thấy khó nhất là cách phát âm của tiếng Việt. Tiếng Việt có nhiều âm: nguyên âm và phụ âm, hơn nữa là có thanh điệu nữa. Khi còn ở quê, tôi chưa được gặp người Việt lần nào, cũng không có cơ hội nghe tiếng Việt nên khi mới bắt đầu học tiếng Việt, tôi gặp rất nhiều khó khăn để tiếp thu được tiếng Việt và văn hóa Việt.

TGT: Cô tốt nghiệp Thạc sĩ Khoa ngôn ngữ và văn hoá tại Trường đại học Osaka năm 2002. Cô đã chọn đề tài gì cho luận án của mình?

NK: Tôi đã viết luận án về

“Sự chuyển đổi ngôn ngữ (code switching) giữa hai người đều biết nói tiếng Việt và tiếng Nhật”. Hai người đó là người Việt và người Nhật. Tôi đã nhờ mấy người bạn người Việt và người Nhật đến nói chuyện với người Nhật/Việt khoảng 30 phút. Người đối thoại đó có khi là người lạ, có khi là người quen. Kết quả là vì những cuộc nói chuyện đó diễn ra tại Nhật nên họ nói tiếng Nhật nhiều hơn là tiếng Việt nhưng khi nói chuyện với người quen thì sự chuyển đổi giữa hai ngôn ngữ ấy xảy ra nhiều lần hơn là trường hợp người xa lạ.

TGT: Cô đã có duyên gặp gỡ và làm việc với “NGO Vietnam in Kobe” như thế nào? Cô đóng vai trò gì trong Hội từ năm 2003 đến 2009?

NK: Từ năm 2002 đến 2003, tôi tham gia một dự án nghiên cứu của Bảo tàng dân tộc học Nhật Bản. Mục đích chính của dự án đó là triển lãm những đồ vật của các cộng đồng dân tộc khác với dân tộc Nhật ở nước Nhật. Tôi phụ trách thu thập những hiện vật của cộng đồng người Việt để giới thiệu cuộc sống và sinh hoạt của người Việt ở Nhật. Trong thời gian đi tìm hiện vật và tìm hiểu về các sinh hoạt của cộng đồng người Việt, tôi đi thăm “NGO Vietnam in Kobe”. Văn phòng đó nằm ở giữa cộng đồng người Việt tại Kobe, mở lớp tiếng Việt cho các em gốc Việt vào thứ Bảy hàng tuần, và hàng năm cũng tổ chức Hội Xuân. Sau khi đi đến văn phòng mấy lần, tôi bắt đầu có một câu hỏi: Nếu tôi làm việc ở một tổ chức có giám đốc là người Việt và nằm ở cộng đồng người Việt thì có cảm giác như thế nào và có thể làm được gì cho tổ chức cũng như cộng đồng không? Hơn nữa tôi đã

có quan tâm đến lớp tiếng Việt cho các em gốc Việt nữa. Do đó tôi nhờ bà giám đốc nhận tôi vào làm việc. Năm đầu tiên tôi làm việc chủ yếu là viết đơn xin tài trợ để nộp cho các quỹ. Nửa năm sau tôi đi San Diego để học thêm tiếng Anh ở UCSD và tìm hiểu về cộng đồng người Việt ở Nam Cali. Trong thời gian ở lại SD, tôi được mời đi dạy tiếng Việt cho các em ở Trung tâm Việt ngữ Lạc Việt San Diego. Nhờ kinh nghiệm đó, sau khi đi Mỹ về, tôi được giao việc giảng dạy tiếng Việt ở lớp tiếng Việt của NGO Vietnam in Kobe. Đó là tháng 4 năm 2004. Tôi bắt đầu dạy tiếng Việt ở lớp Việt ngữ của tổ chức đó đến tháng 3 năm 2010.

TGT: Làm việc với người Việt ở Nhật cho Cô những cảm nhận gì về văn hoá và ngôn ngữ Việt Nam, và về đời sống của người Việt tại Nhật?

NK: Ở đó tôi học hỏi được rất nhiều trong công việc ví dụ như tư vấn bằng tiếng Việt qua điện thoại hay là những kiến thức về các vấn đề luật pháp, hôn nhân, li hôn, visa, lao động, giáo dục.v.v... Trong thời gian làm việc ở đó cũng có rất nhiều kinh nghiệm và kỷ niệm nên không biết nên kể từ chuyện nào và chuyện nào có thể kể lại ở đây được. Có thể nói là cộng đồng người Việt ở Nhật cũng phức tạp và nhiều mặt, chắc có lẽ cộng đồng người Việt ở Mỹ cũng vậy, và ở bên VN cũng vậy.

TGT: Cô Na kể cho độc giả nghe vài kỷ niệm dễ thương với Hội NGO này đi!

NK: Ở Hội Xuân năm 2006, các em lớp Việt ngữ của tôi trình diễn hát và hợp tấu. Các em hát, chơi đàn bầu, piano và đánh trống.

Dễ thương lắm. Sau đó các em không có dịp biểu diễn nữa. Bây giờ các em cũng lớn rồi, tất cả các em đó không còn đi học ở lớp đó nữa. Tôi cũng không còn làm việc ở NGO Vietnam in Kobe nữa. Nhưng tôi thỉnh thoảng coi lại những tấm hình của các em trong dịp đó và cảm thấy ấm áp và rất nhớ các em.

TGT: Trong suốt năm năm từ 2004-2009, Cô cũng dạy Việt ngữ cho Hội. Xin Cô Na kể về những cảm giác đầu tiên của Cô khi làm cô giáo Việt ngữ. Có run không? Và chắc không ít hứng thú!

NK: Cũng run một chút nhưng phấn khởi nhiều hơn. Vì trước khi tôi dạy, lớp đó chỉ dạy tiếng thôi. Tôi muốn áp dụng cách tổ chức lớp của trung tâm Lạc Việt San Diego. Lớp ấy có ba phần trong một buổi học: giờ học tiếng, giờ ăn bánh và giờ nghỉ ngơi (chơi game). Tôi cũng bắt chước theo cách tổ chức đó. Tức là cho các em học tiếng 30 phút, ăn bánh 10 phút và chỉ các em chơi trò chơi bằng tiếng Việt 20 phút. Tôi rất hồi hộp và muốn biết cách tổ chức đó và cách dạy của mình có hợp với các em sinh sống ở Nhật không.

TGT: Cuộc phỏng vấn với Cô Na làm Trangđài nghĩ ngay đến cuộc phỏng vấn nhiều năm về trước với Hoạ sĩ Himiko Nguyễn Hoàng Kim. Hoàng Kim sống và làm việc tại Việt Nam, có qua Nhật đi làm một thời gian và chọn cho mình cái tên Himiko, “Đứa Bé Nhìn Thấy Lửa,” vì thích ý nghĩa của nó. Cô Na có biết Cô Himiko không?

NK: Trước hết, tên Himiko là

(xem tiếp trang 101)

TRẦN TRỌC THÁNG BÀY

■ Hà Sĩ Phu

Khoa học cho biết trong không gian luôn có những sóng vô hình tác động vào cơ thể con người làm cho mình bỗng nhiên thay đổi sinh hoạt, thay đổi tính tình, cảm xúc. Đã hai tháng nay, thêm lục địa của nước mình bị cái giàn khoan khổng lồ của của tên cướp biển cắm vào trúng long mạch của nòi giống Việt, chẳng biết có phải vì thế mà khiến cho nhiều người Việt mình ăn ngủ không yên, hằng đêm thức thòm, cứ thấp nhang lên bàn thờ là thấy hình ma quỷ hiện về, lo nghĩ mung lung, đêm nằm thường sinh ác mộng. Tôi ngẫm từ cá nhân mình thì biết. Xin kể với bạn bè những suy nghĩ mung lung ấy của mình thường bất chợt hiện về trong giấc ngủ. Tản mạn đủ điều, không mạch lạc.

1. Ác mộng

Cứ lơ mơ ngủ là hiện ra rõ mồn một cảnh một gia đình cự phách bỗng dung tan tác như một lũ ăn mày. Tổ tiên họ để lại cho con cháu một cơ ngơi đồ sộ đủ làm ăn no ấm đến muôn đời. Chẳng ngờ thằng anh cả say mộng gia trưởng, hão huyền, lừa đàn em để lên đi đánh bạc với lão hàng xóm tinh quái, bị thua bạc phải đem gán cả cái gia tài găm vóc ấy, lại ngậm ký mấy bản giao kèo hãn hoi.

Hốt hoảng sợ gia đình biết sẽ đánh đuổi ra đường, thằng thua bạc

bèn nói khó với lão hàng xóm tìm cách lo liệu sao cho trót lọt. Hồi lâu bàn bạc, hai bên nghĩ ra một mẹo, không trao cả gia tài ngay một lúc mà cứ “bàn giao” từng phần, cho gặm dần như tằm ăn lá dâu, nay thuê khoảnh vườn này 50 năm, mai cho một bọn gia nhân sang làm nhà ở nhờ một góc, mốt cho thuyền bè sang đánh cá chung tại hồ, lại cho mấy con nô tỳ ăn ngủ với thằng anh cả ấy đến có con riêng...

Gia đình có phát hiện thì thằng anh cả mắt nét ấy cứ dùng “quyền huynh thế huyệt” lấp liếm vài câu lấy lệ, cũng ra vẻ khoa chân múa tay phản đối lão hàng xóm cho qua chuyện, hứa hươu hứa vượn cốt sao gia đình không nổi giận, nổi khùng. Cứ thế chẳng mấy chốc cả gia tài đồ sộ rơi hết vào tay lão hàng xóm, còn gia đình thì “may mắn” được lão hàng xóm “tốt bụng” mở lượng hải hà cho lưu trú ở một góc vườn, con cháu đời đời được làm kẻ hầu người hạ cho lão hàng xóm tham lam tinh quái. Cả gia đình bất hạnh chỉ còn biết ngậm một nỗi căm hờn trong túi nhục, chẳng biết trách mình ngu dại, lại thầm trách tổ tiên đã làm gì thất đức để sinh ra một thằng con trưởng vô phúc, bán cả cha ông...

Tỉnh dậy thấy mắt mình sưng ướm, chắc mắt già kèm nhèm nó thế, chứ chẳng lẽ lại vớ vẩn thương cái gia đình trong mộng, thế rồi một

quá mà ngủ thiếp đi.

2. Ngộ độc hàng Tàu

Đây là chuyện ngủ, giờ đến chuyện ăn. Một đất nước xưa nay rất trong lành mà bây giờ hằng ngày ăn gì cũng sợ độc, một thứ độc rất... Trung Quốc! Vợ tôi thường mua lê mua táo thấp nhang, những quả táo quả lê rất đẹp nhìn mà phát thèm, thế nhưng để quên ba tháng trên bàn thờ mà trông vẫn đẹp mã như không mới hoảng hồn chứ, bỏ ra thấy quả thì rắn như đá, quả thì thối đen bên trong, không biết họ tẩm chất gì lạ thế, chỉ dân mình là khổ.

Nhưng đêm nằm nghĩ lại thấy người dân còn may, chứ lớn lao như Đảng ta mà xoi phải món vịt tiềm thuốc Bắc “*Thập lục kim tự*” (vịt đây là vịt Bắc Kinh chính hiệu) là biến thái ngay không cứu được nữa là.

Động lòng trắc ẩn, tôi nhập hồn Bút Tre, nhòm dậy, bật đèn ghi vọi vào nhật ký:

*Ngộ độc là tại hướng (ba) đình
Cả làng ngộ độc, có chi mình kêu
ca?*

*Đường đường như thể đảng Ta
Xoi phải mười sáu chữ, cũng biến
ra... đảng Tàu!*

Biết có bậc đại nhân cũng ngộ độc như mình, như có người “*đồng bệnh tương lân*” nên tâm lòng AQ cũng tự sướng đôi chút.

3. Ước gì mình nhâm

Viết thế rồi vẫn cứ áy náy, liệu mình nghĩ như thế có nhầm không, có quá không? Vẫn biết tình hình hiện nay, hai chữ “*bán nước*” thiên hạ đã nói, đã viết giăng giăng khắp nơi, đến nhà “*Hồ Chí Minh học*” Nguyễn Khắc Mai cũng đã công khai bảo cái công hàm của chính phủ Phạm Văn Đồng (tất nhiên

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 534-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ **DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.**

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người Già

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

dưới sự lãnh đạo của Hồ Chủ tịch) là phản động, phản quốc rồi, nhưng thôi, cứ níu lấy hy vọng chút xíu, cứ đăm đuối, cứ mong sao những suy nghĩ của mình là nhằm lẫn thì đại phúc cho dân, theo kiểu “lạc quan vô tận” ấy mà. Trước đông người, ai nỡ buông một lời tuyệt vọng? Lạy trời cho những lời phê phán của mình là nhằm, nhằm vài phần trăm thôi cũng được.

Nhưng khôn nổi, không gì chống nổi thực tế, những tin tức sáng nay (xem phần dưới) đã thêm một lần quyết định, cho thấy sự kết tội như thế chẳng những không nhằm, rất không nhằm, mà trái lại còn chưa tới, chưa ngang tầm với thực tế đòi bại không thể chối cãi. Cuộc đầu hàng và Hán hóa đã đi nhanh hơn sức mình tưởng tượng, vì được chuẩn bị quá lâu rồi.

4. Những tin tức sáng nay.

Tin thứ nhất là ảnh chụp bức công văn của Bộ Ngoại giao Việt Nam gửi các địa phương về 16 điều cần làm ngay để thực hiện theo ý kiến của **Bí thư Tỉnh ủy Quảng Đông Hồ Xuân Hoa** (xem tại đây, và tại đây). Trong đó có điều 1 “**Thúc đẩy Ủy viên Bộ chính trị, Bí thư Thành ủy Hà Nội Phạm Quang Nghị và Ủy viên Bộ chính trị, Bí thư Thành ủy Thành phố Hồ Chí Minh Lê Thanh Hải thăm Quảng Đông**”.

Và trong điều 2, Trung Quốc sẽ đào tạo các cán bộ đảng cho Việt Nam, cụ thể là ‘**trong 05 năm đào tạo 300 cán bộ Đảng Cộng sản Việt Nam; trong đó Hà Nội và Thành phố Hồ Chí Minh mỗi địa phương 100 cán bộ, 100 cán bộ của các tỉnh thành có quan hệ hợp tác với**

Quảng Đông nhiều như TP. Hải Phòng, Đà Nẵng, tỉnh Quảng Ninh, Quảng Nam’.

Tương Việt Nam đã cam tâm làm một tỉnh “Quảng Nam” của Trung Quốc, hóa ra không được thế, chỉ đáng là một địa phương trong vòng quản trị của tỉnh Quảng Đông thôi. Chẳng trách UV BCT Nguyễn Thiện Nhân cũng chỉ ở tầm nhảy múa với tỉnh Quảng Tây, thế cũng vinh dự chán! Hề hề, trước đây học sách thấy hai chữ “khuyến mã”, giờ mới hiểu nghĩa. Bình luận thêm nữa là thừa.

Tin thứ hai, một cán bộ khá cao cấp cho biết tinh thần chống xâm lược mới nhất của Trung ương cần được quán triệt là :

Một: Tận dụng mọi phương tiện truyền thông, mọi diễn đàn để tố cáo China, **NHƯNG DỨT KHOÁT KHÔNG KIỆN**.

Hai: Xác định Mỹ vẫn là kẻ thù lâu dài (của đảng) vì đi với Mỹ thì mất chế độ.

Ba: **ĐẢNG RẤT THƯƠNG DÂN**, có chiến tranh thì nhân dân sẽ khổ, nên đảng phải nhịn Trung Quốc hết mức, không để xảy ra chiến tranh tránh khổ cho dân.

Tuy đây chỉ là thông tin từ thư của bạn bè, nhưng đối chiếu với thực tế và theo kinh nghiệm cho biết những tin tức này là đáng tin cậy, một đảng viên tử tế không thể bịa ra những tin đang phổ biến trong đảng như thế này. Tin tức này gọi ra một số vấn đề mà tôi thường nghĩ tới nhưng chưa có dịp viết ra, xin đề cập đến ở phần sau.

5. Kiện hay không kiện?

Có ba vấn đề khác nhau:

- Về đường lưỡi bò chiếm 80%

Biển Đông thì Trung Quốc vô lý hoàn toàn, Việt Nam dứt khoát phải cùng với các nước **vừa kiện vừa có biện pháp hữu hiệu để ngăn chặn** như liên kết với Hoa Kỳ, lập liên minh phòng thủ Biển Đông, vân vân, Việt Nam không có lý do gì lảng tránh việc này.

- Về những giàn khoan ngang ngược, cũng giống như việc đường lưỡi bò nhưng phức tạp hơn vì ranh giới chòng chéo và cũng liên quan đến Hoàng Sa – Trường Sa, có thể phát sinh nhiều luận điểm, tuy nhiên vẫn phải kiện, và đừng quên nếu không có sức mạnh thực tế thì cũng không đẩy được chúng đi. **Nói chung, việc kiện ra các tòa án quốc tế, dù hiệu quả ít hay nhiều vẫn phải tiến hành, để vạch rõ chính nghĩa, vì danh dự dân tộc hoặc tạo hồ sơ giải quyết sau này.**

- Riêng Hoàng Sa (và có thể cả Trường Sa) thì khó khăn hơn nhiều, dân đã có kiến nghị yêu cầu nhà nước phải kiện Trung Quốc, nhưng nhà nước thì lưỡng lự, chập chờn, không chuẩn bị gì, bây giờ quyết định không kiện gì hết (?), mà chỉ tuyên truyền (chắc là để xoa dịu cho dân yên tâm) [theo thông tin mới nhất thì Thủ tướng đã giao các cơ quan cùng cố hồ sơ để báo cáo lãnh đạo Đảng, Nhà nước cân nhắc việc đấu tranh pháp lý về Biển Đông; xem ở đây – BVN]! Ở đây có nhiều điều cần thảo luận.

Trước hết phải đau lòng thừa nhận rằng việc Hoàng Sa – Trường Sa nếu kiện ra Liên Hiệp Quốc thì khả năng thua nhiều hơn thắng. Tại sao?

Đồng ý rằng về pháp lý công hàm Phạm Văn Đồng (trả lời Bản tuyên bố ngày 4 tháng 9 năm 1958 của Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa,

trong đó họ khẳng định Hoàng Sa – Trường Sa là của Trung Quốc) không có giá trị “mua bán”, vì người ta không thể bán cái không có trong tay mình, vì không có sự đồng thuận của chính phủ ở nửa nước miền Nam, hoặc vì chưa thông qua Quốc hội, vân vân.

Nhưng trách nhiệm của Công hàm Phạm Văn Đồng lại nguy hại ở ý nghĩa khác. *Đối với Hoàng Sa – Trường Sa công hàm Phạm Văn Đồng tuy không có giá trị pháp lý của một giao kèo mua bán hay sang nhượng, nhưng có giá trị của một bản tuyên bố chính thức, minh định nhận thức và lập trường của chính phủ Việt Nam, để Trung Quốc và thế giới được rõ, rằng Hoàng Sa – Trường Sa là của Trung Quốc (đã là của Trung Quốc thì đương nhiên không phải của Việt Nam, Việt Nam chúng tôi không liên quan gì đến các quần đảo đó!)*

Một người khách quan đọc bản công hàm ấy ắt phải hiểu như thế. Nếu có kẻ nào còn mơ hồ tưởng lầm Hoàng Sa – Trường Sa là của Việt Nam thì hãy xem thêm các bản đồ và sách giáo khoa của Việt Nam sẽ rõ! Phạm Văn Đồng đã giúp Trung Quốc chu đáo đến thế là cùng.

Trong công hàm Phạm Văn Đồng không cần có nửa lời về Hoàng Sa – Trường Sa là đương nhiên, vì đã minh định Hoàng Sa – Trường Sa là của Trung Quốc thì cũng như các đảo Bành Hồ, Trung Sa... chứ liên quan gì đến Việt Nam đâu mà phải đề cập? Đã của Trung Quốc, không phải của Việt Nam thì Trung Quốc cứ tự nhiên sử dụng, cần gì đến chuyện “mua bán” hay sang nhượng?

Một sự phủ định chủ quyền

thần nhiên và sạch trơn như vậy còn tai hại hơn một giao kèo bán đất rất nhiều, vì nếu “bán” thì trước khi bán Hoàng Sa – Trường Sa vẫn còn là của Việt Nam, sau này còn có thể chuộc lại, nhưng khẳng định như Phạm Văn Đồng có nghĩa là từ trước chí sau Hoàng Sa – Trường Sa không liên quan gì đến Việt Nam cả. Chu đáo đến thế thì con cháu bây giờ hết chỗ cựa (nếu cãi lại sẽ phạm luật estoppels).

Là người Việt Nam dù với chính kiến nào, không ai muốn hải đảo nước mình rơi vào tay Trung Quốc, nhưng giải pháp “khôn ngoan” muốn hạ thấp trách nhiệm của công hàm Phạm Văn Đồng để vừa thoát khỏi ràng buộc với Trung Quốc mà vẫn bảo vệ được uy tín cho Đảng Cộng sản e rằng bất khả thi.

Bây giờ, sau nửa thế kỷ mới trung các bản đồ lịch sử ra, xét về tinh, thế giới có thể thông cảm, nhưng về lý, mình đã trói mình quá chặt thì cũng khó gỡ ra, ấy là chưa kể lẽ phải luôn thuộc về kẻ mạnh.

Tự chối bỏ chủ quyền thì còn tai hại hơn bán chủ quyền. Ví thế, đối với Hoàng Sa – Trường Sa kiện thì cứ kiện, nhưng chỉ có thể giải quyết trong một giải pháp trọn gói, chống lại toàn bộ sự xâm lấn của Trung Quốc cả ở biển đảo và trên đất liền.

Thật vậy, việc xâm chiếm Việt Nam đâu chỉ giới hạn ngoài biển đảo? Nào ai biết đã có bao nhiêu văn bản ký kết tạo điều kiện cho Trung Quốc chiếm dần lãnh thổ Việt Nam, đi đôi với việc xâm lấn nhân sự vào các cấp lãnh đạo từ tỉnh huyện đến Trung ương? ***Muốn thoát khỏi cái ách Trung Quốc đã quàng rất nhiều vòng vào cổ dân tộc này, tức là muốn “Thoát***

Trung” chỉ có một con đường duy nhất là từ bỏ thể chế cũ một cách thật sự, để một nhà nước mới, một nhà nước dân chủ, mới có tư cách nhân danh nhân dân chối bỏ những ràng buộc mà chế độ cũ đã ký kết, phương hại đến đất đai, chủ quyền của Tổ quốc Việt Nam.

6. Thoát Trung chủ yếu là thoát về chính trị, không phải văn hóa

Lịch sử đưa đẩy hai nước Việt Trung vào cùng một “đại gia đình Cộng sản” là tạo ra cơ hội bằng vàng, nhốt con thỏ và con sói vào cùng một chuồng thành hai anh em ruột, chị em ruột. Thế là toàn bộ chương trình dài hơi nhằm nô dịch Việt Nam, biến Việt Nam thành chư hầu kiểu mới của Trung Quốc được ***thiết kế trên cái nền Cộng sản***, trong đó “quyền đảng” được nâng lên tối đa và “quyền dân” thực tế bị hạ xuống tối thiểu, khiến cho hai đảng cứ tự do làm việc ngầm với nhau, quyết định mọi việc trong quan hệ cá lớn nuốt cá bé, trong khi nhân dân bị đứng ngoài cuộc. Vậy đây là một cuộc cờ chính trị “vĩ đại”, yêu cầu ***thoát Trung chẳng qua là thoát khỏi sự kìm kẹp chính trị cộng sản khủng khiếp ấy.***

Trong tiến trình ràng buộc có sử dụng sự ràng buộc kinh tế, ràng buộc tư tưởng, ràng buộc văn hóa – xã hội, nhưng tất cả chỉ là phương tiện nhằm cái đích nô dịch chính trị. Chính trị là cái nút thắt, cũng là nơi để chiếc chìa khóa mở ra. Nếu hiểu lý thuyết rằng văn hóa hoặc kinh tế là nền móng rồi dồn sức vào các lĩnh vực mệnh mông là văn hóa hoặc kinh tế thì chỉ luẩn quẩn mãi trong rừng rậm không có lối ra, có khi gây tác dụng ngược, cuối cùng vẫn bị yếu tố chính trị thắt lại, vì

chính trị nhanh tay hơn, ma mãnh hơn văn hóa và kinh tế rất nhiều.

Thật vậy, về văn hóa, ảnh hưởng của văn hóa Trung Quốc đối với Việt Nam tuy có những điều bất lợi nhưng nhìn tổng thể cũng là điều bình thường xưa nay, trong đó có xấu có tốt, có thể điều chỉnh, có yếu tố đã trở thành sức mạnh của Việt Nam. Thế giới có khoảng 200 quốc gia nhưng con số **những nền văn hóa lớn** thì ít hơn rất nhiều, mỗi nền văn hóa lớn thường tỏa rộng ảnh hưởng ra các quốc gia xung quanh, tạo nên những vùng “địa văn hóa”, “cụm văn hóa” gồm nhiều quốc gia lân cận. Quan hệ quốc tế hiện nay làm cho ranh giới “địa văn hóa” mờ dần đi, ngày càng thâm nhập vào nhau một cách đa phương nên muốn dùng độc quyền văn hóa làm công cụ nô dịch cũng không dễ dàng như trước. **Trái lại những giá trị văn hóa dù hình thành ở đâu cũng là thành quả chung của loài người để dùng chung** như ta dùng lửa, dùng điện, dùng Internet vậy. Không có gì phải mặc cảm khi một quốc gia nằm trong cụm văn hóa Hy-La hay văn hóa Trung Hoa (chưa kể theo tác giả Hà Văn Thùy thì văn hóa Trung Hoa bắt nguồn từ Văn hóa Việt!)....

Mặt khác, vì xã hội luôn có hai thành phần tương sinh tương khắc là nhân dân và tầng lớp thống trị nên nền văn hóa nào cũng cấu thành bởi hai nhân tố xung khắc ấy, vừa có mặt nhân văn tích cực của nhân dân, lại có mặt phản dân chủ mà giới cầm quyền khéo dùng làm công cụ để nô dịch dân mình và nô dịch cả dân nước khác, đồng thời tất cả vẫn nằm trong dòng tiến hóa từ lạc hậu đến ngày một văn minh hơn. Khi du nhập những nét văn hóa tích cực luôn phải thanh lọc

những yếu tố nô dịch tiêu cực hoặc không phù hợp với tập quán dân tộc mình. Điều này dân tộc Việt Nam đã làm, làm khá thành công nên sau 1000 năm Bắc thuộc mà vẫn không bị đồng hóa. Tóm lại, thái độ đối với văn hóa là sàng lọc, đồng hóa hoặc tẩy trừ từng phần chứ không nhất thiết phải xử lý trọn gói. Tâm gương biết sàng lọc văn hóa không ai bằng cụ Phan Châu Trinh, xuất thân Nho học, tiếp cận Âu Tây mà biết sàng lọc rất trúng, vừa chống “**hủ Nho**” vừa chống “**hủ Âu**” trở thành nhà dân chủ, nhà cách mạng đầu tiên của nước nhà [*]. Cụ chẳng vì chuộng Âu mà phải thoát Á, vì khi đã lệch về một phía thì dễ thiên vị, quên sàng lọc mà tôn sùng cả cái xấu của người ta.

Điều oái oăm với văn hóa Việt Nam là trong khi dòng chảy văn hóa đang từng bước tự hoàn thiện thì có sự du nhập “**một nền văn hóa trọn gói**” nặng tính ngoại lai và áp đặt, là “**văn hóa vô sản**” thực chất là “**văn hóa cộng sản**”, “**văn hóa đảng**”. Nói văn hóa Cộng sản có tính “trọn gói” vì nó tách biệt hẳn ra thành một khối, không kế thừa, dính vào đâu là nó hủy diệt các giá trị truyền thống ở đó, nên không có khả năng hòa đồng vào bất kỳ nền văn hóa nào. Vì bản chất là phi dân chủ nhưng lại nhân danh dân chủ nên **văn hóa cộng sản cộng hưởng ngay với chất mị dân của chủ nghĩa thân dân phong kiến**, mà thực chất là vương quyền áp đặt, tôn sùng minh quân, đồng thời làm mất gốc dân chủ và tương thân tương ái của văn hóa bản địa, thay bằng thứ tình yêu giai cấp vừa chật hẹp giữa con người lại vừa mở rộng phi lý vượt biên cương.

Chính nền chuyên chính độc đảng toàn trị Cộng sản đã làm cho

quan hệ “**quỳ lạy-xin cho**” tiêu cực của văn hóa phong kiến trởi dạy và làm tha hóa xã hội đến mức bệnh hoạn. Tôi hiểu đây chính là lý do khiến nhà báo Lê Phú Khải phải kịch liệt phê phán thứ “**văn hóa quỳ lạy**” đang chế ngự xã hội. Một nét tiêu cực của văn hóa phong kiến như thế tưởng đã qua đi, nay gặp môi trường mới thích hợp lại nảy nở thành một tệ nạn, chứ đạo Nho chỉ khuyên người ta đứng thẳng, không khuất phục trước uy vũ (uy vũ bất năng khuất) và con người phải biết tự trọng thì người khác mới trọng mình (ngô tự trọng nhi hậu nhân trọng chi, ngô tự khinh nhi hậu nhân khinh chi), Không giáo không khuyên người ta quỳ lạy.

Văn hóa Khổng Mạnh vừa sinh ra Phan Châu Trinh rất dân chủ, vừa sinh ra tên vua Khải Định thích dân quỳ lạy. Cho nên Cụ Phan viết thư hạch tội vua Khải Định 7 điều, trong đó tội thứ nhất là quá tôn quân quyền, cậy quyền thế mà ép dân, tội thứ nhì là không công bằng và tội thứ ba chính là “**Chuộng sự quỳ lạy**”!

Ngày nay một lực lượng vũ trang ăn lương của dân mà coi dân như cỏ rác, ngang nhiên thách thức “**chỉ biết còn Đảng còn mình**”, tất nhiên nịnh trên mà nạt dưới, thì chắc chắn người đưa ra khẩu hiệu rất “**quỳ lạy**” đó không hề đọc sách Khổng Mạnh mà chỉ nhiệm “**văn hóa Đảng**” thôi.

Nhiều người dân vào đồn công an bị đánh đến phải quỳ lạy, nơi “**quỳ lạy**” ấy không hề có đạo Khổng, chỉ có “**6 điều Bác dạy**” (mặc dù lời dạy cũng có câu “**với dân phải kính trọng, lễ phép**”).

Thuở nước nhà sơ khai, các trí thức chịu ảnh hưởng đạo Nho và

văn hóa Trung Hoa rất nhiều, nhưng những Giang Văn Minh, Mạc Đĩnh Chi, Nguyễn Trãi, Lý Thường Kiệt đã dùng chính chữ Nho làm vũ khí chống lại Tàu, sức mạnh Nho giáo đã thành sức mạnh dân tộc. Trong khi Lê Chiêu Thống, Trần Ích Tắc lại dùng chữ Nho để theo Tàu phản bội Tổ quốc, còn khối kẻ hàng Tàu bây giờ đâu có biết một chữ Nho bẻ làm đôi? Vậy hèn mạt hay anh hùng ít khi do nền văn hóa, chủ yếu do nhu cầu chính trị, vì chính trị gắn với quyền lợi và nhu cầu sinh tồn.

Ngay chuyện bây giờ, khi ta nói sở dĩ Đảng Cộng sản Việt Nam phải lệ thuộc Tàu là do Ý thức hệ cộng sản thì cũng chỉ đúng một phần. Đâu có phải cứ hai nước cùng chung Ý thức hệ Cộng sản thì thôn tính nhau? Vấn đề là nước Cộng sản nhỏ muốn tiến hành chiến tranh, rồi lại muốn chống xu thế dân chủ để tiếp tục nắm quyền độc trị thì phải dựa vào nước Cộng sản lớn giúp đỡ, nước lớn vốn rắp tâm xâm lược nên sử dụng sự giúp đỡ làm cái bẫy để bắt Đảng Cộng sản nhỏ bán dần chủ quyền, mặc dù đến nay cả hai bên chẳng ai xây dựng chủ nghĩa Cộng sản gì hết, chẳng ai còn tin vào cái bánh vẽ “*thế giới đại đồng*”. Vậy ***bản chất sự lệ thuộc Tàu là do ràng buộc chính trị trong môi trường Cộng sản, như một hệ quả đau đớn của việc chọn con đường Cộng sản, chứ không phải do sự thối nát Ý thức hệ.*** Ý thức hệ chỉ là yếu tố bắt nguồn lúc đầu. Những kẻ theo Tàu hiện nay là do nhu cầu chính trị, do quyền lợi chứ chẳng vì lý tưởng giai cấp vô sản gì hết.

Lại so sánh chế độ miền Bắc và chế độ miền Nam trước đây về hai mặt Thoát Trung và Khổng học. Miền Nam còn giữ Khổng học rất

nhiều, từ sách vở đạo đức, đến quan hệ xã hội nhưng họ dứt khoát Thoát Trung, biểu hiện ở việc chống Trung Quốc xâm lược Hoàng Sa năm 1974, và quy định một số nghề người Hoa không được làm để phòng người Tàu chi phối kinh tế và quốc phòng.

Trong khi miền Bắc khi đó bài trừ Khổng học, coi Khổng học là phong kiến phản động nên phá hết văn chỉ, đem câu đối làm cầu ao, chuông lợn, đầu tổ Nho học, thì lại ôm chân Tàu rất rõ, dập khuôn Tàu, phụ thuộc Tàu đến nỗi sinh ra nguy cơ Bắc thuộc hiện nay. Vậy không phải chống Khổng học thì Thoát Trung mà có khi ngược lại, vì nhiều nét của Khổng học đã được người Việt đồng hóa để thành vốn liếng văn hóa của chính người Việt.

Cuối cùng, xin cảm ơn việc khơi ra cuộc thảo luận Thoát Trung, đã huy động được sự đóng góp từ nhiều phía, làm cho một vấn đề rất hệ trọng được sáng ra, lần đầu tiên được đề cập một cách hệ thống, thiết tưởng là một sáng kiến đóng góp rất hữu ích cho công cuộc Thoát Trung hiện nay.

7. Nghĩ về mấy nguy biện trong việc chống Tàu xâm lược

**** Nguy biện về đoàn kết và phân ly:***

Như quy luật của muôn đời, sự đấu tranh để dân chủ hóa luôn luôn là cuộc đấu tranh giữa giới cai trị và giới bị trị, giữa chủ và thợ, nước nào cũng có, ở những mức độ khác nhau. Nhưng Đảng Cộng sản muốn phủ định, coi như cuộc đấu tranh ấy không có trong xã hội ưu việt này, nên dùng khẩu hiệu “*ý Đảng lòng dân*” để đúc hai khối “*cai trị và bị*

cai trị” thành một khối đồng nhất (nhưng đầy mâu thuẫn bên trong). Dân mà “*có ý kiến khác*” tức tách khỏi khối đúc ấy thì không phải là dân, Đảng coi là kẻ xấu hay là địch đấy!

- Nay trước tình trạng bị nước Cộng sản lớn xâm lược đang xuất hiện nguy hiểm: “*Bây giờ phải tập trung chống xâm lược, cả nước phải một lòng, đứng dưới sự lãnh đạo mà chống giặc, trong nước mà còn đấu tranh với nhau là mắc mưu chia rẽ của phản động đấy!*”. Lời hô hào nghe cảm động ghê, đoàn kết cả với kẻ nội xâm, nội gián sẵn sàng “*mở cửa thành*” cho giặc hả?

- Lập trường đúng đắn của Đảng ta là làm bạn với tất cả mọi người, không liên minh với nước này để chống lại nước kia! Nghe sao đạo đức quá, thế sao trước đây lại dựa hẳn vào Liên Xô – Trung Quốc để đánh “*Mỹ-Ngụy*”, sao bây giờ chỉ liên kết chiến lược toàn diện, thiết lập cả đường dây nóng với quân xâm lược, để đề phòng nhân dân ư?...

Nguy biện này là để giải thích vì sao Việt Nam không liên minh chiến lược với Hoa Kỳ, nhưng nội bộ Đảng giải thích với nhau nếu liên minh với Hoa Kỳ thì mất Đảng! Vẫn biết nếu liên minh với Hoa Kỳ thì sẽ không mất nước, nhưng thà mất nước còn hơn là mất Đảng! Thế là rõ!

- Nhiều nhà nghiên cứu, bình luận cứ phát hiện “*con đường cho Việt Nam*”, “*lối thoát cho Việt Nam*”, “*giải pháp tối ưu cho Việt Nam*” mà không biết rằng bây giờ làm gì có “*Việt Nam*” như một khối thống nhất. Như ông Lê Hồng Hà nhận xét “*Đảng bây giờ chỉ còn mỗi chức năng là cản trở sự phát*

triển của dân tộc”, vậy thì bài toán cho chính quyền Việt Nam và bài toán cho nhân dân Việt Nam là hai bài toán đáp số ngược nhau, đáp số tối ưu cho bên này sẽ là tai họa cho bên kia, làm gì còn khái niệm “Việt Nam” chung chung?

* *Ngụy biện về cương và nhu*

Bắt đắ dĩ phải tuyên bố công khai mâu thuẫn với Trung Quốc (về lãnh hải thôi, còn những mâu thuẫn khác vẫn giấu biệt), nhưng không cho dân bộc lộ sự phẫn nộ, mà khuyên “*phải bình tĩnh, chuyện lâu dài không nóng vội, mâu thuẫn như anh em trong nhà, mình phải chung sống lâu dài với nước bạn,*

bát nước đổ đi khó bốc lại, ta cần mềm dẻo giữ hòa bình để phát triển kinh tế... ”.

Ai cũng biết cương quá hay nhu quá đều không tốt, nhưng lúc cần nhu lại cương, lúc cần cương lại nhu thì thật quái đản.

Có một danh ngôn “*kẻ nào chấp nhận nhục nhã để tránh chiến tranh cuối cùng sẽ lãnh đủ cả hai thứ đó*”. Có cứng rắn, không sợ chiến tranh mới tránh được chiến tranh. Chính sự hèn nhát là thủ phạm rước chiến tranh vào nhà! Còn tình nghĩa anh em ư, nó đập vào mặt, nó nhục mạ cả dân tộc, nó xâm lăng rành rành, nó tề vào cái bát nước hữu nghị, còn anh em nữa ư?

* *Ngụy biện về lòng thương dân*

Người ta đang giải thích phải chịu nhún nhường Tàu Cộng hết cỡ vì sợ đánh nhau thì nhân dân khổ! Chỉ thương dân thôi!

Ồi chào, cảm ơn! (Giá nói 50 năm trước đây thì hơn).

Sao một bảng thống kê về điều tra, chỉ xếp nhân dân Việt Nam thuộc loại hạnh phúc thứ nhì thế giới thôi nhỉ, chắc vì lúc ấy cơ quan điều tra chưa được “quán triệt” chủ trương rất cảm động này.■

2-7-2014

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

(tiếp theo trang 71)

Chúa của tình yêu, Thiên Chúa của thập giá, Thiên Chúa đến để chịu thua thiệt và bị đóng đinh. Thiên Chúa của tình yêu mà bản tính yếu hèn và thiếu vắng tình yêu của ta không dễ dàng đón nhận. Ta đâu có muốn đón nhận một Thiên Chúa như vậy để phải theo gương Ngài. Ta đâu có muốn bắt chước Chúa Giêsu để chịu bách hại, bị đánh đòn và chịu thương tích. Ta đâu có muốn bị thua thiệt trong tình yêu, ngay cả với những người thân thiết nhất trong gia đình. Tâm tình của ta hôm nay cũng không khác xa tâm tình của những người Do Thái ngày xưa lắm đâu. Ta vẫn muốn một Thiên Chúa toàn thắng, vinh quang và thống trị vì chính ta cũng đang thầm mong mình được luôn toàn thắng và thống trị tha nhân. Ta không bao giờ muốn chịu thua, dù trong cuộc sống gia đình hay nơi đoàn thể, ngay cả trong những công tác phục vụ. Ta vẫn không

muốn chịu thua ngay trong những công tác phục vụ và sẽ rất bức mình khi ý kiến của mình bị phản đối, không được chấp nhận. Khi phải đối diện với viễn tượng phải gặp khó khăn và bị thua thiệt, ta mới thấy mình còn khác xa Chúa Giêsu và tâm tình của ta khác xa với sự hiền lành và khiêm nhường của Chúa.

Ngày xưa Chúa Giêsu nói với người Do Thái: “*Các ông không biết Người*”. Lời đó vẫn đúng cho con người hôm nay, không có khả năng nhận biết Thiên Chúa Đấng là tình yêu. Con người tưởng là mình mong muốn tình yêu, nhưng con người tự bản chất đã không có khả năng để thật sự yêu thương. Vì yêu thương đòi hỏi cho đi chính mình, mà con người sau nguyên tội, tự nhiên đã luôn hướng chiều vô vị kỷ, tự vệ, tìm mình, đặt mình làm trung tâm vũ trụ. Trong ý hướng đó thì họ không thể nhận biết tình yêu. Bản chất của tình yêu là sẵn sàng chết đi như Chúa Giêsu

nói: *Không có tình yêu nào cao cả hơn tình yêu dâng hiến mạng sống vì người mình yêu.* Con người thì không thể yêu thương như vậy và luôn cần sự cứu độ của Thiên Chúa.

Tin Mừng hôm nay mời gọi ta mở rộng tâm hồn đón nhận Thiên Chúa và ơn cứu độ của Ngài. Mời gọi ta nhận ra thân phận còn tội lỗi và thiếu vắng tình yêu. Mời gọi ta noi gương Chúa Giêsu, biết sống khó nghèo, khiêm tốn trước mặt tình yêu. Mời gọi ta phá đi mọi rào cản của thành kiến, tự ái, kiêu căng để đón nhận Chúa Giêsu là Đấng Thiên Sai, là Cứu Chúa của tâm hồn và cuộc đời ta.■

**Tích cực tham
dự chiến dịch
mỗi Độc Giả
giới thiệu thêm
Độc Giả mới.**

VIỆT NAM

Sẽ không kiện Trung Quốc

Mới đây, hôm 23.6.2014, Việt Nam và Tòa Trọng tài thường trực (PCA) (khác với Tòa án Công lý quốc tế của Liên Hiệp Quốc (ICJ) là cơ quan tư pháp của Liên Hiệp Quốc cũng có trụ sở tại La Haye, hoặc Tòa án Quốc tế về Luật Biển (ITLOS) là một cơ quan tư pháp thành lập theo Công ước Luật Biển 1982 có trụ sở đặt tại Hamburg, CH Liên bang Đức), đã ký Hiệp định nước chủ nhà và thư trao đổi về hợp tác giữa Chính phủ Việt Nam và PCA (đây là Tòa mà Philippines cũng đã chọn tòa này để khởi kiện China về “đường lưỡi bò” và một số nội dung khác), nhiều người cho rằng, đây có thể là bước chuẩn bị các thủ tục cần thiết, cho việc Việt Nam sẽ tiến hành khởi kiện China. Tuy nhiên, có vẻ như sự việc lại không hẳn lại như vậy. Bởi vì, quan hệ Việt Nam – China rất phức tạp, có nhiều mảng tối mà đa số người Việt không thể biết được.

Theo như sự hiểu biết của nhiều người, thì Việt Nam có thể kiện China lên một số Tòa án quốc tế, với các “gói” như sau:

1. Kiện về “Đường lưỡi bò” do China vẽ ra là không có cơ sở (Philippines khởi kiện China nội dung này là chính và một số nội dung khác.

2. China dùng vũ lực cưỡng chiếm Hoàng Sa vào năm 1974;

3. China dùng vũ lực cưỡng chiếm đảo Gạc Ma và 6 đảo khác thuộc quần đảo Trường Sa vào năm 1988.

4. China đưa giàn khoan Haiyang Shiyou 981 (HD-981) trái phép vào sâu trong vùng thềm lục địa và vùng đặc quyền kinh tế 200 hải lý thuộc chủ quyền Việt Nam, từ hôm 02.5.2014.

5. China đã có hành động vô nhân đạo đối với ngư dân Việt Nam bằng việc nhiều lần, nhiều năm... đâm chìm tàu đánh cá của ngư dân Việt Nam khi đang đánh bắt hải sản ở ngư trường truyền thống của Việt Nam.

6. China đang xây dựng các căn cứ quân sự ở Trường Sa, làm thay đổi hiện trạng so với cam kết “Tuyên bố về ứng xử của các bên ở Biển Đông (DOC)” mà China đã ký kết với Việt Nam và các nước ASEAN có liên quan.

Sở dĩ có thể dự đoán rằng, nhiều khả năng Việt Nam (thực ra là Bộ Chính trị Đảng Cộng sản Việt Nam), sẽ không khởi kiện China là

bởi vì:

1. Qua giọng điệu mà Bắc Kinh đã ra lệnh, với cái gọi là “bồn không được”, ta rất dễ nhận ra, đây là mệnh lệnh của kẻ ở bề trên, vượt ra khỏi khuôn khổ ngoại giao bình đẳng giữa hai nước theo thông lệ quốc tế. Rõ ràng, phải như thế nào ở phía sau hậu trường, thì Tân Hoa Xã, hãng thông tấn chính thức của China, mới dám giở giọng “ông chủ” như thế.

2. Có một thông tin đáng chú ý: sáng 26.6.2014, ông Chủ tịch nước Trương Tấn Sang đã có tiếp xúc với cư tri tại TP Hồ Chí Minh, tại buổi tiếp xúc này, ông cựu Chuẩn đô đốc Lê Kế Lâm, đã đặt câu hỏi với ông Trương Tấn Sang, rằng “*Trung Quốc đưa ra “miếng mồi”*”

20 tỉ USD ODA và 100 tỉ USD tín dụng. Bên cạnh đó họ nói không ràng buộc về chính trị nhưng thực chất như thế nào?”. Nếu như ai cũng hiểu được: “*Trong nguồn vốn ODA luôn có một phần viện trợ không hoàn lại, thấp nhất là 25% của tổng số vốn ODA*”, thì trong 20 tỷ USD vốn ODA nói trên, sẽ có ít nhất là 4 tỷ USD, là viện trợ không hoàn lại của Bắc Kinh cho Việt Nam. Đây là khoản tiền rất lớn đối với Việt Nam trong thời điểm này. Và vì vậy, Hà Nội nếu kiện China thì khác nào sẽ “há miệng mắc quai”. Ngoài ra, còn gần 50 “công trình trọng điểm” của Việt Nam,

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

**3111 NW Bucklin Hill Road
Silverdale, WA 98383**

**Business Hours:
Mon-Sat: 11 AM - 9 PM
Sunday: 12 PM - 8 PM**

(360)-662-1205

Vietnamese Noodle Soup – Phở

Pho is a fragrant beef noodle soup unique to Vietnam. The dish consists of rice noodles and a variety of meats mixed in a steamy beef broth or chicken broth seasoned with cinnamon, anise star, cloves and ginger. Chopped green onions and fresh coriander finish each serving. Pho is served with a side plate of garnishes at the table so diners can season the soup to taste. Lime, crunchy bean sprouts, Vietnamese basil, Asian mint and slices of jalapeno pepper enhance the dish's fresh flavor and add texture to this aromatic broth.

Large Bowl ... \$9.95

Small Bowl ... \$7.95

P1 Steak Phở - Phở Tái

Beef noodle soup topped with rare beef eye of round

P2 Brisket Phở - Phở Chín

Beef noodle soup topped with well done brisket

P3 Steak, Brisket Phở - Phở Tái Chín

Beef noodle soup topped with rare beef eye of round and well done brisket

P4 Combination Phở -

Phở Tái, Nam, Gấu, Gân, Sách
Beef noodle soup topped with rare beef eye of round, fatty flank, flank, tendon and tripe

P5 Meatball Phở - Phở Bò Viên

Beef noodle soup topped with beef meatballs

P6 Chicken Phở - Phở Gà

Chicken noodle soup with shredded chicken breast

P7 Tofu Phở

Chicken broth noodle soup topped with tofu and vegetables

P8 Phở without Meat ... \$5.95

Vermicelli Bowl - Bún

All rice noodle dishes are served in a bowl with fresh head lettuce, cilantro, bean sprouts, shredded carrots, chopped peanuts and Vietnamese sauce.

V1 Bún Chả Giò

Vietnamese eggroll with vermicelli noodle ... \$7.95

V2 Bún Tofu

Grilled tofu and vegetables ... \$7.95

V3 Bún Special - Bún đặc biệt

Grilled prawns, beef or chicken with eggroll ... \$10.95

Side Orders

Meatball & Broth ... \$5.00

Noodle or Broth ... \$2.50

Extra Lime (3 pcs) ... \$0.75

Extra Vegetables ... \$1.50

Small Dish of Jalapenos ... \$0.75

Beverages

Soft Drinks
Nước Ngọt ... \$1.75

Soybean Milk (cold)
Sữa Đậu Nành ... \$2.50

Vietnamese Style Drip Coffee with Condensed Milk (Hot or Iced)
Café Sữa ... \$3.25

Vietnamese Style Drip Coffee: Black (Hot or Iced)
Café Đen ... \$3.25

Appetizer – Khai Vị

Fresh springroll served with noodles, lettuce, and choice of meat or tofu

A1 Vietnamese eggroll - Chả Giò
3 rolls ... \$5.25 one ... \$1.85

A2 Shrimp springroll - Gỏi Cuốn Tôm
2 rolls ... \$5.25 one ... \$2.75

A3 Chicken springroll - Gỏi Cuốn Gà
2 rolls ... \$5.25 one ... \$2.75

A4 Tofu springroll - Gỏi Cuốn Chay
2 rolls ... \$5.25 one ... \$2.75

Teriyaki Entrees

Served with steamed rice and stir-fried vegetables (substitute brown rice for \$0.75 or fried rice for \$1.50 extra)

Chicken Teriyaki ... \$7.50

Pork Teriyaki ... \$7.50

Beef Teriyaki ... \$8.95

Tofu Teriyaki ... \$6.95

Chicken & Pork ... \$8.50

Chicken & Beef ... \$8.75

Pork & Beef ... \$8.95

Tofu with Pork, Chicken or Beef ... \$7.95

Chung's Special with Pork, Chicken & Beef ... \$10.95

Half order of Chicken, Pork, Beef or Tofu ... \$5.25

Side Orders

Steamed Rice
Small ... \$2.50
Large ... \$5.00

Veggies
Small ... \$2.50
Large ... \$5.00

Fried Rice
Small ... \$3.75

Brown Rice
Small ... \$2.50
Large ... \$5.00

Stir-Fried Hong Kong Noodles & Veggies ... \$6.95

Stir-Fried Hong Kong Noodles with Chicken, Pork or Tofu ... \$8.50

Stir-Fried Hong Kong Noodles with Beef ... \$9.95

Stir-Fried Hong Kong Noodles with Shrimp ... \$10.95

Chicken Fried Rice ... \$7.50

Shrimp Fried Rice ... \$9.50

Pork Fried Rice ... \$7.50

Beef Fried Rice ... \$8.95

Veggie Fried Rice ... \$6.95

DENTISTRY

Le, Ngoc Bich, D.D.S. - Le, Emmy, D.D.S.

Trung Tâm Little Saigon

14364 Brookhurst St.

Garden Grove, CA 92843

(Giữa chợ Quang Minh & Nam Hoa)

714-531-1088

714-531-2577

- ❖ Tổng quát
- ❖ Cây răng (Implants)
- ❖ Niềng răng thẩm mỹ
- ❖ Nhổ răng mọc ngầm
- ❖ Nhổ răng cấm
- ❖ Mổ nướu răng
- ❖ 1 Hr. Zoom Bleaching
- ❖ Làm các loại răng giả

Trung Tâm Long Beach

Anaheim Dentistry

906 E. Anaheim St.

Long Beach, CA 90813

562-491-5529

1-866-RĂNG ĐẸP

***Tham khảo miễn phí
Nhận các loại bảo hiểm
PPO, Medical, Trả góp
(Care Credit)***

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am-6pm Thứ Bảy 9am-3pm
Đóng cửa Thứ Năm. Chủ Nhật theo hẹn

www.ledentalcenter.com

mà 100 tỷ USD nói trên đang góp phần làm “ổn định xã hội”.

Có thể khẳng định rằng, câu hỏi mà ông Lê Kế Lâm nêu ra trên đây là rất có cơ sở (bài báo cũng không đề cập việc ông Trương Tấn Sang trả lời ông Lê Kế Lâm). Với nguồn dự trữ ngoại tệ đứng đầu thế giới hiện nay, với số tiền là 3.312 tỷ USD (ba nghìn ba trăm mười hai tỷ đô la Mỹ – tài khóa 2012-2013), thì việc bỏ ra 120 tỷ USD cho Việt Nam vay để nhằm không chế chính trị, thì là quá rẻ, và Bắc Kinh đang rất thành công ở Việt Nam ngoài sự mong đợi.

Như vậy, có thể nói, bằng những khoản tín dụng và đầu tư lớn, Bắc Kinh đã buộc Bộ Chính trị Đảng Cộng sản Việt Nam, gần như phải khuất phục. Do đó, việc báo chí lên tiếng về khả năng Việt Nam khởi kiện China, phải chăng đây chỉ là động thái an dân và trấn

an dư luận của Đảng Cộng sản Việt Nam?

3. Một lưu ý nữa để mọi người quan tâm cùng suy luận, rằng, quan hệ Việt Nam – China, nếu vẫn chỉ là quan hệ giữa hai đảng cộng sản (thực chất là như vậy), thì sẽ không có chuyện Đảng Cộng sản Việt Nam lại đi kiện Đảng Cộng sản China. Bằng chứng là, bất chấp căng thẳng giữa hai nước từ vụ giàn khoan HD-981, thì hai đảng vẫn “*bồi dưỡng đào tạo cán bộ giữa hai đảng Trung Việt, triển khai công tác đào tạo cán bộ cho Đảng Cộng sản Việt Nam, kế hoạch trong 5 năm đào tạo 300 cán bộ Đảng Cộng sản Việt Nam; trong đó, Hà Nội và TP Hồ Chí Minh, mỗi thành phố 100, và 100 cán bộ của các tỉnh có quan hệ hợp tác với Quảng Đông như TP Hải Phòng, Đà Nẵng, tỉnh Quảng Ninh, Quảng Nam...*”

Với những luận cứ trên đây, việc nghi ngờ rằng, khả năng Việt Nam sẽ không khởi kiện China, về các vấn đề liên quan đến chủ quyền của Việt Nam ngoài Biển Đông là hoàn toàn có cơ sở nếu không có một vài diễn biến khác, mà không ai có thể ngờ được, như chính những góc khuất giữa hai Đảng Cộng sản Việt Nam và Đảng Cộng sản China đã tồn tại gần 85 năm qua.

Nhưng dù thế nào đi chăng nữa, phần thua đã chắc chắn thuộc về Đảng Cộng sản Việt Nam, không chỉ thua với đối thủ là Đảng Cộng sản China, mà đau hơn, Đảng Cộng sản Việt Nam còn thua ngay với chính Nhân Dân Việt Nam. Đảng Cộng sản Việt Nam hiện đang là gì trong con mắt Nhân Dân, thì đã có câu trả lời.

■ *Hoàng Mai (DCV. info.)*

Loạn To Mất Rồi!

(tiếp theo trang 84)

lượt ông thì chúng ta sẽ tính...

Phục cô tiếp viên này quá. Rất nhiều khi chúng ta bị hỏi: ‘Anh có biết tôi là ai không? Mà có biết tao là ai không?’ nhưng ta không có câu trả lời. Cô tiếp viên ở phi trường đã dạy tôi một câu trả lời tuyệt vời.

Đến đây thì cụ Chánh chủ nhà cũng xin kể một tin thời sự: Cuối tháng Sáu vừa qua, khắp Canada bùng lên một phong trào xã hội cổ vũ việc cho phép đàn ông yêu đàn ông, đàn bà yêu đàn bà, gọi là lễ hội ‘đồng tính’. Rất nhiều cuộc diễn hành hoan hô việc này đã diễn ra.

Ông ODP phát biểu ngày: Tận

thế đến nơi rồi! Xưa nay nam nữ thu hút nhau, đó là luật của Tạo Hóa, nay thì con người muốn thay đổi. Tôi mới đọc được một chuyện cười rất điển hình về việc này. Rằng có hai người bạn già gặp nhau. Một ông thấy bạn mình mặt mũi ủ rũ liền hỏi tại sao. Ông bạn kia âu sầu trả lời: Tôi có 3 thằng con trai đã lớn nhưng không thằng nào chịu lấy vợ. Hỏi ra mới biết chúng chỉ mê đàn ông. Ông bạn liền hỏi: Thế cả nhà ông không có ai yêu đàn bà sao? Ông kia đáp ngay: Có chứ, đó là vợ tôi bây giờ.

Thế giới đang bắt đầu đảo điên. Loạn to mất rồi, các cụ ơi! ■

LTS: Tác giả Trà Lũ vừa xuất bản 2 tác phẩm mới: **Đất Quê Hương 2** và **600 Chuyện Cười**, và tái bản 3 cuốn chuyện cười

cũ. Độc giả muốn mua những sách này, xin liên lạc trực tiếp với tác giả: petertralu@gmail.com

Cười Tỉ Cho Vui

THIỆU MỚI CẦN

Ông bố vợ tương lai hỏi thử anh chàng sắp cưới con gái ông:

- Nếu cho anh chọn giữa tiền bạc và đạo đức, anh chọn cái nào?
- Thưa, con sẽ chọn tiền bạc
- Sao anh ham tiền quá vậy?

Nếu là tôi, tôi sẽ chọn đạo đức
- Dạ thưa, theo lẽ thường, người ta chỉ chọn cái mà người ta không có. ■

Trong 30 Ngày Qua

ĐTC: Hãy nhớ đến các tín hữu Mosul trong lời cầu nguyện

Theo Zenit- Đức Thánh Cha Phanxicô đã kêu gọi tất cả các tín hữu tại quảng trường thánh Phêrô hãy nhớ cầu nguyện cho các Kitô hữu chạy trốn khỏi thành phố

Mosul Iraq, và tiếp tục cầu nguyện cho những người khác bị cuốn vào các cuộc xung đột trên thế giới, đặc biệt là ở Trung Đông và Ukraine.

Đức Thánh Cha đã kêu gọi điều này sau khi đọc kinh Truyền Tin vào trưa Chúa Nhật 20.07, tại quảng trường Thánh Phêrô.

Ngài đưa ra lời mời gọi này vì hôm thứ Bảy, 19.07, các chiến binh Hồi giáo đã đánh đuổi các tín hữu Mosul chạy ra thành phố. Sự hiện diện của các tín hữu ở Thành phố này đã có từ 1.600 năm trước, cho

đến nay, khi cuộc chiến ở Iraq xảy ra, 60.000 Kitô hữu đã bỏ thành phố ra đi.

ĐTC nhắc lại rằng tại Mosul và các vùng khác ở Trung Đông, vào thời kỳ đầu của Kitô giáo, các Kitô hữu đã “sống với đồng bào của họ, nỗ lực đóng góp những lợi ích đáng kể cho xã hội”.

ĐTC nói: “Tôi mời các bạn nhớ đến họ trong lời cầu nguyện. Tôi cũng mong các bạn kiên trì cầu nguyện cho những căng thẳng và xung đột đang còn tồn tại trong các vùng khác nhau trên thế giới, đặc biệt là ở Trung Đông và Ukraine.”

“Nguyện xin Thiên Chúa của hòa bình thông ban bình an của Ngài cho tất cả cho tất cả mọi người để họ biết đối thoại và hòa giải. Bạo lực sẽ không chiến thắng bằng bạo lực. Bạo lực sẽ bị tiêu diệt bởi hòa bình!”

Đức Thánh Cha chiêm niệm trong giây lát trước khi cầu xin cùng Mẹ Maria, Nữ Vương Hòa Bình cầu bầu cho thế giới. (*Hoàng Minh, VRNs*)

Nữ tu đầu tiên được bổ nhiệm Hiệu trưởng Học Viện Giáo Hoàng

Lần đầu tiên trong lịch sử của Giáo Hội, một phụ nữ đã được bổ

nhệm làm hiệu trưởng một Đại Học Giáo Hoàng.

Đức Hồng Y Zenon Grocholewski, Chủ tịch Ủy ban Thánh Bộ Giáo Dục Công Giáo, đã đặt Sơ Mary Melone thuộc Dòng Pha-xi-cô làm hiệu trưởng Đại Học Giáo Hoàng thánh An-tôn.

Sơ là một chuyên gia nghiên cứu về linh đạo Thánh An-tôn Padua và Sơ Mary cũng là nữ tu đầu tiên có phẩm hàm giáo sư về phân khoa thần học của đại học Công Giáo Rô-ma.

Sơ sinh tại Spezia năm 1964, sau khi hoàn thành Đại học, Sơ gia nhập Dòng Chị Em Phan-xi-cô của Thánh Nữ Angelina, Sơ khấn tạm năm 1986 và khấn trọn vào năm 1991.

Sơ hiện đang là chủ tịch về phân khoa thần học xã hội Ý và là cựu giám đốc của Học Viện Khoa Học Tôn Giáo ” *Redemptor hominis.*” Sơ Mary cũng đã tổ chức nhiều khóa học chuyên nghiên cứu thần học, và đã xuất bản nhiều bài viết và bình luận.

Sơ đã từng nói trong một cuộc phỏng vấn dành cho báo Quan Sát Viên Rô-ma hồi năm 2011 trong dịp Sơ được bầu làm hiệu trưởng của

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

một trường đại học thần học rằng: Giáo Hội “không coi trọng giới tính” trong việc phát triển tài năng, mà là cùng hợp tác. (Pv.RVNs)

Chiến sự Trung Đông ác liệt với trên 500 người chết

Chỉ trong ngày chủ nhật đã có hơn 100 người thiệt mạng trong chiến cuộc đang dâng cao ở Dải Gaza và đến thứ hai 21/7 tổng số người Palestine bị giết đã vượt quá 500 người.

Ngoại Trưởng Hoa Kỳ John Kerry bay đến Cairo cố vận

Một cậu bé người Palestine sợ hãi khi đi qua vùng chiến sự. Photo Courtesy: REUTERS/ Suhaib Salem

động một cuộc ngừng bắn cho chiến sự đã kéo dài 2 tuần qua. Mặc dù Hội Đồng Bảo An của Liên Hiệp Quốc ra lời thúc giục hai bên ngừng bắn, cả Israel lẫn Hamas vẫn đánh nhau khốc liệt.

Trong ngày hôm qua nhóm Hamas đã giết chết 13 binh sĩ

Israel, vẫn tiếp tục pháo kích dữ dội vào sâu trong lãnh thổ Israel và cho các tay súng xâm nhập Israel. Con số thiệt hại hai bên hôm qua là cao nhất từ 8 năm qua.

Các phản lực cơ, pháo nặng và xe tăng của quân đội Israel vẫn tiếp tục nã vào các vị trí của nhóm Hamas. Có một gia đình Palestine với 28 thành viên đều bị giết sạch dưới đạn pháo của quân đội Israel. Ngay cả một bệnh viện cũng trúng đại xe tăng làm 4 người chết và 70 người khác bị thương.

Kể từ khi chiến sự bùng lên từ ngày 8 tháng 7 và không ngưng, con số người Palestine bị giết đã lên đến 518 người, kể cả gần 100 trẻ em. Phía Israel cho hay có 18 quân nhân của họ thiệt mạng, cùng với 2 thường dân.

Gilad Erdan, Bộ Trưởng Truyền Thông Israel và là thành viên của Ủy Ban An Ninh Quốc gia của chính phủ, nhận định: “Lúc này khó lòng nói đến việc ngưng bắn được. Chúng tôi cần phải hoàn thành nhiệm vụ, đó là phải tiêu diệt các đường hầm của phiến quân Hamas” .
(Trần Vũ)

Sĩ quan Nga khai nhận bắn hạ MH17

Hai Sĩ quan Nga bị phía Ukraine bắt được, đã khai nhận rằng: vũ khí bắn hạ máy bay Malaysia khiến 298 người thiệt mạng là của Nga. Tổng thống Putin ngày càng phải chịu nhiều áp lực từ cộng đồng quốc tế sau thảm họa

MH17 bị hỏa tiễn bắn hạ.

Người đứng đầu tổ chức tình báo của Kiev, Tướng Valentyn Nalyvaichenko cho biết, vệ tinh đã quay được một đoạn clip khu vực Donetsk khi cuộc tấn công xảy ra. Hình ảnh quay được cho thấy: 3 bệ phóng (3 chiếc xe chuyên dụng) chở hỏa tiễn rút chạy về phía biên giới với Nga.

“Chi tiết quan trọng nhất là tên của 3 người đã trực tiếp bấm nút khai hỏa hệ thống hỏa tiễn Buk”, ông nói.

Tướng Nalyvaichenko còn cho biết thêm, quân đội Ukraine đã bắt được 2 binh lính mang quốc tịch Nga. Cả 2 người cùng khai nhận hỏa tiễn bắn hạ máy bay Malaysia là của Nga.

Trước bằng chứng của hình ảnh rõ ràng, Ukraine và Mỹ ngay lập tức yêu cầu điện Kremlin có lời giải thích thỏa đáng.

Tổng thống Obama yêu cầu Tổng thống Nga Putin phải có trách nhiệm về việc 3 sĩ quan người Nga bị bắt, và buộc tội đã bắn vào chiếc Boeing.

“Đây là lúc để ông Putin lộ mặt, chính thức vào cuộc, và chấm dứt hoàn toàn bạo loạn ở miền Đông Ukraine”, ông Obama nói .

Trong một thông điệp gay gắt gửi đến ông Putin, ông Obama nói: “Chúng tôi không có thời gian để tuyên truyền, không có thời gian để chơi trò chơi, khi mà điều kinh hoàng này đã xảy ra! Cộng đồng quốc tế phải đứng về phía công lý. Phải chắc chắn sự thật được phơi bày!”

Trước đó, Tổng thống Mỹ gọi hành động tấn công vào một máy

Hình ảnh vệ tinh cho thấy xe chở bộ phóng phi đạn Buk rút chạy về phía biên giới Nga.

bay dân sự, cướp đi mạng sống của 298 thường dân là một tội ác, một hành động khủng bố!

Đại sứ Anh ở Liên hiệp quốc, ông Mark Lyall Grant thẳng thừng nói: “Rõ ràng trách nhiệm của những vụ việc bạo lực vô nghĩa này thuộc về kẻ đã cung cấp vũ khí, thiết bị, và tư vấn cho phe nổi loạn!”

Cựu Ngoại trưởng Hillary Clinton yêu cầu cộng đồng EU gây áp lực mạnh hơn cho ông Putin trong vụ việc này.

Thủ tướng Australia Tony Abbott cũng nóng lòng kêu gọi một cuộc điều tra độc lập. Ông đánh giá việc Nga đổ trách nhiệm lên Ukraine là hoàn toàn không thỏa đáng.

Đại diện cho Anh Quốc, Hoàng tử William cũng phát biểu, chia sẻ nỗi mất mát với thân nhân các hành khách, và nhấn mạnh: “Lời nói không thể che mờ được công lý, và các bằng chứng!”

Trước đó, một nguồn tin mật cho biết 1 trong 2 hộp đen của máy bay MAS đã được ngấm ngấm giao cho Nga.

Hiện Tổng thống Nga đang phải đối mặt với áp lực ngày càng tăng sau thảm kịch MH17, trong khi dư luận quốc tế rõ ràng đang đứng về phía Tổng thống Petro Poroshenko ngày một nhiều hơn.

Yên Yên (Lược dịch theo Reuters).

Công an Hà Nội bắt cóc công dân Hoa Kỳ ngay trong khách sạn

VRNs (11.07.2014)
Sài Gòn- Lúc 12h30 ngày 10/07/2014 cô Grace Bùi, một công dân Mỹ đang đi du

lich ở Hà Nội thì công an Hà Nội đã tới bắt cóc cô khi cô đang ở trong khách sạn 55 Hàng Bè ngay tại trung tâm thủ đô Hà Nội.

Được biết cô Grace đến Hà Nội từ vài ngày trước để tham quan và gặp gỡ và uống café một số bạn bè mà cô đã quen trên facebook, sáng ngày 10/07 cô đến thăm bà Phùng Thị Trâm là bệnh nhân đang điều trị trong bệnh Y học Cổ truyền (28 Nguyễn Bình Khiêm, HN).

Công an đã theo dõi cô qua facebook của cô và một số bạn bè của cô chia sẻ hình ảnh về chuyện viếng thăm bệnh nhân và các buổi café rồi lên kế hoạch bắt cóc cô.

Cô cho biết, ở đồn công an cô đã bị công an chiếm đoạt điện thoại và công an kiểm soát luôn tài khoản facebook, cô lưu ý tới bạn bè là những gì diễn ra trên trang facebook của cô (Grace Bùi) lúc này là không phải do cô thực hiện. Công an đã chất vấn cô thật nhiều về những người bạn mà cô đã quen trên facebook như: Ls Đài, A Chí, Anthony, Le Anh Hung, JB V, Thúy Nga...

Công an Hà Nội đòi trục xuất cô về Mỹ, Cô Grace phản ứng vì

Cô Jenifer ở giữa, cô Thúy Nga bên phải và cô Grace bên trái

Cô Grace đi thăm bà Trâm ở bệnh viện

cô ấy đến du lịch ở Saigon trước đó nên hành lý và con chó của cô đang để ở Saigon, cô cần quay lại để nhận lại. Công an Hà Nội giả vờ chấp thuận để mang cô đi, cô không ngờ họ đã nói láo, và họ đã đẩy cô lên máy bay rồi trực xuất qua Hàn Quốc, hiện tại cô đang ở Hàn Quốc.

Được biết cùng ngày công an Hà Nội cũng đã bắt cóc và trực xuất thêm một công dân Hoa Kỳ khác khi ông này đang tham gia làm từ thiện ở miền bắc Việt Nam.

Cựu tổng thống Pháp Sarkozy bị tạm giam

Ông Nicolas Sarkozy vừa bị tạm giữ để thẩm vấn trong một cuộc

điều tra tham nhũng, một tình thế chưa từng có đối với một cựu tổng thống Pháp.

“Ông Sarkozy vừa được triệu tập tới Nanterre và đang bị tạm giữ để thẩm vấn”, Reuters dẫn lời một nguồn tin tư

pháp cho biết. Các nhà điều tra chống tham nhũng có thể giữ ông trong vòng 24 giờ và gia hạn thêm một ngày nữa..

Ông Sarkozy được triệu tập đến ngoại ô Paris một ngày sau khi giới điều tra tạm giữ ông Thierry Herzog, luật sư của ông và hai thẩm phán.

Cựu lãnh đạo Pháp đang là trọng tâm của cuộc điều tra về việc liệu ông có cố dùng ảnh hưởng của mình để lấy thông tin về một cuộc điều tra khác, liên quan đến cáo buộc cố lãnh đạo Libya Muammar Gadhafi tài trợ chiến dịch tranh cử của ông Sarkozy năm 2007.

Giới chức nghi ngờ ông Sarkozy và luật sư theo dõi vụ điều tra bằng một mạng lưới nguồn cung cấp thông tin, và đang xác

định liệu cựu tổng thống Pháp 59 tuổi có hứa hẹn với một thẩm phán cấp cao về vai vế ở Monaco để đổi lấy thông tin hay không.

Ông Sarkozy là tổng thống Pháp từ năm 2007 đến 2012. Đây là lần đầu tiên một cựu tổng thống Pháp bị cảnh sát giam giữ. Vụ việc lần này có thể phá hoại hy vọng quay lại chính trường của ông Sarkozy, trong chiến dịch tranh cử tổng thống năm 2017.

Người tiền nhiệm của ông

Sarkozy, ông Jacques Chirac, năm 2011 từng nhận án tù treo vì tội tham ô và vi phạm lòng tin khi còn là thị trưởng Paris. ■

(AFP-VNExpress)

Natsuki Kitayama

(tiếp theo trang 86)

tên rất phổ biến và nổi tiếng ở nước Nhật. vì đó là tên của Nữ vương đầu tiên ở nước Nhật (Không phải là tổ tiên của gia đình Nhật Hoàng). Nhưng cô Trangđài vừa giải thích tên Himiko có nghĩa là “đứa bé nhìn thấy lửa” thì tôi cũng

hiểu nó cũng có nghĩa như thế, mặc dù chữ Hán của nó khác với tên Nữ vương ấy. Vâng, cô Himiko Nguyễn Hoàng Kim thì tôi có gặp một lần ở quán cafe của cô ấy. 3, 4 năm trước tôi đọc bài giới thiệu về quán cafe của cô Himiko ở tạp chí “Vietnam Sketch” trên mạng. Thấy quán đó có vẻ lạ nên tôi đi thử với các bạn. Quán đó đúng là

lạ và độc đáo.

TGT: Xin chân thành cảm ơn Cô Na đã cho phép Trangđài thực hiện cuộc phỏng vấn này. Kính chúc Cô nhiều sức khỏe và mọi điều thành công trong tương lai. Dōmo arigatō, Natsuki-san!■

PHÂN ƯU

Được tin

Bà Vũ Hoài Thu

Nhũ danh **Maria Catarina NGUYỄN THỊ MINH TÂM**
Đã được Chúa gọi về ngày 22 tháng 7 năm 2014 tại San Diego, California, Hoa Kỳ

Hưởng Thọ 75 tuổi

An Táng tại Nghĩa Trang Chúa Chiên Lành, California, Hoa Kỳ

Thành Kính Phân Ưu cùng Ông **Vũ Hoài Thu**, Anh chị **Nguyễn Đức Cường**
- **Bùi Mỹ Dung**, **Nguyễn Thị Minh Đức** - **Tặng Kiệt** cùng toàn thể **Tang Quyển**

Nguyện xin Thiên Chúa đón nhận **Linh Hồn Maria Catarina**
vào hưởng Nhan Thánh Chúa

Thành Kính Phân Ưu

Gia đình Trần Văn Cảo - Gia đình Trần Phong Vũ - Diễn Đàn Giáo Dân

PHÂN ƯU

Được tin buồn: Hiền thê anh **Nguyễn Xuân Nghĩa** là

NGHỆ SĨ QUỲNH GIAO

NGUYỄN PHƯỚC CÔNG TẶNG TÔN NỮ ĐOAN TRANG

Pháp Danh **NHƯ NGHIÊM**

Đã từ trần ngày 23 tháng 7 năm 2014

Tại Fountain Valley, California, USA

Hưởng thọ 67 tuổi

Thành Kính Phân Ưu cùng anh **Nguyễn Xuân Nghĩa** và **Tang Quyển**
Nguyện cầu **Hương Linh Như Nghiêm Đoàn Trang** tiêu diêu Miền Cực Lạc

Thành Kính Phân Ưu

Gia đình Phan Lạc Phúc

Gia đình Văn Quang

Gia đình Nguyễn Quang Hà

Gia đình Hồng Dương

Gia đình Phạm Bá Cát

PHÂN ƯU

Chúng tôi vừa nhận được tin ông:

LOUIS MAI VIẾT HIẾU

Nguyên Phó Chủ Tịch Ban Thường Vụ Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp thuộc Cộng Đồng CGVN Giáo Phận Orange, đã được Thiên Chúa gọi về cùng Ngài

sau 78 năm sống trên dương thế

Trên cương vị con người, chúng tôi xin được chia buồn cùng

bà Quả Phụ Mai Viết Hiếu và tang quyền trước sự mất mát lớn lao này.

Trong niềm tin nơi Ôn Phục Sinh của Chúa Giêsu Kitô, chúng tôi thành khẩn nguyện cầu cùng Thiên Chúa Cha –qua lời chuyển cầu của Đức Trinh Nữ Maria và Thánh Bổn Mạng Louis- sớm đưa linh hồn Louis về Thiên Quốc

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Ô/B NGUYỄN XUÂN HÂN – Ô/B HOÀNG LIÊN

BÀ QUẢ PHỤ TRIỆU NGỌC TOÀN – Ô/B TRẦN VĂN TƯỜNG

PHÂN ƯU

BBT nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân & Nhóm Gioan Tiền Hô vừa hay tin ông:

LOUIS MAI VIẾT HIẾU

Nguyên Phó Chủ Tịch Ban Thường Vụ Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp thuộc Cộng Đồng CGVN Giáo Phận Orange, đã được Thiên Chúa gọi về cùng Ngài

Hưởng thọ 78 tuổi

Là con người, chúng tôi xin được chia sẻ sự mất mát lớn lao này cùng Bà Quả Phụ MAI VIẾT HIẾU và toàn thể tang quyền. Tuy nhiên, với niềm xác tín nơi Chúa Giêsu Kitô Phục Sinh, chúng tôi khẩn nài Thiên Chúa Cha –qua lời bầu cử của Đức Trinh Nữ Maria và Thánh Quan Thày Louis- sớm đưa Linh hồn người quá cố về hưởng phúc Trường Sinh nơi Thiên Quốc

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Ban Chủ trương Nguyệt san DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN
& các thân hữu trong Liên Nhóm GIOAN TIỀN HÔ

ĐẢNG SAU NHỮNG VỤ “XÉ RÀO” trong hàng ngũ “Thái Tử Đảng”¹

Thái Tử Đảng

Cụm từ “Thái Tử Đảng” xuất xứ từ dư luận quần chúng Trung cộng, chỉ lớp người thuộc thế hệ con cháu những công thần của chế độ. Họ còn được mệnh danh là những “Hạt Giống Đỏ” được đảng nuôi dưỡng và quan tâm đặc biệt để kế thừa sự nghiệp cha anh. Chủ nào tớ ấy, từ lâu sự tiếp nối trong giới cầm quyền đảng và nhà nước Hà Nội cũng rập khuôn theo mô thức của Bắc Kinh. Nó chưa đến nổi lộ liễu và trắng trợn như trong chế độ CS Bình Nhưỡng,

Nguyễn Thanh Nghị, con trai Nguyễn Tấn Dũng, khuôn mặt tiêu biểu cho thế hệ “Hạt Giống Đỏ” Việt thời nay.

nhưng về bản chất nó không khác gì truyền thống cha truyền

1. Con cháu các nhân vật cao cấp của Đảng và Nhà nước tại Trung Quốc công khai chiếm nhiều vị trí quan trọng trong nền kinh tế và hệ thống quyền lực, tạo ra cái tên ‘Thái tử Đảng’, được Phương Tây gọi là ‘Chinese princelings’. Chính Tập Cận Bình cũng xuất thân trong một gia đình có gốc gác lớn trong đảng, thân phụ ông là Tập Trọng Huân, một trong những khuôn mặt được chế độ nể trọng.

con nối trong thời phong kiến.

Điểm qua những khuôn mặt được coi là “Hạt Giống Đỏ” trong Ban Chấp hành T/U sau đại hội XI, có Nguyễn Thanh Nghị (ủy viên dự khuyết), con trai TT Nguyễn Tấn Dũng; Nông Quốc Tuấn, con trai TBT khóa X Nông Đức Mạnh; Nguyễn Chí Vịnh, con trai tướng Nguyễn Chí Thanh; Phạm Bình Minh, con trai cố BT/NG Nguyễn Cơ Thạch; Nguyễn Xuân Anh (ủy viên dự khuyết), con trai ủy viên BCT khóa X Nguyễn Văn Chi; Trần Sỹ Thanh (ủy viên dự khuyết), cháu chủ tịch QH Nguyễn Sinh Hùng v.v... Riêng “Thái Tử” Nguyễn Thanh Nghị hiện là Thứ trưởng trong nội các đương nhiệm và đang được cha là TT Dũng chuẩn bị kỹ lưỡng cho những bước lớn trong đại hội XII khai diễn vào năm 2016 tới đây.

Những Thái Tử Đảng “xé rào”

Trong những năm gần đây, người ta thấy xuất hiện hai hiện tượng “xé rào” trong hàng ngũ những “Hạt Giống Đỏ” của chế độ Hà Nội. Trước hết là trường hợp tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ. Ông sinh năm 1957, con trai cố Bộ trưởng Cù Huy Cận, một nhà thơ nổi tiếng, đồng thời là con nuôi và cũng là cháu ruột một nhà thơ khác họ Ngô, bút hiệu Xuân Diệu. Ông tốt nghiệp Học Viện Hành Chánh công tại Pháp, có học vị thạc sĩ Văn Chương và tiến sĩ Luật tại đại

học Sorbonne. Trước khi “xé rào”, họ Cù từng giữ nhiều chức vụ khác nhau trong chế độ.

Năm 2005, ông khởi kiện UBND tỉnh Thừa Thiên - Huế về quyết định cấp phép đầu tư xây dựng dự án khách sạn Life Resort trên đồi Vọng Cảnh.

Năm 2006, ông nộp đơn tự ứng cử chức Bộ trưởng Bộ Văn hóa Thông tin. Năm sau, ông tranh cử Đại biểu Quốc hội với tư cách “ứng viên độc lập”, nhưng cả hai trường hợp đều bị nhà nước tìm cách vô hiệu hóa, vì nó vượt ra ngoài cái “khung” của chế độ.

Ngày 11-6-2009 ông minh danh gửi đơn kiện TT Nguyễn Tấn Dũng về việc ký quyết định cho phép Bắc Kinh khai thác Bô-Xít ở Tây Nguyên. Trong bài phỏng vấn của Đài Tiếng nói Hoa Kỳ một năm sau, Hà Vũ đã nêu quan điểm là dứt khoát phải loại bỏ điều 4 trong Hiến Pháp.

Khi vụ tranh chấp biển Đông nổ ra năm 2011, trả lời phỏng vấn đài VOA, Cù Huy Hà Vũ cho rằng tham vọng của Trung Quốc ở biển Đông là “quá lộ liễu” với sơ đồ 9 đoạn hình “lưỡi bò”. Ông cũng cho rằng việc đồng hành quân sự với Hoa Kỳ để đối phó với TQ là “mệnh lệnh của thời đại”. Theo ông, sau khi Đông Âu sụp đổ, Bắc Kinh đã biến tướng thành chủ nghĩa Tân Đại Hán với tham vọng bành trướng lãnh thổ và trở thành mối đe dọa quân sự có tính toàn cầu.

Dư luận cho rằng chính những động thái công khai lên án Bắc Kinh này là giọt nước cuối cùng khiến Cù Huy Hà Vũ bị bắt vào cuối năm 2010 và trong phiên tòa tháng 4 năm 2011 bị kết án 7 năm

Picture of Cu Huy Ha Vu arrested (European Pressphoto Agency)

tử ở với ba năm quản chế.

Để thỏa mãn những đòi hỏi của Hoa Kỳ và yêu sách của các quốc gia trong Hội đồng Nhân quyền LHQ, mùa Xuân năm 2014, trước ngày TQ điều giàn khoan HD 981 vào vùng đặc quyền kinh tế VN, Cù Huy Hà Vũ được phóng thích trước thời hạn, nhưng lập tức bị tổng xuất qua Mỹ.

“Hạt Giống Đỏ” thứ hai là Ba Sàm Nguyễn Hữu Vinh. Ông sinh ngày 15-9-1956 ở Hà Nội. Xuất thân trong gia đình có truyền thống cách mạng, Nguyễn Hữu Vinh là trai út ông Nguyễn Hữu Khiếu, từng giữ các chức Bộ trưởng Lao động, Đại sứ toàn quyền của CHXHCNVN tại Liên Xô.

Cá nhân Nguyễn Hữu Vinh đã làm việc tại Bộ Công An, sau bỏ việc ra lập tổ hợp thám tử tư. Cuối cùng trở thành một Blogger nổi tiếng với những trang mạng chống cả Hà Nội và Bắc Kinh. Trong những năm đầu, các cơ quan an ninh nhà nước được lệnh bám sát hành tung của họ Nguyễn, nhưng chưa động thủ vì sợ bút giấy động rừng.

Hôm 05-5-2014, ba ngày sau khi Trung Cộng công khai điều giàn khoan “khủng” HD 981 tới đặt tại vùng biển thuộc đặc quyền kinh tế Việt Nam, công an được lệnh bắt khẩn cấp Ba Sàm Nguyễn Hữu Vinh. Ngay sau đó, các cơ quan truyền thông nhà nước mở chiến dịch hài tội ông. Mở vào Google, người ta đọc được những lời lẽ sau đây:

“...Nguyễn Hữu Vinh đã không ngần ngại bịa ra những “trang sử”, chấp nối những câu chuyện vô căn cứ rồi phán, quy trách nhiệm lịch sử cho lãnh tụ Hồ Chí Minh, như chuyện: ‘Giàn khoan khủng của TQ’...; Kiến nghị Đảng, Chính phủ và Bác Hồ: bớt chút tiền tỷ cho kỷ niệm Điện Biên, cho Lãng Bác để xây nhà xí!”

Thậm chí, Nguyễn Hữu Vinh còn bênh vực, ủng hộ hành động đáng lên án của đám học viên tự xưng “Pháp Luân Công” Nguyễn Doãn Kiên và đồng bọn trong việc phá tượng đài Lê Nin. Ngay khi Nguyễn Doãn Kiên bị bắt, ngoài việc lên án chính quyền để bảo vệ Kiên, Nguyễn Hữu Vinh còn điên cuồng kêu gọi tấn công Lãng Hồ Chủ tịch bằng “bom” như quảng trường Thiên An Môn đã từng bị khủng bố.

Thật quá vô ơn và ngông cuồng! Nguyễn Hữu Vinh quên xuất thân mình từ đâu? Bàu sấm nào đã nuôi anh ta lớn?... Thay vào đó là những hành động xúc phạm các nhà lãnh đạo Việt Nam ngày càng leo thang và không có điểm dừng.

Lần lượt các cố lãnh đạo Đảng Cộng sản như Trần Phú, Hà Huy Tập, Nguyễn Chí Thanh, Phạm Văn Đồng, Lê Duẩn... bị Nguyễn Hữu Vinh đưa lên “chép sử” để bêu riếu, xúc phạm bằng những lời lẽ châm chọc kiểu “thâm nho Bắc Hà”. Việc tấn công các vị cố lãnh đạo không chỉ muốn làm lu mờ hình ảnh của Đảng Cộng sản trong mắt nhân dân, mà cái đích sâu xa của Nguyễn Hữu Vinh... là thông qua đó nhắm vào các vị lãnh đạo hiện nay của Việt Nam. Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng bị Nguyễn Hữu Vinh gắn mác “thân tàu”,..... Các vị lãnh đạo cấp cao khác như

Trai út Nguyễn Hữu Khiếu, nguyên BT và DS toàn quyền ở Nga

Phùng Quang Thanh, Trần Đại Quang, Đinh Thế Huynh... Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng cũng là mục tiêu cần “hạ gục” trong chiến dịch tấn công của Nguyễn Hữu Vinh ...”

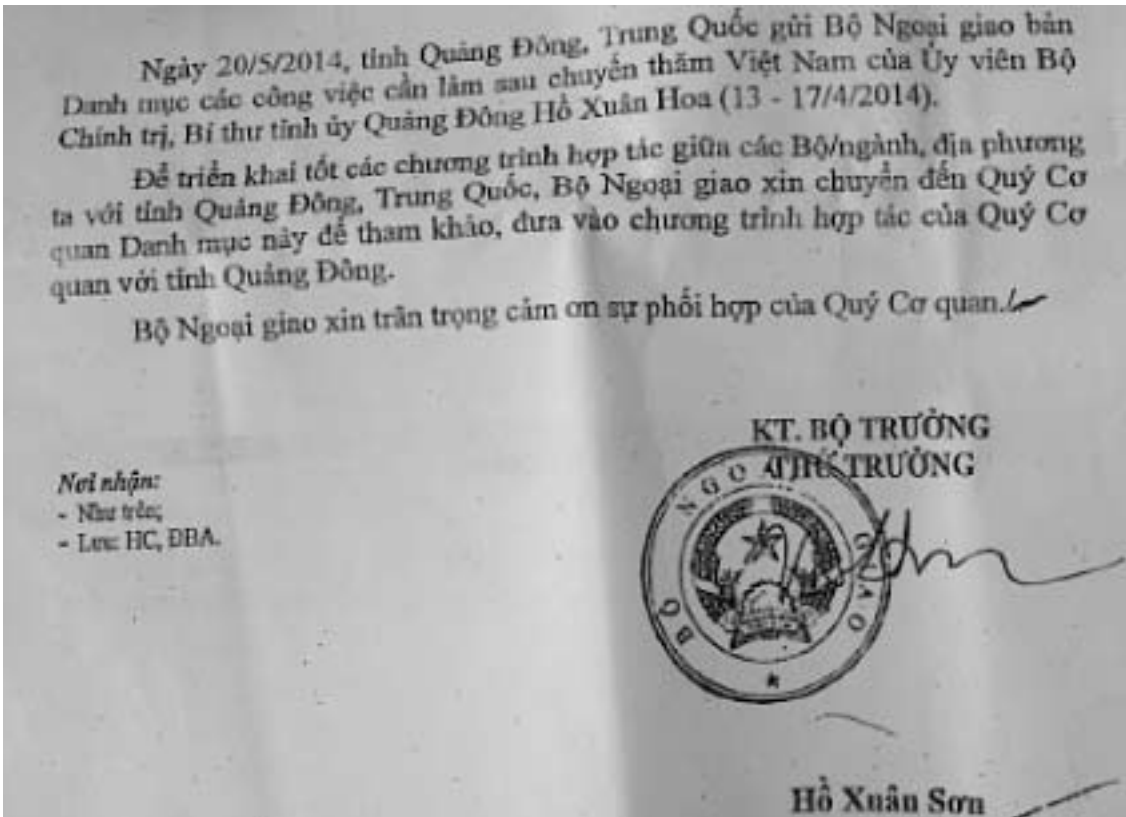
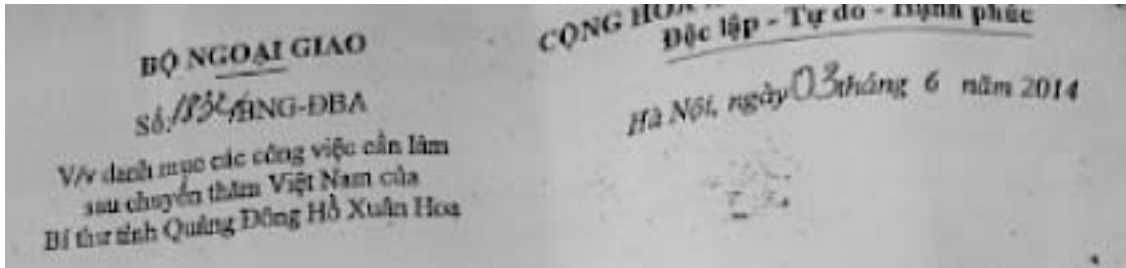
Căn nguyên hành vi “xé rào”

Câu hỏi đặt ra là tại sao, do những nguyên nhân bí ẩn nào

(xem tiếp trang 118)

BỘ NGOẠI GIAO RA LỆNH PHỤC VỤ TỈNH QUẢNG ĐÔNG

Sau chuyến thăm của Bí thư Quảng Đông, đây là 16 công việc mà các Bộ và tỉnh thành Việt Nam “phải làm”, được ghi rõ trong công văn của Bộ ngoại giao VN gửi các Bộ và UBND tỉnh, thành phố.

Chúng tôi vừa nhận được, từ ba bạn đọc ở Hà Nội và Sài Gòn, bản chụp công văn số 1832/BNG/ đề ngày 03 tháng 6 năm 2014 của Bộ ngoại giao, do thứ trưởng Hồ Xuân Sơn ký tên, đóng dấu, liên quan đến “danh mục các công việc cần làm sau chuyến thăm Việt Nam

của Bí thư tỉnh Quảng Đông Hồ Xuân Hoa”.

Công văn này được gửi cho : một là, “Các Bộ Công Thương ; Kế hoạch và Đầu tư ; Giao thông Vận tải ; Giáo dục và Đào tạo ; Tài chính ; Nông nghiệp và Phát triển Nông thôn ; Khoa học và

Công nghệ ; Văn hóa, Thể thao và Du lịch” ; hai là, “Ủy ban nhân dân các tỉnh / thành phố : Hà Nội ; Thành phố Hồ Chí Minh ; Quảng Ninh ; Hải Phòng ; Quảng Nam ; Đà Nẵng”.

Đính kèm công văn (1 trang) này là “Danh mục công việc phải làm sau chuyến thăm Việt Nam của Bí thư Tỉnh ủy Quảng Đông Hồ Xuân Hoa (13 – 17/4/2014)”

Dưới đây là toàn văn bản công văn :

“ N g à y 20/5/2014, tỉnh Quảng Đông, Trung Quốc gửi Bộ Ngoại giao bản Danh mục các công việc cần làm sau chuyến thăm Việt Nam của Ủy viên Bộ chính trị, Bí thư tỉnh ủy Quảng Đông Hồ Xuân Hoa (13 -17/4/2014).

“Để triển khai tốt các chương trình hợp tác giữa các Bộ/ ngành, địa phương ta với tỉnh Quảng Đông, Trung Quốc, Bộ Ngoại giao xin chuyển đến Quý Cơ quan Danh mục này để tham khảo, đưa vào chương trình

hợp tác của Quý Cơ quan với tỉnh Quảng Đông.

“Bộ Ngoại giao xin trân trọng cảm ơn sự phối hợp của Quý Cơ quan.!”

Kèm theo là danh mục (hai trang) 16 “công việc phải làm”

(xem hình kèm theo)

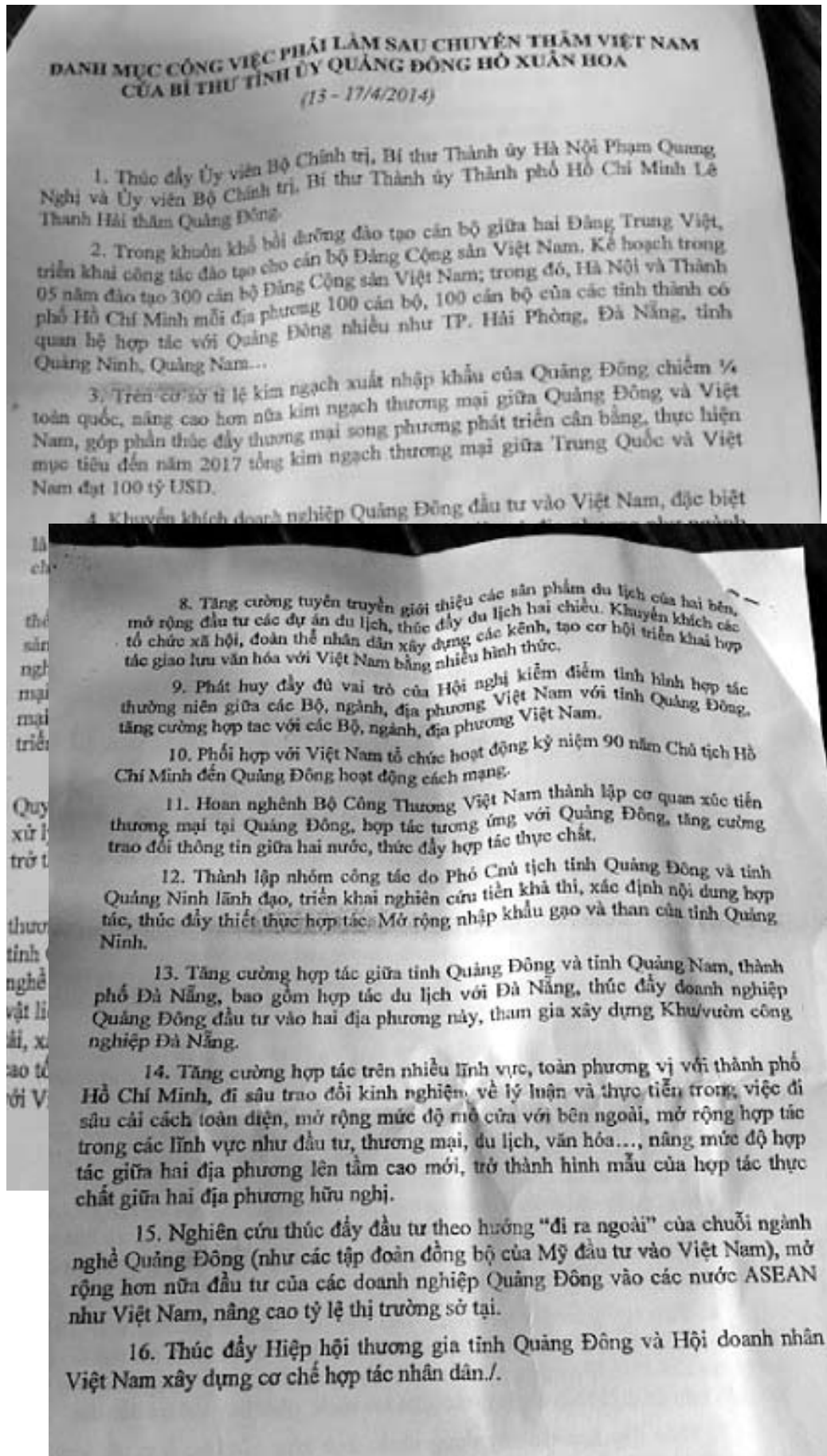
Để có một ý niệm cụ thể về công văn ký tên Hồ Xuân Sơn nhằm thực hiện ý muốn của Hồ Xuân Hoa, bí thư (hay tổng đốc?) Quảng Đông, chỉ cần chép lại nguyên văn hai “*công việc phải làm*” số 1 và số 2 :

“1. *Thúc đẩy Ủy viên Bộ chính trị, Bí thư Thành ủy Hà Nội Phạm Quang Nghị và Ủy viên Bộ chính trị, Bí thư Thành ủy Thành phố Hồ Chí Minh Lê Thanh Hải thăm Quảng Đông.*

“2. *Trong khuôn khổ bồi dưỡng đào tạo cán bộ giữa hai Đảng Trung Việt, triển khai công tác đào tạo cho cán bộ Đảng Cộng sản Việt Nam. Kế hoạch trong 05 năm đào tạo 300 cán bộ Đảng Cộng sản Việt Nam ; trong đó Hà Nội và Thành phố Hồ Chí Minh mỗi địa phương 100 cán bộ, 100 cán bộ của các tỉnh thành có quan hệ hợp tác với Quảng Đông nhiều như TP. Hải Phòng, Đà Nẵng, tỉnh Quảng Ninh, Quảng Nam“.*

Thiết tưởng mọi bình luận là quá thừa. Câu hỏi duy nhất đáng đặt ra : đây là công văn của “Bộ ngoại giao Việt Nam” hay là của Sở nội vụ tỉnh Quảng Đông?■

■ *B.T (Diễn Đàn)*

ROOFING & SOLAR Power

Lic.#: 870435

Chuyên trị mái nhà, gắn năng lượng mặt trời

Vince Lê (714) 531-4249

ROOFING & SOLAR Power

Quality from the top...

Lic.#: 870435 Bond and Insured!!!

**Định giá miễn phí.
Free Estimate!**

- For Residential, Commercial.
- Hãy tận dụng 30% off Federal Tax Rebate for Solar Power để giảm bớt tiền điện hàng tháng.
- Chúng tôi chuyên về mái nhà, lắp ráp năng lượng mặt trời.
- Có thợ trên 15 năm kinh nghiệm.
- Dùng vật liệu tốt. Công việc bảo đảm tận tâm.

Please call Vince Lê (714) 531-4249

LEE FAMILY DENTISTRY

Các Dịch Vụ Nha Khoa:

Nha Khoa Phòng Ngừa • Nha Khoa Thẩm Mỹ • Rút Gân Máu
Nhổ Răng Khôn • Bọc Răng và Cầu Răng • Răng Giả • Chỉnh
Răng • Trồng Răng • Nâng Xoang Hàm • Ghép Xương Hàm

Dr. Lý Văn Kim

Phòng Nha Khoa Thẩm Mỹ và Gia Đình
199 Canal St. # 201
New York, NY 10013
(Chinatown)

(212) 274-9022

Mở cửa: Mo-Sun: 10 AM- 3PM

Phòng Nha Khoa Thẩm Mỹ và Gia Đình
3630 Kennedy Blvd.
Jersey City, NJ 07307

(201) 222-5288

Mở cửa: Mo- Sun: 4PM-8PM

ORTHODONTICS - BRACES

KEVIN NAM KIEU, D.D.S., M.S. Specialist in Orthodontics

**MỘT TRONG NHỮNG BÁC SĨ VIỆT NAM ĐẦU TIÊN
CÓ BẰNG CHUYÊN KHOA THỰC THỤ VỀ NIỀM RĂNG**

- * Tốt nghiệp Kỹ Sư Điện Tử, UC Irvine
- * Tốt nghiệp Bác Sĩ Nha Khoa, UCLA School of Dentistry.
- * Tốt nghiệp Chuyên Khoa Niềm Răng (M.S. in Orthodontics)
University of Michigan
- * Nguyên Giảng Huấn Viên Đại học Michigan, School of Dentistry.
- * Recipient of Michigan Merit Fellowship
- * Giảng Huấn Viên Đại học UCLA, Department of Orthodontics - Spring 1992
- * Hội viên American Association of Orthodontics

CHUYÊN MÔN:

- Niềm Răng, Chỉnh Răng (Răng có kẽ hở, khớp khểnh, mọc lệch; hàm hô, móm cần giải phẫu...)
- Chỉnh răng trẻ em bị nứt môi bẩm sinh (cleft lip/palate)

Nhận Insurance, Medi-Cal và trả góp

Tel: (714) 965-9553

Fax: (714) 965-9555

	Bolsa	
	Edinger	
Fwy 405	Mile Square Regional Park N ▲	Euclid
Warner	10130 Warner Ave., Ste. 1 Next to Lamppost Pizza	

Warner Square

10130 Warner Ave., Suite #1, Fountain Valley, CA 92708
(Góc Warner & Brookhurst)

Đẻ bọc điều

Coi xong truyện này, ngẫm nghĩ lại, quả là chúng ta đẻ bọc điều thật, không kể gì giàu nghèo, cứ không “bị” sống dưới chế độ Cộng Sản là đẻ bọc điều rồi

Bạn thân mến,

Một người bạn của tôi ở Pháp vừa đi Việt-Nam về. Anh kể tôi nghe câu chuyện khôi hài... đen trong xã hội... đơ, nghe buồn cười như chuyện... tếu! Bây giờ tôi lại mượn lời của Anh, kể lại cho Bạn nghe, để Tạp Ký tuần này được viết dưới thể văn... truyện cười ra nước mắt!

Hôm đó, anh đang bận đi dạo phố ở Hà-Nội để mua vài thứ quà lưu niệm. Xe thông tin đi khắp thủ đô quảng cáo cuốn phim “Nguyễn-Ái-Quốc ở Hồng-Kông” đang chiếu tại các rạp. Tò mò, anh muốn biết dân Hà-Hội thưởng thức nghệ thuật thứ bảy như thế nào? Anh bảo bác tài xế tắc-xi chở anh đến rạp hát sang trọng của thủ đô Hà-Nội là rạp Fansland. Xe dừng trước rạp, anh mới biết là mình lầm lẫn, vì rạp vắng như Chùa Bà Đanh. Phim nói về Hồ-Chí-Minh Nguyễn-Ái-Quốc mà người dân thủ đô Hà-Nội thờ ơ hay sao? Cụt hứng, anh vội quay lui, tìm người tài xế tắc-xi thì thấy bác ta đang đậu bên kia đường, mỉm cười rất hiền, bác bảo anh “Tôi biết thế nào ông cũng quay về. Cuốn phim đó có gì mà xem? Hôm đầu tiên chỉ bán được 24 vé. Ngày hôm sau, chỉ bán được độc nhất 1 vé, nên chủ rạp đã phải trả 1 vé này lại và không chiếu nữa.” Ngạc nhiên, anh hỏi “Dân Hà-Nội không thích

xem phim nói về lãnh tụ của họ hay sao?” Bác tài đáp “Còn phải hỏi! Nếu gặp phim hay, rạp đông, chen chân không lọt.” Tò mò, anh lại hỏi “Thế rạp chứa được bao nhiêu người một suất?” Bác tài xé cười thành tiếng “Những 250 ghế cơ. Do đó, với số khách 24 người mà chiếu, cũng đủ chết chủ rạp rồi. Huống chi chỉ có 1 người.”

Trên đoạn đường về, bác tài xé nói chuyện nỏ như bắp rang. Nào là nhà làm phim phen này bị lỗ nặng, vì đã bỏ ra một số vốn đầu tư với Tàu cộng sản xuất cuốn phim. Nào là phim đã quay ròn rã hai tháng liên tục ở Quảng-Đông. Nào là tên phim ban đầu được đặt là “Thoát hiểm ở Hồng-Kông” cho có vẻ ly kỳ... xã hội đen để hấp dẫn khán giả. Nhưng khi vào Việt-Nam, mấy tay cán bộ đồ tưởng bở rằng Bác vẫn còn hấp dẫn trong quần... chúng thủ đô Hà-Nội, nên cho đổi tên phim thành “Nguyễn-Ái-Quốc ở Hồng-Kông”. Không ngờ sáng kiến này lại trở thành... ác kiến, khi người dân Hà-Nội chỉ cần nghe đến tên “Cáo già vừa dẻo vừa dai. Buôn dân bán nước cắt hai sơn hà”, đã vội đóng cửa bảo nhau tẩy chay cuốn phim. Báo hại chủ rạp Fansland tổn công, tổn của quảng cáo rầm rộ cho cuốn phim, mà không có ma nào vào xem. Trong khi trước đó cứ mừng hụi, tưởng phen này đưa tên tuổi bác ra, sẽ hốt bạc. Không ngờ chỉ cần nghe tên thầy ma HCM, người dân Hà Thành đã chạy có cờ, sợ rằng lại bị chậm chân như năm 1954 thì khôn đốn!

Đến đây, anh bạn bắt chước giọng Hà-Nội của bác tài xế tắc-xi cười cười, nói “Ông biết không?

Bây giờ mà có cuộc di cư như năm 1954, dân Hà-Nội sẽ đập nhau vãi c... vãi đái ra mà lên tàu bay hay xuống tàu thủy ra nước ngoài. Đạo ấy tôi còn bé, chưa biết gì. Thế nhưng sau 1975, có ông bác vào Nam, cứ đay nghiến họ hàng trong Nam rằng “Cơ khổ! Sao bây giờ còn ở đây? Tôi tưởng vào đây sẽ không gặp một ai sắt cả! Làm sao mà không chịu đi Mỹ nhỉ? Ở lại làm gì cho khổ một đời cha, ba đời con như chúng tôi đây? Các ông bà rõ thật là... đại dột hết sức!”

Anh bạn thắm thía câu chuyện của bác tài xế, lặng thinh không góp lời nào. Xuống xe, anh trao cho bác tài xế hết những đồng tiền anh vét trong hai túi quần. Gấp đôi hay gấp ba giá tiền phải trả. Bác tài xế cảm ơn và còn nói “Tôi với ông chắc cả đời chỉ gặp nhau một lần này, nhưng tôi xin nói ngay là các ông ở bên Áu Mỹ ấy, chắc kiếp trước được đẻ bọc điều. Thoát khỏi làm dân Việt-Nam cộng sản cũng như được tái sinh một kiếp khác đấy! Cố gắng làm việc phúc đức để con cháu được nhờ.”

Câu chuyện đến đây là hết. Nhưng cái “hậu” của nó còn vương mãi trong trí tôi. A ha! Bạn và tôi đang ở Mỹ, vậy thì - theo lời bác tài xế - Bạn và tôi cũng đã được đẻ bọc điều nhỉ? Điều này phải hỏi lại Mẹ tôi đã. Nhưng hỏi chuyện đời xưa với một bà cụ đã 84 tuổi, đôi tai điếc lác thì thật là khó khăn. Thôi vậy. Cứ xem như Bạn và tôi đã được đẻ bọc điều.

Thế nhưng, có nhiều kẻ sống ở hải ngoại từ lâu, mà không dám nhận là mình đẻ bọc điều đấy, Bạn ạ!

Thân mến chào Bạn,▣

■ db

■ *Dương thu Hương*

GIẢI ẢO LÀ THỨ

QUẢ CHÍN MUỘN

Dương thu Hương

Sự thất vọng của con người thường được biểu đạt bằng hai danh từ: Giải ảo và Vỡ mộng.

Các dịch giả Việt Nam dùng hai danh từ này tùy theo ngữ cảnh của nhóm từ Pháp: désillusionné, désenchanté, désabusé, déçu.

Tôi chọn hai từ désenchanté và désabusé để làm bệ đỡ cho sự Giải ảo và Vỡ mộng của người Việt Nam sau cuộc chiến.

Xét trên phương diện tâm lý, cuộc chiến tranh Việt-Mỹ có thể ví như một cơn nhập đồng tập thể. Một cá nhân, trong trạng thái nhập đồng, có thể làm được những điều mà bình thường họ không thể nào làm nổi. Khi trạng thái nhập đồng chấm dứt, con người cũng đánh mất khả năng ấy.

Ví dụ rõ ràng nhất là trường hợp anh hùng Ngô thị Tuyền. Trong một cuộc máy bay Mỹ oanh tạc, để tiếp đạn cho các pháo thủ, Ngô thị Tuyền đã vác những hòm đạn nặng hơn trọng lượng thân thể của chị

nhiều. Bởi vì cuộc chiến đấu kéo dài, hành động anh hùng của Ngô thị Tuyền diễn ra trước mắt tất cả mọi người, từ dân chúng, đồng đội đến các chiến sỹ pháo binh. Thế nhưng, khi các nhà báo Hà Nội yêu cầu chị diễn lại để quay phim, chị Tuyền không làm được nữa. Trước hết, cần phải nói rằng các nhà báo lúc ấy hoặc ấu trĩ hoặc hồ đồ vì không hiểu điều này: Cốt lõi hành động của Ngô thị Tuyền là lòng yêu nước cộng với bản năng tồn sinh. Vào lúc bom đạn rơi bời như thế, máy bay giặc quần thảo trên trời, tiếng rú rít của máy bay, tiếng nổ của đạn pháo, tiếng kêu thét của những người chết và bị thương tạo thành một bối cảnh tốt độ căng thẳng, tình thế ấy đòi hỏi con người phải có những nỗ lực bất thường để vượt qua những nguy hiểm bất thường. Khi phải đối mặt với cái chết, không những của bản thân mà của đồng bào, đồng đội, mà phía sau những cái chết cụ thể ấy, là một cái chết vô hình hơn, cái chết của tổ quốc, những người dân yêu nước đều có khả năng làm một điều gì đó: lớn hơn bản thân họ, mạnh hơn sức lực của họ, vượt lên trên những toan tính thông thường của đời họ. Đó

chính là những giây phút tạo ra các anh hùng.

Đó là sự siêu tuyệt thuần túy (Une pure transcendence).

Khi trạng thái hưng phấn cao độ, sự siêu tuyệt qua đi, con người trở lại với chính bản thân họ, với các khả năng hữu hạn của họ mà yêu cầu họ “diễn lại như thật” các hành vi lúc nhập đồng thì hoàn

*Ngô Thị Tuyền, nữ dân quân tham gia chiến đấu bảo vệ cầu Hàm Rồng (1965) –
Nguồn ảnh: Phạm Kinh*

toàn là điều ngu ngốc, thậm chí điên rồ. Thử hỏi các đạo diễn điện ảnh xem, nếu các diễn viên của họ phải vác một cái chùy thật sự nặng ba chục cân chứ không phải chùy bằng nhựa, liệu họ còn sức diễn nữa hay không? Những nhà báo này cũng thiếu kiến thức và sự từng trải để hiểu con người: Phạm

đã là người đứng đắn, không ai đủ trơ trẽn để “diễn một màn tự khoe mình”; chỉ có những kẻ vô liêm sỉ và cơ hội mới làm điều đó. Nhìn ảnh thì biết Ngô thị Tuyền là một thôn nữ thật thà, chất phác, chị ấy từ chối diễn cũng không có gì là lạ. Lúc đó, để biểu diễn những màn “chiến thắng” nhằm tuyên truyền với báo chí trong và ngoài nước đã sẵn có cô Nguyễn Thị Hằng, người nhờ nhan sắc, nhờ ôm áp kỹ ông Quang, chỉ huy quân khu tá ngạn, được đưa lên thủ đô. Ở thủ đô, sau khi trở thành bồ non của ông Lê Đức Thọ, cô lại được ông Lê khả Phiêu tổng bí thư đảng bổ nhiệm vào chức Bộ trưởng bộ thương binh xã hội. Dân Thanh hoá có câu: “Cô Tuyền vác đạn, con đi Hằng lên ngôi”

Trong cuộc chiến tranh Việt-Mỹ, có vô số Ngô thị Tuyền. Cả dân tộc sống trong trạng thái Nhập đồng. Làm sao có thể khác được khi phải đối mặt với một địch thủ mạnh hơn mình cả ngàn lần? Hoặc là chết một cách bị động, hoặc phải chịu đựng sự thách thức của lịch sử bằng những nỗ lực vượt lên bản thân và phải biết chấp nhận cái chết một cách chủ động. Có lẽ, nghịch lý này cũng có tính phổ biến nếu ta đọc lại các cuộc chiến tranh từ thời thượng cổ đến ngày nay. Dân tộc Việt Nam không phải dân tộc duy nhất có khả năng tiến hành những cuộc chiến tranh không cân sức, và lòng yêu nước cũng không phải đặc tính riêng biệt của những người cộng sản Việt Nam như ông Tố Hữu tự nhận. Thái tự khoe khoang là biểu hiện của sự vô văn hoá hoặc tính mù quáng. Đáng tiếc thay, trong một thời gian dài, cả xã hội Việt Nam đã tiêm nhiễm thái tự ngạo mù quáng này. Đóng góp

đáng kể nhất để tạo nên cái tâm lý ấy là những bài viết của lớp “nhà báo tinh hoa của Đảng” kiểu như ông Thép Mới, và đặc biệt là các câu thơ đầy tính hào nhoáng của ông Tố Hữu:

*“Ta đang đứng trên đỉnh cao thời đại”
“Lương tâm nhân loại kí thác vào ta”
“Sứ mệnh của ta là thức tỉnh lương tâm nhân loại” ...*

Những câu thơ kêu như cả đội kèn nhà binh thổi to hết cỡ, đầy ngập những tính từ như hùng tráng, chói lọi, cao cả... Tôi vốn không thích thơ Tố Hữu nhưng ít nhất, tôi cũng ngỡ những điều ông ta nói có đôi ba phần sự thật. Ai có thể ngờ được khả năng phét lác của “nhà thơ Lớn”, một trong số các rường cột quốc gia? Cuối hè năm 1984, tôi đến Mạc Tư Khoa, thủ đô Liên bang Xô viết, trong phái đoàn gọi là điện ảnh trẻ nhưng trên thực tế toàn những người xấp xỉ sáu mươi, tôi được coi như trẻ nhất cũng sắp 40 rồi. Đó là lần đầu tiên tôi đặt chân đến một xứ sở khác. Đứng trong khách sạn, nhìn xuống đường, gặp đúng lúc một đoàn Việt Nam khoảng ba, bốn chục người đi thành hàng ba bên vỉa hè đối diện. Chắc chắn đó là một đoàn cán bộ được đảng và nhà nước cho phép đi tham quan. Lần đầu tiên tôi bắt gặp hình ảnh thật của đồng bào mình: đó là những con người nhếch nhác, gầy guộc, ngơ ngác, rúm rỏ trong những bộ complet đen của bộ tài chính cho mượn. Vì phải mặc những thứ quần áo không phải của chính mình, trông họ khổ sở và ngượng nghịu. Vì bước tới một nơi xa lạ, lại không biết tiếng, họ có bộ mặt hoảng hốt, thất thần. Người đi sau phải níu vạt áo người đi trước vì sợ lạc, những người ở hàng trên cùng thì bám sát gót một người

Nga, hẳn là người hướng dẫn và cũng là phiên dịch.

Vừa nhìn đám đồng bào khôn khổ của mình, tôi vừa tự nhủ:

“Đây là những người ở rừng ra, những người bị rút kiệt máu sau một cuộc chiến tranh lâu dài và cam khổ. Những người không biết đến sự sống mà chỉ quen đối mặt với cái chết. Giờ đây, giữa ban ngày, giữa đô thị, ở một phương trời khác, họ hiện hình như các bóng ma đi ra từ những miền u tối. Họ là sự cụ thể hoá bộ mặt tàn bạo của chiến tranh. Hình ảnh của họ là hình ảnh tượng trưng cho dân tộc chúng ta, một dân tộc chưa bao giờ được sống thực sự. Một dân tộc kiên trì mơ ước sống, chuẩn bị sống, nhưng cuộc sống với đúng nghĩa của nó chưa đi tới.”

Và tôi nhớ lại những câu thơ của ông Tố Hữu. Lúc này, những câu thơ ấy vang trong óc tôi như tiếng rít ghê tai của bánh xe lửa nghiền trên đường ray. Lẽ ra, thay vì khoe khoang hào, nhà nước Việt Nam phải chú ý đến đời sống các chiến binh của họ, ít ra lo cho họ được đôi giày vừa cỡ, được tấm áo vừa lưng, trước khi đưa họ lên tàu. Như thế, không chỉ riêng ông Lê Duẩn mà ông Tố Hữu và rất nhiều lãnh tụ cộng sản Việt Nam khác cũng mắc bệnh vĩ cuồng, họ ngửa mặt nhìn lên mặt trăng, tưởng mình đang đứng trên mặt trăng trong khi công dân của họ diễu hành trên các hè phố Mạc Tư Khoa như một đám ăn mày. Tôi ngồi chết dí trong khách sạn, khóc. Ông Tô Hoàng, một sinh viên Việt Nam đang theo học tại trường điện ảnh VGIC đến thăm, liền bảo:

“Con mụ này, người ta đi Liên

xô thì cười tươi như hoa, mặt thì khóc như bị đi đầy ở Nghệ Tĩnh. Đúng là rô.”

Tôi không trả lời. Ông Tô Hoàng cũng đã từng đi lính nhưng rất nhanh đã được quay về hậu phương và được chọn ra nước ngoài học. So với thân phận hàng triệu thanh niên thời ấy, ông là kẻ may mắn. Ông chưa từng chứng kiến cảnh những bầy kiến kiến nô nê xác lính đến mức không bay lên nổi. Ông cũng không chứng kiến cảnh dân thường chết dưới bom B52 Mỹ. Ông cảm thấy sung sướng khi ở nước Nga là dễ hiểu. Nước mắt của tôi là điều bất khả tri đối với ông.

Sau ngày 30 tháng 4 năm 1975, tôi thuộc số những người vỡ mộng sớm nhất. Nhưng chỉ vài năm sau, con số những kẻ vỡ mộng tăng lên một cách không ngừng. Đầu những năm 80 sự đói khổ về vật chất là con quỷ hiện hình cả ngày lẫn đêm trên toàn cõi. Đói khổ là món quà chia đều cho toàn dân, trừ một số người nắm quyền. Sự giàu có và xa hoa của một thiểu số cộng sản giống như vôi nước lạnh hắt vào mặt dân chúng. Hiển nhiên là trong dân chúng, có vô số kẻ từ chiến trường cởi áo lính trở về. Như cuốn “Bên thắng cuộc” của ông Huy Đức đã nêu, những người anh hùng lái xe tăng 390 “cắm lá cờ lên dinh độc lập” sau khi giải ngũ, một anh đánh giặc, một anh cắt tóc, một anh lái xe lam, một anh gác đằm cá, sống trong cảnh lam lũ. Tuy nhiên, họ còn cơ may được nhà báo và nhiếp ảnh Pháp Françoise De Mulder trả lại lễ công bằng vào năm 2003. Nhưng họ chỉ là bốn người, một tuyệt đại thiểu số. Còn hàng triệu người lính khác, khi trở về cuộc sống của dân

thường, đôi mắt với nỗi đói khổ và sự áp bức của hệ thống cường hào địa phương, lúc đó họ nghĩ gì?

“Chúng ta đổ máu để cho ai?”

Khi ra đi, ai cũng nghĩ là chiến đấu cho độc lập dân tộc nhưng dần dà, mọi người đều ngờ ngợ rằng mình lầm. Người Mỹ không đến chiếm đất đai, không thu hải sản, không bắt dân mò ngọc trai, nộp đá quý. Tóm lại, hoàn toàn không giống cái sơ đồ quen thuộc mà họ đã hình dung về quân Minh, quân Nguyễn và quân Thanh. Khi ra trận, ai cũng có ý định ngầm ẩn là thích vào trán hai từ “Sát Thát”. Bây giờ nghĩ lại, cảm thấy có gì đó bất ổn và danh từ “quân xâm lược Envahisseurs” có vẻ như không thích hợp trong trường hợp này.

“Vậy ta chiến đấu để làm gì?”

Để cho chủ nghĩa cộng sản chiến thắng và cụ thể hơn, để mấy ông lớn cộng sản cầm quyền, đó là điều hiển nhiên ai cũng thấy.

Các ông lớn cộng sản giờ nắm trong tay tất cả chiến lợi phẩm mà xương máu hàng chục triệu người đổ máu: Trước hết họ nắm trong tay mười sáu tấn vàng của kho Long Thành. Họ nắm trong tay toàn bộ số vàng, kim cương cũng như ngoại tệ của dân miền Nam kẹt trong các nhà băng. Nhưng sau rốt, nguồn tài sản sau đây mới là quan trọng: Họ biến thủ toàn bộ số vàng mà lính áp tải về sau cuộc giải phóng Cầm-pu-chia, số lính này quá đông nên họ không thể xử lý biện pháp quen thuộc của vua chúa xưa kia là chôn sống. Những người lính này sau khi giải ngũ đã cất tiếng thở dài:

“Biết thế hồi đó thù một nắm cho vào túi thì giờ đây đỡ khổ!”

“Bây giờ mới biết mình ngu. Lẽ ra hồi ấy...”

Biết thế! Lẽ ra! Nếu như ... Toàn những lời than thở muộn màng.

Tiếng Pháp có một thành ngữ khá hay: Après coup! Người ta chỉ hiểu được sự thật khi mọi sự đã lỡ làng.

Năm 1991, những vụ hoá giá biệt thự xảy ra và khá nhiều người biết đám quan lại như Lê Hãn (con trai trưởng Lê Duẩn), Trần Bạch Đằng, Trần Văn Giàu, Dương Quang Đông... cùng nhiều ông lớn khác bán mỗi biệt thự trên hai ngàn cây vàng bỏ túi. Lúc đó, bà Ngô Bá Thành, đại biểu quốc hội đã kêu lên:

“Thành phố tham nhũng tập thể, cướp công trình của cả dân tộc, chia chác xương máu của cả nước”.

Nhưng bà Ngô Bá Thành cũng như đa phần dân chúng còn không biết đến những nguồn vàng to lớn hơn, quan trọng hơn, mà kẻ cầm quyền đã chia chác trong bóng đêm.

Nỗi đau khổ chiến tranh, toàn dân phải gánh chịu, nhưng bộ phận chịu đựng sự mất mát lớn nhất vẫn là những người cầm súng và gia đình họ. Vào khoảng 2004, 2005, một tờ báo công nhận con số mất tích trong chiến tranh là trên 900.000, có nghĩa là ngót nghét một triệu. Nhà cầm quyền có thể công bố con số giả về sự tử vong nhưng con số mất tích thì khó bôi xóa vì sau chiến tranh hai, ba chục năm, những gia đình có con em mất tích vẫn tiếp tục khiếu kiện và đi tìm thân nhân của họ. Trong lúc đó, khoảng cách giữa các ông

lớn cầm quyền với dân chúng càng ngày càng xa, giống như bờ đất lở.

Từ xưa đã có câu: “Tình đời thay trắng đổi đen.”

Không có gì cũ hơn và cũng chẳng có gì mới hơn là sự bội phản của người với người.

Lúc cần làm cuộc chiến tranh, ban tuyên huấn trung ương đang tìm được cả một đội quân tuyên truyền để ngợi ca người lính. Thêm vào đó, không kể những người ăn lương để làm “tâm lý chiến” còn vô số người sáng tác theo chính cảm hứng và nhận thức của mình. Ý chí chống ngoại xâm vốn là nguồn cảm hứng cổ rễ của một dân tộc không ngừng tranh đấu để giành quyền tự chủ như dân Việt Nam. Cố nhà văn Nguyễn Minh Châu viết cuốn “Dấu chân người lính”, cuốn sách thuộc loại best-seller đầu bảng lúc ra lò. Nhạc sĩ Vũ Trọng Hối viết ca khúc tuyệt đẹp:

“Ta vượt trên triền núi cao Trường sơn. Núi mòn mà đôi gót không mòn...”

Nguyễn Minh Châu, Vũ Trọng Hối không phải bị cưỡng chế mà viết, họ viết với tất cả sự chân thành và niềm cảm hứng. Cũng như những người lính khác bước vào chiến đấu, họ sáng tác trong trạng thái Nhập đồng, hoặc nói văn vẻ hơn, trạng thái Siêu tuyệt (Transcendance). Lúc đó, chưa ai có đủ từng trải lẫn thông tin để hiểu sự thật.

Hơn một thập kỷ sau, vào năm 1985, Nguyễn Minh Châu (sinh năm 1930) hẳn đã vỡ mộng nên đã nói với tôi trên trại sáng tác Đại Lải của Hội nhà văn:

“Mình xui con người ta đi vào

chỗ chết. Biết đâu sự thể nó lại ra thế này?...”

Rồi anh thờ dài và im lặng. Nguyễn Minh Châu vốn là người kín đáo, thường tự nhận một cách công khai trước đồng nghiệp:

“Tôi nhát lấm, tôi sợ chết lấm. Vua chúa châu Á vốn coi nhà văn ngang với bọn ăn mày. Chúng ta phải biết thân biết phận.”

Tuy sợ chết, anh vẫn không tránh được cái chết. Chừng vài năm sau ngày gặp tôi trên trại viết văn Đại Lải, anh chết vì ung thư máu, do nhiễm chất độc màu da cam trong chiến trường Quảng trị. Đó là một nhà văn quân đội, đã từng sống khá lâu với lính Trường sơn. Tuy nhiên, anh chết sớm còn là may, nếu sống thêm một vài năm nữa, anh sẽ phải chứng kiến sự phản bội tàn độc của những kẻ cầm quyền đối với binh lính, và con tim nhút nhát của anh sẽ phải dày vò quần quai một cách dữ dội hơn nếu anh thấy những người anh hùng năm xưa “Xẻ dọc trường sơn đi đánh Mỹ” đã biến thành “Những thằng tù không số, bị giết dần trong các nhà giam”.

Đó là sự kiện xảy ra cuối thập kỷ 80, gần như cùng lúc với vụ Thiên An Môn ở Trung quốc.

Tôi tạm gọi là Thiên An Môn Việt Nam.

Vì sao lại là Thiên An Môn?

Vì bản chất sự việc cũng là một cuộc tàn sát dân chúng để bảo vệ nền chuyên chính và số lượng người thiệt mạng cũng ngang ngửa với vụ Thiên An Môn xảy ra ở Tàu.

Thời đại của chúng ta là thời đại truyền thông.

Thiên An Môn Trung quốc có cơ may được biết đến vì nó xảy ra giữa ban ngày, tại Bắc kinh, nơi báo chí thế giới làm việc. Nhà cầm quyền Trung quốc vốn cứng rắn, không thêm đếm xỉa tới dư luận nước ngoài nên họ không che giấu hoặc ngụy trang cuộc tàn sát dân chúng. Như thế, nhân loại biết được sự kiện này nhờ thói ngạo mạn của ông vua Đặng tiểu Bình.

Ngược lại trăm phần trăm, Thiên An Môn Việt Nam xảy ra trong bóng đêm, tại các tỉnh, trước hết là Thái Bình, nơi các phóng viên báo chí thế giới bị ngăn cấm đi tới. Nhà cầm quyền Việt Nam không dám ngỗ ngược thách thức dư luận thế giới như các bậc đàn anh Trung Hoa, họ chọn con đường mềm dẻo hơn, khôn ngoan hơn và hiệu quả hơn. Số người bị chết trong cuộc tàn sát này là khoảng giữa một ngàn với hai ngàn, có nghĩa là bằng số người bị bắn chết trên quảng trường Thiên An Môn nhưng sự giết chóc diễn ra từ từ, lặng lẽ, trong các trại giam khác nhau, không một tiếng kêu nào lọt được ra ngoài, không một ống kính thu hình nào ghi lại được. Nhà cầm quyền Việt Nam, hành động theo truyền thống du kích, có nghĩa là ẩn mình trong bóng tối, nói cách khác, họ thực thi các biện pháp độc ác một cách uyển chuyển của loài rắn rết (à la façon reptilienne). Họ thành công tuyệt đối. An toàn tuyệt đối. Tuy nhiên, cũng vì không thể giết hết gia đình của các cựu chiến binh nên những người như chúng tôi mới có thể điều tra về cuộc tàn sát này.

Tôi xin kể vắn tắt:

Thời gian ấy, tôi vẫn thường gặp gỡ các ông Hoàng Minh Chính,

Trần Độ, Nguyễn Kiến Giang. Một bữa, ông Độ bảo:

- Mấy hôm nay họ tăng cường số công an gác cửa nhà tôi. Họ nghi cô với tôi chỉ đạo cuộc nổi dậy của các cựu chiến binh ở Thái Bình.

- Vì sao? Tôi hỏi.

Ông Trần Độ trả lời:

- Tại vì cô là dân Duyên hà còn tôi là dân Tiền hải. Chúng ta đều có gốc ở tỉnh Thái lỵ. Thêm nữa, tôi là tướng còn cô cũng là dân từ Quảng bình khói lửa trở về. Họ cho rằng chúng ta xúi giục cựu chiến binh.

Tôi nói:

- Tôi có biết gì đâu. Đã gần một tháng nay tôi ngồi viết, không tiếp xúc với ai, không rời khỏi nhà quá một trăm mét. Hành trình của tôi chỉ bao gồm từ tầng ba khu chung cư xuống mặt đường rồi lại leo lên. Vài ngày một lần tôi xuống đường mua thực phẩm. Tuy nhiên, nếu họ đã ngờ vực tôi xúi giục cuộc khởi dậy này, tôi sẽ điều tra sự thật về nó, như thế, để khỏi phụ lòng bộ nội vụ Việt Nam.

Ông Độ bảo:

- Nhưng cô cũng bị theo dõi mà.

Tôi đáp:

- Đương nhiên. Nhưng bọn công an không thể theo dõi tôi 24 trên 24, buổi tối chúng nó phải về chăm con và ngủ với vợ. Vả chăng, trước kia Việt minh hoạt động du kích ra sao thì bây giờ tôi cũng hoạt động du kích đúng như vậy. Thêm nữa, tôi không phải một mình cho dù các nhà báo Pháp đặt cho tôi biệt danh “Con sói cái đơn độc”. Không ai có thể chiến đấu một mình trừ các vị thánh. Tôi không

phải là thánh, tôi là người.

Phong trào đấu tranh của các cựu chiến binh tỉnh Thái Bình khởi dậy ở Quỳnh Lưu, một trong các xã nghèo nhất tỉnh. Ở đây, chính các cựu chiến binh là những người đầu tiên phát hiện ra các vụ “thu thuế đều” của bọn hào lý. Họ phát động dân chúng lên thành phố biểu tình, yêu cầu tỉnh uỷ trả lại dân các món tiền thu khổng. Dường như ở tất cả các xã, cựu chiến binh đều là lực lượng đầu tàu hướng dẫn dân chúng đấu tranh. Phong trào nhanh chóng lan sang các huyện khác. Rồi từ tỉnh Thái Bình, cuộc biến động lan sang Hải Dương, Hưng Yên, Nam Định và một phần Quảng Ninh. Lúc đó, có khá nhiều nhà báo nước ngoài đòi xuống các tỉnh để xem xét tình hình. Công an Hà Nội trả lời một cách mềm mỏng:

“Xin các vị chờ một vài ngày để chúng tôi sắp xếp phương tiện đi lại. Nếu các vị đi bây giờ e rằng mất an toàn.”

Họ khát lần như vậy. Ngày nọ qua ngày kia, đám nhà báo mất kiên nhẫn. Việt Nam đã bị lãng quên, chẳng có gì đáng làm một cuộc đầu tư lớn, kể cả thời gian lẫn tiền bạc. Các điểm nóng của hành tinh đã chuyển sang vùng đất khác. Vậy là, các phóng viên nước ngoài, sau một hồi chờ đợi mỏi mệt, người nọ theo người kia lần lượt leo lên thang máy bay. Một khi, không còn ông kính báo chí nào ở Hà Nội, chính quyền lập tức tổ chức một cuộc bắt bớ rầm rộ ở khắp các địa phương. Đương nhiên, số lượng người bị bắt nhiều nhất vẫn là ở Thái Bình. Nửa đêm, xe hòm thép của công an ập vào từng làng, dưới sự dẫn đường của cán bộ xã, lôi

những “kẻ đầu sỏ” các cuộc biểu tình lên xe, trước tiếng kêu la gào thét của thân nhân lẫn láng giềng. Không cần tuyên bố, cũng chẳng có cáo trạng, các cuộc bắt bớ này diễn ra giống hệt các cuộc vây ráp, khủng bố của thực dân Pháp trước đây nếu không muốn nói là còn tàn bạo hơn. Sau đêm ấy, gia đình các cựu chiến binh không có cách nào liên lạc được với thân nhân của họ. Những ông bố, bà mẹ, những người vợ hội họp nhau để đi kêu cứu. Nếu ai sống ở Hà Nội vào thời gian đó, sẽ nhớ rằng có những ngày đột nhiên con phố Trần Bình Trọng bị bít kín hai đầu, ngăn xe qua lại. Ấy là vì thân nhân các cựu chiến binh biểu tình ở công bộ nội vụ (số 15 Trần bình Trọng), đòi trả lời về những người bị bắt. Không ai đánh đập họ nhưng cũng không ai tiếp họ. Đám dân khốn khổ ngồi giải nắng qua trưa, được các quan lớn phát một chiếc bánh mì rồi tống lên xe tải chở về Thái Bình. Nhưng đến nửa đường, lái xe dừng lại (đương nhiên là theo lệnh bề trên), đuổi đám dân quê xuống, bắt buộc họ phải đi bộ bốn năm chục cây số mới về đến làng. Tình trạng giao thông ở Việt Nam thời ấy vô cùng tồi tệ và khoảng cách là một trở ngại mà con người, trước hết là các nông dân, không đủ phương tiện, không có tiền nong, khó có thể vượt qua. Như thế, qua vài lượt, những người dân quê cạn kiệt hơi sức, cũng chẳng còn tiền mua vé xe lên Hà Nội tranh đấu nữa. Họ đành phải câm lặng chịu đựng. Chịu đựng, vốn là thói quen cố hữu của dân Việt Nam.

Trong lúc ấy, số phận những cựu chiến binh ra sao?

Họ bị phân bố vào các nhà tù khác nhau nằm rải rác trên toàn

quốc, người nọ không còn liên lạc được với người kia. Sau vài tuần, họ bị chuyển đến sống trong các trại giam dành cho bọn tội phạm đặc biệt, những kẻ mang án chung thân hoặc ít nhất hai mươi lăm năm tù, những kẻ hung hãn, giết người không ghê tay. Ở đó, họ được thanh toán một cách dần dà bởi chính đám tù này. Giết một cựu chiến binh, án được giảm hai năm.

Vỡ mộng.

Nguồn: Orangeya's photostream

Giết hai, án được giảm bốn năm. Tỷ lệ cứ theo thế mà nhân lên, càng giết được nhiều, càng nhanh được giải phóng. Vì thế, cuộc tàn sát trở thành một “sự nghiệp quan trọng” một cuộc “đua tranh” của bọn tội đồ. Chúng giết họ theo nhiều kiểu khác nhau. Nhưng cách được sử dụng nhiều nhất là “cắm đũa”. Vì trong trại giam, những vật được coi là vũ khí đều bị cấm nên đám quản giáo chỉ thị ngầm cho bọn phạm là chỉ sử dụng các vũ khí đặc biệt “tiện lợi, nhẹ gọn”. Phương tiện

hữu hiệu nhất là đũa tre. Những chiếc đũa được vót bằng tre đực già, cứng như sắt, một đầu được mài nhọn như kim, đầu kia để tù kiều như đầu một que đan. Khi đã có được thứ “kiếm tre” này, bọn tội phạm rình lúc các cựu chiến binh ngủ say, ấn đầu đũa nhọn vào lỗ tai họ đồng thời dùng mu bàn tay hoặc một hòn đá quả xoài thay cho chiếc búa, đóng thật mạnh vào đầu tù của

chiếc đũa cho nó xuyên từ tai nọ sang tai kia. Người bị hại chết ngay tức khắc, chết không một tiếng kêu. Kiểu chết này là thứ sáng tạo vô cùng độc đáo của công an Việt Nam đáng được ghi vào sử sách. Những người cựu chiến binh, đám anh hùng Trường Sơn năm xưa, những chàng trai “vừa ca hát vừa đi vào chiến trường” đã được Đảng thân yêu của họ xử lý theo cách đó.

Trong nhóm đấu tranh của tôi có một người cũng là cựu chiến binh, trong chiến tranh Việt-Mỹ đã hai lần được đề bạt là anh hùng và cả hai lần đều trượt vì mắc tội chủ cấp trên là: “Lũ chó, chúng mày ham thành tích, chúng mày giết lính”.

Lúc xảy ra vụ Thiên An Môn Việt Nam, anh rất lo cho số phận một người đồng đội cũ nên đến Quảng Ninh tìm. Anh bạn Quảng Ninh nổi tiếng là một tay thiện xạ trong chiến tranh, ngực treo đầy

huân chương, may mắn không bị bắt vì suốt thời gian xảy ra cuộc biến động phải ở trong bệnh viện nuôi đứa con bị bệnh nặng. Nhưng hai người bạn thân nhất của anh đã chết trong tù. Người cựu chiến binh này đã để nước mắt rơi lã chã và nghiêng răng nói:

“Những viên đạn của tôi bay lạc. Đáng lẽ chúng phải găm vào đầu những thằng khác.”

Đáng lẽ!...

Đây là sự vỡ mộng của một người lính bị phản bội. Sự vỡ mộng ấy kèm theo ước muốn trả thù, nó bạo liệt hơn hẳn tất cả các trạng thái vỡ mộng thông thường, chỉ bộc lộ bằng những tiếng thở dài ảo não.

Cuộc chiến tranh Việt-Mỹ là cuộc chiến tranh mà truyền thống yêu nước của dân tộc Việt Nam đã bị lạm dụng ở mức tối đa.

Xương máu của lính và dân đổ xuống đã xây nên bức tường thành theo cả nghĩa bóng lẫn nghĩa thực.

Bức tường thành đồ sộ ấy có thể là khái hoàn môn cho người này và là cổng vào địa ngục cho người kia, tùy theo cách nhìn của họ.

Đối với tôi, đó là bằng chứng kinh khủng nhất cho sự nhầm lẫn của con người. ■

Paris ngày 11 tháng 2 năm 2013.

(Nguồn: DCVOnline)

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

TÍN HỮU GIÁO HỘI

■ *Linh Tiến Khất*

ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ GỌI ĐIỆN THOẠI CHO ĐỨC THƯỢNG PHỤ CÔNG GIÁO SIRO YOUSSEF III YOUNAN

VATICĂNG: Chiều ngày 20 tháng 7 vừa qua Đức Thánh Cha Phanxicô đã điện thoại cho Đức Thượng Phụ công giáo Siro Antiochia Ignatius Youssef III Younan để bày tỏ sự gân gũ, tình liên đới cũng như lo âu cho thảm cảnh của các kitô hữu bị đuổi khỏi thành Mosul.

Đức Thượng Phụ cho hãng thông tấn SIR biết cuộc điện đàm đã kéo dài 9 phút. Ngài đã cảm ơn Đức Thánh Cha và xin Đức Thánh Cha gia tăng các nỗ lực với hàng lãnh đạo thế giới và báo cho họ biết tình trạng thanh lọc tôn giáo đang xảy ra trong vùng Ninive bên Irak. Sự thinh lặng của các nước Tây Âu trước thảm cảnh này thật đáng xấu hổ!

Đức Thánh Cha đã bảo đảm với Đức Thượng Phụ và tín hữu kitô sự gân gũ và lời cầu nguyện liên li của ngài cho hòa bình và an ninh. Cách đây ít hôm Đức Thượng Phụ Youssef III Younan cũng đã tố cáo vụ các lực lượng hồi cuồng tín của Caliphát hồi đột phá tòa giám mục công giáo Siro tại Mosul.

Ngài cho biết sự sống còn của các kitô hữu tại Irak đang gặp nguy cơ. Sau gần 2.000 năm kitô hữu không còn hiện diện tại Mosul nữa. Các tín hữu kitô sau cùng đã phải trốn chạy sang Kurdistan (SD SIR 22-7-2014)

ĐẶC SỨ CỦA LIÊN HIỆP QUỐC

VIẾNG THĂM VIỆT NAM ĐỂ THĂNG TIẾN VIỆC TÔN TRỌNG TỰ DO TÔN GIÁO.

HÀ NỘI: Từ ngày 20 tháng 7 vừa qua ông Heiner Bielefeldt, trưởng trình viên đặc biệt của Liên Hiệp Quốc, đang chính thức viếng thăm Việt Nam để quan sát tình hình tự do tôn giáo tại đây và soạn bản tường trình cho năm 2015.

Ông Heiner tuyên bố với giới báo chí rằng: "Đây là một cơ hội rất tốt giúp tôi hiểu biết các tôn giáo hiện diện tại Việt Nam, nhưng nhất là trao đổi tư tưởng với chính quyền nước này, làm thế nào để bảo vệ tự do tôn giáo một cách tốt đẹp hơn. Ngoài ra đây cũng là cơ hội cho phép tôi công hiến các hiểu biết của tôi liên quan tới quyền tự do tôn giáo".

Mục đích chuyến viếng thăm của ông đặc sứ của Liên Hiệp Quốc là nhận diện các chướng ngại ngăn cản tự do tôn giáo tại Việt Nam để viết bản tường trình cho Ủy ban Liên Hiệp Quốc về các quyền con người.

Trong các ngày lưu lại Việt Nam ông Heiner Bielefeldt có nhiều cuộc gặp gỡ các giới chức chính quyền trung ương và địa phương, cũng như các nhân viên Liên Hiệp Quốc và hàng lãnh đạo các tôn giáo.

Như đã biết, nhà nước cộng sản Việt Nam luôn luôn tìm cách kiểm soát mọi tôn giáo, chèn ép, lèo lái và sử dụng tôn giáo cho các mục tiêu chính trị. Chính sách cai trị bất nhất, tùy tiện, phản Hiến pháp, lộng hành,

khinh thường các quyền con người khiến cho tín hữu các tôn giáo gặp rất nhiều khó khăn đau khổ, nhất là các tín hữu sống trên các vùng cao nguyên (SD 21-7-2014).

CÁC GIÁM MỤC AILEN VÀ PHÁP KÊU GỌI CẦU NGUYỆN CHO HÒA BÌNH TẠI TRUNG ĐÔNG

DUBLIN-PARIS: Các Giám Mục Ailen và Pháp mời gọi tín hữu toàn nước cầu nguyện và liên đới với các dân tộc khổ đau vùng Trung Đông để hòa bình và công lý đến với đất nước của họ.

Trong thông cáo mang chữ ký của Đức Cha John McAreavey, chủ tịch Ủy ban Công Lý và Hòa Bình Ailen, các vị khẳng định rằng tình hình thê thảm của các cộng đoàn kitô bị bách hại và đe dọa bên Trung Đông là một thách đố đối với toàn thế giới. Khi nhìn các cuộc xung đột trầm trọng đang tàn phá Irak, Siria, Palestina và Israel, Đức Cha McAreavey nhận xét rằng chết chóc và tàn phá đang đổ ập xuống trên vùng Trung Đông thật quá tang thương và xé nát tâm hồn. Đây là lần đầu tiên trong lịch sử trên 1700 năm nay không còn có kitô hữu nào hiện diện tại Mossul bên Irak nữa. Trong khi con số các nạn nhân quá cao tại Gaza và Israel. Thê thảm nhất là tình cảnh sống của các trẻ em, và các gia đình phải bắt buộc bỏ nhà cửa ruộng vườn ra đi và đang thiếu thốn mọi sự. Các bạo lực và tàn phá xảy ra trong các ngày này chứng minh cho thấy sự kinh hoàng hoành hành, khi các tôn giáo và căn tính khác nhau được phép làm lu mờ đi các mối dây nối kết của nhân loại.

Đức Cha McAreavey còn than phiền về sự tàn phá gia tài văn hóa

và tôn giáo của vùng Trung Đông. Ngài mời gọi cộng đồng quốc tế đừng khoan nhượng với việc khước từ các quyền căn bản của con người, và bảo vệ an ninh cho những người bị kẹt trong các vùng giao tranh, cũng như tất cả những ai liều mình đem đồ cứu trợ tới cho người tỵ nạn (SD 22-7-2014)

Mặt khác, giới lãnh đạo các tôn giáo tại Pháp cũng mời gọi tín hữu toàn nước cầu nguyện cho hòa bình tại Trung Đông vào Chúa Nhật 27

tháng 7 tới đây. Các vị yêu cầu tránh mọi lèo lái cuộc xung đột tại Trung Đông.

Tình hình chiến sự leo thang tại Thánh Địa trong các ngày qua đã làm nảy sinh ra các căng thẳng tại Paris, nơi xảy ra các vụ biểu tình chống cộng đoàn Do thái và các vụ đụng độ với cảnh sát. Trong thông cáo công bố ngày 21 tháng 7 vừa qua sau khi hội kiến với chính quyền giới lãnh đạo kitô, hồi giáo, do thái và phật giáo đã mạnh mẽ

lên án các hành vi bạo động và ước mong công lý và hòa bình mau được tái lập tại Thánh Địa. Các vị mời gọi mọi người thiện chí cùng nhau cầu nguyện cho hòa bình. Trong số các vị ký tên vào bản kêu gọi có Đức Cha Georges Pontier, Chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Pháp. Đức Cha đã mời gọi tín hữu công giáo toàn nước dành ngày 27 tháng 7 này để cầu nguyện cho hòa bình tại Thánh Địa ■

(SD 22-7-2014)

Đàng Sau Những Vụ...

(tiếp theo trang 105)

khiến hai “Thái Tử Đàng” họ Cù và họ Nguyễn “nội loạn” chống lại chế độ để đến nỗi sa chân vào vòng lao lý khi cả hai đang nắm trong tay những cơ hội và điều kiện bằng vàng để tiến lên vị trí hàng đầu trong đàng và nhà nước bằng cửa lớn?

Có nhiều suy diễn khác nhau.

1.- Một kịch bản do CSVN ngầm dựng lên để đề phòng bộ máy cầm quyền hiện nay bị nhân dân giật sập, sẽ có nhân sự cốt cán thay thế (!?)¹

2.- Với CHHV, người có cơ hội chạm mặt với thế giới tự do, hiểu được xu thế chung của thế giới và với BS/NHV, nhờ nắm bắt được nội tình an ninh và những hiện tượng suy đồi đến tận đáy của chế độ, cả hai đều thấy rõ ngày cáo chung của chế độ đã cận kề do xu thế không thể đảo ngược của lịch sử. Vì thế, họ phải tìm đường tự thoát.

Suy diễn 1 phát xuất từ tâm

1 Tương tự như những suy diễn gán cho trường hợp những thành phần phản tính như Hoàng Minh Chính, Bùi Tín, Vũ Thư Hiên, Nguyễn Minh Cần nhiều năm trước

trạng sợ hãi “thâm căn cố đế” của những người luôn coi CS “ba đầu sáu tay”, với tài năng “xuất quỷ nhập thần” có thể tiên liệu được mọi chuyện tương lai! Điều này trong quá khứ đã xảy ra qua tâm trạng hoài nghi quá đáng của một thiếu số đưa đến những trận chiến dai dẳng trên NET đánh vào những nhân vật một thời từng cộng tác với CSVN nhưng đã phản tính. Nạn nhân điển hình là cựu đại tá Bùi Tín. Vì thế khó ai tin được sự hiện hữu của một kịch bản như thế, nhất là nhìn vào tình trạng đấu đá đã đến hồi sinh tử giữa những thành phần chóp bu ở Hà Nội hiện nay.

Suy diễn 2 có nhiều khả năng tin được, nếu đối chiếu với những khó khăn, bế tắc vô phương cứu vãn của Hà Nội, và tình trạng ngày càng giảm bớt sợ hãi của đồng bào trong nước. Hơn nữa, tin tưởng vào hồn thiêng sông núi luôn ngự trị trong tâm tư mỗi người Việt Nam, khiến cho cả những kẻ đại ác có lúc cũng buông đao đồ tể, trở về với con người “bản thiện”, chúng tôi dám cả tin rằng, hành vi “xé rào” của hai nhân vật trên không chỉ vì sự an nguy của bản thân mà còn vì đại nghĩa đặc tộc.

Mối lo “bể đàng” của Hà Nội

Trước khi kết thúc bài viết ngắn này, tưởng cũng cần nói rõ về nguy cơ “bể đàng”, mối lo tâm phúc của CSVN trước động thái “xé rào” của Cù Huy Hà Vũ và Ba Sàm Nguyễn Hữu Vinh. Là những “Thái Tử Đàng”, đương nhiên họ có ảnh hưởng cả với những thành phần trong thượng tầng kiến trúc đàng và nhà nước. Do đó, tiếng nói, hành vi của họ không chỉ tác động tới quần chúng, những đảng viên thường, mà hơn thế, còn là cơn địa chấn làm rung chuyển guồng máy thống trị Hà Nội.

Cũng đừng quên việc Hà Nội tổng xuất CHHV qua Mỹ, bắt giam khẩn cấp BS/NHV rõ ràng là có liên quan trực tiếp tới vụ Bắc Kinh đưa giàn khoan HD 981 vào trước cửa ngõ Việt Nam hôm 02-5-2014. Giản dị vì cả hai đều quyết liệt chống Trung Quốc, điều tối kỵ đối với một chế độ được xây dựng trong mối tương quan đầy tớ và chủ ông với Bắc Kinh.■

Nam California, 25-6-2014
- TPV.

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân Chủ Quảng Cáo dưới đây

Á Đông Super Market	70
ABC Westminster Health Center	60
Ana Pharmacy	88
BS Dương Khổng Tước	88
BS Nguyễn Mạnh Hùng	52
Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics.....	109
Cali Home Finance	53
Chùm Kết.....	77
Chung's Teriyaki.....	95
Cosmetic & Family Dentistry	Bìa 3
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	61
Đồng Nai Pharmacy	76
East West Bank	69
Emerald Bay Restaurant	78
Golden Heart Medical	Bìa 4

Hồng Mai Restaurant.....	45
Infocus Optometry	61
Lincoln Chuyên Giải Quyết Nợ.....	53
Manna Pharmacy	96
Mile Square Dentistry	76
Nha Sĩ Khấu Tuyết Lan	120
Nha Sĩ Lê ngọc Bích	96 & Bìa 3
Paracel Seafood Restaurant	54
Phở 14 Washington DC	68
Roofing & Solar Power	108
Saigon City Market Place	44
TMN Insurance.....	Bìa 2
Tổ Hợp Luật Sư Michael Francis Smith	120
Tobia Casket	52

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên : _____ Điện Thoại : _____

Địa Chỉ : _____ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ Độc Giả Mới

_____ Email : _____

Nhận làm : Cổ Vấn Chủ Trương Cố Động Viên Bảo Trợ Điều hành Đại Diện Vùng

Độc Giả Ân Nhân : \$60 \$100 \$200 \$.....US

Độc Giả Thường : **Hoa Kỳ: 50MK (Canada: 70MK; Âu châu, Á châu, Úc châu: 80MK**

Muốn mua Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân từ số :

Muốn có các số cũ (nếu còn):

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn Diễn Đàn Giáo Dân: 14916 Dillow St., Westminster, CA 92683 USA

Hoặc gọi điện thoại: (714) 894-5826 Email: toabaodgd@yahoo.com

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN, INC. và gửi về địa chỉ trên.

QUẢNG CÁO

Quý vị đăng quảng cáo, hi tin, ai tin trên Diễn Đàn Giáo Dân sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân được phân bố trên khắp Hoa Kỳ và thế giới.

Nữ Bác Sĩ Nha Khoa

KHẤU TUYẾT LAN

14574 Brookhurst St., Westminster, CA
(Cạnh nhà hàng Pagolac & chợ Stater Bros)

(714) 775-0836

NHA KHOA TỔNG QUÁT

- Bệnh nướu răng: Nướu sưng đỏ, chảy máu khi đánh răng.
- Lấy gân máu (Root Canal Treatment).
- Nhổ răng.
- Bọc Răng-Làm răng giả các loại.
- Khám răng định kỳ cho người lớn và trẻ em.

NHA KHOA THẨM MỸ

- Cosmetic Bonding: Vá răng sứt mè.
- Làm khít răng thưa.
- Tẩy trắng màu răng.

NHA KHOA NHI ĐỒNG

- Chăm sóc cho trẻ mới mọc răng.
- Phòng ngừa sâu răng và ngừa răng mọc lệch trong thời kỳ thay răng

Nhận: Bảo Hiểm và Medical

Giờ làm việc:

Thứ Hai đến thứ Bảy: 10AM - 7PM

Thứ Tư Nghỉ

KINH NGHIỆM - NHỆ NHÀNG - TẬN TÂM

TỔ HỢP LUẬT SƯ

MICHAEL FRANCIS SMITH & Associates

Với sự cộng tác của L.S. GEORGE S. HENDERSON
và nhiều Luật Sư có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn

27 NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Garden Grove Office: 14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(Trong khu Mái Ngói Xanh, trên lối Thanh Thanh Food To Go, góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

Santa Ana Office: 1665 E. 4th St., Ste 101, Santa Ana, CA 92701

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TỔN CÁ NHÂN

TAI NẠN: XE CỘ, SỞ LÀM, NHÀ HÀNG, SIÊU THỊ, BÁT CÁN Y TẾ V.V...

Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý vị có thể tham khảo trực tiếp. Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.

Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.

Xin liên lạc

DŨNG PHẠM

Tốt nghiệp Đại Học tiểu bang California

DIỆN THOẠI:

Bus: **714. 636-1228**

Sau giờ làm việc xin gọi: **714. 906-6440**